

JOI, 12 MAI 2011

PREZIDEAZĂ: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.00)

2. Declarația Președinției

Președinte. – Având în vedere tragedia care a lovit regiunea Murcia și, în principal, orașul Lorca, aș dori să exprim, în numele Președinției, solidaritatea noastră față de această comunitate și de toate victimele, dintre care mai multe au fost ucise. Președintele va transmite, în numele Parlamentului, un mesaj de solidaritate și condoleanțe victimelor și comunității afectate.

3. Cerere de ridicare a imunității parlamentare: consultați procesul-verbal

4. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

5. Criza din sectorul pescuitului din Europa ca urmare a creșterii prețului petrolului (proponeri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

6. Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre UE și Mauritania (proponeri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

7. Achiziții publice (proponeri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

8. Depunere de documente: consultați procesul-verbal

9. „Tineretul în mișcare” - un cadru de îmbunătățire a sistemelor europene de educație și de formare profesională - Învățarea în primii ani de viață - Dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE - Valorificarea potențialului industriilor culturale și creative - Sarajevo, „Capitală europeană a culturii 2014” (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct este dezbateri comună referitoare la:

- raportul dlui Zver, în numele Comisiei pentru cultură și educație, referitor la „Tineretul în mișcare” - un cadru de îmbunătățire a sistemelor europene de educație și de formare profesională (2010/2307(INI)) (A7-0169/2011),
- raportul dnei Honeyball, în numele Comisiei pentru cultură și educație, referitor la învățarea în primii ani de viață în Uniunea Europeană (2010/2159(INI)) (A7-0099/2011),
- raportul dnei Schaake, în numele Comisiei pentru cultură și educație, referitor la dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE (2010/2161(INI)) (A7-0112/2011),
- raportul dnei Sanchez-Schmid, în numele Comisiei pentru cultură și educație, referitor la valorificarea potențialului industriilor culturale și creative (2010/2156(INI)) (A7-0143/2011), și

- întrebare cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de dna Pack, în numele Comisiei pentru cultură și educație (O-000061/2011 - B7-0215/2011), referitoare la Sarajevo, „Capitală europeană a culturii 2014”.

Milan Zver, *raportor*. – (SL) Dle președinte, în primul rând, permiteți-mi să spun că, în timpul ședinței din această dimineață, vom vedea dovezi reale ale activității Comisiei pentru cultură, educație și tineret. Sunt raportor pentru un dosar, un raport foarte important referitor la „Tineretul în mișcare”, care se bazează pe o comunicare a Comisiei Europene. Acum, aș dori să le mulțumesc colegilor mei pentru că mi-au oferit ocazia de a pregăti acest raport și aș dori, de asemenea, să mulțumesc Comisiei Europene, care a pregătit acest raport și care a inclus problemele cu care se confruntă tinerii în rândul priorităților fundamentale ale planului de dezvoltare pe 10 ani al UE.

La întocmirea acestui raport, am lucrat cu multe părți interesate, cu precădere reprezentanți ai tinerilor, atât din statele membre, cât și din restul Europei, de exemplu, cu Forumul European pentru Tineret. Am ținut destul de multe reuniuni și conferințe. Am lucrat, de asemenea, cu Comitetul Regiunilor și cu Comitetul Economic și Social European și, în consecință, raportul este produsul multor schimburi de opinii din timpul perioadei sale de pregătire. Aș dori să evidențiez și faptul că, la momentul adoptării raportului, colegii mei deputați din alte grupuri politice au avut o poziție destul de constructivă. În această privință, aș dori să le mulțumesc în special raportorilor alternativi care au lucrat bine și, în consecință, avem astăzi raportul în forma sa actuală.

Aș dori să evidențiez că, în conformitate cu diverse studii, tinerii care utilizează ocazia de a studia sau de a lucra în străinătate au performanțe mai bune la școală, au mai mult succes și sunt mai competitivi, atât în ceea ce privește găsirea de locuri de muncă, cât și, în plus, integrarea lor în societate. Totuși, politica de una singură nu poate să garanteze școli bune, educație bună sau locuri de muncă bune pentru tineri. Ce poate totuși să facă este să creeze condiții favorabile pentru a ajuta tinerii să obțină toate aceste lucruri. Aceste condiții au cu siguranță legătură cu modernizarea sistemelor de învățământ școlar. Europa, și în special statele membre, se confruntă cu provocarea majoră de a îmbunătăți, în acest deceniu, educația și formarea profesională, spre exemplu, de a o face mai atractivă și de a-i îmbunătăți calitatea. Economia europeană are foarte mare nevoie de calificări profesionale în decada următoare. Până în 2020, estimez că circa 50 % din toate locurile de muncă vor necesita acest tip de educație și de formare. În consecință, educația și formarea profesională rămân una dintre prioritățile politicii noastre, precum și a politicilor statelor membre.

Totuși, continuarea reformei procesului Bologna este mai importantă ca niciodată. Universitățile europene ar trebui să fie și mai mult în contact cu economia și societatea în general. Universitățile europene vor deveni mai competitive când vor acorda o atenție și mai mare necesităților pieței, ale economiei, și când vor reuși, de asemenea, să găsească surse suplimentare de finanțare. Se știe că în Europa există prea puține surse de finanțare a învățământului superior. Țările europene, statele membre ale Uniunii Europene, nu investesc suficient în studenți, iar aceasta este o problemă destul de mare.

Desigur, ca parte a acestei priorități, Uniunea Europeană a stabilit, de asemenea, alte obiective care trebuie îndeplinite: reducerea ratei abandonului școlar, care, la 16 %, este mult prea mare, astfel încât trebuie să o reducem la 10 %. Avem nevoie, totodată, de o forță de muncă mai educată în această decadă dacă Europa vrea să-și păstreze avantajul competitiv față de alte părți ale lumii.

Deoarece mi-a expirat timpul, voi cere încă două minute mai târziu, după dezbateri, pentru a oferi informații suplimentare.

Mary Honeyball, *raportoare*. – Dle președinte, sunt într-adevăr foarte încântată că am ocazia să îmi prezint raportul referitor la învățarea în primii ani de viață în Uniunea Europeană, care este un aspect extrem de important al educației căruia nu i s-a acordat prea multă atenție până acum.

Aș dori să-i mulțumesc cu precădere doamnei comisar Vassiliou și cabinetului acesteia, cu care am lucrat foarte îndeaproape la această chestiune, și, de asemenea, Președinției ungare, care a făcut din învățarea în primii ani de viață una dintre prioritățile sale. Acesta a fost un parteneriat foarte productiv pe toate planurile și ne-a permis să realizăm activitățile care se reflectă în acest raport.

Aș dori, de asemenea, să le mulțumesc tuturor raportorilor alternativi de la celelalte grupuri politice. Am lucrat extrem de bine, după cum a spus dl Zver, la raportul domniei sale, și am adoptat raportul referitor la învățarea în primii ani de viață în comisie în unanimitate, ceea ce dovedește faptul că această inițiativă este sprijinită de întregul spectru politic.

Știm de ce de fapt: unul dintre motivele principale este că primii ani din viață sunt atât de importanți. Intervenția în primii ani de viață poate fi esențială pentru oportunitățile copiilor, atât în anii lor de educație școlară, cât și mai târziu în viață. Cercetările efectuate, dintre care, din păcate, majoritatea nu a fost făcută pe teritoriul UE, arată că, dacă copiii beneficiază de sprijin și de ceea ce le trebuie când sunt mici, acest lucru îi va ajuta mai târziu în viață: aceste măsuri duc la reducerea infracțiunilor, la ameliorarea sănătății și la reducerea șomajului și, prin urmare, avem cu toții de câștigat.

În multe cazuri, copiii înșiși vor avea performanțe mai bune la școală, vor obține note mai bune, vor înregistra niveluri mai mari și mai bune de ocupare a forței de muncă, iar relațiile lor familiale vor fi mai bune – la fel și sănătatea lor. Trebuie, așadar, să facem totul în această privință și toate eforturile sunt benefice.

În cadrul UE, există o varietate de tipuri de facilități pentru primii ani de viață și, în raportul meu, am afirmat că dorim să le respectăm și să le păstrăm. Fiecare stat membru procedează diferit, întrucât primii ani de viață se dezvoltă în cadrul propriilor lor sisteme. Situația este complicată și mai mult de faptul că vârsta la care școlarii încep educația obligatorie variază, de asemenea, de la un stat membru la altul. Prin urmare, nu am căutat o soluție universală, ci am încercat să stabilim valori și principii și orientări astfel încât statele membre să dezvolte un cadru european de obiective comune, valori comune și drepturi comune.

Prin urmare, despre acest lucru este vorba în acest raport: stabilirea cadrului. Pentru a face acest lucru trebuie, desigur, să începem cu copilul. Am susținut o abordare centrată foarte mult pe copil a educației și îngrijirii în primii ani, care se axează pe interesele copilului. Ne-am bazat pe cercetări din întreaga lume, iar raportul meu analizează următoarele chestiuni: implicarea părinților, care este foarte importantă în primii ani de viață ai copiilor, personalul și calitatea serviciilor și calificărilor necesare și integrarea serviciilor aferente primilor ani de viață în celelalte sisteme de educație din statele membre. Prin urmare, am acoperit aceste domenii cheie, pe care ar trebui să ne concentrăm pe viitor.

Calificările personalului sunt extrem de importante și există lipsuri foarte mari în acest domeniu. Se pare că unii cred că oricine poate să aibă grijă de copii cu vârste mici, deși lucrurile nu stau deloc așa. Trebuie să ne gândim serios la calificări, mai exact la calificări care pot fi transferate și recunoscute pe întregul teritoriu al UE. Trebuie, de asemenea, să

avem în vedere accesul, astfel încât toți cei care au nevoie de servicii de educație în primii ani de viață să poată beneficia de acestea.

Mi-am terminat cele patru minute și doresc să mai păstrez puțin timp pentru sfârșitul acestei dezbateri; prin urmare, aș dori să închei prin a spune că în această perioadă de austeritate și în aceste vremuri de dificultăți economice, trebuie să ne asigurăm că primii ani de viață continuă să fie pe ordinea de zi și că vom continua să facem ceea ce trebuie făcut în acest domeniu important.

Marietje Schaake, *raportoare*. – Dle președinte, înainte de a evidenția câteva dintre elementele acestui raport complex referitor la rolul culturii în acțiunile externe ale UE, doresc să le mulțumesc sincer colegilor mei din Comisia pentru cultură și educație pentru colaborarea lor constructivă și pentru faptul că au adoptat în unanimitate activitatea noastră comună în votul comisiei. Desigur, societatea civilă și alte părți interesate au adus, de asemenea, un aport foarte util.

Cultura are o valoare intrinsecă în democrațiile noastre liberale. Îmbogățește viețile oamenilor. UE este binecunoscută pentru diversitatea sa culturală, fiind în același timp o comunitate de valori care se aplică în mod egal fiecărui cetățean. Aceste valori europene, precum respectarea drepturilor omului, a democrației și a libertăților fundamentale, sunt reprezentate și de produsele noastre culturale. Identitatea culturală, valorile și poziția UE pe scena globală se întrepătrund. Interesele europene sunt servite atunci când aspectele culturale sunt concepute în mod strategic prin cooperare și parteneriat, ambele prin programe culturale, și atunci când aspectele culturale fac parte integrantă din politicile economică, externă, de securitate și de dezvoltare. Prin împărtășirea literaturii, a filmului, a muzicii și a patrimoniului, se deschid ușile înțelegerii și se construiesc punți între oameni.

UE are de împărtășit experiențe importante și când vine vorba despre depășirea conflictelor și construirea stabilității prin interese comune și înțelegere reciprocă. În dezvoltarea Serviciului de Acțiune Externă, este important să integrăm și să simplificăm rolul pe care îl are și pe care ar trebui să-l aibă cultura în acțiunile externe ale UE. Aceasta ar trebui să fie un element vital și integrat pe orizontală la nivelul unui spectru larg de politici externe care alcătuiesc politica externă a UE, de la politica privind relațiile comerciale la cea privind extinderea și vecinătatea, de la politica în materie de cooperare pentru dezvoltare la cea privind politica externă și de securitate comună.

Cultura are și o valoare economică. Industriile culturale europene contribuie la formarea spiritului antreprenorial, inovator și întreprinzător, iar peisajul cultural divers al UE face din aceasta cea mai atractivă destinație din lume pentru turiști. Cunoașterea și competențele internaționale sunt esențiale pentru educație și ocuparea forței de muncă, după cum se menționează în strategia UE 2020, însă cultura poate fi considerată, de asemenea, un mijloc care contribuie la stimularea democratizării, a libertății de exprimare, a incluziunii, a dezvoltării, a educației, a reconcilierii și a multor alte aspecte.

Această gamă foarte largă de aspecte ale relațiilor culturale față de țări terțe a dus la o fragmentare a politicilor, care trebuie transformate într-o strategie UE mai coordonată și mai coerentă. Am ales să evidențiem cadrele organizatorice și politice care sunt necesare pentru coordonarea optimă a culturii în acțiunile externe ale UE. Completarea acestui conținut nu ar trebui guvernată și reglementată într-o măsură prea mare în sens descendent.

Cetățenii europeni vor avea cel mai mult de câștigat dacă UE va acționa ca actor global pe scena internațională. În acest sens, se impune o utilizare mai eficientă a fondurilor UE, și

trebuie să fim conștienți de poziția competitivă a Europei și de lupta în vederea atragerii de turiști, talente, artiști, întreprinderi și studenți. Trebuie să vorbim într-un singur glas și să fim conștienți de concurența din partea programelor culturale ale Chinei și ale Statelor Unite, pentru a numi doar două. Însă nu este nevoie să reinventăm roata. UE are mai multe bune practici de la statele membre, precum și de la diferite instituții culturale precum *Alliance française* și *British Council*.

Un alt aspect care este foarte proeminent în secolul al 21-lea este rolul tot mai mare jucat de noile tehnologii, atât în cultură, cât și în relațiile internaționale. Oamenii depind din ce în ce mai mult de internet pentru a accesa informații și nu se pot exprima liber decât atunci când aceste informații și mijloacele de comunicare aferente nu sunt cenzurate. Dreptul la dezvoltare culturală și alte drepturi fundamentale sunt facilitate din ce în ce mai mult de aceste tehnologii. Accesul la conținut cultural se produce și prin intermediul unor medii noi, iar oportunitățile de conectivitate globală în ceea ce privește bunurile culturale și conținutul europene ar trebui celebrate și facilitate, de exemplu, prin biblioteca digitală europeană sau prin site-uri internet consacrate muzeelor și festivalurilor. Este important ca UE să dezvolte o strategie pentru libertatea accesului la internet. Voi reveni la unele dintre recomandările concrete ale acestui raport în ultima parte a intervenției mele.

Doris Pack, *autoare.* – (DE) Dle președinte, dnă comisar, stimați colegi, pornind de la afirmațiile dnei Schalke, aș dori să încep cu câteva cuvinte despre raportul important întocmit de aceasta. Dimensiunea culturală a politicii externe a UE nu poate fi supraestimată. Așadar, avem nevoie – după cum a afirmat deja domnia sa – de o strategie europeană coerentă în domeniul culturii în cadrul politicii externe a UE.

Diplomația culturală are un rol important de jucat atunci când vine vorba despre construirea unor relații reușite cu țări terțe și, în numeroase țări, există o rețea de institute naționale pentru cultură, EUNIC, pe care o putem folosi. Exisă foarte multe persoane care s-au conectat la rețea și sunt pregătite să ne ajute.

Am acum plăcerea de a trece la al doilea subiect de astăzi, care a fost abordat, de asemenea, deja de dl Zver, respectiv subiectul „Tineretului în mișcare”, care este, desigur, o inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020. Această inițiativă emblematică este menită să încurajeze actorii din domeniul educației și formării să acorde mai multă atenție acestor domenii politice. Avem nevoie de oameni mai bine calificați. Avem nevoie de oameni care au văzut Europa datorită oportunităților îmbunătățite în ceea ce privește mobilitatea. Trebuie să eliberăm potențialul tinerilor noștri cu ajutorul programelor noastre de succes. Toate aceste aspecte au un rol major de jucat în competitivitatea unei societăți bazate pe cunoaștere.

Când vine vorba despre învățarea pe tot parcursul vieții, programele noastre existente Comenius, Erasmus, Leonardo și Grundtvig au oferit multor oameni oportunități minunate de a descoperi Europa în diversitatea sa, de a acumula experiență și de a-și îmbunătăți competențele lingvistice. Mai mult, în acest context, semnificația programului „Tineretul în mișcare” și a Serviciului european de voluntariat nu ar trebui subestimată.

Dezbaterea de astăzi trebuie, de asemenea, să transmită un semnal Comisiei cu privire la faptul că trebuie să continuăm aceste programe care au fost primite bine în general și, de asemenea, oportunitățile cu privire la următoarea generație de programe de educație și pentru tineret și că acestea trebuie să fie finanțate corespunzător, în conformitate cu semnificația lor. Fiecare euro pe care-l cheltuim în acest domeniu răsplătește întreaga societate nu cu mulți ani mai târziu.

Voi discuta acum despre un alt subiect, și anume Sarajevo. Sarajevo ocupă un loc aparte în istoria și cultura europene. Declarând acest oraș Capitală europeană a culturii în 2014, am putea trimite un semnal important în ceea ce privește caracterul multiethnic al orașului și al statului Bosnia și Herțegovina, fapt care ar da totodată clasei politice din această țară un motiv să-și revizuiască ideile. În plus, acesta este un oraș care demonstrează foarte clar cât de mult a greșit Europa și cât de important este să acționăm împreună. Un astfel de pas ar avea un simbolism considerabil, întrucât Sarajevo a fost scena asasinatului care a dus la izbucnirea Primului Război Mondial în 1914. Acesta este motivul pentru alegerea anului 2014 – o sută de ani de la acest eveniment istoric.

În timpul războiului bosniac, între 1992 și 1996, Sarajevo a fost capitala supusă celui mai lung asediu din istoria războaielor moderne. Permiteți-mi să vă reamintesc o zi în Sarajevo, 28 mai 1992. Violoncelistul Vedran Smajovic, îmbrăcat în negru, interpreta opera Adagio a lui Tomaso Albinoni. Scena sa era situată pe ruinele bibliotecii naționale devastate din Sarajevo; publicul său era alcătuit dintr-un grup mic de oameni care rămăseseră, în ciuda asediului asupra orașului, și care ascultau muzica sa. Timp de 22 de zile, a interpretat în diverse locuri, printre ruinele din Sarajevo. A fost un recviem pentru oamenii care au fost uciși în acele zile întunecate. Am fost impresionată și am fost cuprinsă de admirație față de comportamentul curajos și înduioșător al violoncelistului și al publicului său. Ceea ce au exprimat aceste persoane prin comportamentul lor în fața ororii și a pierderii m-a făcut să rămân legată pentru totdeauna de orașul Sarajevo.

Viața culturală a orașului nu a încetat niciodată. Festivalul de iarnă a avut loc chiar și în cele mai adverse condiții. Persoane aparținând tuturor naționalităților vin aici în fiecare an. În fiecare an au loc un festival de iarnă, un festival al copiilor și un festival al filmului. Din Coreea până în Australia, din Bulgaria până în Suedia, producătorii de film se îndreaptă spre Sarajevo; se fac coproducții. Orașul a păstrat un caracter intercultural, spre care tinde – chiar dacă circumstanțele politice se înăspresc tot mai mult, transformându-se în tranșee etnice. Acest motiv, de unul singur, este suficient pentru ca orașul să-și demonstreze potențialul intercultural uriaș.

Sarajevo dorește să candideze la acest titlu, printr-o derogare, și a făcut deja pregătiri majore. Știm cu toții bine faptul că, dacă vom adopta propunerea noastră astăzi, vom cere o derogare de la decizia Parlamentului European și a Consiliului. Totuși, dacă acest Parlament și-ar propune să-și demonstreze sprijinul pentru candidatura orașului Sarajevo astăzi, mi-aș pune încrederea în înțelepciunea și în vederile largi ale Consiliului, întrucât argumentele noastre sunt de fapt irefutabile. Bosnia și Herțegovina și orașul Sarajevo au nevoie, mai ales în acest moment, de un semn care să arate că situația se poate schimba și că Europa le susține, de asemenea, eforturile.

(Aplauze)

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, *raportoare*. – (FR) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, dezbateră din dimineața aceasta nu se referă doar la un model economic sau la un sistem juridic. Se referă la cultură și civilizație.

Ce loc dorește Europa să consacre culturii? Ce influență ne dorim pentru operele noastre și pentru creația noastră? Revoluția digitală, împreună cu globalizarea și cu comerțul în creștere, ne obligă să ne regândim modelul cultural și economic. Cu internetul și mediile digitale, în ce direcție dorim să se îndrepte Europa? Politica este arta anticipării, a pregătirii a ceea ce ne-ar plăcea pentru a nu fi nevoiți să suportăm ceea ce nu ne place.

Producătorul american James Cameron a cheltuit pentru producția filmului său „Avatar” echivalentul programului cultural al Uniunii Europene pentru perioada 2007-2013. Vom fi consumatori unor produse culturale care nu ne mai aparțin, vom deveni dependenți de oligopoluri multinaționale precum Google, iTunes, Amazon sau Hollywood, fără a fi în stare să ne apărăm bogățiile?

În această dimineață, ne gândim la provocările cu care se confruntă cultura în lumea globalizată a secolului al 21-lea. Anul trecut, prin publicarea cărții sale verzi, Comisia Europeană a evaluat în sfârșit potențialul industriilor noastre creative și culturale. Uniunea Europeană are un patrimoniu cultural și bogății culturale, precum și o industrie a filmului extrem de dinamică și de plină de viață. Programul MEDIA sărbătorește 20 de ani la festivalul de la Cannes de anul acesta și susține 20 dintre filmele concurente, precum și festivaluri, spectacole și expoziții mari, care se desfășoară pe parcursul anului și pe întregul teritoriu al Europei.

În plus, în ciuda recesiunii, sectorul industriilor creative și culturale a înregistrat progrese mari în ultima decadă. Cifrele vorbesc de la sine. În 2003, acest sector a generat o cifră de afaceri de 654 de miliarde de euro. A contribuit cu 2,6 % la PIB-ul comunitar și a reprezentat 3,1 % din toate locurile de muncă din cadrul Uniunii Europene, respectiv 5,8 milioane de persoane. În 2008, avea deja o cifră de afaceri de 860 de miliarde de euro, era răspunzător pentru crearea a 14 milioane de locuri de muncă și aducea o contribuție de 7 % la PIB. Mai mult decât industria autovehiculelor și industria agroalimentară la un loc.

Natura duală a acestor industrii, care sunt, totodată, economice și culturale, le transformă în pârghii importante pentru creșterea durabilă, inteligentă și favorabilă incluziunii pentru Europa – pe scurt, obiectivele Strategiei Europa 2020. Pe lângă faptul că sunt bunuri economice, ele susțin și îmbunătățesc diversitatea culturală și contribuie la coeziunea socială, la caracterul atrăgător al regiunilor și la influența Uniunii Europene în lume. A venit vremea să dăm, la nivelul comunității, un avânt real care le-ar debloca potențialul și le-ar stimula dezvoltarea.

Astfel, am dorit să explorez multe linii de acțiune pentru a sprijini creșterea acestor industrii. Aceste măsuri au mai multe implicații. În primul rând, punerea educației și a formării în centrul strategiei noastre. Pe de o parte, Europa trebuie să încurajeze talentele creatoare de la o vârstă foarte fragedă, să sporească sensibilitatea tinerilor la cultură și să dezvolte parteneriate între universități și companii. Pe de alte parte, ar trebui să permită formarea celor din sectorul cultural în ceea ce privește noile tehnologii, formele antreprenoriale, și ar trebui să stimuleze schimbul de bune practici și transmiterea know-how-ului. În al doilea rând, se impune adaptarea dreptului de autor la epoca digitală. Procedura actuală pentru dobândirea drepturilor de autor este, de fapt, prea fragmentată, prea complicată.

A treia componentă esențială a strategiei noastre ar trebui să fie protejarea creativității. Proprietatea intelectuală este un activ prețios. Creativitatea subminată este creativitate condamnată să dispară. Mobilitatea creatorilor trebuie încurajată. Uniunea Europeană trebuie să lucreze pentru a introduce un statut european, astfel încât aceștia să se poată bucura de condiții corecte de lucru și de protecție socială. Trebuie să faciliteze achiziția, distribuția și circulația lucrărilor, ajustarea impozitării, de exemplu, cu un TVA redus pentru bunurile culturale, și, în cele din urmă, să contribuie financiar. Investitorii privați sunt mult prea adesea ezitanți când vine vorba despre finanțarea IMM-urilor. Oportunitățile oferite de fondurile publice, cu precădere de fondurile structurale, nu sunt exploatate în întregime. Creativitatea și cultura trebuie considerate aspecte esențiale ale politicii noastre și, în această privință, Europa are datoria de a le promova.

Androulla Vassiliou, *membră a Comisiei*. – Dle președinte, înțelegeți, desigur, că îmi va lua puțin mai mult de cinci minute să răspund celor cinci rapoarte.

Aș dori să-i mulțumesc dlui Zver pentru raportul său referitor la „Tineretul în mișcare”. Apreciem sincer eforturile sale, precum și pe cele ale coraportorilor săi, în tratarea acestui subiect foarte important. După cum reiese clar din raport, obiectivul cheie al „Tineretului în mișcare” este de a ajuta tinerii din Europa să dobândească competențele și experiența de care au nevoie pentru a reuși în economia de astăzi, bazată pe cunoaștere și tot mai globalizată.

Obiectivul nostru este de a crea un mediu în care fiecare tânăr să poată să-și realizeze potențialul. Din acest motiv Comisia a inițiat acțiuni pentru a susține statele membre să îmbunătățească calitatea și relevanța educației și a formării pentru copii, de la o vârstă mică până la învățământul superior. Din acest motiv am stabilit măsuri pentru a consolida în continuare oportunitățile de mobilitate aflate la dispoziția tinerilor și din acest motiv colegul meu comisar, László Andor, și cu mine am pus un accent atât de mare pe îmbunătățirea condițiilor pentru tinerii care circulă pe piața forței de muncă.

În acest scop, după cum reiese clar din raportul dlui Zver, se impun investiții susținute în educație și în formare la toate nivelurile și, desigur, Europa trebuie să-și joace rolul. Din acest motiv susțin atât de ferm creșterea resurselor pentru noua generație de programe de educație, de formare și pentru tineret pentru perioada post 2013.

Doresc să profit de această ocazie pentru a răspunde direct la două puncte din raport. În primul rând, doresc să vă asigur că vom merge mai departe cu abordarea referitoare la transparența sistemelor de învățământ superior. După cum susține raportul, obiectivul nostru final este de a îmbunătăți informațiile aflate la dispoziția studenților potențiali și a altora referitoare la diverse aspecte ale activităților și performanței instituțiilor. Dorim să dezvoltăm un instrument care să depășească neajunsurile clasamentelor universitare existente prin includerea unei game mai largi de factori. Nu avem intenția de a publica liste care compară universitățile.

În al doilea rând, în lumina solicitării din raport de a lua măsuri pentru a elimina obstacolele care stau în calea mobilității, aș sublinia faptul că Consiliul urmează să adopte zilele următoare o recomandare menită să încurajeze statele membre să facă tocmai acest lucru. Acesta va fi un pas înainte în ambiția noastră de a extinde oportunitățile în materie de mobilitate.

În concluzie, în ceea ce privește „Tineretul în mișcare”, aș dori să mulțumesc din nou raportorului și stimabililor deputați pentru sprijinul lor.

Cât despre învățarea în primii ani de viață, aș dori să-i mulțumesc dnei Honeyball pentru raportul său și pentru abordarea constructivă pe care a adoptat-o cu privire la învățarea și îngrijirea în primii ani de viață. Educația și îngrijirea copiilor de vârstă mică, care sunt accesibile la nivel larg, incluzive și de calitate ridicată, contribuie în primul rând la reconcilierea vieții familiale cu cea profesională. În al doilea rând, acestea reprezintă baza învățării pe tot parcursul vieții, a integrării sociale, a dezvoltării personale și a capacității de inserție profesională mai târziu în viață. Investițiile timpurii sunt mult mai eficiente decât intervențiile târzii.

Prin urmare, Comisia apreciază foarte mult abordarea Parlamentului, care se concentrează pe beneficiul pe termen lung al investiției în învățarea în primii ani de viață. Comisia împărtășește opinia exprimată de Parlament potrivit căreia este nevoie de o abordare care

să se axeze mai mult pe copil. În afară de numărul de locuri disponibile, trebuie să abordăm și chestiunea calității la nivel european și național. Mă gândesc, de exemplu, la alegerea personalului și la calitatea acestuia, la integrarea îngrijirii și a educației și la implicarea activă a părinților, care sunt primii educatori ai părinților lor. Comisia salută solicitarea de a se efectua mai multe cercetări europene în acest domeniu și de a se utiliza mai bine instrumentele financiare existente, precum fondurile structurale și programele de învățare pe tot parcursul vieții. Salutăm, de asemenea, accentul pronunțat pe necesitatea de a identifica și de a schimba bune practici la nivel european.

În ceea ce privește raportul Schaake referitor la dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE, o felicit pe doamna Schaake pentru acest document excelent din proprie inițiativă. Acesta evidențiază pe bună dreptate rolul culturii ca punte între popoare, precum și ca element fundamental pentru promovarea valorilor noastre în lume. În același timp, solicită o abordare mai strategică a cooperării culturale dintre UE și țările terțe. Raportul face, de asemenea, propuneri interesante referitoare la modul în care Serviciul European de Acțiune Externă și-ar putea asuma provocarea de a dezvolta o diplomatie culturală cu adevărat europeană.

În această privință, dnă Schaake, aș menționa două puncte concrete din raportul dvs. În primul rând, permiteți-mi să evidențiez recomandarea dvs. referitoare la o strategie coerentă și cuprinzătoare pentru diplomația culturală la nivelul instituțiilor UE. În al doilea rând, permiteți-mi să mă refer la ideea de a conferi Serviciului European de Acțiune Externă o dimensiune diplomatică culturală reală. Unul dintre aspectele acestui efort ar fi stabilirea unor atașați culturali în marile capitale din lume. Crearea unor astfel de posturi ar permite sporirea coordonării atât dintre atașatii culturali actuali ai ambasadelor statelor membre, cât și dintre acele institute naționale culturale cu o prezență locală, cu precădere prin intermediul rețelei Institutelor naționale pentru cultură din Uniunea Europeană (EUNIC). Recent, am avut plăcerea de a întâlni EUNIC atât în China, cât și în Brazilia, și am auzit de la acestea cât de mult au nevoie de cooperare și de coordonare pentru a ne promova cultura în țările în care activează.

În ceea ce privește partenerii noștri strategici emergenți din întreaga lume, am văzut recent felul în care cultura poate deveni o parte integrantă a relațiilor noastre externe. Sunt mai devotată ca oricând ducerii mai departe a acestei dimensiuni foarte importante a agendei noastre europene pentru cultură.

Voi discuta acum despre raportul Sanchez-Schmid referitor la valorificarea potențialului industriilor culturale și creative. Doresc să mulțumesc Parlamentului și, cu precădere, dnei Sanchez-Schmid, pentru acest raport foarte bun. Sunt încântată să văd că există o convergență puternică de opinii între raportul dvs. și analiza noastră. Sunt de acord cu faptul că industriile culturale și creative sunt un motor puternic nu numai pentru locuri de muncă, creștere și câștiguri din export, ci și pentru incluziunea socială și diversitatea culturală și lingvistică, precum și pentru dialogul intercultural în cadrul Uniunii Europene și dincolo de frontierele acesteia. După cum ați afirmat în raport, aceste industrii trebuie să aducă o contribuție esențială la Strategia Europa 2020 și trebuie să li se acorde un rol mai proeminent în UE în anii care vor urma.

Împărtășim, de asemenea, opinia potrivit căreia potențialul acestora nu este dezvoltat la maxim. Dacă dorim ca aceste industrii să se dezvolte la potențialul lor maxim, trebuie să înregistrăm progrese pe mai multe planuri: adaptarea competențelor și construirea de capacități, acces la finanțare, îmbunătățirea mediului afacerilor, sprijinirea circulației transfrontaliere și a noilor modele de distribuție, creșterea la maxim a potențialului de

dezvoltare regională și locală a acestor industrii, promovarea efectelor lor de contagiune în materie de inovare și promovarea unei Europe creative pe scena internațională. Această concluzie reiese și din consultarea lansată de cartea noastră verde, care a stârnit reacții din partea a 350 de autorități publice, a publicului general, a unor organisme ale societății civile și a unor companii care își desfășoară activitatea în domeniul culturii pe întregul teritoriu al Europei.

Sunt încântată să vad că cartea noastră verde a provocat, în Europa și în cadrul instituțiilor europene, o dezbateră foarte intensă referitoare la mediul adecvat care ar trebui instituit pentru a răspunde nevoilor specifice ale creării de forme antreprenoriale cu scopul de a profita de oportunitățile noi oferite de globalizare, digitizare și diversitatea culturală. Sunt ferm convinsă că eforturile noastre comune vor contribui la crearea unui mediu mai bun, în care aceste industrii esențiale vor putea juca un rol important în discuțiile referitoare la mecanismele de finanțare UE dincolo de 2013 și punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020.

În cele din urmă, sunt încântată să văd entuziasmul Parlamentului – și, în special, pe cel al prietenei mele dragi, Doris Pack – față de Capitalele europene ale culturii și interesul orașului Sarajevo de a deține acest titlu. Comisia împărtășește, desigur, opinia dvs. referitoare la importanța istorică și culturală a orașului Sarajevo. Orașul simbolizează unele dintre cele mai negre episoade din istoria europeană recentă, însă poartă și speranța noastră într-un viitor mai bun. Chiar dacă s-a confruntat cu conflicte repetate, Sarajevo și-a păstrat spiritul multicultural.

Permiteți-mi să spun câteva cuvinte despre normele care reglementează Capitalele europene ale culturii. În 2006, Parlamentul și Consiliul au adoptat decizia pe care se bazează inițiativa. Acest text juridic stabilește toate normele referitoare la selecția orașelor, și știți mai bine decât mine că o decizie de acest tip nu poate fi modificată decât printr-o inițiativă nouă, urmând procedura legislativă ordinară. Decizia stipulează că inițiativa este deschisă exclusiv celor 27 de state membre ale Uniunii Europene. Parte integrantă a acestei decizii, o listă cronologică indică, pentru fiecare an până în 2019, cele două state membre care au dreptul să dețină acest titlu. Au fost deja alese două orașe pentru 2014, iar Consiliul urmează să confirme cele două orașe pentru 2015.

Decizia stabilește procedura pentru acordarea titlului de Capitală europeană a culturii, iar normele nu lasă Consiliului spațiu de manevră astfel încât acesta să numească un oraș în afara acestor proceduri. Comisia este responsabilă în întregime și exclusiv pentru punerea în aplicare a deciziilor adoptate de Parlament și de Consiliu. O derogare de la decizia referitoare la Capitalele europene ale culturii în legătură cu o chestiune atât de fundamentală precum zona geografică acoperită ar încălca pur și simplu normele pe care ni s-a cerut să le respectăm.

Cred că ar fi foarte dificil să justificăm o excepție atât de curând după ce am convenit cu toții asupra normelor inițiativei. Parlamentul și Consiliul au adoptat deciziile actuale cu mai puțin de cinci ani în urmă. Cu siguranță, acela ar fi fost momentul propice susținerii participării statelor care nu sunt membre ale UE sau introducerii de dispoziții pentru cazuri excepționale. Totuși, la acel moment, s-a hotărât că participarea statelor care nu sunt membre ale UE nu va continua după 2010.

Îngrijindu-se de viitorul Capitalelor europene ale culturii, Comisia lucrează în prezent la reînnoirea inițiativei dincolo de 2019. Am lansat o consultare publică și facem o evaluare a schemei actuale. Apoi vom pregăti o propunere pe care sperăm să o adoptăm la începutul

anului 2012. Ca parte a activităților noastre de pregătire, Comisia analizează ideea ca țările candidate să se alăture inițiativei după 2019. Țin să vă informez, de asemenea, cu privire la faptul că mai multe orașe din țări terțe și-au manifestat deja interesul.

Permiteți-mi să închei subliniind încă o dată cât de mult apreciez locul orașului Sarajevo în istoria europeană și semnificația sa culturală. Deși titlul de capitală a acțiunii culturale nu este disponibil, UE poate să ofere alte tipuri de asistență orașului Sarajevo în 2014 și după acest an, prin intermediul programului nostru cultural.

William (The Earl of) Dartmouth, *raportor pentru avizul Comisiei pentru comerț internațional*. – Dle președinte, am renunțat la textul pregătit, întrucât trebuie să spun ceva despre propunerea de a avea atașați culturali ai UE. Nu am putut da crezare auzului: trebuie să spun că această propunere din partea Comisiei este una dintre cele mai bizare și ridicole făcute vreodată de un organ care este lăudat pentru propunerile sale bizare și ridicole.

Atașaii culturali ai UE vor însemna pur și simplu mai multe așa-zise locuri de muncă remunerate foarte bine pentru funcționari civili ai UE, plătiți de țările contribuabile. Trebuie să spun, de asemenea, că Comisia dă dovadă de o lipsă mare de sensibilitate făcând această propunere ridicolă și costisitoare referitoare la atașaii culturali inutili într-o perioadă de dificultate economică universală. Poate că veți uita măcar o dată de salariile dvs. poleite cu aur și de pensiile dvs. poleite cu aur și vă veți gândi la costul real al acestor inițiative.-

Jutta Steinruck, *raportoare pentru avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale*. – (DE) Dle președinte, să revenim la subiect. În calitate de raportoare pentru avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, aș dori să le mulțumesc tuturor celor care au lucrat la acest raport. În comisie, toate grupurile au urmărit obiectivul unanim de a facilita accesul tuturor tinerilor din Europa la educație și la formare și de a sprijini îmbrățișarea unei cariere de către aceștia, căci niciun tânăr nu ar trebui lăsat să eșueze.

Avizul pregătit de mine nu s-a bazat pe raportul Comisiei, întrucât am considerat că este prea abstract. Pentru mine, era important ca în raport să fie menționate și sarcini foarte concrete. În unele cazuri, nu am putut să susțin pozițiile adoptate în raport.

În opinia Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, un aspect important este tranziția de la școală la carieră. Este o interfață de bază. Această tranziție trebuie să se producă fără a pierde timp. Am considerat, de asemenea, că este important ca îmbrățișarea unei cariere de către tineri să nu fie asociată cu dumping-ul social și să nu se producă în condiții de dumping. Am considerat că rolul stagiilor este important. Acestea sunt importante și sunt necesare, însă abuzurile trebuie evitate și interzise. Am dori o inițiativă pentru un cadru al calificărilor europene care să prevadă cerințe minime pentru stagii.

Voi încheia cu o solicitare adresată Parlamentului și Comisiei de a garanta faptul că programul „Tineretul în acțiune” nu va fi afectat de reduceri financiare sau chiar eliminat în favoarea programului „Tineretul în mișcare”. Activitatea asociațiilor de tineret este importantă pentru implicarea socială și ajută tinerii să progreseze, atât în materie de fond, cât și pe plan personal. Acesta este un avantaj major și pentru viața profesională ulterioară.

Karima Delli, *raportoare pentru avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale*. – (FR) Dle președinte, voi vorbi mai întâi despre industriile culturale și creative. În calitate de raportoare a Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, doresc să evidențiez rolul important pe care îl joacă cultura și creativitatea în economia europeană și în îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020, pentru o societate bazată pe

cunoaștere și inovare, precum și potențialul de creare de locuri de muncă pe care îl reprezintă.

Acest raport acordă o atenție deosebită condițiilor de lucru din sector, în special veniturilor neregulate și precarității relațiilor de lucru, care cer o dezbateră aprofundată pentru a lua în considerare aspecte concrete, de exemplu, prin combaterea discriminării în ceea ce privește remunerația, și pentru a îmbunătăți compatibilitatea dintre locul de muncă deținut și nivelul de calificare.

Vrem să facilităm accesul tinerilor și al categoriilor cele mai vulnerabile la cultură și la conținutul creativ și vrem să încurajăm mobilitatea și să promovăm diversitatea culturală, precum și utilizarea și răspândirea programelor informatice gratuite și a standardelor deschise.

În cele din urmă, dorim să subliniem rolul formării pe tot parcursul vieții în acest sector, în care se înregistrează schimbări rapide. Voi aborda acum schema „Tineretul în mișcare”. Situația tinerilor europeni este dificilă: indiferent că este vorba despre acces la locuri de muncă, la educație, la o locuință, la servicii sociale, aceștia sunt supuși unui veritabil test social. Trebuie să le redăm încrederea în viitor prin răspunsuri adaptate și ambițioase.

Mă bucur că acest text nu analizează incluziunea tinerilor doar din prisma ocupării forței de muncă, ci și din cea a educației și a formării. În acest sens, țin să subliniez, și susțin, solicitarea adresată Comisiei Europene referitoare la o carte verde privind participarea tinerilor.

Raportul nostru subliniază, de asemenea, ideea de mobilitate, care trebuie să fie accesibilă tuturor, iar acest lucru mă bucură. Astăzi, mobilitatea vizează în principal studenții, însă ea ar trebui încurajată pentru toată lumea, tineri lucrători și tineri care urmează cursuri de formare profesională. Ar fi regretabil să împărțim tinerii europeni într-o elită educată, poliglotă și încrezătoare în viitor, și o categorie de tineri lăsați în urmă sub pretextul că nu au o diplomă de master sau că nu exercită decât munci manuale.

Sunt încântată mai ales de faptul că acest text solicită eliminarea discriminărilor asociate vârstei în ceea ce privește accesul la regimul de protecție socială. Cer acest lucru aici și, desigur, cred că schema de venit minim este un element cheie pentru garantarea autonomiei tinerilor.

Raportul nostru insistă asupra dorinței principale a tinerilor de a fi autonomi, de a avea acces la îngrijire medicală, în special, și de a beneficia de o locuință decentă la un preț rezonabil. Știm cu toții că, pentru un tânăr care este obligat să lucreze pe durata studiilor, aceasta înseamnă eșec școlar.

În cele din urmă, mă bucur că acest Parlament recunoaște faptul că stagiile nu ar mai trebui să fie locuri deghizate de muncă, de slujbe cu normă întreagă. Stagiile ar trebui să asigure o remunerație suficientă și protecție socială.

(Aplauze)

Ivo Belet, raportor pentru avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie. – (NL) Dle președinte, dnă comisar, stimați colegi, cred că suntem cu toții conștienți de faptul că timpurile sunt foarte agitate în Europa, atât pe plan economic, cât și pe plan politic. Solidaritatea noastră este amenințată, în timp ce mișcările naționaliste și populare câștigă popularitate, după cum a demonstrat unul dintre colegii noștri britanici în urmă cu o clipă, un membru al nobilimii, se pare.

Stimați colegi, tendința actuală reprezintă o amenințare la adresa viitorului UE și a prosperității și bunăstării europenilor. Am fost aleși pentru a veni cu o soluție la această situație. Dnă comisar, acolo unde este cazul, această soluție trebuie și poate să vină și din sectorul cultural. Trebuie, desigur, să investim mult mai mult în crearea unui spațiu public european comun. Educația, după cum s-a subliniat deja în această dezbatere, ar putea aduce o contribuție foarte importantă, dacă nu esențială, în acest scop. Credem ferm că putem utiliza mult mai bine cooperarea dintre antreprenorii din sectorul cultural, pe de o parte, și mediul academic, învățământul universitar – universitățile și colegiile de învățământ superior – și învățământul secundar, pe de altă parte, și că acestea oferă mult mai multe oportunități decât cele pe care le folosim în prezent.

Dnă comisar, tocmai ați afirmat și dvs. acest lucru: acesta este un sector cu un potențial major pentru economia noastră și pentru ocuparea forței de muncă, motiv pentru care trebuie să luăm măsuri specifice, stimulante, cum ar fi reducerea impozitului pentru proiectele online, întrucât sistemul actual, și mai ales TVA-ul, este în dezacord cu vremurile și este complet nedrept. În plus, antreprenorii, managerii întreprinderilor mici și mijlocii din sectorul creativ au nevoie de acces mai bun la oportunități de finanțare, întrucât în prezent avem prea puțin know-how și prea puțin acces la finanțare de la bănci.

Acest raport prezintă propuneri foarte specifice în acest sens și, dnă comisar, ne bazăm atât pe Comisie, cât și pe autoritățile naționale și regionale competente să-și asume această provocare și să înceapă să pună în aplicare această propunere.

Oldřich Vlasák, *raportor pentru avizul Comisiei pentru dezvoltare regională.* – (CS)
Dle președinte, poziția industriei culturale și creative face parte din strategia europeană pentru inovare și din strategia UE 2020, și este strâns legată de măsurile care vizează utilizarea mai eficientă a monumentelor, muzeelor și a galeriilor, sau a unităților urbane și rurale în turism și în activități aferente. Digitizarea conținutului istoric și cultural reprezintă oportunitatea principală în această privință. Digitizarea ar trebui să sporească accesul publicului general la materiale care sunt esențiale pentru studiu, cunoaștere și educație, dar și pentru consolidarea identității culturale.

Investițiile în aceste domenii aduc profituri aproape garantate, atât în domeniul turismului, care este, desigur, o componentă semnificativă a multor economii regionale, cât și în politica externă. Dezvoltarea sensibilizării publicului cu privire la tradițiile culturale profunde ale țărilor europene, însoțită de promovarea satelor, a orașelor, a regiunilor individuale, a statelor membre și a UE însăși într-un context global dă roade.

Așadar, în noua perioadă de programare de după 2013 ar trebui să continuăm să finanțăm proiecte culturale din fonduri structurale europene, să consolidăm programul de înfrățire pentru cooperare între autoritățile locale și să păstrăm independența programului comunitar pentru proiectele din acest domeniu sub titlul de „Cultură”.

Cecilia Wikström, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru afaceri juridice.* – (SV)
Dle președinte, aș dori să mulțumesc raportoarei, dna Sanchez-Schmid, pentru lucrul excelent la acest raport. Sunt foarte încântată și foarte mândră de faptul că Comisia pentru afaceri juridice a prezentat avizul nostru, cu care a fost total de acord, și sunt mulțumită de faptul că majoritatea opiniilor noastre sunt incluse în raportul dvs. Așteptăm cu interes să avem parte de o susținere vastă în acest Parlament.

Ne aflăm într-un punct în timp când tehnologia digitală și internetul creează oportunități uriașe și provocări enorme deopotrivă pentru sectoarele cultural și creativ ale Europei. Nu

trebuie să renunțăm la temeiul pentru apărarea proprietății intelectuale și, în același timp, trebuie să luăm măsurile necesare pentru a putea să eliberăm potențialul și creativitatea în tehnologia modernă. Artiștii Europei, inovatorii tehnici și, mai presus de toate, cetățenii Europei merită o piață internă care funcționează bine, în care conținutul creativ poate să circule liber și cu generozitate peste granițele noastre și în care artiștii să fie siguri că vor fi remunerați pentru activitatea lor.

Aș dori, de asemenea, să mulțumesc raportorilor pentru includerea propunerii înaintate de Comisia pentru afaceri juridice de a oferi acces sporit la cărți nevăzătorilor sau persoanelor cu deficiențe de vedere. Sper că aceasta va putea ajuta acești oameni într-o măsură și mai mare să se bucure de plăcerea și tăria conferite de literatură. Toată lumea trebuie să poată să se bucure de libertatea de exprimare. Vă mulțumesc.

Președinte. – Ajungem astfel la sfârșitul runde de vorbitori în numele comisiilor implicate și nu pot să rezist tentației de a evidenția un lucru.

Consider că în discursuri precum acestea, ținute în numele comisiilor individuale, vorbitorul trebuie să facă un efort să reprezinte comisia în numele căreia ia cuvântul.

În cadrul acestei dezbateri au existat discursuri care ar fi fost perfect legitime dacă ar fi reflectat opinii individuale, însă care sunt complet inadecvate atunci când sunt ținute în numele unei comisii care, sunt destul de convingătoare, nu s-a simțit reprezentată de cuvintele pe care le-am auzit.

Cred că această chestiune ar trebui luată în considerare cel puțin de Biroul Parlamentului, întrucât nu putem permite ca unele dintre lucrurile pe care le-am auzit în această sală astăzi să fie spuse în numele comisiilor care reprezintă atât de mulți membri ai Parlamentului.

(Aplauze)

Marco Scurria, în numele Grupului PPE. – (IT) Dle președinte, dnă comisar, stimați colegi, aș dori mai întâi să mulțumesc, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), tuturor raportorilor care au prezentat rapoarte dimineața aceasta, întrucât consider că aceste rapoarte ne permit să punem bazele Europei viitorului. Dimineața aceasta lucrăm cu privire la generațiile viitoare, de la copiii până la tinerii noștri, pe care trebuie să îi îndrumăm spre lumea muncii prin intermediul importantei inițiative emblematice denumite „Tineretul în mișcare”. Dimineața aceasta, discutăm despre extinderea Uniunii spre Balcani prin cultură, precum și despre dezvoltarea industriilor culturale și creative.

Într-o perioadă de criză economică majoră, este important să subliniem faptul că singurul sector care nu înregistrează pierderi – în realitate, cifra sa de afaceri este în creștere de fapt – este sectorul cultural. Am dori ca cultura să joace un rol în acțiunile externe ale Uniunii Europene, și nu numai, dle Dartmouth și dle Kuhn, prin funcționari plătiți bine, însă și prin construirea unui proces mai bun pentru pace, stabilitate și înțelegere între culturi diferite.

Astăzi totuși, trebuie să încercăm, de asemenea, să consolidăm programele noastre consacrate culturii, educației și tineretului. Pentru milioane de europeni, programe precum Erasmus, Învățarea pe tot parcursul vieții, Comenius, Leonardo, Tineretul în acțiune, și multe altele pe lângă acestea nu sunt doar etichete, ci un simbol al existenței Uniunii Europene. Pentru multe persoane, acestea marchează începutul spiritului european, prima dată când au intrat în contact cu colegi și oameni de vârsta lor, care contribuie cu adevărat la consolidarea Uniunii, și nu numai, având în vedere responsabilitățile noi în materie de

sport pe care Uniunea și le-a asumat în urma Tratatului de la Lisabona. Trebuie să investim în toate aceste programe însă, mai presus de toate, trebuie să credem în ele. Nimeni nu contestă importanța cotelor pentru lapte, a investițiilor în industrie sau a protejării mediului; însă cultura este cea care ne va permite să construim Europa, și va trebui să facem acest lucru nu prin cuvinte, ci prin programe și acțiuni pe care suntem capabili și disponibili să le punem în practică.

Dnă Vassiliou, coardele atinse ale acelei viori din Sarajevo, cea despre care ne-a povestit dna Pack, își găsesc ecou mai mult în Europa noastră decât într-o multitudine de regulamente. Iată cum vom construi Europa, și uneori s-ar putea chiar să fie necesar să ignorăm puțin aceste regulamente.

Katarína Neved'alová, în numele Grupului S&D Group. – (SK) Dle președinte, sunt încântată de faptul că Parlamentul European a consacrat în sfârșit o dimineață întreagă din ședința sa plenară culturii și educației. Educația este una dintre chestiunile cheie într-o perioadă de criză și nu trebuie să uităm că tinerii educați reprezintă viitorul nostru.

Salut inițiativa Comisiei, „Tineretul în mișcare”, și faptul că nu a uitat de tineri. Investițiile în educație sunt soluția la problemele perene ale UE, chiar și într-o perioadă în care trebuie să strângem cureaua. Aș dori să-l felicit pe raportorul Parlamentului European pentru „Tineretul în mișcare”, dl Zver. Cred că raportul său este extrem de bun, mai ales deoarece reprezintă munca unei întregi comisii cu obiectivul comun de a veni în ajutorul tinerilor.

Mobilitatea tinerilor în UE, și cu precădere facilitarea acestei mobilități, este importantă pentru activitățile care țin de identitatea europeană și de cetățenia europeană. Totuși, după cum știți cu toții, am criticat aspru inițiativa inițială a Comisiei și, prin urmare, aș dori să subliniez mai multe puncte pe care am reușit să le includem în acest raport.

Este cu siguranță important pentru noi să nu încetăm să investim în programele de mobilitate și pentru tineret, precum programele actuale, Erasmus și Leonardo, și în activitățile „Tineretul în acțiune”. Aceasta este cu siguranță una dintre modalitățile prin care putem să îndeplinim obiectivele pe care le-am stabilit în strategia noastră Europa 2020.

Consider, de asemenea, că este foarte important să sprijinim învățarea și activitățile pe tot parcursul vieții, care nu sunt doar pentru tineri. Aș dori în mod categoric să pun accentul pe egalitatea de șanse pentru toată lumea, atât în materie de egalitate de gen, cât și pentru persoanele cu handicap și alte categorii dezavantajate. Este cu siguranță important să recunoaștem educația informală drept un alt mijloc foarte important de îmbunătățire a aptitudinilor pe care tinerii le pot utiliza în viață pe viitor.

Dialogul dintre statele membre și dintre regiuni este, de asemenea, foarte important și sunt încântată că am reușit să includem mai multe comentarii din partea Comitetului Regiunilor, precum și din partea altor organizații, precum Forumul European al Tineretului, spre exemplu.

Există atât de multe exemple încât aș putea continua să vorbesc nu două minute, ci 10, însă aș dori să închei cu o ultimă remarcă. Și eu aș fi încântată să susțin – la fel ca unul dintre autorii inițiali – inițiativa referitoare la Sarajevo, întrucât este foarte important să le arătăm oamenilor din această regiune că UE îi sprijină.

Hannu Takkula, în numele Grupului ALDE. – (FI) Dle președinte, sunt încântat că ședința plenară din dimineața aceasta este consacrată chestiunilor cu caracter cultural: este foarte

important să vorbim despre acestea, nu numai într-o singură dimineață, ci și mai pe larg. Cu toate acestea, este bine că abordăm aceste chestiuni. Este o provocare destul de mare să pun toate aceste rapoarte laolaltă și să le evaluez, însă poate că voi putea să exprim câteva opinii referitoare la acestea.

În ceea ce privește inițiativa „Tineretul în mișcare” a dlui Zver, este, foarte probabil, adevărat că acest program de mobilitate s-a dovedit a fi o poveste de succes, iar raportul său abordează această chestiune cu mai multă profunzime, fapt care-i face cinste. Cred că ar putea să ducă la înregistrarea multor povești de succes în istoria europeană și cu privire la tineretul din viitor. Este important să ne asigurăm că avem programe educaționale la nivelul întregii Europe, la care să poată participa tinerii, și că acestea duc la consolidarea multiculturalismului.

Este, de asemenea, foarte important să ținem seama de ceea ce a afirmat dna Honeyball în raportul său referitor la educația și îngrijirea în primii ani de viață (ECEC). Aș prefera să vorbesc mai degrabă despre educația și îngrijirea în primii ani de viață decât despre învățarea în primii ani de viață, întrucât procesul de dezvoltare a unei persoane este important. Oamenii trebuie să aibă posibilitatea de a crește, iar educația este doar o parte a acestui proces. Să reușim să ne creștem copiii și tinerii astfel încât să devină ființe umane decente și membri echilibrați ai societății, aceasta este o provocare uriașă. Desigur, familia are un rol esențial în această privință, însă, după cum evidențiază atât de bine raportul, este, de asemenea, vital să ne asigurăm că persoanele care lucrează în domeniul ECEC au un rol de jucat și că există un proces de mediere, de care au nevoie în special copiii și tinerii de astăzi.

Cu privire la raportul dnei Schaake referitor la acțiunile externe ale UE, cred că avem nevoie de o mai bună înțelegere a culturii atunci când reglementăm politica externă. Acesta este un lucru foarte important. Există numeroase exemple nefericite de situații în care ignorarea mediilor culturale și a contextului cultural a dus la eșecuri în politica externă și din acest motiv este foarte important să facem din cultură o parte integrantă a Serviciului European de Acțiune Externă.

Aș dori să închei afirmând că opinia mea cu privire la inițiativa referitoare la Sarajevo, pe care a adus-o în discuție dna Pack astăzi, este că, deși este adevărat că în urmă cu cinci ani s-au luat decizii privind capitalele culturale, la fel ca în știință, o paradigmă trebuie întotdeauna pusă la încercare din nou. Acum poate că a sosit timpul să procedăm astfel în ceea ce privește această chestiune specifică, cel puțin într-o anumită măsură, și să încercăm să găsim o soluție care ar permite operarea unei modificări în legătură cu Sarajevo. Cred că ar putea aduce valoare adăugată programului „Capitala europeană a culturii” și Uniunii Europene în ansamblu.

În concluzie, ar trebui să vedem imaginea de ansamblu în ceea ce privește politica culturală și să încercăm să-i înțelegem importanța pentru întreaga Uniune Europeană. Piața internă și politica externă și de securitate nu vor rezista fără o bază culturală puternică care să le susțină. Cultura este baza tuturor lucrurilor, baza viitorului Uniunii Europene în ansamblu, și din acest motiv este important să ne asigurăm că aceasta este recunoscută, nu numai din perspectiva PIB-ului, ci și ca valoare în sine, atât pentru cetățeni și societăți, cât și, în cele din urmă, pentru întreaga Uniune Europeană.

Emma McClarkin, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, în ultimii ani, accentul academic și politic pe cultură și pe educație a crescut dramatic, analizele semnalând în mod consecvent aceste domenii ca fiind esențiale atât pentru încurajarea creșterii economice și a coeziunii sociale, cât și pentru facilitarea mobilității pentru tinerii din întreaga Europă.

Din păcate, în climatul economic actual, în care multe state membre adoptă măsuri de austeritate și reduceri bugetare necesare pentru diminuarea deficitelor, aceste domenii pot fi adesea neglijate și mi-aș dori ca lucrurile să stea altfel.

Investițiile în cultură și în educație ajută statele membre să concureze la nivel global, pregătind tinerii noștri pentru provocările de mâine, și încurajează creativitatea, inovarea și înțelegerea reciprocă. Totuși, tocmai acestea sunt domeniile în care pot acționa mai degrabă statele membre decât UE în ansamblu și în care acestea cunosc cel mai bine provocările în materie de educație cu care se confruntă. Mă preocupă mai multe aspecte ale rapoartelor pe care le-am discutat dimineața aceasta, în special în ceea ce privește intruziunea asupra subsidiarității statelor membre în materie de obiective educaționale și politică socială. Nu ține de competența UE să dicteze reforme în domeniul educației statelor membre și trebuie să ne asigurăm că acest lucru este respectat.

În ceea ce privește cultura, UE poate ajuta statele membre să obțină cât mai mult din prioritățile lor politice prin schimburi de bune practici și prin evidențierea domeniilor importante, precum învățarea în primii ani de viață, reducerea abandonului școlar la copiii de vârstă mică și promovarea formării profesionale. O altă măsură cheie pentru a ne ajuta tinerii să beneficieze de oportunități este aceea de a permite flexibilitatea pe piețele forței de muncă astfel încât oamenii să poată învăța la locul de muncă. Totuși, crearea arbitrară de proiecte și de organizații noi pentru a facilita aceste obiective contravine realităților bugetare evidente pretutindeni în UE.

Trebuie să ținem seama de acest fapt trist și să încercăm să facem ceea ce putem pentru lumea reală cu care ne confruntăm. Cu toate acestea, cred ferm în puterea culturii de a asigura înțelegere reciprocă și de a da un imbold inovării și creșterii economice. Avem foarte multă cultură și creativitate în Europa, care trebuie stimulate și dezvoltate. Industriile creative contribuie considerabil la economia UE și la experiențele noastre culturale. Trebuie să le punem la dispoziție instrumentele care să le permită să-și continue dezvoltarea și să dobândească recompensele pe care le merită. Este de la sine înțeles că, cu cât ne vom educa mai mult tinerii de pe întregul teritoriu european, cu atât viitorul va începe să pară mai strălucitor într-un mediu global competitiv.

Oriol Junqueras Vies, în numele Grupului Verts/ALE. – (ES) Dle președinte, dnă comisar, stimați colegi, în calitate de raportor alternativ al raportului „Tineretul în mișcare” și în lumina diverselor amendamente care au fost depuse la rapoartele referitoare la industriile culturale și creative și la învățarea în primii ani de viață, aș dori să vă împărtășesc următoarea opinie:

criza economică afectează în special tinerii. În multe regiuni din Uniunea Europeană, rata șomajului în rândul tinerilor este de peste 40 %. Din acest motiv este atât de necesară o revizuire aprofundată a politicilor menite să ajute tinerii să-și găsească un loc de muncă, precum raportul „Tineretul în mișcare”.

Mă voi axa pe patru – în opinia mea – aspecte cheie ale raportului.

În primul rând, cred că promovarea mobilității este de o importanță majoră. Este un mijloc extrem de valoros de învățare informală care favorizează schimburile culturale și pune la dispoziția tinerilor instrumentele de care au nevoie pentru a se dezvolta într-un mediu profesional global.

În al doilea rând, și în legătură strânsă cu mobilitatea, este esențial ca tinerii să învețe alte limbi europene, din două motive: pentru a interacționa fluent în mediul european și pentru

a deveni membri cu drepturi depline ai comunităților în care trăiesc și lucrează sau, cu alte cuvinte, pentru coeziunea socială.

În al treilea rând, aș dori să evidențiez importanța politicilor menite să stimuleze formele antreprenoriale. De fapt, stimularea programelor de antreprenoriat pentru studenți este esențială. Această măsură va implica promovarea forumurilor în care actorii financiari și studenții pot să interacționeze.

În cele din urmă, cred că este esențial să promovăm egalitatea de șanse în ceea ce privește accesul la universitate, astfel încât să nu se piardă nicio fracțiune din talentul european. Avem nevoie ca tinerii să-și asume un rol activ în economie. Avem nevoie ca tinerii să-și dezvolte potențialul la maxim, întrucât și ei au un rol esențial de jucat pentru a ieși din criză.

Rui Tavares, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, având la dispoziție doar două minute pentru a discuta despre cinci rapoarte și despre o întrebare cu solicitare de răspuns oral, mă voi limita la două rapoarte: raportul dnei Sanchez-Schmid referitor la industriile creative și raportul colegei mele, dna Schaake, referitor la dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE. Procedez astfel deoarece, împreună, acestea ne oferă o viziune micro și o viziune macro asupra lucrurilor de care are nevoie Europa pentru a depăși această criză, cu ajutorul talentului și imaginației europenilor.

În ceea ce privește industriile creative, cred că este foarte clar că Europa are probabil cea mai ridicată concentrație de potențial pentru industriile creative. Această afirmație este adevărată de la început pentru zonele noastre urbane, pentru orașele noastre care au, pe de o parte, o conectivitate foarte bună și, pe de altă parte, personalități culturale foarte puternice și variate și foarte multă diversitate.

Unele dintre macroregiunile noastre urbane au, de asemenea, elemente de care industriile noastre creative au nevoie pentru a se susține singure: adică, capital intensiv, o concentrație de talente și de cunoștințe și o gamă vastă de companii înființate deja. Acest lucru este vizibil, spre exemplu, în regiunea dintre Paris, Londra și Anvers.

Totuși, nu este valabil pentru întreaga Europă. Cu alte cuvinte, în unele regiuni periferice ale Europei, există talent, există istorie și există orașe care ar putea să joace un rol major în redresarea economiei europene, însă acestea nu pot să facă nimic fără ajutor, fie acesta la nivel european sau la nivelul statelor membre.

Prin urmare, nu putem să ne amăgim în această privință: nu se poate face nimic până când Europa nu-și va face ordine în economie, prin emiterea de obligațiuni, de exemplu. Noi venim aici, în Parlament, cu idei foarte bune, dar, în același timp, guvernele fac praf zona euro și fac redresarea imposibilă.

Cât despre politica de acțiune externă, și întrucât aproape mi-a expirat timpul, aș dori să spun că Uniunea Europeană are o ocazie unică de a dezvolta un tip complet diferit de politică externă în comparație cu politicile statelor membre. În plus, din punct de vedere cultural, acest lucru nu are nimic de-a face cu crearea unei identități europene potențiale și a unei identități europene iluzorii și cu exportul sau vânzarea ulterioară a acesteia peste hotare. Europa ar putea, în schimb, să se poziționeze foarte bine pentru a utiliza cultura în acțiunea externă ca pe o stradă cu sens dublu, modalitate prin care am putea să menținem dialogul rodnic cu alte blocuri regionale majore precum Mercosur sau Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN).

Iată cea mai bună modalitate ca restul lumii să beneficieze de exemplul democrației europene, însă și Uniunea Europeană va avea de câștigat, întrucât vom putea învăța de la alții.

Giancarlo Scottà, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle președinte, stimați colegi, aș dori să-mi aduc contribuția afirmând necesitatea unei noi abordări metodologice, cu precădere în sectorul patrimoniului și al patrimoniului cultural, în legătură cu utilizarea inteligentă a noii tehnologii. Conștientizarea potențialului uriaș de îmbunătățire pe care ni-l pot oferi noile tehnologii, atât în materie de eficiență, cât și de eficacitate, implică în mod obligatoriu renunțarea la modalitățile în care am lucrat în trecut. Noile tehnologii înseamnă noi metode de lucru.

Eu însumi am văzut că, prin utilizarea tehnologiei într-un mod inteligent în sectorul protejării monumentelor, se pot obține rezultate semnificative, atât în lucrările de planificare, cât și în cele de restaurare. În plus, putem să obținem, ca subprodus simultan, și fără a face cheltuieli suplimentare, baze de date geometrice extrem de exacte care pot fi utilizate pentru monitorizarea și gestionarea artefactelor în caz de catastrofe naturale, precum și produse pentru educație științifică și pentru promovarea artefactelor la scară globală, îndeplinind criteriile privind înțelegerea și schimbul cultural.

Ceea ce cred că contează cel mai mult este faptul că contribuim la un plan de acțiune al cărui obiectiv este de a ne ajuta să ajungem la un nou mod de a înțelege tehnologia, astfel încât să putem crea oportunități economice pentru Europa. Cred în special în necesitatea de a instrui oameni noi și în persoane profesioniste, tinere și cu calificări ridicate, care pot face față provocărilor aduse de noua piață globală.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Dle președinte, voi limita ceea ce am de spus la raportul „Tineretul în mișcare”.

Aș dori să îl felicit pe raportor, întrucât raportul a reușit să acopere pe deplin fiecare aspect al acestei chestiuni și al acestei politici europene. Mai exact, discursul meu se va limita la trei chestiuni.

În primul rând, în ceea ce privește punctele 24 și 25 din raport referitoare la copiii care își continuă studiile și își sporesc prezența la ore, aș dori să adresez următoarea întrebare. Apropo, de asemenea, am adresat o întrebare cu solicitare de răspuns scris Comisiei destul de recent. Încă aștept răspunsul, însă profit de această ocazie pentru a menționa această problemă pe care o ridic de mult timp. Multe dintre țările din Europa de Est, care au făcut parte din ultima rundă de extindere, se confruntă cu problema că anumite grupuri minoritare urmează deja o practică, care aproape că s-a transformat în tradiție și care constă în a împiedica copiii să meargă la școală, aceștia fiind apoi exploatați de părinții lor. Când se iau măsuri pentru a schimba acest proces, aceste măsuri sunt descrise de regulă ca fiind discriminatorii. De aceea adresez întrebarea: care sunt victimele discriminării noastre, ca să fiu mai exact? Mă întreb dacă victimele sunt părinții, care își exploatează copiii, sau copiii, care pierd, în consecință, orice ocazie de a se integra, întrucât nu au niciun fel de educație, deși, după cum știți, integrarea economică prin lucru și prin resurse oferă o bază pentru orice altă integrare.

În ceea ce privește punctul 27 din raport, acesta face o trimitere foarte exactă la o problemă reală. Un lector la o universitate de top mi-a comunicat recent că, în realitate, universitățile bulgare nu sunt conștiente de faptul că există, de asemenea, un program Erasmus pentru profesori. Trebuie luate măsuri suplimentare în acest domeniu.

În cele din urmă, referitor la șomajul în rândul tinerilor, care este menționat la literele F și G din raport, și aceasta este o problemă considerabilă. Problema la care mă refer este că, atunci când tinerii candidează pentru un loc de muncă, aceștia trebuie să fi participat deja la un stagiu. Totuși, când cineva tocmai a părăsit școala sau universitatea, nu poate să fi dobândit deja o astfel de experiență profesională. O astfel de cerință este ridicolă și discriminatorie și trebuie analizată îndeaproape. Aceasta este procedura atât în sectorul public, cât și în cel privat. În această privință, o măsură care poate fi luată în sectorul privat este de a impune norme stricte în materie de pensionare pentru persoanele care se află la vârsta pensionării, astfel încât să elibereze locuri de muncă pentru tineri.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Dle președinte, dnă comisar, trebuie să-i mulțumim dnei Sanchez-Schmid pentru raport. Instituțiile UE și-au stabilit obiectivul de a profita mai eficient de oportunitățile existente din industriile culturale și creative. Aceasta este o sarcină importantă, întrucât clauze contractuale mai bune ar permite UE să devină un lider global de piață în acest domeniu.

Cultura contribuie la combaterea sărăciei și a discriminării și joacă un rol în consolidarea și păstrarea spiritului și patrimoniului europene comune. Prin crearea unei traiectorii clare pentru gândirea creativă și ideile rezultate, putem dobândi cu toții avantaje intelectuale și economice. Industriile culturale și creative sunt deja factori importanți de motivare și de influențare a economiei, chiar dacă situația lor nu este întotdeauna favorabilă. Deși creativitatea este imposibil de restricționat, disponibilitatea oamenilor de a crea poate fi influențată negativ. Un mediu antreprenorial nesigur și un cadru legislativ nefavorabil pot atenua spiritul creativ al cetățenilor. Ne putem aștepta pe bună dreptate ca o strategie europeană să ajute grupurile creative, care au fost restricționate până acum, să se exprime la nivel european. În același timp, poate promova un anumit grad de echilibru al ocaziilor în rândul statelor membre, permițându-ne să ne bucurăm de prezența unei industrii cu cinci milioane de lucrători, precum și de creșterea numărului acestora în fiecare stat membru. În acest domeniu, intenționăm să atribuim un rol important și întreprinderilor mici și mijlocii. Europa Centrală are un număr considerabil de cetățeni scipitori, dornici să creeze. Problema este dacă putem deja să punem la dispoziția tuturor mediul adecvat astăzi. Din păcate, răspunsul este negativ, însă s-a creat un număr tot mai mare de programe specifice pentru a îmbunătăți situația, printre care, spre exemplu, Strategia pentru regiunea Dunării.

Discuția din dimineața aceasta privește, de asemenea, tineretul. Este esențial ca generațiile viitoare să primească un sprijin complet din partea Europei în domeniile învățării culturale, al învățământului complementar și al creației artistice. Trebuie să găsim soluții care să facă creația artistică atrăgătoare pe întregul teritoriu al Uniunii Europene și, în același timp, să asigurăm condiții de concurență la nivel internațional.

Pe scurt, este de o importanță majoră să ne ocupăm de industriile culturale și creative, motiv pentru care trebuie să creăm în cel mai scurt timp posibil – pentru artiști și mințile creatoare deopotrivă – condiții adecvate care iau în considerare caracteristici unice în domeniile mobilității, al drepturilor de proprietate intelectuală și al protecției sociale.

Knut Fleckenstein (S&D). – (DE) Dle președinte, onorabili deputați, prin raportul său referitor la dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE, Parlamentul clarifică aspirația sa de a ne pune și noi amprenta asupra acestui domeniu politic în curs de dezvoltare. Faptul – și vreau să formulez această frază cu atenție – că nu văd niciun reprezentant al Serviciului de Acțiune Externă aici astăzi demonstrează cât de necesar este acest raport.

Raportul solicită pe bună dreptate ca, pe viitor, aspectele culturale să joace un rol mai semnificativ în politica externă în care ar trebui încorporate într-o manieră mai sistematică. Pentru grupul meu, a fost important să se solicite o strategie coerentă care coordonează mai eficient programele existente de politică externă ale UE și componentele culturale, ținând astfel seama de diversitatea culturală în UE. Dna Pack s-a referit deja la acest aspect, afirmând că structurile existente în statele membre și între acestea, precum rețeaua EUNIC a institutelor naționale pentru cultură, trebuie încorporate și că societatea civilă trebuie văzută ca parte a politicii culturale externe europene. Motoul UE „Unită în diversitate” ar trebui, de asemenea, să influențeze imaginea pe care Uniunea o proiectează pentru lumea exterioară. Ar trebui, de asemenea, să utilizăm și mai bine mediile noi ca platformă de comunicații în acest scop.

În timp ce facem toate aceste lucruri, trebuie să ne asigurăm că arta și cultura nu devin mijloace care servesc unui scop în politica externă. Valorile noastre culturale sunt cele care caracterizează Comunitatea noastră Europeană. Prin urmare, este important și bine ca această diversitate și această identitate culturală să fie diseminate și în afara Uniunii prin intermediul politicilor sale. Sunt convins că putem realiza mult mai multe lucruri în acest mod, inclusiv în dezbaterile privind drepturile omului și democrația, decât prin multe cazuri de „dueluri”, uneori cu absolut nimic care să le sprijine, în acest Parlament.

Morten Løkkegaard (ALDE). – (DA) Dle președinte, onorabili deputați, ne aflăm în mijlocul unei lupte, care se reflectă, de asemenea, în dezbaterile din această sală de astăzi – o luptă între forțele din Europa care doresc să slăbească proiectul european și aceia dintre noi care – în toiul crizei în care ne găsim în prezent – doresc să coboare pânzele și să consolideze cu adevărat proiectul european. În prezent se spun multe despre economie și despre integrare și politica externă, și acestea sunt, cu siguranță, de asemenea, importante. Totuși, sunt absolut sigur că, dacă dorim să păstrăm proiectul european și, mai ales, dacă dorim ca acesta să fie susținut de cetățenii din Europa, care în prezent privesc cu scepticism întreaga idee, trebuie să investim în cultură și trebuie să investim în tineret. Prin urmare, salut așadar, în mod evident, din toată inima, dezbaterile din această sală de astăzi și cele cinci rapoarte pe care le discutăm.

Am fost raportor alternativ pentru raportul referitor la „Tineretul în mișcare” și aș dori să-i mulțumesc raportorului, dl Zver, pentru cooperarea sa excelentă. Întrucât timpul nu îmi va permite să intru în prea multe detalii, mă voi concentra doar pe două aspecte. Primul se referă la posibilitatea ca tinerii să circule dincolo de frontiere. Consider că în această perioadă de criză este necesar ca noi să ne concentrăm cu adevărat, atât pe plan politic, cât și pe plan financiar, pe punerea efectivă în aplicare și pe susținerea mobilității tinerilor. Prin urmare, sunt, desigur, foarte încântat de faptul că una dintre chestiunile la care lucrăm este consolidarea a ceea ce numim Cadrul european al calificărilor, cu alte cuvinte, schema care le permite tinerilor să folosească punctele pe care le acumulează peste hotare. Acesta este un detaliu mic, însă tangibil, care trebuie promovat pentru ca tinerii să nu întâmpine probleme în această privință.

În al doilea rând, aș dori să menționez ceea ce numim Tabloul de bord privind mobilitatea, în care precizăm obstacolele care stau în calea mobilității în statele membre. Și acesta este un demers pe care îl sprijin ferm – cred că este o idee foarte bună. Acestea sunt doar două exemple specifice care arată că facem progrese și că detaliile sunt importante. În termeni specifici, acestea sunt domeniile în care trebuie să lucrăm pentru a consolida oportunitățile pentru tineri și, procedând astfel, vom investi în tineretul nostru. În cele din urmă, aș dori să-i mulțumesc raportorului pentru cooperarea sa și să-i urez dnei comisar noroc în această

misiune uriașă – așa cum știu – de a-i sensibiliza pe ceilalți comisari din colegiul comisarilor în ceea ce privește importanța culturii și a tinerilor.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Dle președinte, aș dori să îmi concentrez atenția asupra dimensiunilor culturale ale acțiunilor externe și asupra raportului întocmit de dna Schaake. Aș dori să spun că, în mai multe privințe, raportul este demn de sprijin și merită felicitări. La punctul 17, condamnă regimurile totalitare care utilizează cenzura. La punctul 50, obiectează față de utilizarea argumentelor culturale pentru justificarea încălcărilor drepturilor omului, atunci când avem probleme tocmai cu exploatarea acestui tip de așa-zisă diversitate în contactele cu China, de exemplu. Acesta încurajează implicarea societății civile, la punctul 39, și subliniază importanța libertăților democratice și a drepturilor fundamentale ale omului.

În toate aceste domenii, raportul este demn de sprijin și de laudă. Apropos, în timpul activității Comisiei pentru cultură și educație, am reușit să eliminăm din raport propunerea de a numi un ambasador special al UE exclusiv pentru cultură. Acestea sunt succesele. Din păcate, există totuși și chestiuni pe care le-aș numi problematice, ceea ce înseamnă că, din nefericire, în timpul reuniunilor Comisiei pentru cultură și educație, s-a operat o schimbare în dispoziția care stipula că este vorba despre numirea unei persoane care ar fi responsabilă doar pentru chestiuni culturale și nimic altceva. Acesta este un aspect asupra căruia ar trebui să atragem atenția. Al doilea lucru – raportul solicită instruirea suplimentară a personalului Serviciului European de Acțiune Externă în domeniile politicilor culturale și digitale. În Comisia pentru cultură și educație, nu am dorit ca această dispoziție să crească costurile în acest domeniu, însă, din păcate, amendamentul a devenit caduc. Din acest motiv atitudinea mea față de acest raport este pur și simplu una de ambivalență.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, dnă comisar, onorabili deputați, cele două rapoarte întocmite de dna Schaake și de dna Sanchez-Schmid ne amintesc că cultura nu este un motiv decorativ, ci rodul interdependențelor complexe, care demonstrează că chestiunile culturale trebuie abordate într-o manieră transversală și integrate în toate politicile europene, interne și externe, sociale și economice.

În această privință, vă încurajez, dnă comisar, să urmați această cale și să dezvoltați cooperarea cu celelalte comisii, cu celelalte servicii ale Comisiei Europene, precum și cu Serviciul European de Acțiune Externă al dnei Ashton.

În plus, aș dori să revin asupra unui punct dezvoltat insuficient în aceste rapoarte referitor la mobilitatea artiștilor și a profesioniștilor din sectorul cultural. În fapt, această chestiune este de o importanță majoră pentru crearea unui spațiu cultural european. În această privință, două aspecte îmi par a fi importante, și anume, în primul rând, răspândirea de către Uniunea Europeană și de către statele membre a unor informații clare și ușor de înțeles referitoare la reglementările și procedurile în vigoare în prezent.

În al doilea rând, eliminarea – după cum s-a spus deja – a obstacolelor în materie de reglementare și de natură administrativă care împiedică libera circulație în interiorul spațiului Schengen a actorilor din sectorul cultural, cu precădere a resortisanților din țări terțe, prin introducerea, de exemplu, a unor proceduri accelerate comune în Uniunea Europeană pentru vizele pe termen scurt și lung, precum și a unei proceduri unice pentru obținerea permiselor de lucru în Uniune. Îndemn ferm Comisia să-și continue activitatea în aceste domenii.

În cele din urmă, în contextul creșterii puterii unei economii globale preponderent americane în ceea ce privește activitățile culturale de petrecere a timpului liber, este urgent să le amintim Uniunii Europene și statelor membre importanța dotării lor cu instrumente care să le permită să apere și să promoveze diversitatea culturilor europene și a țărilor terțe. Așadar, Europa ar trebui să se re poziționeze și să nu abandoneze lupta pentru soft power, întrucât este în joc astăzi respectarea diversității culturale în calitate de instrument de dialog și de garanție a păcii și a stabilității din întreaga lume.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Dle președinte, aș dori să fac câteva remarci generale despre toate dezbaterile la care asistăm dimineața aceasta.

Din păcate, chestiunilor referitoare la educație și la cultură nu li se acordă importanță suficientă în acest Parlament. Totuși, ele sunt esențiale pentru viitorul nostru, viitorul Europei, viitorul tinerilor. Persoanele cu vârste sub 30 de ani reprezintă 20 % din populația europeană, însă rata șomajului în rândul tinerilor cu vârste sub 24 de ani a ajuns acum la circa 21 % și aproximativ 15 % dintre tinerii cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani abandonează învățământul complementar sau superior înainte de finele celui de-al doilea ciclu și nu urmează niciun fel de studii sau instruire suplimentară. Mai rău, circa 25 % dintre tinerii cu vârste sub 15 ani au dificultăți de citire. Nu putem să acceptăm aceste cifre și, în contextul recesiunii, acestea se înrăutățesc în mai multe state membre.

Raportul „Tineretul în mișcare” care ne-a fost prezentat este un pas în direcția bună în anumite privințe și le transmite mai multe mesaje Comisiei și statelor membre. Parlamentul European reafirmă voința sa de a nu vedea tineretul nostru sacrificat pe altarul politicilor de austeritate puse în aplicare pretutindeni în Europa. Să sperăm că acestea nu vor fi cuvinte goale!

Raportul conține, de asemenea, mai multe elemente îngrijorătoare, mai ales atunci când manifestă dorința de a reforma programele de învățământ din învățământul superior exclusiv pe baza cerințelor de pe piață, fără a încerca măcar să reafirme rolul global al învățământului superior în ceea ce privește formarea generală a cetățenilor de mâine.

Știm că cu cât mai vastă este formarea tinerilor, cu atât mai bine vor putea face față incertitudinilor vieții, în special acelor incertitudini care au legătură cu lucrul. În curând, vom avea ocazia de a lucra la chestiunile implicate în procesul de la Bologna și salut acest lucru. Voi spune doar că rolul nostru este de a asculta neliniștile tot mai multe – și cuvântul este lipsit de forță – din mai multe state în ceea ce privește reformele făcute în numele procesului de la Bologna. Nu putem să ne sacrificăm tineretul; în această privință, cuvintele nu sunt de ajuns.

Aș dori să adaug câteva cuvinte pentru a-i mulțumi dnei Honeyball pentru raportul său și pentru activitatea pe care am reușit să o întreprindem în ceea ce privește chestiunile referitoare la îngrijirea copilului. Susțin pe deplin orientările acestui raport. În schimb, nu pot fi de acord cu orientările raportului dnei Sanchez-Schmid referitor la industriile culturale, întrucât aceste orientări ar angaja bunurile culturale într-o logică comercială supusă forțelor pieței.

În cele din urmă, aș dori să-mi ofer sprijinul categoric pentru inițiativa dnei Pack de a alege orașul Sarajevo în calitate de Capitală europeană.

Juozas Imbrasas (EFD). – (LT) Dle președinte, am dorit să spun câteva cuvinte despre inițiativa „Tineretul în mișcare”. Această inițiativă are un obiectiv foarte inspirat – sporirea educației și a instruirii tineretului prin intermediul mobilității și facilitarea tranziției tinerilor

de la educație pe piața muncii. Astăzi, acest lucru este extrem de important pentru tineri, care sunt unul dintre grupurile sociale lovite cel mai tare de criza financiară mondială. Tinerii trebuie sprijiniți pentru a intra pe piața forței de muncă cu scopul de a le asigura viitorul, precum și de a contribui la creșterea economică și la prosperitate. Este esențial ca tinerii să poată să dezvolte competențe, aptitudini și cunoștințe care le vor permite să contribuie activ la creșterea și la viitorul durabil al Uniunii Europene în anii care vor urma. Cred că este esențial să ne asigurăm că educația pe care o primesc este compatibilă cu nevoile de pe piața forței de muncă. Este, de asemenea, important să ne asigurăm că tinerii europeni nu sunt privați de șansa de a se dezvolta și de a contribui la prosperitatea Uniunii Europene. Mobilitatea provoacă într-adevăr anumite probleme. Tinerii care au primit educație într-un alt stat membru sunt adesea obligați să rămână și să lucreze acolo. Prin urmare, o țară precum Lituania, care se confruntă cu o situație economică dificilă, riscă să piardă, pentru o perioadă de timp, oamenii educați, care sunt baza creșterii țării, și nu doar din punct de vedere economic. Într-adevăr, aceasta este problema noastră internă și o vom rezolva singuri. În general, este excelent că încercăm astăzi să abordăm o chestiune care este foarte importantă pentru tineri.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, onorabili deputați, dragi oaspeți din Thuringia care vă aflați în spațiul consacrat vizitatorilor, dle președinte, colegului meu care se teme că tinerii educați se mută într-un alt stat i-aș spune că civilizația crește și se dezvoltă atunci când oamenii circulă și că nu ar trebui să ne fie frică de acest lucru. Se întâmplă de fiecare dată când oameni din țări diferite se întâlnesc și aduc laolaltă experiențele lor diverse: în Europa, exemplele de acest fel sunt numeroase și este bine că avem atât de multe de spus despre mobilitate. Această mobilitate va garanta sănătatea și prosperitatea permanente ale Europei.

Raportul dlui Zver atrage atenția asupra numeroaselor obstacole care acționează ca stimulente cu efect de descurajare a mobilității în Europa, și aș dori să le evidențiez pe unele dintre acestea. Preluând ceea ce a menționat pe scurt dl Løkkegaard, nu este deloc acceptabil ca tinerii care studiază, se formează sau lucrează în străinătate să întâmpine dificultăți în ceea ce privește sarcinile cele mai elementare precum accesarea serviciilor bancare sau închirierea unui apartament atunci când se mută. În plus, aceștia sunt penalizați cu taxe de roaming atunci când încearcă să telefoneze acasă sau să acceseze internetul și să caute online informații de bază necesare. Roaming-ul de date este extrem de costisitor.

Comisia a propus introducerea unui tablou de bord privind mobilitatea ca parte a inițiativei „Tineretul în mișcare”. Acest lucru va permite monitorizarea sistematică a progresului statelor membre în eliminarea obstacolelor. Tabloul de bord ar trebui să fie cuprinzător și direct astfel încât să poată fi utilizat în calitate de catalizator real pentru eliminarea obstacolelor întâmpinate de statele membre. Această inițiativă ar fi în avantajul tinerilor și bătrânilor, al studenților și al lucrătorilor deopotrivă. Invit Comisia să prezinte o propunere detaliată referitoare la modul în care acest tablou de bord privind mobilitatea va fi operat și sper că va lua măsuri în acest sens în cel mai scurt timp posibil.

În concluzie, mobilitatea este o chestiune orizontală și, prin urmare, îmi îndemn colegii din Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor, precum și din alte comisii, să nu piardă din vedere mobilitatea în activitatea lor din toate domeniile.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Dle președinte, într-o Europă care îmbătrânește și care se luptă pentru a găsi răspunsuri la provocările globale ale viitorului, Uniunea Europeană și statele sale membre trebuie să profite de acest stimul puternic din partea Parlamentului pentru a

demonstra că pot să fie mai curajoase, investind în generațiile viitoare, în cultură și în educație. Prin aceste patru rapoarte și prin propunerea referitoare la Sarajevo, Parlamentul solicită ca aceste chestiuni să fie poziționate în centrul Strategiei Europa 2020.

În special, avantajele economice, precum și cele din sectoarele ocupării forței de muncă și al inovării, sunt evidențiate de raportul referitor la industriile culturale și creative, care generează deja aproape 3 % din produsul brut al Europei și 5 milioane de locuri de muncă – o cifră care se ridică la 7 % dacă sunt luate în considerare și industriile auxiliare. În calitate de raportoare alternativă pentru această măsură a Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, sunt încântată să văd că raportoarea, dna Sanchez-Schmid, a acceptat amendamentele noastre.

Ce am propus? În primul rând, ca turismul cultural și moda culturală să fie adăugate la cele opt sectoare incluse deja. Sperăm, de asemenea, ca Comisia – și sunt sigură că dna Vassiliou va lua măsuri pentru a se asigura că acest lucru se va întâmpla – va prezenta o carte albă referitoare la industriile culturale și creative în cel mai scurt timp posibil pentru a consolida această strategie care implică mai multe sectoare pe teritoriul Europei și al statelor membre. Reducerea fondurilor alocate culturii și educației într-o perioadă de criză – așa cum procedează țara mea, invocând motivul că cultura nu este indispensabilă supraviețuirii – înseamnă eșecul investițiilor în viitor și în creștere inteligentă, propice incluziunii; înseamnă eșecul de a înțelege faptul că cultura este esențială vieții.

Raportul precizează că statutul european al artiștilor și al persoanelor implicate în profesii creative ar trebui recunoscut oficial și că, în industria culturală, întreprinderile mici și mijlocii ar trebui recunoscute în întregime ca atare cu scopul de a avea acces la credite și la asistență la înființare, în special când vine vorba despre tinerii cu vârste sub 35 de ani. Acesta promite, de asemenea, să protejeze locurile de muncă și să introducă o formare specifică și instrumente financiare inovatoare, ținând seama de faptul că capitalul din sectorul creativ este adesea alcătuit din valori care sunt intangibile, însă, cu toate acestea, esențiale inovării în toate sectoarele.

Sectorul cultural la nivelul întregii Europe trebuie luat în considerare în cadrul legislativ pentru comerțul internațional, în dimensiunea europeană, cu siguranță, și în diplomația culturală, în piața internă, în mobilitate...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Liam Aylward (ALDE). – Dle președinte, pentru ca strategiile de tip „Tineretul în mișcare” să fie eficiente și să ducă la rezultate măsurabile, trebuie sporită cooperarea dintre sectorul educației și mediul de afaceri. Deși sunt de acord cu raportorul în ceea ce privește faptul că educația ar trebui să asigure nu numai capacitatea de inserție profesională, ci și să încurajeze creativitatea, este nevoie de măsuri în direcția integrării obiectivelor din domeniile educației și afacerilor. Programele universitare trebuie să corespundă mai mult cerințelor de pe piața forței de muncă. Tinerilor ar trebui să li se dea ocazia de a dobândi, fără obstacole, experiența, aptitudinile, cunoștințele și know-how-ul necesare pentru a-și alege o carieră sau pentru a înființa o întreprindere în viitor. În special, este necesar să se îmbunătățească oportunitățile pentru tinerii din sectorul educației și formării profesionale cu scopul de a le facilita mobilitatea în Uniunea Europeană și de a permite stagii în străinătate, sporindu-le astfel gama de aptitudini și capacitatea de inserție profesională.

Programele de mobilitate și beneficiile experienței lucrului și studiului în străinătate trebuie să fie accesibile tuturor tinerilor, indiferent de tipul de educație pe care l-au ales. „Tineretul

în mișcare” are potențialul de a avea succes, însă trebuie, de asemenea, să se transpună în măsuri concrete care vor aduce beneficii tinerilor noștri.

Kay Swinburne (ECR). – Dle președinte, propria mea circumscripție are o istorie îndelungată de combinare a promovării limbii galeze pentru generația tânără cu talente artistice și tehnice cu scopul de a produce emisiuni animate precum Sally Mally, Super Ted și Sam Tân. Astăzi, acest trecut a fost revigorat de producții noi precum Dr. Who și Torchwood, astfel încât Țara Galilor devine repede cunoscută ca un centru al excelenței culturale în ceea ce privește producția de filme și de emisiuni, precum și în calitate de cămin al noilor domenii creative, precum industria extrem de profitabilă a jocurilor.

Pentru ca această situație să continue, cel mai important lucru pe care trebuie să-l facem acum este să oferim asistența de care au nevoie industriile noastre creative pentru a crește. Trebuie să ne concentrăm pe reducerea obstacolelor administrative cu care se confruntă toate întreprinderile mici și să căutăm modalități de a obține o valoare adăugată reală de la piața unică, prin cooperarea în ceea ce privește drepturile de proprietate intelectuală, un brevet european și atingerea potențialului maxim al agendei digitale, eliminând contradicțiile din legislația UE existentă, precum cele privind TVA-ul.

Bugetul nostru UE ar trebui utilizat în mod productiv, pentru a transforma cantitatea uriașă de energie creativă din jurul nostru în adevărate întreprinderi generatoare de bunăstare, care oferă locuri durabile de muncă și un viitor prosper și bogat cetățenilor noștri din Țara Galilor și de peste hotare.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, în realitate, purtăm o dezbatere dimineața aceasta despre semnificația culturii în diverse domenii politice – în politica externă, în politica economică, în politica în materie de educație și în politica socială – și știm cu toții că toată lumea ar avea de câștigat dacă cultura ar fi luată mai în serios. Izbucnirea democrației în țările arabe nu ar fi posibilă fără această dorință, înrădăcinată în cultură, de deschidere, de diversitate culturală, de democrație și de libertate a presei.

Industria creative sunt o parte importantă a politicii economice. În țara mea natală, Germania, există mai multe locuri de muncă în sectorul creativ decât în sectorul auto. Acesta este un aspect de care trebuie să ținem seama. Rezultatul este că și aceasta este o parte importantă a Strategiei Europa 2020. Punctul pe care doresc să-l subliniez este că, dacă dorim să stimulăm industriile creative, avem de lucru, în special, la dezvoltarea digitală. Știm că producătorii conținutului creativ sunt tocmai cei care constituie baza lanțului valoric pentru sectorul cultural. Pe de altă parte, trebuie, așadar, să stimulăm diversitatea culturală, persoanele creative și accesul ușor la conținutul creativ online. Totuși, în același timp, ne dorim ca artiștii să fie plătiți într-o manieră echitabilă, lucru care nu se întâmplă întotdeauna în lumea digitală contemporană. Trebuie, așadar, să modificăm dreptul contractelor pentru a consolida poziția de negociere a artiștilor noștri. Trebuie să dezvoltăm modele sociale noi pentru a găsi un echilibru corect între accesul ușor pentru utilizatori și plata corespunzătoare a persoanelor care creează conținut nou.

Doresc să mai fac o ultimă remarcă. Numirea orașului Sarajevo „Capitală europeană a culturii în 2014” ar avea o valoare simbolică majoră și ar fi un succes istoric major.

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Paul Murphy (GUE/NGL). – Dle președinte, raportul referitor la „Tineretul în mișcare” conține unele idei bune, precum solicitarea ca criza să nu fie utilizată drept scuză pentru reducerea cheltuielilor în domeniul educației. Cu toate acestea, raportul acceptă procesul

de la Bologna, care a sporit supremația întreprinderilor mari și a continuat procesul de transformare a educației într-un bun.

Raportorul s-a referit la faptul că universitățile sunt subfinanțate și a solicitat, așadar, ca acestea să caute fonduri mai multe din surse private. Soluția la problema subfinanțării nu constă, desigur, în a implica sectorul privat, cu întregul efect de denaturare pe care îl are asupra educației, sau în a impune taxe care blochează accesul sutelor de mii de tineri de pe întregul teritoriu al Europei; soluția este investițiile de stat, care să ofere o educație gratuită, finanțată în mod corespunzător, la toate nivelurile. În plus, ca urmare a austerității brutale, în numeroase țări este practic imposibil ca tinerii să obțină un loc de muncă decent după ce își finalizează studiile. Un sfert dintre tinerii din Irlanda sunt în prezent șomeri și 1 000 de persoane emigrează în fiecare săptămână, astfel încât, pentru numeroase familii irlandeze, însăși noțiunea de „Tineret în mișcare” are o semnificație foarte diferită. Această criză a șomajului poate fi soluționată doar pe baza unor investiții uriașe ale statului cu scopul de a crea locuri decente de muncă.

Derek Roland Clark (EFD). – Dle președinte, tocmai când popoarele și guvernele responsabile sunt atente la fiecare bănuț pe care îl cheltuiesc, Comisia propune mai multe cheltuieli – inițiativa „Tineretul în mișcare”, pașaportul aptitudinilor europene, Observatorul european al locurilor de muncă vacante – prin intermediul Strategiei Europa 2020, totul în numele diplomației culturale și pentru a determina tinerii să călătorească când aceștia fac deja acest lucru, călătorind în jurul lumii cu rucsacul în spate din propria lor inițiativă. De ce avem nevoie de promovări costisitoare?

Cât despre răspândirea culturii europene, ei bine, profitați la maxim de aceasta, căci, având în vedere mersul lucrurilor în această UE nebună, cultura va dispărea și în locul ei nu va rămâne decât o mantră fără semnificație: „Unită în diversitate”. Nu înțelegeți că Europa nu înseamnă un singur stat, ci o rețea vastă și glorioasă de panouri culturale atrăgătoare, distincte și asemănătoare deopotrivă, și că a le combina înseamnă a le reduce pe toate la o masă amorfă, gri, distrugând astfel ceea ce pretindeți că admirați?

Nu alungați cultura UE; faceți culturile italiană, germană, franceză, olandeză, britanică și toate celelalte culturi accesibile tuturor celor care doresc să le încerce, și celelalte vor urma.

Marielle Gallo (PPE). – (FR)Dle președinte, dnă comisar, onorabili deputați, de când a început digitizarea bunurilor culturale și artistice, cred că întrebarea este următoarea: este Europa destinată să devină un tărâm al consumului pentru Statele Unite, și în curând pentru țările emergente, sau se va trezi aceasta în cele din urmă și își va folosi resursele pentru a dezvolta potențialul său informațional, cultural, însă și economic?

Cred, cu siguranță, ferm în bogăția și în diversitatea culturii europene, însă astăzi vorbesc dintr-o perspectivă a concurenței pentru a condamna un lucru nefiresc și o absurditate. Absurditatea este serviciile gratuite la care visează unii oameni, accesul la tot în schimbul a nimic. Dacă am urma această cale, nu ar mai exista investiții în acest sector. Creatorii și inventatorii nu ar mai putea să fie remunerați corespunzător și ar dispărea treptat. Așadar, modelele economice pe care intenționăm să le punem în aplicare pentru circulația online a patrimoniului nostru cultural exclud serviciile gratuite.

Absurditatea este impozitul aplicat bunurilor culturale dematerializate, din două motive. În primul rând, se produce o denaturare a TVA-ului, în funcție de țările în care se află sediul activității. De exemplu, platformele americane se bucură de un moratoriu din 1998, ceea ce a dus la avântul lor extraordinar. În al doilea rând, ratele TVA-ului care penalizează

bunurile digitale în raport cu bunurile fizice sunt discriminatorii. Consider că trebuie să abordăm aceste două chestiuni prin intermediul legislației.

Maria Badia i Cutchet (S&D). – (ES) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, și eu salut oportunitatea pe care ne-o oferă această dezbatere pe care o susținem, o dezbatere privind patru rapoarte asupra cărora vom vota la sfârșitul sesiunii din dimineața aceasta. Sunt rapoarte care cred că abordează chestiuni foarte importante, cu scopul de a încerca să ofere soluții la problemele fundamentale din Uniunea Europeană; rapoarte care acoperă chestiuni precum abandonul școlar timpuriu, șomajul în rândul tinerilor, criza economică și mișcările migratorii.

În această privință, aș dori mai întâi să fac un comentariu scurt despre serviciile de educație destinate copiilor de vârstă mică. După cum a afirmat dna Honeyball, cred că este una dintre chestiunile căreia nu i s-a acordat atenția cuvenită. Știm – și în fiecare zi apar mai multe studii care ne-o confirmă – că cea mai intensă dezvoltare a abilităților noastre cognitive și emoționale se produce în primii ani de viață. Din acest motiv, toate studiile susțin că investirea în primii ani de viață produce rezultate mult mai bune decât investițiile de mai târziu. Cred că este timpul ca, în loc să ne concentrăm numai pe studii universitare sau pe formare profesională, așa cum am făcut, să ne axăm pe învățarea în primii ani de viață.

Un alt raport care mi se pare foarte important este „Tineretul în mișcare”, unul dintre obiectivele principale ale acestuia fiind abordarea abandonului școlar timpuriu. Cred că această chestiune are legătură, în mod indiscutabil, cu șomajul în rândul tinerilor, cu procentul foarte mare de șomaj pe care îl avem în Uniune. Trebuie să oferim răspunsuri pentru viitorul acestor tineri, care sunt viitorul Uniunii Europene.

În concluzie, în ceea ce privește raportul referitor la dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE, aș dori să evidențiez importanța culturii în politicile noastre de cooperare. Este important să creăm o înțelegere reciprocă mai bună cu țările terțe și, în aceste vremuri de mișcări sociale majore la sudul frontierelor noastre, cred că are logică să răspundem acestor întrebări.

Marietje Schaake (ALDE). – Dle președinte, „dacă vrei să afli unde este iadul, întreabă-l pe artist, iar dacă nu poți să-l găsești pe artist, știi că ești în iad”. Cred că acest citat pe care l-am găsit, care aparține unui autor anonim din Sarajevo, rezumă importanța artelor și a culturii nu numai pentru societățile deschise, ci și pentru relațiile noastre cu restul lumii. Bosnia și Herțegovina, cu orașul Sarajevo drept capitală, aparține uneia dintre găurile negre de pe harta europeană, și acest lucru se datorează istoriei noastre. Acum totuși, trebuie să privim către viitor.

Oamenii din Sarajevo au fost foarte aproape de a cunoaște iadul, mai ales în timpul asediului asupra orașului, iar artele și cultura au ajutat oamenii din acest oraș să supraviețuiască. Orchestra repeta în timp ce orașul era bombardat, iar festivalul de iarnă, debordând de arte și de cultură, continua. Sarajevo merită o primăvară europeană. Generația următoare este marcată de rănilor istoriei și, în calitate de europeni, avem o responsabilitate importantă de a privi spre viitor împreună cu ei și de a-i include în orizontul european.

Susțin pe deplin inițiativa dnei Pack și doresc să solicit Parlamentului să o sprijine și să facă tot posibilul pentru a include Sarajevo în programul „Capitala europeană a culturii”. Cred că, dacă ne dorim cu toții acest lucru, se poate cu siguranță întâmpla, întrucât ar fi foarte dezamăgitor dacă ideile noastre și bunul simț ar fi blocate de birocrație.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Dle președinte, părțile din raportul dnei Schaake care vorbesc despre necesitatea de a spori mobilitatea tinerilor din țările învecinate cu Europa sunt foarte importante. Deși, pe de o parte, mi se pare că implicarea excesivă a Uniunii Europene în activitatea culturală din statele membre nu este necesară, cred, pe de altă parte, că, în lumina a ceea ce se întâmplă astăzi în Tunisia, dar și în lumina evenimentelor din urmă cu două luni din Belarus, este important ca Uniunea Europeană, cu mesajul său cultural și mesajul său cu privire la democrație și statul de drept, să se adreseze tinerei elite din țările învecinate și să se găsească fonduri pentru schimburile de experiență între tineri, cursuri comune, călătorii, înființarea de universități și sprijin pentru programele de predare. Astfel de programe există în statele membre – la Centrul de Studii Est-Europene din cadrul Universității din Varșovia, Polonia, spre exemplu. Acesta ar trebui privit ca un exemplu și trebuie să salutăm faptul că dna Schaake ne conduce în această direcție astăzi. Fără aceasta, nu am reuși să realizăm nimic.

Heinz K. Becker (PPE). – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, stimați vizitatori din galerie, este o mare onoare pentru mine, poate nu în calitate de tânăr, însă în calitate de deputat nou în acest Parlament, să iau cuvântul în această sală pentru prima dată.

Aș dori să caracterizez inițiativa emblematică „Tineretul în mișcare”, parte a programului Europa 2020, ca pe un obiectiv excelent pentru cea mai bună îmbunătățire posibilă a accesului tinerilor pe piața forței de muncă, cu accent pe două chestiuni principale. La fel ca educația în primii ani de viață, aceasta vizează, în primul rând, reducerea ratelor abandonului școlar și, în al doilea rând, creșterea numărului de absolvenți. Ca urmare, într-o măsură deloc ne semnificativă, a obstacolelor puse de criza economică, însă, de asemenea, și mai presus de toate, ca urmare a deficiențelor structurale din multe – aproape toate – state membre din alte zone, statele membre ale UE au condiții prelabile complet diferite.

Permiteți-mi să dau țara mea natală ca exemplu: Austria are o rată a abandonului școlar de doar 8,7 %, în comparație cu media UE care este de aproximativ 14 %, și nu ar strica, în mod cert, să analizăm sistemul dual austriac de pregătire profesională, care este susținut de parteneri sociali. Și Germania are foarte mult succes în acest domeniu. Să luăm acest exemplu drept reper. Totuși, Austria însăși ar trebui să încerce să-și stabilească un reper atunci când vine vorba despre numărul nesatisfăcător de absolvenți cu calificări înalte din această țară. Există cifre considerabil mai mari când vine vorba despre absolvenții cu calificări din alte state membre, și ar trebui să le studiem sistemele. Avem multe de învățat unii de la alții în aceste domenii.

Eșecurile demonstrează foarte clar că este nevoie de măsuri – trebuie să eliminăm diferențele dintre sistemul de educație și piața forței de muncă rapid și eficient.

În concluzie totuși, aș dori să îi transmit mulțumirile mele sincere dnei Pack și să o susțin atunci când spun că „Sarajevo, Capitală europeană a culturii”, nu este o derogare, ci o necesitate!

Președinte. – Dle Becker, nu am dorit să vă întrerup deoarece știu că este primul dvs. discurs în acest Parlament și vreau să vă urez bun-venit. Sper că pe viitor veți putea respecta timpul alocat, însă, în orice caz, vă urez succes în activitatea dvs. în calitate de deputat în rândul nostru.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). - Sunt țări în Uniunea Europeană în care șomajul este de 20 %, dar șomajul în rândul tinerilor este de 40 %, și nu este o singură țară, sunt foarte multe state în care media în rândul tinerilor este de două ori mai mare decât media la nivel național.

Dacă vorbim de construcția europeană, dacă vorbim de viitorul acestor programe și proiecte pe care le gândim aici, atunci toți acești tineri trebuie să se simtă europeni. Toți acești tineri trebuie să-și găsească viitorul între granițele Uniunii Europene. De aceea, mie mi se pare că ar trebui să vorbim mult mai mult despre accesul tinerilor la locurile de muncă, despre viitorul pe care acești tineri îl au în Uniunea Europeană, atunci când vorbim de programul „Tineri în mișcare”.

Cred că nu răspundem suficient de bine acestor întrebări și cred că ar trebui să fim, de asemenea, mult mai atenți la felul în care statele membre implementează proiectele și programele pe care noi le gândim aici. Cred că rolul Comisiei Europene este acela de a impulsiona mai mult statele membre în a implementa corect aceste programe și a veni în întâmpinarea nevoilor tinerilor.

Ivo Vajgl (ALDE). - (SL) Dle președinte, într-o perioadă când diferențele culturale dintre națiuni determină birocrații să închidă frontierele – după cum au făcut, de curând, danezii – și să construiască ziduri înalte, aceștia preferă să lase conflictele să fie soluționate mai degrabă cu arme decât cu înțelegere și compasiune. Într-o perioadă când realizările artistice devin bunuri de unică folosință și o sursă majoră de profit, când se construiesc monopoluri globale atotputernice, care dictează tendințe și valori, raportul referitor la dimensiunea culturală a Serviciului nostru de Acțiune Externă și la dimensiunea culturală a Uniunii Europene în ansamblu este mai mult decât binevenit.

Raportul ne poartă prin modalitățile în care imaginea noastră culturală comună și realizările artistice ale națiunilor mici și ale statelor membre ale Uniunii Europene în contact cu culturile altor națiuni pot ridica standardul dezbaterii noastre publice și chiar ușura povara diplomaților și a strategiilor noștri de a găsi soluții la crize nenumărate, acasă și în jurul nostru. Refuzând să respecte frontierele, noile medii și noile tehnologii deschid, în acest timp, oportunități imense. Mi-ar fi plăcut ca raportul să consacre un cuvânt sau două cărților, idei, de exemplu, potrivit căreia cărțile nu ar trebui supuse impozitării. Am putea vorbi despre management cultural sau despre a da un nou imbold propunerii unice făcute de Melina Mercouri privind „Capitala europeană a culturii”. Doamnelor și domnilor, dnă comisar, propun să dăm o șansă orașului Sarajevo!

Valdemar Tomaševski (ECR). - (PL) Dle președinte, procesul de educație în primii ani de viață este una dintre cele mai importante îndatoriri, atât a părinților, cât și a statului. În acest context, este important și bine că rezoluția subliniază semnificația predării timpurii a limbilor regionale și ale minorităților. De o importanță deosebită este predarea folosirii limbii materne ca mediu de instrucție, întrucât se știe că limba în care gândesc copiii este, de asemenea, cea în care asimilează cu mai mult succes cunoștințele. Prin urmare, este inacceptabil ca în școlile pentru minorități naționale indigene să se introducă din primul și din al doilea an de școală predarea într-o altă limbă decât limba maternă, măsură adoptată recent de parlamentul lituanian. Introducerea obligatorie a predării bilingve este interpretată fără echivoc de polonezii care trăiesc în Lituania de mai bine de șapte secole ca discriminare căreia ar trebui să i se pună capăt.

Anna Záborská (PPE). - (FR) Dle președinte, regret foarte mult consecințele seismului din țara dvs.

(SK) Aș dori să o felicit pe Mary Honeyball pentru lucrul la raportul referitor la învățarea în primii ani de viață. Pot observa din acest text că s-au depus eforturi pentru a depăși prejudecățile ideologice și pentru a găsi un compromis la nivelul spectrului politic. Acest lucru este firesc și adecvat, întrucât este vorba despre familie și despre bunăstarea copiilor. Părinții au responsabilitatea principală pentru creșterea și educarea copiilor lor. Acest lucru este confirmat și de referințele făcute de raportoare la articolele din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului. Responsabilitatea părinților este menționată, de asemenea, în Declarația generală a drepturilor omului – părinții au dreptul preferențial de a alege tipul de educație pentru copiii lor.

Împărtășesc, de asemenea, convingerea că investițiile în educație și în învățarea în primii ani de viață vor duce la prosperitate în viitor. Există dovezi potrivit cărora copiii dezvoltă deja bazele responsabilității, ale înțelegerii și ale comportamentului social în primii ani de viață. Raportul evidențiază, de asemenea, faptul că îngrijirea tinerilor este cea mai bună modalitate de a preveni infracționalitatea în rândul tinerilor pe viitor. Acești factori sunt discutați în detaliu în raportul pregătit referitor la contribuția adusă la combaterea infracționalității în rândul tinerilor de politicile privind egalitatea de gen și răspunderea părintească.

La fel ca raportoarea, și eu mă opun creșterii în mod artificial a procentului de femei de pe piața forței de muncă cu orice preț. Multe mame ar prefera să aibă grijă de copiii lor de vârste mici decât să aibă un loc formal de muncă. Totuși, nu au libertatea de a alege, întrucât societatea acordă importanță prea puțină, sau chiar deloc, lucrului femeilor acasă și îngrijirii copiilor. Raportul prezentat nu cuprinde nicio propunere ca statele să acorde o valoare financiară muncii depuse de mame pentru creșterea și educarea copiilor, cel puțin direct proporțional cu contribuțiile pe care le aduc statele la funcționarea facilităților preșcolare. Raportul în ansamblu este un pas în direcția bună, iar evoluțiile sociale ulterioare ne vor obliga să acordăm mai multă atenție acestui subiect.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EL) Dle președinte, inițiativa „Tineretul în mișcare” se concentrează pe consolidarea mobilității tinerilor, în principal în scopul ocupării forței de muncă. Totuși, în vremuri de criză economică și când valorile sunt puse sub semnul întrebării, mobilitatea tinerilor nu poate fi asociată exclusiv cu combaterea șomajului. În condițiile în care tendințele conservatoare amenință unitatea Uniunii Europene, și le-am auzit pe unele dintre ele dimineața aceasta, mobilitatea tinerilor poate fi folosită ca un instrument important pentru consolidarea coeziunii europene. Nevoile pieței ar trebui luate în considerare ca factor secundar.

Totuși, universitățile ar trebui să-și mențină independența și caracterul public și cursurile lor ar trebui să-și păstreze orientarea academică și bazată pe cercetare. Învățământul superior în Uniunea Europeană nu ar trebui să se limiteze la reproducerea modelelor care au dat naștere atât crizei, cât și pierderii încrederii. Dimpotrivă, ar trebui să-și propună să creeze standarde noi de coeziune socială și colectivitate pe care științele umaniste și un sistem european de clasificare a universităților bazat pe acestea să le poată dezvolta în direcția bună.

Sabine Verheyen (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, stimați vizitatori, diversitatea culturală a Europei este o marfă importantă pe care trebuie să o păstrăm și chiar să o dezvoltăm pe viitor. Pentru ca acest lucru să fie posibil, trebuie să facem față

provocărilor epocii digitale nu numai în societatea informațiilor și a cunoașterii, ci și, mai presus de toate, în sectorul cultural și creativ.

Diversitatea culturală nu este doar un ideal; este, de asemenea, un factor economic semnificativ. Circa cinci milioane de persoane din Uniunea Europeană sunt angajate în sectorul cultural. Această cifră echivalează cu circa 2,5 % din populația totală. Sectorul cultural este un sector de creștere care se dezvoltă mult mai rapid decât multe alte domenii din economie. Dezvoltarea tehnologiilor informației și ale comunicațiilor este impulsionată într-o măsură egală de conținutul oferit de sectorul cultural, întrucât natura și calitatea acestui conținut s-au schimbat și dezvoltat prin intermediul tehnologiei. Prin urmare, avem nevoie de un cadru pentru sectorul cultural și creativ, în care acesta să se poată dezvolta durabil în contextul provocărilor epocii digitale. Avem nevoie de un sistem modern, accesibil și sigur din punct de vedere juridic pe care să-l poată dezvolta toată lumea pe picior de egalitate.

Sectorul cultural și creativ este un motor pentru Europa. Prin urmare, trebuie să acordăm oarecare atenție acestui domeniu, inclusiv atunci când vine vorba despre educație și formare. Trebuie să le oferim tinerilor aptitudini culturale și creative – inclusiv în cadrul domeniului de aplicare a învățării pe tot parcursul vieții. Totuși, trebuie, de asemenea, să îmbunătățim aptitudinile antreprenoriale ale artiștilor noștri creativi și să le oferim o instruire elementară temeinică în domeniul noilor tehnologii.

Trebuie să creăm un cadru în care persoanele angajate în sectorul cultural să-și poată proteja mijloacele de trai. Prin urmare, trebuie să lucrăm intensiv la aceste chestiuni referitoare la drepturi de autor, asigurări sociale și proprietate intelectuală, precum și la accesul liber la informație și conținut pentru a asigura dezvoltarea continuă a sectorului creativ și cultural pe viitor într-un mediu digital și pentru a avea posibilitatea de a păstra diversitatea culturală și patrimoniul cultural al Europei în calitate de caracteristică distinctă semnificativă a Uniunii Europene.

Președinte. – Dnă Verheyen, în timpul discursului dvs., interpreții m-au informat că nu pot ține pasul cu dvs. Nu v-am întrerupt deoarece mi s-a părut dificil să procedez astfel și le cer scuze interpreților pentru acest lucru. Doresc să informez deputații că sistemul se schimbă, și în loc să se aprindă semnalul de avertisment de la pupitrul președintelui, când veți lua cuvântul se va aprinde semnalul de la pupitrul dvs. În acest mod, veți putea vedea direct atunci când echipele de interpreți nu pot ține pasul cu dvs.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, „Viața este frumoasă, iubire. Privești afară la lume și aceasta îți aparține deja.” Primele versuri ale unui poem simplu arată cât de frumoasă este viața și ne amintesc că suntem responsabili pentru lumea pe care o construim pentru copiii noștri. În raportul prezentat, dna Honeyball ne amintește în mod oportun că viitorul copiilor noștri este făurit încă din primii lor ani de viață, ani în care instituțiile trebuie să-și asume un rol cheie pentru ca ai noștri copii să crească așa cum ne dorim.

Sunt de acord cu toate aspectele menționate în acest raport: este important ca statele membre și Uniunea să poarte responsabilitatea pentru măsurile menite să susțină învățarea copiilor în primii ani de viață, însă acestea trebuie să-și asume un rol care nu poate fi delegat exclusiv părinților sau celor care lucrează în sectorul educației. După cum afirm întotdeauna la reuniunile Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen, părinți care trăiesc în sărăcie înseamnă copii crescuți în sărăcie. Copiii au dreptul de a primi ajutor și servicii

de la statele membre și de la Uniune. Dacă dorim să eradicăm sărăcia, excluziunea socială și analfabetismul, trebuie să ne susținem copiii de la primii lor pași.

În acest scop, trebuie să investim în îngrijire și educație din primii ani de viață și să monitorizăm serviciile furnizate și competența furnizorilor. Toți copiii trebuie să poată să aibă acces la educație, indiferent de mediul social, și trebuie să ne asigurăm că această oportunitate este, de asemenea, la dispoziția copiilor solicitanților de azil, ai refugiaților și ai tuturor celor care au permis, chiar dacă temporar, de reședință pe teritoriul Uniunii.

Doamna Honeyball pune accent pe cercetare și pe schimbul de bune practici, pe utilizarea cu înțelepciune a fondurilor structurale și a programelor precum Comenius și, în cele din urmă, pe necesitatea ca statele să-și reclame rolul esențial în învățarea copiilor în primii ani de viață, pentru a garanta îndeplinirea obiectivelor de creștere inteligentă, favorabilă incluziunii și durabilă.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Dle președinte, raportul referitor la învățarea în primii ani de viață nu este și nu poate fi o încercare de aranjament unificat al acestei chestiuni extrem de individuale. Îl percep totuși ca pe o contribuție importantă la dezbateră privind obiectivele și valorile europene comune în educația preșcolară. Cercetarea în acest domeniu evidențiază rolul semnificativ pe care îl are învățământul preșcolar pentru dezvoltarea sănătoasă a copiilor și integrarea lor ulterioară în societate. Se pare că învățământul preșcolar are, de asemenea, un efect pozitiv asupra învățământului complementar al copilului și că investițiile în învățarea în primii ani de viață în accepțiunea cea mai largă a cuvântului este mai eficientă decât orice intervenție ulterioară. Este așadar în interesul nostru să susținem acest tip de educație, cu scopul, de asemenea, printre altele, de a îndeplini obiectivele Strategiei UE 2020 și de a crește numărul locuitorilor cu studii universitare de calitate înaltă, reducând totodată procentul de persoane care nu-și finalizează studiile. Învățământul preșcolar de înaltă calitate ne poate aduce mult mai aproape de aceste obiective, poate mai mult decât suntem dispuși să recunoaștem momentan.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori mai întâi să îi mulțumesc dnei Honeyball pentru munca depusă. Să asigurăm că toți copiii au acces la educație și structuri de sprijin în primii ani de viață trebuie să devină un drept atât pentru părinți, mai ales pentru mame, cât și, în primul rând, pentru copii înșiși, întrucât înseamnă că aceștia pot pune baze solide pentru educația lor, pot fi susținuți în integrarea lor socială și dezvoltarea personală și au o șansă mai bună de a găsi un loc de muncă odată ce devin adulți.

În termeni mai generali – după cum au reiterat alți colegi deputați – Comunicarea Comisiei referitoare la strategia UE privind drepturile copilului precizează că, în 2009, peste 6 milioane de tineri au abandonat sistemul școlar, după ce au absolvit doar învățământul secundar inferior, iar, dintre aceștia, 17,4 % nu au absolvit decât învățământul primar. Aceste cifre sunt îngrijorătoare și ne fac să ne gândim că școala și sistemul de educație sunt adesea neglijate și nu primesc investițiile de care au nevoie.

Investițiile în calitatea educației, încă din primii ani de viață, reprezintă nu numai un punct esențial de plecare pentru dezvoltarea cognitivă, senzorială și motorie a unui copil, ci și o condiție prealabilă pentru construirea unei societăți favorabile incluziunii care le oferă generațiilor viitoare o multitudine de oportunități.

În plus, îmbunătățirea calității și a numărului de grădinițe și structuri pentru primii ani de viață ai copiilor – astfel cum este prevăzut în obiectivele stabilite în concluziile reuniunii

Consiliului European de la Barcelona – le permite părinților care lucrează să găsească un echilibru între viața familială și cea profesională. Din păcate totuși, datele statistice arată că multe state membre mai au un drum lung de parcurs până să atingă aceste obiective.

Nessa Childers (S&D). – Dle președinte, raportul „Tineretul în mișcare” conține multe inițiative încurajatoare. Printre acestea se numără, în special, planuri pentru o facilitare de creditare a studenților europeni, inițiativa „Garanția europeană pentru tineret”, pentru a garanta faptul că tinerii fie sunt în pregătire, fie au un loc de muncă în termen de patru luni de la finalizarea studiilor, și planul anunțat recent, „Tineretul la lucru”, conceput pentru a crea contacte între tineri și întreprinderi.

Totuși, simt că am obligația de a îndemna la prudență. În 2010, țările UE au îndeplinit doar unul dintre cele cinci criterii de referință pentru educație, și acest lucru nu este de bun augur pentru Europa 2020. Dacă dorim ca inițiativa „Tineretul în mișcare” să se bucure de mai mult succes, punerea sa în aplicare și evoluția sa vor trebui monitorizate îndeaproape la fața locului și de deputații din acest Parlament în circumscripțiile noastre.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Dle președinte, discuția de astăzi este una dintre cele mai importante și mai semnificative discuții purtate în Parlamentul European. Privește întregul sector al culturii și al educației și, prin urmare, fundația care susține în permanență marea noastră familie europeană. Trebuie să ne amintim acest lucru și să acordăm o importanță enormă acestei discuții, ținând seama de faptul că nu totul ne-a fost dat pentru totdeauna. Trebuie să știm că acest cămin european uriaș, pentru a fi unul puternic, trebuie să aibă o fundație puternică și să reziste la crize potențiale suplimentare și poate la provocări uriașe care nu pot fi excluse și care poate că ne așteaptă.

Așadar, am dorit să le mulțumesc tuturor rapoartorilor pentru aceste rapoarte foarte bune și, în special dlui Zver și dnei Honeyball, întrucât adoptăm, pentru prima dată, o abordare cuprinzătoare în materie de educație. Dorim să le oferim tuturor copiilor noștri abilități extraordinare și cuprinzătoare, începând din primii ani de viață și până în învățământul terțiar. Astăzi, dacă dorim ca societatea europeană să fie mobilă și ca tinerii să fie deschiși, sensibili și competenți, ar trebui să avem o abordare responsabilă față de întregul domeniu al educației și, la urma urmei, indicatorii de care dispunem în prezent sunt alarmant de nesatisfăcători. O treime dintre cetățenii Europei nu are niciun fel de calificări profesionale.

Cât despre dimensiunea culturală, aș dori să îi mulțumesc dnei comisar pentru informația potrivit căreia Serviciul European de Acțiune Externă va avea ambasadori și atașați culturali în toate țările din lume. Aș dori să îi mulțumesc dnei Sanchez-Schmid, întrucât sprijinul pentru cultură înseamnă, în primul rând, sprijin pentru întreprinderea asociată cu cultura, însă, în special, sprijin pentru aspectul interior al culturii. Acesta este motivul pentru care întreprinderile de natură culturală trebuie să beneficieze de sprijin administrativ și au nevoie de o reducere a birocrăției din sistemele administrative și, de asemenea, au nevoie de sprijin la strângerea de capital, care poate proveni și din fondurile Uniunii. Această misiune este una comună și, din acest motiv, în încheiere, aș dori să o rog pe dna comisar să relateze această discuție serioasă și importantă Consiliului, care lipsește astăzi, pentru ca aceste sarcini importante pentru Europa să poată fi discutate și în forumul Consiliului.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Dle președinte, în calitate de raportor alternativ în Comisia pentru dezvoltare regională pentru raportul referitor la valorificarea potențialului industriilor culturale și creative, consider că este important că industriile culturale și creative au fost recunoscute ca un instrument pentru dezvoltare locală și regională. O mulțime de regiuni continuă să rămână în urmă – din motive printre care se numără și criza financiară

– iar proiectele culturale și creative vor contribui cu siguranță la crearea de locuri de muncă și la creșterea competitivității acestor regiuni.

Este important ca statele membre, regiunile și autoritățile locale să utilizeze cât mai bine posibil programele UE care susțin cultura și creativitatea, coeziunea politică, politica structurală și altele. Definirea opțiunilor de finanțare este importantă pentru industriile culturale și creative. Finanțarea este cel mai mare obstacol în calea creșterii pentru multe întreprinderi. Este așadar important să se aducă capital privat și parteneriate între sectorul public și cel privat în cultură și industriile creative, după cum solicită raportoarea, și să se evidențieze importanța sponsorizării. Susțin propunerea de rezoluție.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dle președinte, este minunat că discutăm această chestiune importantă dimineața aceasta și acest lucru demonstrează cât de serioși suntem în ceea ce privește chestiunile referitoare la cultură și educație.

Cultura și educația sunt valoroase într-o manieră intrinsecă, prin ele însele. Ambele au un rol uriaș de jucat în crearea unei Europe unite și în dezvoltarea economiilor noastre pe măsură ce progresăm. Inițiativele pe care le discutăm dimineața aceasta în această sală ar facilita acest lucru.

„Tineretul în mișcare” este o inițiativă minunată. Multe persoane au beneficiat deja de această inițiativă și vor continua să facă acest lucru pe viitor, însă un lucru este esențial, și anume recunoașterea reciprocă în toate statele membre a calificărilor și a diplomelor. Această măsură ar facilita o mai mare circulație și ar ridica totodată standardul în fiecare dintre instituții.

Trebuie să spun, de asemenea, – *mea culpa* – că sunt un adept târziu al învățământului în primii ani de viață. Am crezut, ca mulți, că este un serviciu de îngrijire a copiilor, însă știu acum că este cea mai bună investiție și că dă cele mai bune rezultate pentru investițiile în educație la orice nivel. Acesta reflectă, cu siguranță, un vechi proverb irlandez, „un bun început este întotdeauna o garanție a succesului”, și poate fi făcut la nivelul primilor ani de viață.

Doresc, de asemenea, să evidențiez importanța drepturilor de proprietate intelectuală (DPI), în special pentru actori. Mulți dintre aceștia trăiesc la limita subzistenței și merită să beneficieze de geniul lor, și acest lucru poate, cu siguranță, să fie făcut prin protejarea DPI ale mediilor online și offline.

Doresc, de asemenea, să-mi pun șapca de sportiv și să afirm că și sportul este o parte foarte importantă a culturii și a educației. Am cerut un festival indigen al sportului în Europa. Dacă vom face acest lucru, atunci vom putea contribui considerabil la sport ca parte a culturii noastre.

Ultima remarcă pe care doresc să o fac este că am vizitat orașul Anaheim anul trecut. Acolo, sub singurul acoperiș, se afla o școală de muzică care se ocupa de producție, interpretare, educație, crearea de instrumente, etc. Acest lucru ar putea fi imitat în alte locuri.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Dle președinte, permiteți-mi să-mi exprim și eu sprijinul față de rezidenții din Lorca, Spania, care au fost afectați de această catastrofă naturală. Este un meleag care și-a demonstrat sprijinul de multe ori și va putea să aprecieze sprijinul arătat de Parlamentul European astăzi.

Dnă comisar, în 1989, președintele de atunci al Comisiei, Jacques Delors, a afirmat că educația și cultura ar trebui să fie sufletul Europei. Știm acum că acestea nu reprezintă doar

sufletul, ci și inima și mușchii Europei. Fără egalitate de șanse, care îmbunătățește șansele tuturor copiilor și ale tuturor tinerilor europeni, fără coeziune socială, care oferă educație, fără abilitatea de a concura, care contribuie la răspândirea cunoașterii în rândul cetățenilor, Uniunea Europeană va fi slabă. Totuși, cu toate acestea și cultura, Uniunea va avea locul pe care îl merită în lume.

Emine Bozkurt (S&D). – Dle președinte, în 2014 se vor împlini 100 de ani de la asasinatul arhiducelui Franz Ferdinand, care a declanșat începutul Primului Război Mondial. Tot în Bosnia și Herțegovina am avut un război sângeros în Europa în anii '90. Este important să marcăm aceste evenimente tragice, care au dus la multe decese, suferință, separare și orori, însă este și mai important ca astăzi să marcăm și să sărbătorim unitatea europeană și pacea.

Sarajevo este un oraș care, în ciuda tuturor celor petrecute, și-a păstrat spiritul multicultural și tăria. Pentru a recunoaște acest lucru, ar fi un gest simbolic să numim „Sarajevo Capitală europeană a culturii 2014”, să reafirmăm mesajul european de pace și stabilitate. Este un păcat să pierdem acest avânt istoric din cauza regulilor. Doar atunci când ne vom accepta trecutul, când vom recunoaște și vom accepta istoria, doar atunci ne vom putea uita deschis spre viitor, și de aceea vă rog să dați orașului Sarajevo această posibilitate.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Dle președinte, pentru o Europă care îmbătrânește este esențial ca toți tinerii să profite la maxim de talentele lor și să reușească pe piața forței de muncă mai târziu. Pentru aceasta este nevoie de un sistem de învățământ care să-și propună, încă din primii ani de viață, să echilibreze disparitatea de șanse; unul care să acorde o atenție specială furnizării de educație, formării profesionale și avantajelor în materie de ocupare a forței de muncă tuturor tinerilor, indiferent de situația financiară a acestora, de mediul social și etnic și de handicap și poate chiar de alte probleme de sănătate.

Strategia 2020 își propune să crească nivelul învățământului terțiar până la 40 % și să reducă procentul de abandon școlar timpuriu la 10 %. Pentru a îndeplini acest obiectiv, fiecare stat membru trebuie să-și propună să meargă în această direcție. Există locuri în care, în zilele noastre, vedem exact tendințe opuse: o scădere a limitei de vârstă pentru învățământul obligatoriu și o reducere a numărului de instituții de învățământ superior finanțate de stat.

Creșterea durabilă viitoare a Europei și capacitatea sa inovatoare pot fi garantate doar dacă toată lumea contribuie la propriile sale eforturi și dacă fiecare țară urmează aceeași cale.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Dle președinte, aș dori, de asemenea, să-mi exprim sprijinul față de rezidenții din Lorca.

În această dezbatere despre educație, doresc să reiterez un aspect important: necesitatea de a include în învățământul secundar un obiect specific care să acopere istoria, obiectivele și funcționarea Uniunii Europene.

Am vorbit deja despre această chestiune în ultimul mandat, în ședința plenară, după eșecul referendumurilor referitoare la Tratatul constituțional, Din fericire, anul trecut, în acest Parlament, raportul Løkkegaard referitor la jurnalism și noile mijloace de comunicare în masă, aprobat în septembrie, a susținut introducerea acestui subiect la punctul 13. Eu însumi am depus un amendament în această privință.

Recent, în Spania, guvernul regional din Valencia a decis să includă un obiect în următorul an academic. Este o inițiativă pe care ar trebui să o urmeze și alte regiuni și țări. Înțeleg că Comisia susține și salută, desigur, inițiativele de acest tip.

Doamnelor și domnilor, prețuim, apreciem doar...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Dle președinte, „Tineretul în mișcare” este una dintre cele mai importante inițiative ale Strategiei Europa 2020. Trebuie să promovăm creșterea economică bazată pe tehnologii moderne, care poate fi creată doar de oameni educați. Trebuie să oferim sprijinul adecvat copiilor și tinerilor. Învățarea de limbi străine, activitățile sportive și culturale, activitățile de voluntariat și schimburile de experiență între tineri – acestea sunt programe care ar trebui să fie accesibile copiilor și tinerilor din toate regiunile Uniunii Europene.

Trebuie să îmbunătățim standardele educaționale și să reducem disparitățile – la toate nivelurile de educație, de la grădiniță până la universitate – în fiecare regiune a Uniunii Europene. În opinia profesorului Jacek Kochanowicz, o lipsă a abilității de a coopera este una dintre cele mai mari probleme pentru dezvoltarea Poloniei și a Uniunii Europene – trebuie să schimbăm și acest lucru. Capitalul uman este generat de educație, iar capitalul social de încrederea dintre oameni. Investițiile în programe educaționale și culturale...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, ar trebui, mai întâi, să analizăm contextul în care purtăm această dezbatere. Trebuie să comparăm cuvintele frumoase pe care le auzim aici despre importanța culturii și a educației cu realitatea. Realitatea irefutabilă este că aceste domenii sunt afectate de o lipsă acută de investiții; o retragere a statului care îi amenință rolul social și duce la exacerbara inegalităților în materie de acces la educație, la cunoaștere și la cultură. Rezultatul este înmulțirea și agravarea inegalităților sociale.

Realitatea din state membre precum Portugalia este închiderea a mii de școli, mii de profesori fără un loc de muncă sau un loc sigur de muncă și subfinanțarea cronică a sistemului de învățământ superior al statului și majorarea cheltuielilor pentru a participa la acesta. Realitatea este că bugetele alocate culturii sunt reduse până la niveluri de penurie.

Prin urmare, să nu ignorăm această realitate care ne arată că este nevoie de investiții urgent: cu atât mai mult dacă planul rușinos și obscurantist de intervenție elaborat de Fondul Monetar Internațional (FMI), Banca Centrală Europeană (BCE) și Comisia Europeană va fi pus în aplicare.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Dle președinte, aș dori să-mi exprim compasiunea față de compatrioții noștri; Spania ne este prietenă și suntem cuprinși de compasiune de fiecare dată când se întâmplă ceva în această țară. Raportul „Tineretul în mișcare” este una dintre cele mai importante inițiative incluse în Strategia UE 2020 pentru promovarea și oferirea de mai multe șanse pentru educație și formare tinerilor și pentru a-i ajuta să facă tranziția de la educație la piața forței de muncă. Educația, învățarea pe tot parcursul vieții, inovarea și cultura duc, cu siguranță, la progres. Există un proverb grecesc care spune că capitalul este făcut de oameni, și nu invers, motiv pentru care trebuie să identificăm, să evidențiem și să dezvoltăm aptitudinile și abilitățile tinerilor noștri, lucru pe care îl putem face dacă ne asigurăm că aceștia pot găsi locuri de muncă care să corespundă calificărilor și aptitudinilor lor.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Andrew Henry William Brons (NI). – Dle președinte, aceste rapoarte sunt în cel mai bun caz pline de paradoxuri și, în cel mai rău, pline de ipocrizie.

Vorbesc în termeni aprobatori despre diversitate, însă salută eradicarea diversității dintre națiuni. Diversitatea pe care o promovează în interiorul statelor membre implică promovarea culturilor ultimilor sosiți, care sunt orice, numai europeni nu. Pe măsură ce se schimbă populațiile, se vor schimba și culturile. Culturile indigene vor fi înlocuite și se vor pierde. Vorbesc despre libertate de exprimare, însă sunt convingătoare doar atunci când exprimă intoleranță față de cei cu care nu sunt de acord.

Doresc să promoveze doar valori culturale pe care le aprobă; valori compatibile cu așa-numitele valori „europene”. În sfera politică, am văzut marți atitudinea acestui Parlament față de libertatea de exprimare când a votat predarea unui deputat din acest Parlament pentru un proces care să servească drept exemplu în Franța pentru o pretinsă infracțiune, fără a-i da măcar șansa de a se apăra.

Damien Abad (PPE). – (FR) Dle președinte, situația actuală a tinerilor din Europa este foarte îngrijorătoare – după cum știți – deoarece există cinci milioane de șomeri.

Astăzi, sunt încântat de ambiția Comisiei Europene de a dori să democratizeze accesul tinerilor în Europa. Totuși, cred că trebuie să mergem mai departe de acest program „Tineretul în mișcare” și, în primul rând, să evităm capcana de a ne dori ca toată lumea să meargă la universitate. Trebuie să avem în vedere toate grupurile de tineri, inclusiv pe cele care sunt eliminate cel mai mult din Uniunea Europeană și, în special, ucenicii. Ținând cont de acest aspect, cred, ar trebui să introducem urgent un program veritabil de mobilitate pentru aceste grupuri țintă, pe lângă programul Leonardo. Cred că numele Erasmus, marca Erasmus, ar trebui utilizată pentru toate programele și într-o varietate de forme, în special pentru ucenici, astfel încât să avem ambițiile necesare pentru a ne îndeplini obiectivele.

A doua chestiune este cea a finanțării. Trebuie să contribuim cu resurse întrucât, după cum ați subliniat mulți dintre dvs., tineretul și educația ar trebui să fie prioritatea principală pentru viitorul Uniunii.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Dle președinte, aceasta este o ocazie pentru un angajament extraordinar față de mobilitatea socială a tinerilor și un angajament decisiv față de formarea unei generații cu o viziune deschisă asupra lumii; o generație cu aptitudini care, întrucât are viziune și gândire globale, este capabilă să contribuie la dezvoltarea regiunilor sale și progresul Europei. Aceasta deoarece, dacă toți tinerii europeni vor avea experiența studiului, a unui stagiu sau a unui loc de muncă într-o țară diferită, aceștia nu numai că vor dobândi mai multe aptitudini, mai multă independență și o viziune mai bună, ci și, în primul rând, vor câștiga valoare adăugată uriașă de pe urma contactului cu alți tineri europeni și a schimbului de experiențe cu aceștia.

Europa are nevoie, mai mult decât oricând, de o generație de europeni care să se cunoască și să aibă încredere unii în ceilalți și care să cunoască și să aibă încredere în Europa, pentru a duce proiectul mai departe. Prin urmare, propun să le permitem tuturor, din Fajă Grande până în Azore, cel mai vestic punct al Europei, să participe. Trebuie să ne asigurăm că nimeni nu va fi lăsat deoparte din motive financiare.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dle președinte, raportul referitor la învățământul în primii ani de viață include o mențiune a abordării din perspectiva experienței profesionale a educației pentru copiii care provin din familii sărace. Dintre aceștia, raportoarea identifică

copiii din familiile de romi, care au foarte puțin acces la educație preșcolară, ca fiind grupul cel mai vulnerabil.

Este așadar foarte important ca statele membre să creeze condiții specifice pentru acces la educație preșcolară pentru copii ale căror familii nu le oferă, din motive diverse, tipul de sprijin material și familial care le-ar permite să ia parte la sistemul educațional standard fără probleme majore. Totuși, îngrijirea specială pentru copiii din grupurile cele mai vulnerabile trebuie acordată într-o manieră înțeleaptă, pentru a evita stigmatizarea acestor copii sau familii, fapt care ar putea spori riscul de excluziune socială a acestora.

Prin urmare, trebuie să modificăm sistematic și să îmbunătățim mecanismele de îngrijire specială pentru acești copii, astfel încât să putem integra cu succes cât mai mulți copii cu puțință din grupurile vulnerabile în societatea noastră.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, primii trei ani din viața unui copil sunt esențiali pentru dezvoltarea creierului și învățarea limbii. Fără un anumit nivel de achiziție a limbii, învățământul complementar este posibil foarte rar, întrucât deficitul de limbă pot fi depășite doar cu mare dificultate odată cu înaintarea în vârstă.

Raportul observă că cei mai mulți copii imigranți din UE sunt educați fără cunoștințe lingvistice adecvate. În același timp, menționează că familiile și minoritățile migrante, precum românii, utilizează mult mai puțin educația preșcolară furnizată decât alte familii. Nu putem permite ca nivelul școlilor noastre să continue să scadă, întrucât atât de mulți copii nu înțeleg pur și simplu ceea ce li se predă. Cu alte cuvinte, fiecare copil – migrant sau nu – trebuie să stăpânească limba națională până când încep școala într-o măsură care să le permită să urmărească ceea ce li se predă.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Dle președinte, lucrul la crearea unui cadru european de învățare în primii ani de viață, bazat pe obiective și valori comune, ne îndrumă în direcția bună pentru armonizarea sistemelor noastre educaționale. Sublinierea importanței perioadei preșcolare pentru dezvoltarea ulterioară a unei persoane și evidențierea potențialului inerent în primii ani de viață sunt extrem de importante în contextul punerii în aplicare a Strategiei 2020. În opinia mea, subiectul pe care îl discutăm este extrem de relevant pentru situația actuală. În țara mea, luna trecută a intrat în vigoare o lege nouă referitoare la formele de îngrijire pentru copii de până la trei ani. Noua lege extinde gama de facilități pentru îngrijirea copilului și introduce câteva forme noi de îngrijire: cluburi pentru copii, persoane care asigură servicii informale de îngrijire pe timpul zilei, bone autorizate prin lege și creșe la locul de muncă. Aceste schimbări sunt menite să creeze condiții favorabile dezvoltării adecvate a copiilor. Varietatea posibilităților educaționale permite ca această dezvoltare să fie asistată și stimulată în toate domeniile, utilizând potențialul natural al copilului. Deschiderea de creșe la locul de muncă va facilita întoarcerea părinților pe piața forței de muncă după o pauză mai lungă.

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Evelyn Regner (S&D). – Dle președinte, când ne referim la „Tineretul în mișcare”, vorbim despre bani, însă, în primul rând, vorbim despre viitor. Inovarea, creativitatea, capacitatea de inserție profesională sunt subiecte care sunt cu adevărat importante pentru noi toți în Uniunea Europeană. Este bine că Comisia s-a axat pe acest moment esențial al intrării pe piața forței de muncă, care este tocmai subiectul pe care aș dori să mă axez și eu. Tinerii se confruntă cu realitatea tristă, cu condițiile rele de lucru ale stagiilor de astăzi, chiar cu

exploatare. Și, desigur, există stigmatul, atunci când intră pe piața forței de muncă, de a se întreba „chiar este nevoie de mine?” când ratele șomajului sunt atât de mari.

Acesta este într-adevăr subiectul meu major în momentul de față și, prin urmare, rog Comisia să rămână pe drumul bun și să se axeze și pe viitor, să creeze un fel de statut al stagiariilor care stabilește norme împotriva exploatării...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. – Dle președinte, aș dori să încep prin a exprima compasiunea Comisiei și solidaritatea față de persoanele din Lorca și din apropierea sa. Pe când eram copil, a avut loc un seism foarte puternic în orașul meu natal, și știu cât de cumplită este această experiență.

În calitate de europeni, nu ar trebui să fim mulțumiți de situația sistemului educațional european. Nu putem accepta ca unul din șapte tineri europeni să părăsească școala fără aptitudinile și calificările de care are nevoie pentru a găsi un loc de muncă și pentru a avea o viață împlinită. Nu accept nici ca unul din cinci copii europeni cu vârste mici să nu poată citi corect.

Trebuie neapărat să acordăm atenția noastră deplină sistemelor noastre educaționale. Trebuie să le întărim prin consolidarea programelor noastre de mobilitate, întrucât, prin mobilitate, tinerii, studenții, lucrătorii și voluntarii dobândesc aptitudinile transversale pe care nu le pot obține prin educație formală. Cred că reducerea bugetelor noastre pentru educație este o politică foarte îngustă. Din nou, rog statele membre și guvernele să nu facă acest lucru, mai ales în vremuri de criză, întrucât această măsură va avea repercusiuni negative pe viitor. Trebuie să lucrăm împreună pentru a ne asigura că, în următorul cadru financiar multianual, provizioanele pentru educație și mobilitate vor fi mai mari decât în prezent, întrucât avem nevoie de acestea pentru a ieși din criză și a da un rost cetățenilor noștri.

Un deputat stimat a făcut o trimitere la subsidiaritate. Permiteți-mi să vă asigur că toate politicile și recomandările noastre în materie de educație și cultură recunosc pe deplin și respectă normele în ceea ce privește subsidiaritatea. Nu dăm ordine statelor membre. Noi facem doar recomandări statelor membre. Le furnizăm platforma pentru a colabora cu scopul de a schimba bune practici și de a învăța unii de la ceilalți.

Industria culturale și creative sunt importante – după cum ați menționat mulți dintre dvs. – ca motor pentru dezvoltare și crearea de locuri de muncă. Totuși, să nu uităm că aceste industrii culturale și creative au o valoare per se. Creativitatea și cultura sunt valori ale Uniunii Europene pe care le-am consolidat și trebuie să le păstrăm. După analiza opiniilor pe care le-am primit cu privire la acest subiect de la părțile interesate, și ca urmare a consultării publice cu părțile interesate, suntem pe punctul de a prezenta recomandări referitoare la modul în care ar trebui să consolidăm și să susținem industriile culturale și creative pentru a dezvolta și produce rezultatele așteptate.

Cât despre dimensiunea externă a culturii – cultura în relațiile noastre externe – cred că avem o responsabilitate să facem acest lucru. Să nu uităm că am semnat și adoptat cu toții Convenția UNESCO privind diversitatea culturală. Trebuie să lucrăm cu toate țările care au adoptat convenția pentru a ne asigura că aceasta este pusă în aplicare. Permiteți-mi să subliniez că astfel de schimburi culturale cu lumea externă vor fi benefice nu doar pentru ei, ci și pentru noi, întrucât ne îmbogățim cultura, cunoștințele și valorile în lume.

În cele din urmă, am luat act de susținerea fermă pe care ați exprimat-o cu toții pentru ca orașul Sarajevo să primească titlul de „Capitală a culturii 2014”.

Milan Zver, *raportor*. – (SL) Dle președinte, vă mulțumesc pentru că ați condus această dezbatere într-o manieră cât mai democratică și mai generoasă, pentru a permite multora dintre colegii mei deputați să participe. Dezbateră a fost, în primul rând, una de calitate înaltă și s-a concentrat pe următoarele: dorim să consolidăm și să păstrăm programele noastre actuale de mobilitate care fac parte din programele de învățare pe tot parcursul vieții și „Tineretul în mișcare”. Mesajul nostru pentru statele membre este că ar trebui să acorde mai multă atenție politicilor de tineret, care cuprind mai multe sectoare, și să investească mai mulți bani în acestea. Dorim, de asemenea, ca această dezbatere să genereze un beneficiu suplimentar; dorim ca statele membre să continue să-și reformeze sistemele educaționale și politicile sociale, precum și piețele și altele de acest gen.

Aș dori să răspund unei obiecții care a apărut în timpul dezbaterii. Dosarul „Tineretul în mișcare” nu se axează foarte mult pe importanța pieței; în realitate, am dorit să evităm complet această chestiune, însă am evidențiat în mai multe locuri faptul că sistemele educaționale trebuie să se adapteze nevoilor societății și ale economiei, și că această diferență mare, această prăpastie mare ar trebui redusă cât mai mult posibil și că tinerii ar trebui să poată să intre pe piața forței de muncă cu cât mai puține obstacole cu putință. În mod interesant, acestea sunt tocmai aspectele evidențiate de organizațiile pentru tineret în timpul pregătirii raportului.

În încheiere, aș dori să evidențiez pe scurt următoarele: propun să utilizăm toată această energie pozitivă pe care o avem aici în Parlamentul European, templul democrației europene, precum și în Comisia Europeană, și să facem tot posibilul pentru a ne asigura că acest raport nu rămâne doar o scrisoare moartă.

Mary Honeyball, *raportoare*. Dle președinte, aș dori să le mulțumesc tuturor pentru maniera utilă și constructivă în care au purtat această dezbatere astăzi. Majoritatea copleșitoare dintre dvs., cu numai una sau două excepții notabile, a susținut foarte mult raportul meu referitor la învățământul în primii ani de viață și alte rapoarte pe care le-am dezbătut astăzi. Cred că spusele noastre au arătat clar că educația va fi extrem de importantă pe viitor. Nu este importantă numai pentru copii, pentru copiii de vârste foarte mici despre care vorbesc și tinerii despre care vorbește colegul meu, ci este importantă, de asemenea, pentru viitorul Europei. Susțin așadar ferm afirmația dnei comisar potrivit căreia statele membre ar trebui să continue să investească în educație și nu ar trebui să folosească climatul economic pentru a reduce cheltuielile, întrucât reducerea cheltuielilor ar fi cea mai proastă măsură posibilă.

Educația înseamnă viitorul nostru, înseamnă a avea adulți care pot fi inserați profesional, care sunt în formă, care sunt sănătoși, care nu ne epuizează serviciile sociale. Înțelegem acest lucru și trebuie să transmitem acest mesaj statelor noastre membre, astfel încât acestea să-și poată exercita subsidiaritatea pentru a se asigura că ceea ce se discută aici este pus în practică în realitate.

Marietje Schaake, *raportoare*. – Dle președinte, revin la dvs. cu niște măsuri viitoare concrete privind raportul referitor la rolul culturii în acțiunile externe ale UE, despre care am vorbit în dimineața aceasta. Doresc să încep cu un citat al unui diplomat maghiar în Statele Unite, dl Simonyi, care a afirmat că „rock and roll-ul a fost, din punct de vedere cultural, un element decisiv pentru destinderea societăților comuniste și apropierea acestora de lumea libertății”. Când analizăm, în special, revoltele actuale ale tinerei generații din

Africa de Nord și Orientul Mijlociu, putem vedea că astăzi accesul liber la internet este acel element decisiv pentru tranziția spre lumea libertății. Avem nevoie de o strategie privind libertatea internetului pentru a facilita libera exprimare, libertatea presei, accesul la informații și accesul la conținut cultural și educațional.

Aceasta este o prioritate, însă raportul conține multe alte sugestii concrete, care își găsesc justificare atât în Tratatul de la Lisabona, cât și în ratificarea convențiilor UNESCO. Au nevoie acum de punere practică în aplicare.

Serviciul de Acțiune Externă ar trebui să coordoneze activitatea diferitelor direcții generale și să creeze o direcție generală pentru diplomație culturală și digitală. Personalul SEAE ar trebui instruit, și este nevoie de un atașat cultural în fiecare reprezentanță a UE. Este nevoie de coordonare, integrare și simplificare prin intermediul unui grup operativ interinstituțional care ar trebui să îi raporteze Parlamentului European.

Solicităm Comisiei să adopte o carte verde în 2011, urmată de o comunicare privind o strategie de cooperare culturală în acțiunile externe ale UE. Solicităm, de asemenea, consolidarea capacităților prin finanțarea inițiativelor independente de guvern, și dorim să promovăm activități culturale europene, on line, și în restul lumii.

Programe existente, precum politica europeană de vecinătate și Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului au componente culturale care trebuie coordonate și utilizate strategic. Trebuie, de asemenea, să protejăm și să promovăm patrimoniul cultural, prin, de exemplu, programul „Scutul Albastru”, și trebuie să ne angajăm în dialoguri în materie de politică culturală cu țări terțe.

Drepturile omului trebuie respectate, iar argumentele culturale nu trebuie folosite niciodată pentru a justifica încălcările drepturilor omului. Le-aș recomanda colegilor să citească acest raport. Cred că această dezbatere demonstrează că avem nevoie de mai multe discuții privind cultura în UE.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, *raportoare*. – (FR) Dle președinte, dnă comisar, după toate aceste discursuri doresc să le mulțumesc colegilor mei deputați, raportorilor alternativi, precum și raportorilor comisiilor care și-au exprimat opiniile, care mi-au sugerat multe idei și au permis îmbunătățirea textului asupra căruia votăm astăzi.

Aș dori acum să merg în continuare pe acest drum cu dvs. Cum vom continua acest raport? Solicităm Comisiei Europene să elaboreze o carte albă, pornind de la cartea sa verde, pentru a face o revizie care să ducă la o strategie veritabilă pentru industriile culturale și creative. Așteptăm, de asemenea, cu interes propuneri legislative referitoare la modalitatea de impozitare a bunurilor, guvernarea societăților cu gestionare colectivă și alocările bugetare pentru programele referitoare la cultură, educație și mass-media.

Trebuie să ne transformăm ambițiile în măsuri specifice. De ce să nu introducem imediat un TVA redus pentru toate produsele culturale, indiferent dacă utilizează un mediu fizic sau sunt online? Diferențele de impozitare produc denaturări care, fără excepție, contravin competitivității societăților europene. Americanii au avut un avantaj competitiv vreme îndelungată datorită unui moratoriu fiscal pe aceste servicii. Va face Europa ceva în acest sens? De ce nu avem în vedere un preț unic pentru cărțile digitale peste tot în Europa? Politicianul francez Edouard Herriot a afirmat cândva: „Cultura este ceea ce ne rămâne după ce am uitat totul.” Cu toate acestea, cultura poate fi uitată repede dacă nu o protejăm, dacă nu o păstrăm, dacă nu ne interesează.

Sper că Europa își va oferi mijloacele pentru a-și promova cultura, astfel încât modelul și patrimoniul său să poată exercita influență, astfel încât Europa să-și poată apăra identitatea și să-și poată dezvolta economia.

Președinte. – Am primit o propunere de rezoluție ⁽¹⁾ depusă în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc astăzi la prânz.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – Viitorul Uniunii Europene stă în tinerii săi, în potențialul și capacitatea acestora de a prelua proiectul comunitar actual și a-l duce spre o nouă dimensiune a incluziunii și cooperării dintre state. Prima condiție pentru ca tinerii de astăzi să devină cetățenii europeni de mâine este să se cunoască între ei. Să intre în contact cu cât mai multe culturi din spațiul european, să circule liberi și să învețe în cât mai multe din statele membre. Din acest punct de vedere, consider că programele de învățare de-a lungul vieții, de tipul Erasmus sau Leonardo da Vinci, trebuie să beneficieze de un sprijin financiar mai consistent în următorii ani din partea autorităților. Europa are nevoie ca un număr din ce în ce mai mare din elevii și studenții săi să intre în contact cu un nou model social, educațional și cultural. Programele de mobilitate destinate tinerilor vor reuși, în opinia mea, să ducă la schimbarea de facto a atitudinii tinerilor europeni și la unificarea viziunii lor față de tot ceea ce înseamnă Europa, de la educație, știință și cercetare, la cultură și valorile noastre comune.

Dominique Baudis (PPE), *în scris*. – (FR) Acest raport transmite un mesaj clar: Uniunea Europeană trebuie să încorporeze o strategie culturală consecventă și coordonată în politica sa externă. Legăturile care unesc într-o manieră mai specifică Europa și țările din sudul Mediteranei trec prin schimbări profunde. În lumea arabă suflă un vânt al libertății. Cultura este un bun semnificativ. Contribuie la o democrație trainică și durabilă. Schimburile culturale și educaționale încurajează emergența unei societăți civile organizate. Cooperarea culturală este, de asemenea, una dintre cheile succesului Uniunii pentru Mediterană. Ea face ca națiunile să împartă lucruri și să interacționeze unele cu celelalte, să se respecte și să se înțeleagă mai bine în fiecare zi.

Sergio Berlato (PPE), *în scris*. – (IT) Încă din anii '90 Uniunea Europeană a înregistrat o creștere exponențială a industriilor culturale și creative (ICC) din perspectiva numărului de locuri de muncă create și a contribuției lor la produsul intern brut. Aceste industrii au o natură dublă: din perspectivă economică, ajută la generarea de locuri de muncă și creștere, iar, din perspectivă culturală, facilitează integrarea socială a cetățenilor. Cartea verde a Comisiei recunoaște oficial importanța economică și socială a acestui sector economic. Totuși, în timp ce unii dintre partenerii noștri internaționali utilizează deja extensiv resursele numeroase oferite de industriile culturale și creative, Uniunea Europeană nu a dezvoltat încă o strategie bazată pe activități culturale. După părerea mea, provocările cauzate de globalizare oferă acestor industrii șanse de dezvoltare, care le vor spori, probabil, potențialul de creștere economică și de ocupare a forței de muncă. În termeni concreți, abilitatea industriilor culturale și creative de a stimula coeziunea socială și teritorială va depinde de investiții strategice. Vor fi necesare, de asemenea, cooperarea cu organismele locale,

(1) A se vedea procesul-verbal

transmiterea expertizei și schimbul de bune practici. Cred, de asemenea, că protejarea mai riguroasă a drepturilor de proprietate intelectuală este o condiție esențială pentru protejarea diversității culturale în Europa.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Comunicarea Comisiei Europene intitulată „Educație și îngrijire preșcolară” (ECEC) este o inițiativă binevenită, întrucât analizează probleme din educația copiilor și își propune să stabilească mijloace pentru a le furniza acestora cel mai bun început pentru lumea de mâine. Totuși, în opinia mea, acestui document al Comisiei îi lipsește o analiză a cercetării și a informațiilor privind educația, îngrijirea și protecția socială a copiilor care să ia în considerare informații din toate cele 27 de state membre ale Uniunii Europene. În plus, aș dori să evidențiez legătura strânsă dintre dezavantajul socioeconomic și ocaziile de a educa și învăța copiii din perioada preșcolară, întrucât este mai puțin probabil ca familiile cu venituri mici să folosească serviciile ECEC. În consecință, mai târziu, unii dintre acești tineri nu sunt nici angajați și nici nu urmează vreo formă de educație sau formare. Înțeleg eforturile Comisiei de a încuraja statele membre să schimbe exemple de politici și bune practici, utilizând metoda deschisă de coordonare, însă ar fi mult mai simplu și mai eficient să elaborăm și să adoptăm criterii comune în materie de calitate. Această măsură ar promova colectarea de informații și stabilirea de repere în întreaga Uniune Europeană și în statele membre, întrucât colectarea de informații este extrem de importantă pentru observarea progresului și măsurarea rezultatelor. Aș dori să evidențiez faptul că există o lipsă specifică de informații referitoare la copii din familii cu probleme sociale, copii cu nevoi speciale și copii dezavantajați.

Zuzana Brzobohatá (S&D), *în scris.* – (CS) Acest raport din proprie inițiativă privește chestiunea studierii mobilității tinerilor, care rezultă din Strategia 2020. Este, cu siguranță, corect să sporim competitivitatea tinerilor prin crearea de condiții în cadrul învățământului universitar, astfel încât aceștia să petreacă cel puțin un an într-un alt stat membru. Mobilitatea, un sistem de recunoaștere a creditelor și alte măsuri vor limita creșterea șomajului în rândul tinerilor, care este de circa 21 % în UE în prezent, cifră care este alarmantă. Personal, salut din toată inima apelul adresat Comisiei și statelor membre în ceea ce privește susținerea activităților de voluntariat și introducerea de măsuri în legislație care să permită recunoașterea activităților de voluntariat exercitate de șomeri ca timp petrecut lucrând. Această măsură va duce, mai ales în cazul tinerilor, la o consolidare a obiceiurilor profesionale, la mai multă concurență și la o mai mare motivare în a căuta un loc de muncă. În opinia mea, este la fel de important să existe o legătură permanentă între cerințele pieței forței de muncă și educația profesională, o legătură care trebuie să fie extrem de flexibilă în această privință, astfel încât viitorii absolvenți să poată fi introduși pe piața forței de muncă, ducând la o reducere treptată a șomajului în rândul tinerilor.

Ioan Enciu (S&D), *în scris.* – Aș dori să subliniez faptul că susțin puternic cadrul pentru îmbunătățirea sistemelor de educație și formare profesională din Europa, “Tineretul în mișcare”, și consider că este extrem de important în vederea dezvoltării unor politici concrete de susținere a mobilității tinerilor, cât și pentru a facilita o tranziție stabilă a acestora din sistemul educațional către ocuparea forței de muncă. Un factor important care trebuie avut în vedere este faptul că tinerii sunt unul din grupurile sociale sever afectate de criza economică globală. Este datoria noastră să sprijinim intrarea pe piața muncii a tinerilor, atât pentru ei, cât și pentru a susține economia europeană. Tinerii de astăzi sunt liderii de mâine și din această cauză este esențial ca ei să aibă posibilitatea de a-și dezvolta competențele, abilitățile și cunoștințele în prezent, pentru ca în viitorul apropiat să poată contribui activ la creșterea și dezvoltarea Uniunii Europene. Trebuie să punem bazele unor

politici concrete care să sprijine tinerii și care să le faciliteze o mobilitate accentuată și oportunități de a studia în străinătate. Această mobilitate are rolul de a susține economia, dar, în același timp, are un rol extrem de important în crearea unei coeziuni culturale la nivel european.

Kinga Gál (PPE), *în scris.* – (HU) Consider că discuția noastră despre educație și cultură este una importantă și aș dori să adaug o abordare care a lipsit până acum din numeroase motive importante. Înțelegerea reciprocă și respectul unul pentru celălalt sunt condiții fundamentale pentru comunitățile naționale tradiționale, minorități și majorități care trăiesc împreună în armonie și prosperitate. Educația joacă un rol esențial în acest caz. Dacă istoria și literatura comunităților minoritare ar fi predate în școli ale majorității și dacă eforturile în materie de educație ale minorității ar include cultura majorității, comunitățile care locuiesc împreună s-ar înțelege mult mai armonios. Educația lingvistică are, de asemenea, un rol proeminent în înțelegerea culturală. Acest lucru este adevărat nu numai în procesul de învățare a limbilor internaționale, ci și în relația dintre comunități majoritare și minoritare care trăiesc unele lângă celelalte. Cred că nu numai minoritățile ar trebui să studieze limba majorității, ci și invers. Toată lumea ar putea avea o viață mai bogată, permițând manifestarea respectului reciproc al unora față de ceilalți. În același timp, cunoscând limba celuilalt, generațiile care cresc ar dezvolta o atitudine mult mai pozitivă unele față de celelalte, dându-le posibilitatea de a crea relații cu colegii lor de aceeași vârstă mai ușor, ceea ce ar fi decisiv pentru viitorul acestor regiuni. Și, în ultimul rând, consider că este important să menționez importanța unei înțelegeri profunde a patrimoniului cultural, astfel încât comunitățile care trăiesc împreună să-și poată recunoaște și respecta reciproc valorile culturale. Cred că sarcina concretă a Comisiei este de a promova toate aceste chestiuni, în timp ce Parlamentul are misiunea de a consolida susținerea teoretică și politică.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE), *în scris.* – (BG) Tinerii sunt forța motrice a oricărei societăți și a viitorului său. Educația lor, formarea profesională, calificările și integrarea pe piața forței de muncă furnizează baza pentru îndeplinirea obiectivelor Europa 2020 care au în vedere o creștere inteligentă, durabilă și propice incluziunii. Din acest motiv cred ferm că Europa trebuie să continue să investească în dezvoltarea lor și în inițiative precum Erasmus, Leonardo și „Tineretul în mișcare”, care ar trebui dezvoltate în permanență și făcute cunoscute. Îmbunătățirea calității educației și a formării, precum și a accesului tinerilor la acestea sunt pași importanți pe drumul spre reducerea șomajului și dezvoltarea economiei europene. Din păcate, Europa are încă regiuni și grupuri sociale unde există condiții limitate în această privință. Trebuie să coordonăm eforturile pentru a soluționa această problemă. Este, de asemenea, important ca programele de educație și formare să fie corelate mai strâns cu necesitățile comerciale și să stimuleze potențialul și creativitatea tinerilor, pentru a-i face mai competitivi pe piața forței de muncă. Susțin eforturile de încurajare a mobilității tinerilor, atât în timpul educației lor, cât și în legătură cu viața lor profesională. Cred că este o condiție importantă pentru dezvoltarea de noi aptitudini și pentru ca aceștia să devină conștienți de identitatea lor europeană.

Filip Kaczmarek (PPE), *în scris.* – (PL) Dimensiunea culturală a acțiunilor externe ale UE este una importantă și foarte necesară. Peste tot în lume, în general, cultura europeană este percepută ca atrăgătoare și dorită. Acceptarea valorilor europene este mai dificilă. Lucrând în Delegația la Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE, m-am confruntat în mod repetat cu diferențele culturale și consecințele acestora.

În calitate de europeni, încercăm sistematic să promovăm valori și principii care, pentru noi, sunt fundamentale și inalienabile. Această atitudine este adesea neînțeleasă de partenerii noștri. Unii dintre ei văd în această atitudine doar un fel de imperialism cultural. Tocmai din acest motiv este atât de dificil să ne convingem partenerii că valorile promovate de Uniunea Europeană nu sunt o încercare de a impune modul nostru de a gândi altora. Faptul că încercăm să ne extindem idealurile, de exemplu, în domeniul drepturilor omului, rezultă pur și simplu dintr-un imperativ moral. Respectăm diferența și diversitatea, însă nu putem să renunțăm la principii pe care le considerăm fundamentale. Nu acceptăm discriminarea și nu vom renunța la protejarea vieții omului și a demnității umane. În această privință, Uniunea este unită și pe deplin de acord.

Ádám Kósa (PPE), *în scris.* – (HU) Aș dori să o felicit pe dna Honeyball pentru munca sa excelentă și pentru faptul că a observat chestiuni esențiale care poate că nu au primit atenție suficientă în trecut. Printre acestea se numără, în special, recunoașterea legăturii dintre sărăcie, o situație dezavantajată și performanța școlară slabă. Aș dori să le amintesc colegilor mei deputați că există o legătură suplimentară: situația dezavantajată este extrem de pronunțată în cazurile în care copilul trăiește cu handicapuri pe care părinții, care nu sunt informați corespunzător, nici nu le înțeleg și nici nu le acceptă. Voi acorda o atenție deosebită acestei probleme în raportul la care lucrez în prezent. Munca depusă de dna Honeyball și, în special, adoptarea unei abordări centrate pe copil vor fi o bază de referință excelentă pe viitor. Proiectul de raport „reamintește importanța generală a oricăror activități de învățare timpurii, în special a limbilor străine, a multilingvistului și a diversității lingvistice”, pe care le susțin cu bucurie și entuziasm. Sunt de acord cu faptul că dezvoltarea timpurie a copiilor cu handicap și a-i ajuta pe aceștia să dobândească o competență lingvistică adecvată sunt o investiție esențială în resurse umane, care reprezintă o ocazie unică în viață. Este, de asemenea, important ca, pentru a dezvolta competența lingvistică a copiilor surzi, aceștia trebuie să învețe întâi limba lor maternă (limbajul semnelor), care le va permite să devină cu adevărat poligloți pe viitor. Și aceasta este o investiție pentru atingerea obiectivelor UE 2020 și pentru creșterea nivelului de ocupare a forței de muncă, pentru a obține o societate mai accesibilă, mai propice incluziunii și mai durabilă.

Paweł Robert Kowal (ECR), *în scris.* – (PL) Susținerea mobilității tinerilor, mai ales a tinerilor din țările din Parteneriatul estic și Uniunea pentru Mediterană, este extrem de importantă din perspectiva evenimentelor recente din Belarus și Africa de Nord. Procesele de transformare democratică care încep în prezent în Egipt și Tunisia pot fi consolidate datorită eforturilor UE de a educa cetățenii acestor țări în spiritul democrației și al respectului pentru statul de drept și drepturile omului.

Cetățenii educați sunt cei mai mari dușmani ai dictatorilor și ai regimurilor totalitare. Experiențele statelor membre ale UE pot fi utilizate atunci când se organizează astfel de programe. În Polonia, de exemplu, există programul de burse Konstanty Kalinowski, care este operat, printre altele, de Centrul de Studii Est-Europene de la Universitatea din Varșovia – un centru de studii internaționale care le permite studenților din Orient și din Balcani să studieze în Polonia. Uniunea ar trebui, de asemenea, să intensifice eforturile pentru a înființa o Universitate a Parteneriatului estic, după modelul Universității Euro-Mediteraneene din Slovenia. UE ar trebui să susțină inițiativele persoanelor tinere și talentate de promovare a unor strategii politice specifice. Un exemplu bun de astfel de activitate este site-ul de internet Eastbook.eu, ai cărui fondatori pun la dispoziția a mii de utilizatori de internet în fiecare zi informații despre evenimentele din țările din Parteneriatul estic și despre progresul programului. UE ar trebui să ofere asistență, de asemenea, tinerilor din state membre pentru vizite de studiu în țările învecinate. Acest lucru contribuie la eliminarea barierelor culturale.

În acest sens, demnă de laudă este inițiativa Eurobus – o călătorie în jurul Ucrainei, organizată în fiecare an pentru tineri din state membre ale UE.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *în scris.* – (PL) Adoptarea în iunie anul trecut a noii strategii a UE, Europa 2020, este menită să ne ajute să ieșim din criza economică și să contribuim la dezvoltarea în continuare a Uniunii Europene. Este, de asemenea, un pas semnificativ în ceea ce privește menținerea și chiar sporirea mobilității tinerilor.

Una dintre prioritățile Strategiei Europa 2020 este inițiativa „Tineretul în mișcare”, al cărei obiectiv este de a îmbunătăți rezultatele sistemelor noastre de educație și a de facilita accesul tinerilor pe piața forței de muncă. Acest obiectiv urmează să fie îndeplinit, după cum sugerează numele, prin dezvoltarea ideii de schimb de experiență în rândul tinerilor și facilitarea dobândirii de noi aptitudini de către tineri. Datele statistice arată că, în prezent, 15 % dintre tineri își încheie educația timpuriu și, procedând astfel, dobândesc calificări care nu corespund nevoilor de pe piața forței de muncă. În plus, doar circa o treime dintre persoane a terminat învățământul terțiar, și acest procent este considerabil mai mic decât în Statele Unite sau Japonia, de exemplu. Prin urmare, una dintre provocările cele mai importante cu care se confruntă Uniunea Europeană este necesitatea de a acorda o atenție deosebită și sprijin financiar acestor două probleme. Totuși, situația nu se va îmbunătăți dacă nici Comisia, nici statele membre nu vor urma orientările conținute în Strategia Europa 2020. Mobilitatea tinerilor este cheia spre dezvoltarea în continuare a Europei și, dacă aspirăm la statutul de cea mai inovatoare economie din lume, nu trebuie să neglijăm investițiile în capital uman, și mai ales în tineri.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *în scris.* – În contextul crizei economice actuale, UE are nevoie de o strategie globală bazată pe inovație și creativitate, care să contribuie la creșterea economică și crearea de locuri de muncă și tocmai de aceea industriile culturale și creative sunt cele care trebuie încurajate. Prin urmare, consider că, la momentul actual, în Europa, trebuie să asigurăm o mai mare difuzare a creațiilor și accesul liber la acestea în lumea digitală, fără a neglija însă faptul că artiștii și operele lor trebuie protejați și remunerați în mod corect. În acest sens, trebuie să stabilim un cadru legislativ capabil să susțină dezvoltarea acestor industrii și să ofere încredere consumatorilor și celor care activează în cadrul pieței digitale, întrucât acest sector poate duce la crearea de noi locuri de muncă, exploatând diversitatea culturală a Uniunii Europene și potențialul inovator al acesteia. Totodată, consider că avem nevoie de noi modele de afaceri care să susțină aceste industrii, utilizând beneficiile pe care le oferă piața unică digitală. În concluzie, cred că acest raport constituie un prim pas pentru dezvoltarea acestui sector, însă Comisia și statele membre trebuie să își intensifice eforturile, pentru a transforma industriile culturale și creative într-un sector de bază al economiei europene.

Iosif Matula (PPE), *în scris.* – Mă bucură faptul că, în cadrul Strategiei Europa 2020, dedicăm o atenție deosebită tinerilor, având în vedere provocările demografice cărora trebuie să le facă față continentul nostru. În acest context, Tineret în mișcare - inițiativă emblematică a Comisiei Europene - vine cu măsuri concrete pentru a crește gradul de educație și formare profesională, inclusiv prin mobilitate și facilitarea încadrării în muncă. Pe lângă reducerea abandonului școlar timpuriu și creșterea procentului absolvenților de învățământ superior până în 2020, aș dori să atrag atenția asupra unor aspecte ce pot veni în sprijinul tinerilor. În primul rând, importanța elaborării unor programe educaționale mai flexibile, care să fie compatibile cu deținerea în paralel a unui loc de muncă. În al doilea rând, utilitatea unui sistem de mobilitate virtuală, ca și completare la mobilitatea teritorială. De asemenea, încurajarea burselor de studii oferite studenților de către întreprinderi private.

La fel de importantă este și sprijinirea inițiativelor private ale tinerilor, care poate conduce la crearea de locuri de muncă și, implicit, la integrare socială.

Alajos Mészáros (PPE), *în scris.* – (HU) Șomajul în rândul tinerilor cauzat de criza economică este o provocare considerabilă peste tot în UE și, până acum, nici UE și nici statele membre nu au gestionat această chestiune în mod corespunzător. Situația ocupării forței de muncă în rândul tinerilor depinde de politica economică generală: prin urmare, statele membre ar trebui să ia măsuri în direcția investițiilor și a creării de locuri de muncă. Din păcate, măsurile de austeritate care se simt, de asemenea, în Ungaria, și care afectează, printre altele, sistemul educațional, precum și reducerea cheltuielilor, care afectează crearea de locuri de muncă, nu prea ajută tinerii: dimpotrivă, sentimentul lor de izolare de societate și piața forței de muncă ar putea constitui o amenințare pe termen lung la adresa economiei. Criza economică nu ar trebui să fie un motiv pentru reducerea cheltuielilor în domeniul educației, întrucât impactul crizei cere ca tinerii să primească niveluri mai ridicate de educație. Succesul și eficiența inițiativei „Tineretul în mișcare” depind, într-o mare măsură, de atitudinea și activitățile cheie ale statelor membre și de sprijinul financiar pe care îl furnizează pentru punerea în aplicare a acestor programe la nivel național, care ar putea contribui la integrarea socială a tinerilor. Rolul jucat de instituțiile locale de învățământ, precum și de autoritățile locale și regionale în domeniul educației și al mobilității este, de asemenea, foarte important, motiv pentru care consider că este important să susținem mobilitatea profesorilor și a lucrătorilor din sectorul tineretului și cel educațional, întrucât ei sunt cei care pot motiva tineretul. Pentru a îndeplini aceste obiective ale UE, ar trebui creată o abordare de tip parteneriat și cu autoritățile locale și regionale.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), *în scris.* – (FR) Am susținut acest raport, care reafirmă ambițiile noastre pentru tineretul din Europa. Strategia Europa 2020 plasează educația tinerilor în centrul obiectivelor sale și propune ținte pentru 2020: o reducere a abandonului școlar timpuriu de la 15 % la 10 % și o creștere a procentului celor care au o diplomă de învățământ superior de la 31 % la 40 %. Cu toate acestea, aș dori să insist asupra unui aspect: obstacolele în calea mobilității tinerilor. În prezent, se estimează că doar 4 % dintre studenții europeni primesc o bursă Erasmus în timpul studiilor lor. Acest procent continuă să fie prea mic când toată lumea știe că un CV poate fi îmbunătățit semnificativ de un an petrecut în străinătate, în materie de învățare – mai ales în ceea ce privește învățarea limbilor străine –, deschidere și aptitudini. Această cifră poate fi explicată de trei chestiuni: faptul că mulți studenți nu sunt nici măcar conștienți de existența acestor oportunități de studiu în străinătate, costul unui an de program Erasmus pentru bugetul unui student și complexitatea recunoașterii realizărilor. Europa și statele membre trebuie să-și ia angajamente în toate aceste domenii, pentru ca programul Erasmus, care este unul dintre cele mai mari succese ale UE, să devină un succes pentru toată lumea.

Csaba Sógor (PPE), *în scris.* – (HU) Obiectivul principal al inițiativei „Tineretul în mișcare” este de a promova mobilitatea tinerilor și de a elimina obstacolele care se află încă în calea sa. Totuși, salut faptul că aceasta pune, de asemenea, un accent sporit pe armonizarea educației și necesitățile de pe piața forței de muncă. Poate că preocuparea cea mai gravă a tânărului absolvent de astăzi este că, după finalizarea studiilor, se confruntă cu situația de a nu putea să-și valorifice cunoștințele pe piața forței de muncă. Cifrele alarmante cu privire la șomajul în rândul tinerilor vin în sprijinul acestei afirmații; efectele acestui fenomen au un efect treptat în sensul scăderii disponibilității de a avea copii și al unei întârzieri drastice în întemeierea unei familii, consolidând astfel procesele demografice negative. Problema, desigur, este cunoscută atât la nivelul Uniunii Europene, cât și la cel al statelor membre.

Totuși, soluția se află în primul rând în mâinile acestora din urmă, întrucât doar ele pot să reorganizeze și să reformeze sistemele educaționale naționale și să le adapteze noilor realități socioeconomice. Sarcina UE este de a crea un cadru pentru procese și de a împiedica statele membre să piardă din vedere obiectivul inițial și, totodată, de a le încuraja și motiva să pună în aplicare reforme care sunt dificile pe termen scurt, însă profitabile, cu siguranță, pe termen lung.

Bogusław Sonik (PPE), *în scris.* – (PL) Într-o perioadă de criză economică, când unele state membre reduc investițiile în educație și formare, sunt încântat că Parlamentul a adoptat astăzi raportul referitor la „Tineretul în mișcare”.

În ultimii ani, tinerii au fost, în realitate, cei care au simțit efectele crizei cel mai acut. Rata șomajului în rândul tinerilor din UE a depășit 20 %, fiind de două ori mai mare decât rata șomajului în rândul adulților, și, în unele state membre, a ajuns la 40 %. Reducerile bugetare au efect direct asupra șanselor și oportunităților de dezvoltare a tinerilor. Cunoștințele și aptitudinile tinerilor sunt esențiale pentru obținerea unei dezvoltări inteligente și durabile. „Tineretul în mișcare”, o inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020, ar trebui să-și propună să mărească atractivitatea învățământului superior în Europa, să crească calitatea educației și să sporească mobilitatea tinerilor și a lucrătorilor. Această inițiativă le permite tinerilor să dobândească cunoștințe, aptitudini și competențe care sunt esențiale lucrului și vieții. Aceste priorități și obiective nu vor fi realizate și îndeplinite pe deplin dacă UE nu va asigura sprijin financiar pe termen lung în bugetul său. Prin urmare, este foarte important ca acest program să primească subvenții mari, fără a pierde din vedere, totodată, cât de important este să continuăm să-l promovăm și să ducem o politică adecvată de informare.

Jutta Steinruck (S&D), *în scris.* – (DE) Acest raport a adus în lumina reflectoarelor o categorie ocupațională care este neglijată mult prea adesea. Ce ar fi cultura europeană fără artiști creativi? În timp ce dezvoltăm industriile creative din punct de vedere economic, nu trebuie să îi uităm pe cei care lucrează în acest sector. În calitate de raportoare alternativă pentru grupul meu în Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, situația socială și condițiile în care trăiesc artiștii creativi din Europa sunt extrem de importante. Din păcate, multe dintre cele 5 milioane de persoane care își câștigă traiul din sectorul creativ trăiesc în condiții precare. O a doua și o a treia slujbă nu sunt ceva rar, întrucât un loc de muncă nu este suficient pentru a trăi. O lipsă a asigurărilor de sănătate și pentru pensii este pe ordinea de zi. Contractele sunt în mare parte nesigure și mulți lucrători creativi nu pot să-și facă planuri pentru mai mult de câteva luni în avans. În plus, un nivel corect de protecție a asigurărilor sociale, cu asigurare adecvată împotriva șomajului, a bolilor și pentru pensie, trebuie să fie o practică standard pentru cei care lucrează în sectorul creativ. Sunt foarte încântată să văd că raportoarea a urmat poziția Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale în această privință și a inclus-o în raport. Acum este timpul ca Comisia și statele membre să remedieze aceste deficiențe sociale și să promită numeroaselor minți creative din Europa că artiștii creativi din Europa nu trebuie să trăiască ca o clasă socială săracă.

Emil Stoyanov (PPE), *în scris.* – (BG) Aș dori să îl felicit pe raportor pentru munca sa excelentă și cooperarea benefică la acest raport. Doresc să evidențiez din nou potențialul economic și cultural uriaș, precum și natura unică a industriilor creative. Acestea se situează într-o zonă foarte delicată între activitatea principală și crearea de produse culturale. Faptul că acest sector este unul dintre cele mai dinamice și mai inovatoare din Europa, chiar și în circumstanțele actuale, este satisfăcător. Un alt aspect care merită menționat este faptul că acest sector oferă potențial pentru creșterea și generează circa 5 milioane de locuri de muncă

în UE. Din păcate, sugestia mea de a îndemna Comisia Europeană și statele membre să discute șansele pentru crearea unor fonduri europene și naționale specializate, care ar fi furnizat resurse pentru credite în condiții preferențiale acestor industrii, a fost respinsă cu o marjă mică în cadrul votului din Comisia pentru cultură și educație. Cu toate acestea, cred ferm că această idee a mea se va concretiza și va fi adoptată în viitorul apropiat. Consider că această măsură este extrem de importantă pentru sprijinul și dezvoltarea industriilor culturale și creative întrucât, din moment ce acestea nu sunt chiar activități comerciale, au nevoie de finanțare preferențială pe care băncile nu o pot oferi acum în maniera normală pentru alte industrii.

Rafał Trzaskowski (PPE), în scris. – (PL) În Parlamentul European, solicităm acțiuni specifice – ca Comisia Europeană să recunoască sectorul creativ drept unul dintre cele mai productive domenii ale economiei Uniunii și să trateze dezvoltarea sa ca pe o prioritate absolută. În acest scop, dorim în primul rând să sporim posibilitățile de finanțare a sectorului creativ, ca pilon al creșterii economice inteligente, din bugetul Uniunii. Întrucât este posibil să creăm sinergie între programele Uniunii de susținere a culturii, precum Cultura 2007-2013, de exemplu, și programele existente ale Uniunii în domeniul cercetării (precum Al Optulea Program Cadru, care susține dezvoltarea tehnologică a UE), sau să extindem posibilitățile de cheltuire a banilor din fonduri existente (precum Fondul social european, de exemplu). Recomandăm, de asemenea, sprijinirea dezvoltării de instrumente financiare noi și inovatoare (compilații de garanții bancare, depozite rambursabile și împrumuturi inteligente), care le-ar facilita artiștilor sau întreprinderilor mici și mijlocii din sectorul creativ începerea unei afaceri. Bineînțeles că banii nu înseamnă totul. Printre altele, propunem consolidarea cooperării dintre sectoarele culturale și creative și universitățile europene, sporind numărul de cursuri de formare specializată pentru tineri și îmbunătățind mobilitatea tuturor artiștilor și a oamenilor de cultură. În acest scop, intenționăm să creăm o platformă multilingvă de internet care ar fi folosită pentru schimbul de experiențe dintre artiști și, în consecință, pentru crearea unui rețele și mai strânse de contacte între cei pentru care dezvoltarea industriei creative în Europa este importantă.

PREZIDEAZĂ: JERZY BUZEK

Președinte

10. Declarația Președinției

Președinte. – Ieri după-amiază, un seism a lovit provincia spaniolă Murcia. Cel puțin șapte persoane au fost ucise. Multe au fost rănite. În urmă cu trei ore, dl Martínez Martínez a făcut o declarație în această privință. În numele Parlamentului European, transmit condoleanțe familiilor victimelor. Le urăm tuturor celor care au fost răniți însănătoșire grabnică. Admirăm, de asemenea, reacția imediată și efortul oamenilor din provincie, care ajută la operațiunea de salvare. Tot ceea ce fac este să trimit o scrisoare de condoleanțe autorităților spaniole în această privință.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Dle Președinte, vă mulțumesc foarte mult pentru cuvintele de compasiune și sprijin.

Tragedia de la Lorca devine clară. Deocamdată, știm că opt persoane au murit, dintre care două femei însărcinate și un băiat de doisprezece ani, peste 250 au fost rănite și 80 % dintre case sunt afectate. Această înseamnă că, de acum înainte și deocamdată, mulți cetățeni din

orașul Lorca vor rămâne fără adăpost. Un procent mare din cetățenii din Lorca și-a pierdut, de asemenea, locul de muncă și, împreună cu acesta, speranțele, așteptările și oportunitățile.

Lorca este un oraș cu 70 000 de locuitori, dintre care 20 % sunt imigranți pe care orașul i-a primit, i-a luat și cărora a reușit să le dea o viață nouă cu un sens nou. Știu că împreună, rezidenții vechi și noi din Lorca, cu ajutorul instituțiilor și al tuturor, vor reuși să înceapă o călătorie nouă în viețile lor. Trebuie să spun, de asemenea, și să solicit Uniunii Europene să nu lase pe nimeni în urmă și să reușească să-i ajute pe cei afectați, să le recunoască durerea și să stea lângă ei, deschizându-și brațele și oferindu-le oportunități.

Aș dori să vă mulțumesc tuturor foarte mult și să păstrăm un moment de reculegere.

(Aplauze)

Președinte. – Rog pe toată lumea să se ridice. Vom ține acum un moment de reculegere.

11. Cleanup in Europe și Let's do it World 2012 (declarație scrisă)

Președinte. – Doamnelor și domnilor, declarația scrisă 0003/2011 depusă de dna Jordan Cizelj, dna Gomes, dna Lepage, dna Morkūnaitė-Mikulėnienė și dl Tarand referitoare la inițiativa „Cleanup in Europe” și „Let's do it World” 2012 a întrunit semnăturile majorității membrilor care compun Parlamentul. În conformitate cu articolul 123, ea va fi transmisă destinatarilor și publicată în *Textele adoptate* ale prezentei ședințe, indicând numele semnatarilor. Din câte știu, dna Jordan Cizelj a dorit să spună ceva în această privință. Dnă Jordan Cizelj, aveți cuvântul.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Dle președinte, doamnelor și domnilor, doresc mai întâi să vă mulțumesc pentru sprijinul pe care l-ați acordat acestei declarații scrise. Prin această declarație, ne-am demonstrat angajamentul față de un mediu curat în acest An european al voluntariatului. Totuși, v-aș recomanda să nu vă opriți doar la această semnătură, ci să contribuiți la a ne asigura că anul viitor, în 2012, această acțiune, acțiunea de o zi pentru curățarea mediului nostru, devine un succes în cât mai multe țări cu putință, chiar în mai multe țări decât a fost cazul până în prezent, și, în acest fel, să susțineți grupurile ecologice din țările dvs.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – Dle Președinte, doresc să le mulțumesc tuturor pentru că au susținut această inițiativă. Voi fi foarte concis. A fost o plăcere să lucrez sub supravegherea dnei Jordan Cizelj și în colaborare cu dna Gomes, dna Morkūnaitė-Mikulėnienė și dna Lepage. Aceasta este o inițiativă veritabilă a cetățenilor și va demonstra felul în care cetățenii pot îndruma Europa spre un viitor mai bun.

Totuși, cunoscând controversa din jurul declarațiilor scrise și opiniile divergente cu privire la utilitatea acestora, aș dori să le cer scuze acelor deputați care s-au simțit jigniți de campania noastră și să repet promisiunea pe care i-am făcut-o președintelui subcomisiei mele, dl Danjean: Promit să nu mai inițiez o declarație scrisă pe durata acestui mandat parlamentar.

Sper că mă veți ajuta să-mi țin promisiunea și sper că ne vom întâlni din nou în Ziua acțiunii din 2012.

12. Votare

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

12.1. „Tineretul în mișcare” - un cadru de îmbunătățire a sistemelor europene de educație și de formare profesională (A7-0169/2011, Milan Zver) (vot)

12.2. Învățarea în primii ani de viață (A7-0099/2011, Mary Honeyball) (vot)

12.3. Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre UE și Mauritania (vot)

12.4. Achiziții publice (B7-0284/2011) (vot)

12.5. Criza din sectorul pescuitului din Europa ca urmare a creșterii prețului petrolului (vot)

12.6. Revizuirea „Small Business Act” (vot)

- Înainte de votarea asupra amendamentului 9:

Niki Tzavela (EFD). – Dle președinte, noi, coautorii, am convenit cu toții asupra unui compromis ieri, care are următorul conținut: „Constată creșterea în toate statele membre a comerțului ilegal cu produse contrafăcute și piratate importate din țări terțe care periclitează competitivitatea IMM-urilor europene.”

Noi, autorii, suntem cu toții de acord asupra acestui punct.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

12.7. O Uniune a inovării: Transformarea Europei pentru o lume post-criză (A7-0162/2011, Judith A. Merkies) (vot)

- Înainte de votare:

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Dle Președinte, aș dori să le solicit colegilor să voteze în favoarea amendamentului nr. 1 întrucât susține ideea de a avea mai multe fonduri pentru politica privind inovarea, însă șterge cuvintele care sugerează că fondurile din politica agricolă comună...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

12.8. Completarea Convenției OIM printr-o recomandare referitoare la lucrătorii la domiciliu (vot)

12.9. Rezistența la antibiotice (vot)

12.10. Dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE (A7-0112/2011, Marietje Schaake) (vot)

12.11. Valorificarea potențialului industriilor culturale și creative (A7-0143/2011, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid) (vot)

12.12. Sarajevo, „Capitală europeană a culturii 2014” (vot)

- După votare:

PREZIDEAZĂ: DIANA WALLIS

Vicepreședintă

13. Explicații privind votul

Președinta. – Am ajuns acum la explicațiile privind votul.

Explicații orale privind votul

Raport: Milan Zver (A7-0169/2011)

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Dnă președintă, nu există nicio îndoială asupra faptului că acest raport reprezintă un pas înainte în crearea de noi oportunități educaționale pentru tineri. Promovează mai multă cercetare, mai multă inovare, mai multă Strategie UE 2020 într-un context care devine tot mai relevant. Avem nevoie de mai multă educație la nivelul școlii, de mai multă formare, însă și de mai multe universități, astfel încât să colaborăm cu tinerii pentru a ne asigura că promovarea culturii generează valoare adăugată.

Construirea succesului educațional este esența acestui raport, și este, de asemenea, motivul pentru care am votat în favoarea sa. O mai mare mobilitate pentru tineri, o mai mare capacitate de a dezvolta oportunități de lucru și o piață a forței de muncă care trebuie să ia în considerare nu numai tinerii care lucrează într-un context dat, ci toate sectoarele care oferă oportunități de creștere tinerilor.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Dnă președintă, am susținut inițiativa europeană „Tineretul în mișcare”, al cărei obiectiv este de a reduce procentul de studenți care abandonează școala prea devreme de la 15 % la 10 % până în 2020, și de a mări procentul de persoane cu studii superioare de la 31 % la 40 %. Pentru a face o comparație, aflați că 40 % din populația din SUA, și 50 % din populația din Japonia are studii superioare.

În prezent, 14,4 % dintre tinerii din Europa cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani nu au absolvit nici măcar ciclul de învățământ secundar superior, și aproape 21 % dintre tineri sunt șomeri. Susțin, de asemenea, faptul că inițiativa „Tineretul în mișcare” își propune să se asigure că educația va răspunde nevoilor pieței forței de muncă. Se estimează că, până în 2020, procentul de locuri de muncă care cer o calificare de nivel superior va crește de la 29 % la 35 %.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Dnă președintă, programele europene care susțin tinerii cer sprijin necondiționat. Persoanele care sunt viitorul Europei sunt, de asemenea, cele mai lipsite de apărare, nu-i așa? Noi suntem cei care trebuie să ne asigurăm că ele primesc educație adecvată, cu acces la beneficiile culturii și, în primul rând, șansa de a învăța limbi străine, precum și șansa de a face o alegere liberă cu privire la locul în care le-ar plăcea să studieze. Nu toată lumea dispune de banii și de oportunitatea de a face aranjamente de una singură în acest sens. Rezultatele bune obținute de multe programe pentru sprijinirea tinerilor, precum Erasmus și Leonardo da Vinci, demonstrează că aceasta este o investiție eficientă. De cel mai mare sprijin au nevoie tinerii care trăiesc în zone rurale, care, adesea, nu dispun de mijloacele financiare pentru a se înscrie la cursuri de învățământ

superior și nu au șansa de a găsi un loc de muncă în alt sector decât cel agricol în zona în care locuiesc.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dnă președintă, doresc să spun câteva cuvinte despre excelenta inițiativă „Tineretul în mișcare” a dlui Zver. Aceasta este una dintre poveștile de succes ale politicii UE. Chiar și euroscepticii sau cei care critică politica UE sunt de părere că aceste programe de mobilitate pentru tineri au contribuit la obținerea unei anumite valori adăugate de pe urma căreia are de câștigat toată lumea. Procesul de la Bologna, procesul de la Copenhaga și alte inițiative de acest gen sunt exemple bune în acest sens.

Raportul dlui Zver susține această tendință, una care a fost deja percepută ca binevenită și care creează oportunități noi și condiții prelabile pentru tinerii europeni care studiază în țări diferite din Europa. Va fi o modalitate de a face cu adevărat schimb de bune practici. Cred că, pe termen lung, aceasta va constitui o bază fermă pentru creștere economică în Europa, însă mai important decât creșterea economică este să ne amintim că prin acest proces oamenii, tinerii, se pot dezvolta ca indivizi și europeni.

Daniel Hannan (ECR). – Dnă președintă, pretutindeni în Europa condamnăm generațiile de tineri la emigrație și sărăcie. Condamnăm generații de copii care nu au fost încă născuți și procreați la datorii – totul pentru a susține această uniune monetară arogantă.

În Irlanda, PIB-ul a scăzut cu 20 % în raport cu valoarea sa maximă – o cifră aproape incredibilă. În Grecia, avem revolte care protestează împotriva pachetului de austeritate; și totuși știm că lucrurile nu vor funcționa.

Când s-a căzut de acord asupra planului de salvare în urmă cu un an, ideea a fost că acesta va fi un ajutor temporar imediat, că va fi o măsură contingentă pe termen scurt și că, până acum, Grecia va lua credite din nou după ce criza va fi trecut. Putem vedea că planul a eșuat. Totuși, continuăm aceeași politică în cazul Portugaliei și al Greciei din nou, în loc să ne recunoaștem greșeala.

Ce preț ridicat ne așteptăm să plătească alegătorii noștri pentru aroganța noastră!

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Dnă președintă, sunt încântată că astăzi am adoptat propunerea de rezoluție intitulată „Tineretul în mișcare”: un cadru pentru îmbunătățirea sistemelor europene de educație și de formare profesională, întrucât această rezoluție oferă recomandări clare și orientări cheie pe care țările din Uniunea Europeană ar putea și ar trebui să le urmeze pentru a îmbunătăți sistemele de educație și de formare profesională. Cu toate acestea, aș dori să evidențiez câteva aspecte: în primul rând, având în vedere faptul că inițiativa „Tineretul în mișcare” își propune să îndeplinească obiectivul principal stabilit în Strategia Europa 2020 de reducere a numărului de persoane care abandonează școala fără calificări de la 15 % la 10 %, îi lipsesc măsurile și recomandările orientate spre creșterea competențelor profesorilor, a calificărilor sau a prestigiului profesional. Trebuie să înțelegem clar că profesia de profesor este profesia care creează cea mai mare valoare adăugată pentru societate, și trebuie să ne străduim să ne asigurăm că profesorii din țările europene sunt cei mai buni. Sunt de acord pe deplin cu solicitarea din document de a prezenta Comisiei o strategie atotcuprinzătoare, menită să promoveze învățarea nonformală, și aș cere ca recomandările cheie din acest document să fie asociate direct cu cadrul financiar multianual.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dnă președintă, astăzi este alături de noi directorul național al Asociației Naționale Germane din Sudeten, inclusiv al Tineretului German din Sudeten, care urmărește într-o manieră energică colaborarea transfrontalieră cu Tineretul Ceh. În

această privință, acest raport este de o semnificație cu adevărat inestimabilă, întrucât acoperă trei puncte: în primul rând, colaborarea în rețea a universităților, în special în euroregiuni și regiunile de frontieră; în al doilea rând, formarea profesională – întrucât nu avem nevoie doar de învățământ academic; și, în al treilea rând, mai presus de toate, chestiunea aptitudinilor lingvistice.

Doresc să afirm destul de clar că iubesc limba lui Shakespeare, însă cred că este păcat că tinerii noștri conversează într-o singură limbă. Acest cadru ar trebui să promoveze tocmai învățarea limbilor vecinilor noștri și învățarea limbilor mai mici. Adevărul este că putem cunoaște cu adevărat cultura vecinilor noștri doar atunci când începem să avem experiența vieții cotidiene în limba lor. În această privință, avem multe de făcut, însă și oportunități majore.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Dnă președintă, sunt extrem de încântată că „Tineretul în mișcare” face parte integrantă din Strategia Europa 2020. Sunt încântată, de asemenea, de faptul că raportul asupra căruia am votat astăzi a acordat atenție importanței educației nonformale, înțeles ca educație prin participare în organizațiile de tineret și organizațiile neguvernamentale și prin voluntariat. Sunt sigură că educația nonformală ajută tinerii să devină cetățeni activi, îi învață să lucreze în echipă, ajută la dezvoltarea intereselor individuale și le dă șanse mai bune de a găsi un loc de muncă – și acesta este un lucru foarte important.

Raport: Mary Honeyball (A7-0099/2011)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Dnă președintă, copiii sunt viitorul nostru. Vor face parte dintr-o societate conștientă în Europa pe viitor și, prin urmare, este foarte important să educăm copii de la o vârstă fragedă. Trebuie să insuflăm valori pozitive și standarde morale corecte copiilor noștri din primii lor ani de viață. Educația ar trebui să se bazeze pe temelii bune, solide și să fie furnizată de personal educat și format în mod corespunzător.

Trebuie să ne străduim să obținem egalitate de șanse, astfel încât toți copiii, indiferent dacă provin din zone urbane sau rurale, sau din familii sărace sau bogate, să aibă acces la învățământ în primii ani de viață. În procesul de eliminare a inegalităților, ar trebui să acordăm o atenție deosebită comunităților rurale – în care copiii au acces mult mai redus la facilități educaționale și culturale.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dnă președintă, este foarte important să ne concentrăm pe primii ani de copilărie și pe educație și îngrijire preșcolară (ECEC). Din acest motiv am salutat călduros raportul dnei Honeyball, pentru care am fost eu însumi raportor alternativ.

Cu privire la acest raport excelent, aș dori să evidențiez faptul că, să sperăm, se va axa mai degrabă pe importanța creșterii decât pe cea a educației atunci când vorbim despre copii preșcolari. Aceasta întrucât toate ingredientele esențiale ale vieții unei persoane se formează în primii câțiva ani de viață, astfel încât este probabil adevărat că dacă copiii vor beneficia de o creștere elementară sigură, de un mediu de trai sigur, vor avea, de asemenea, șansa de a reuși pe viitor.

Prin urmare, ar trebui să evidențiem importanța mai degrabă a creșterii decât a educației. Va veni o vreme pentru educație mai târziu însă, după cum s-a spus, acest raport revizuieste modelele diferite care există în Europa, și premisa de bază este că ar trebui să ne asigurăm, încă din perioada preșcolară, că nicio singură persoană tânără nu este exclusă: toată lumea ar trebui să aibă ocazia de a trăi o viață frumoasă, împlinită.

Daniel Hannan (ECR). – Dnă președintă, vara trecută am avut plăcerea de a vizita circumscripția dvs., și într-o zi mi-am dus copiii la plajă. Îmi amintesc cum mi-am privit fetițele în timp ce construiau un castel de nisip, fără să le pese de fluxul care se apropia, într-atât erau de captivate de scoicile și rămurelele cu care-și decorau opera.

Nu am avut inima să le spun că se apropia fluxul, și astăzi m-am simțit cam la fel când am citit lista de vot. Avem aceste evenimente epocale – această criză economică la frontiera noastră, această prăbușire a cotei noastre din PIB-ul mondial – și discutăm în această sală despre învățământul în primii ani de viață, despre responsabilitățile față de Organizația Internațională a Muncii, și despre dacă Sarajevo ar trebui să fie un oraș european al culturii.

Permiteți-mi să vă comunic datele statistice crude și înfiorătoare: în 1974, națiunile din Europa Occidentală generau 36 % din PIB-ul mondial; în prezent generează 26 %; în 2020 vor genera 15 %. În timp ce ne facem griji cu privire la învățământul în primii ani de viață, folosindu-ne întreaga propagandă pentru a uni Europa, și producând *Războiul Înghețatei de Zmeură*, și în timp ce copiii noștri sunt încurajați să citească „Captain Euro”, hilar în mod neintenționat, partea noastră din lume este preluată de țări mai virile care au învățat beneficiile decentralizării și ale răspândirii puterii.

Va veni, cu siguranță, vremea când întregul nostru fast de ieri va dispărea.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Dnă președintă, aș dori să reacționez la informația greșită furnizată de dl Tomaševski în timpul dezbaterii din dimineața aceasta. Domnia sa a afirmat că copiii aparținând minorității poloneze din Lituania nu pot să studieze în limba poloneză. Doresc să vă informez că Lituania are circa 200 000 de cetățeni lituanieni de origine poloneză și că există 62 de școli în care predarea se face doar în poloneză și 34 de școli cu ore de poloneză. Între timp, în Germania, unde există 2 milioane de oameni de origine poloneză, nu există nici măcar o școală de stat exclusiv pentru polonezi. Trebuie menționat faptul că doar în Lituania cetățenii de origine poloneză pot primi educație în poloneză, de la grădiniță până la universitate. Acest caz este unic în lume. Lituania găzduiește una dintre filialele Universității Białystok, singurul departament al unei universități poloneze în afara Poloniei. Într-un sondaj, 42% dintre reprezentanții minorităților naționale din Lituania au menționat cunoașterea insuficientă a limbii lituaniene ca dezavantaj atunci când concurează pentru locuri de muncă. Este ciudat să auzim critici ale legii lituaniene privind educația, care este construită după modelul legii din Polonia, și aș vrea să adresez o întrebare retorică: consideră dl Tomaševski că minoritățile naționale sunt abuzate și în Polonia?

Anna Záborská (PPE). – (SK) Dnă președintă, am luat deja cuvântul în cadrul acestei dezbateri și am aplaudat faptul că dna Honeyball a încercat să găsească un compromis la nivelul întregului spectru politic.

În ciuda acestui fapt, m-am abținut de la votul final, întrucât cred că acest raport se amestecă în multe privințe în afacerile statelor națiune. Acest lucru poate fi văzut în modul cel mai clar din faptul că îmbrățișează obiectivele de la Barcelona, în ciuda faptului că obiectivele de la Barcelona au sfârșit cu un eșec tocmai deoarece erau simple cifre dictate la nivel central de UE statelor membre individuale.

După părerea mea, trebuie să lăsăm la latitudinea statelor membre să hotărască de câte facilități preșcolare au nevoie, întrucât nu este vorba numai despre cifre, ci și despre calitatea și cultura unei țări date. Regret din toată inima faptul că nu am putut vota pentru acest raport, însă a contestat în mod fundamental o convingere la care țin.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Dnă președintă, copilăria are, cu siguranță, o importanță fundamentală pentru dezvoltarea fizică, mentală și socială a copiilor. Prin urmare, trebuie să înțelegem că rentabilitatea investițiilor în educație preșcolară este garanția creșterii viitoare. Pe lângă acest lucru, multe studii au demonstrat că finanțarea utilizată în acest mod aduce avantaje economice și sociale considerabile pe termen mediu și lung.

Cea mai bună și firească modalitate de a obține sprijin de acest tip este de a proteja familia ca unitatea de bază a societății. Părinții sunt primii și cei mai importanți profesori ai copiilor lor, și, prin urmare, cadrul juridic nu ar trebui să conțină dispoziții care penalizează părinții pentru că își îngrijesc personal copiii, mai ales în perioada preșcolară. Această agendă ține de competența exclusivă a statelor membre. Este mai mult decât convenabil ca Uniunea, prin rolul său de coordonare, să contribuie în direcția îmbunătățirii situației din statele membre individuale.

Propunere de rezoluție B7-0193/2011

Daniel Hannan (ECR). – Dnă președintă, susținătorii politicii comune în domeniul pescuitului evidențiază adesea faptul că peștii nu recunosc frontierele naționale. Tind să vă spună acest lucru ca și cum ar fi o descoperire originală – ah, chiar înoată peste tot, cine ar fi crezut!

Totuși, realitatea este că jurisdicția teritorială și drepturile de proprietate sunt singura bază sigură pentru conservare. Dacă analizăm țările care au urmărit politici de succes în materie de conservare în domeniul pescuitului – fie că este vorba despre Insulele Falkland, Islanda, Norvegia, Noua Zeelandă – toate acestea au procedat astfel pentru a da administratorilor un sentiment de proprietate, astfel încât să aibă stimulentele de a trata pescuitul ca pe o sursă regenerabilă. Maxima aristoteliană elementară este că nimeni nu va avea grijă de ceea ce nu-i aparține.

Din fericire, politica comună în domeniul pescuitului definește stocurile de pește ca o resursă comună la care au acces egal toate națiunile. Acest lucru a dus la catastrofa ecologică care s-a abătut asupra stocurilor din Marea Nordului.

O remarcă extrem de oportună este că am asistat în ultimii ani la o migrare a macroulului din apele care intră sub jurisdicția politicii comune din domeniul pescuitului în apele teritoriale ale Islandei. Acest lucru îl face, mă tem, proprietatea Islandei. Nu are niciun rost să ne plângem de acest fapt. Este ghinionul nostru și norocul lor. S-ar putea ca situația să se inverseze peste câțiva ani, când noi vom fi cei norocoși. Între timp, cea mai bună și mai sigură modalitate de a ne asigura că tratăm peștii ca pe o rezervă de care vom dispune întotdeauna este să recunoaștem dreptul de proprietate a oamenilor care dețin apa, în conformitate cu dreptul maritim.

Propunere de rezoluție B7-0297/2011

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dnă președintă, creșterea globală a prețului petrolului nu este singura cauză a crizei din domeniul pescuitului, întrucât combustibilii sunt, în general, deja scutiți de impozite, iar creșterea globală a prețului petrolului afectează fiecare pescar din lume – în Uniunea Europeană și dincolo de aceasta. A doua remarcă pe care aș dori să o fac este că creșterea pragurilor *de minimis* trebuie privită ca o oportunitate de a ajuta pescarii să lucreze – și să pescuiască – într-o manieră mai sănătoasă din punct de vedere ecologic și durabilă. În al treilea rând, acest obiectiv nu va fi atins numai prin ieftinirea

combustibilului. În termeni simpli, mă aștept ca statele membre să vină, de asemenea, cu soluții inovatoare și utile în această privință.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) În primul rând, dnă președintă, doresc să transmit sprijinul meu tuturor locuitorilor din Lorca din provincia Murcia din Spania, celor opt persoane care au murit și familiilor acestora și celor 250 de persoane rănite în seismul de ieri.

Am votat în favoarea acestei propuneri comune de rezoluție, mergând într-o altă direcție decât grupul meu, din cauza îngrijorării mele în ceea ce privește perioada dificilă cu care se confruntă acest sector, care s-a înrăutățit din cauza creșterii prețului petrolului.

Creșterea de la 30 000 de euro la 60 000 de euro a ajutorului *de minimis* pentru societăți pentru o perioadă de doar trei ani îi poate ajuta în această situație complicată. În plus, trebuie să precizez că această creștere nu implică nicio majorare a bugetelor Uniunii Europene. Aplicarea sa trebuie să garanteze, de asemenea, sustenabilitate ecologică și socială și nu ar trebui să denatureze concurența dintre statele membre.

Totuși, Fondul european pentru pescuit trebuie să continue să susțină acest sector pentru a reduce dependența pescarilor de combustibilii fosili, pentru a-și eficientiza activitatea și pentru a-i furniza propuneri inovatoare care trebuie să acorde oportunități noi sectorului maritim.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dnă președintă, a fost o plăcere să susțin aceste recomandări.

Pescuitul – la fel ca agricultura – este o ocupație foarte precară. Depinde de capriciile vremii și de situația cotelor și, desigur, de capriciile stocurilor și ale proviziilor. Acum, pe lângă acestea, ne confruntăm cu creșterea bruscă a prețului petrolului.

În cele din urmă, soluția va trebui să vină din interiorul Uniunii Europene, aceasta trebuind să devină mai autonomă în materie de rezerve energetice mai generale, printre care, desigur, energiile regenerabile. Totuși, cred, de asemenea, că ar trebui să avem în vedere explorarea zonelor de pe teritoriul european care nu au fost explorate până acum, întrucât acest lucru nu era fiabil din punct de vedere economic. Situația se schimbă acum. Cred că dacă am putea crește oferta în interiorul Europei, această măsură ar reduce automat prețurile globale și ne-ar face, desigur, mai puțin dependenți de regimurile nedemocratice în ceea ce privește oferta noastră.

Propunere de rezoluție B7-0286/2011

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Dnă președintă, sunt de acord pe deplin cu solicitarea ca evaluarea impactului tuturor proiectelor relevante de lege asupra întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) să se facă sistematic atât la nivel național, cât și la nivel european, întrucât aceste întreprinderi sunt adevărata coloană vertebrală a economiei europene și, ca atare, generează peste 100 de milioane de locuri de muncă.

Practica curentă arată totuși că la nivel regional și local, accesul la ajutor financiar pentru etapele inițiale de inovare și pentru susținerea întreprinderilor recent înființate și a micilor întreprinderi inovatoare continuă să fie foarte inadecvat și inegal în UE.

Această eterogenitate este confirmată, de asemenea, de descoperirea că 75 % din totalul de 21 de miliarde de euro alocate pentru sprijinul financiar au fost puse la dispoziție în întregime prin băncile intermediare, fondurile fiind absorbite de doar 50 000 din totalul de 23 de milioane de IMM-uri.

Gay Mitchell (PPE). Dnă președintă, membrii Fine Gael mi-au cerut să vorbesc în numele tuturor celor patru deputați din PPE despre această chestiune.

Susținem ferm esența principală a oricărei dispoziții de acest tip, menite să sprijine întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri). Cunoaștem importanța IMM-urilor pentru economia irlandeză și pentru economia europeană. Totuși, nu considerăm oportună includerea de trimiteri la CCCTB în acest raport. Mi se pare că dăm crezare propagandei a ceea ce se întâmplă să fie în vogă în ziua respectivă. În prezent în Germania, de exemplu, există zvonuri că aceștia au îndoieli în privința acestei CCCTB.

Propun așadar să ajutăm IMM-urile, însă fără a introduce propagandă specifică în dispozițiile de acest gen. Există argumente pentru și în favoarea CCCTB. Să nu punem ideologia în locul asistenței. Ar trebui să acordăm orice sprijin posibil IMM-urilor, însă nu este necesar să introducem în permanență aceste clauze.

Am votat împotriva CCCTB, însă nu am votat împotriva întregului raport, întrucât nu am dorit să întârziem tipul de sprijin care este necesar pentru IMM-uri, și mă bucur că mi s-a dat ocazia să exprim această poziție oficial.

Președinta. – Dle Mitchell, vă voi adresa o întrebare. Ne-ați putea spune semnificația acestor inițiale?

Gay Mitchell (PPE). – Dnă președintă, mă bucur că ați întrebat. Am crezut că mă veți întreba dacă am vorbit în lituaniană la început! CCCTB înseamnă bază de impozitare consolidată comună pentru corporații.

Președinta. – M-am gândit că vizitatorii noștri ar aprecia să afle despre ce vorbim.

(Aplauze)

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – Dnă președintă, am vrut doar să întreb dacă putem eticheta ceva drept ideologie numai pentru că nu este apreciat în Irlanda.

Gay Mitchell (PPE). – Dnă președintă, nu este vorba despre ceea ce este apreciat și ceea ce nu este apreciat în Irlanda. Suntem deputați în Parlamentul European și ne vom exprima opiniile. Nu vom accepta ca niciun reprezentant al vreunui alt stat membru să ne spună ce să facem. Nu suntem obligați în această țară să facem lucruri apreciate în alte state membre. Fiecare stat membru își trimite parlamentarii aici pentru a-și prezenta opiniile. Opiniile noastre sunt că acest caz al CCCTB, care este denigrată în prezent Berlin, este tipul de propagandă răspândită fără a sta prea mult pe gânduri. Argumentele în favoarea sa nu au fost dovedite. Există argumente pentru și există argumente împotriva CCCTB, însă nu ar trebui să fim constrânși să le acceptăm de corectitudinea politică care se întâmplă să fie în vogă în ziua respectivă.

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi îl constituie explicațiile votului.

Hannu Takkula (ALDE). – *(FI)* Dnă președintă, în ceea ce privește impozitarea comună pentru corporații, ar fi o perspectivă foarte provocatoare pentru Uniunea Europeană, întrucât cele 27 de state membre ale sale sunt toate foarte diferite. Structurile lor economice sunt foarte diferite deși, desigur, din moment ce ne aflăm pe piața unică, este foarte important să ne asigurăm că întreprinderile mici și mijlocii, care alcătuiesc în realitate coloana vertebrală a economiei europene, beneficiază, mai mult sau mai puțin, de egalitate de șanse în ceea ce privește concurența.

Lucrurile nu stau astfel în prezent și, în acest sens, este foarte important să se facă acum o revizuire a IMM-urilor. În calitate de finlandez, de exemplu, îmi dau seama foarte clar că societățile finlandeze sunt foarte departe de inima pieței interne și, din acest motiv, cheltuielile de logistică – cheltuielile de transport – măresc considerabil prețurile produselor. Avem nevoie așadar de sisteme diferite de compensare prin impozitare chiar în interiorul Uniunii Europene, însă și în alte modalități, astfel încât situația concurenței să fie mai corectă pentru toată lumea.

Este foarte important că a fost elaborat un raport precum acesta și că ar trebui să ne propunem să luăm în considerare societățile din zone îndepărtate din nord, pentru ca acestea să poată concura pe picior de egalitate cu alte societăți europene.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dnă președintă, în primul rând, sunt de acord cu ceea ce a spus liderul meu, Gay Mitchell, despre CCCTB și am votat în consecință. Totuși, doresc să mă concentrez asupra unei alte chestiuni.

Remarca pe care doresc să o fac este că faptul că a fost nevoie de un amendament oral pentru a aduce în discuție problema contrafacerii cu privire la această propunere individuală a fost remarcabil. Această situație este nefericită, întrucât bunurile contrafăcute afectează grav întreprinderile de pe întregul teritoriu al Europei și această chestiune nu a fost evidențiată sau abordată suficient.

Multe dintre aceste bunuri provin din țări terțe și sunt facilitate de guvernele acestor țări, care protejează financiar bunurile care intră în Europa. Trebuie să numim și să denunțăm și să luăm măsuri împotriva acestor țări, întrucât au un efect îngrozitor asupra întreprinderilor legitime de pe teritoriul Europei. Este timpul să spunem: până aici!

Raport: Judith A. Merkies (A7-0162/2011)

Adam Bielan (ECR). – (PL) Dnă președintă, o dezvoltare mai rapidă, eficiența, inclusiv eficiența costurilor, și o mai mare concurență sunt cele mai bune mijloace pentru combaterea problemelor economice. Pentru a îndeplini aceste obiective, trebuie să colaborăm pentru inovare. Un lucru care este foarte important, în acest caz, este accentul pe creativitatea cetățenilor, de exemplu, prin a le da angajaților posibilitatea de a sugera cum să îmbunătățească procesele de lucru. Un alt factor care stimulează inovarea este consumul, și un exemplu specific al modului în care creativitatea cetățenilor poate fi combinată cu dorința de a utiliza tehnologii moderne sunt aplicațiile iPhone dezvoltate de consumatorii europeni.

Consolidarea bazei de cunoștințe prin unirea întreprinderilor, a instituțiilor din domeniul cunoașterii și a cetățenilor înșiși este un factor important pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii inovării. În acest sens, va fi esențială obținerea implicării depline a autorităților publice și locale. Un obiectiv fundamental al inovării este menținerea unui nivel ridicat de prosperitate în Europa. Sper că unirea forțelor care a fost propusă va contribui la sprijinirea procesului de inovare și va ajuta la asigurarea stabilității economice. Susțin așadar raportul.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dnă președintă, din păcate, nu am avut ocazia de a lua cuvântul în cadrul dezbaterii de ieri, deși am fost prezent. Aș dori totuși să le acord sprijinul meu mai ales acelor vorbitori care au evidențiat faptul că inovarea și cercetarea ar trebui și trebuie să aibă loc, de asemenea, în sectorul agricol. Agricultură nu este „economie veche” – este modernă și este, de asemenea, un mediu în care au loc activități, cercetare și inovare.

Agricultura europeană se confruntă cu cel puțin trei provocări majore, și anume asigurarea hranei populației, susținerea mediului și producerea de energie. Aceste obiective uneori extrem de divergente au nevoie de răspândire științifică sistematică, atât acum, cât și pe viitor.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Dnă președintă, am susținut raportul referitor la Uniunea inovării. Inovarea este, desigur, esențială pentru dezvoltarea Europei. Totuși, după părerea mea, un lucru care este absolut fundamental este susținerea inovării, mai ales în sectorul întreprinderilor mici și mijlocii, în special în noile state membre ale Uniunii Europene care, în această privință, sunt oarecum în urmă. Într-adevăr, evenimentele din acest sector – după cum reiese din numeroase analize – sunt cele care vor decide dacă economia europeană a viitorului va fi competitivă în raport cu alte economii globale majore.

Trebuie să ne amintim – după cum demonstrează firma de contabilitate Ernst & Young – că trei sferturi dintre cererile depuse de întreprinderile mici din Europa pentru subvenții pentru cercetare și achiziția de noi tehnologii sunt, din păcate, respinse de bănci. Finanțarea este o problemă gravă și, prin urmare, ar trebui să convingem statele membre individuale să susțină întreprinderile mici și mijlocii în acest domeniu. Fără acest sprijin, nu vor face față concurenței în creștere din economia globală.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Dnă președintă, am susținut raportul interesant și cuprinzător referitor la transformarea Europei pentru o lume post-criză. Am procedat astfel în speranța că planul de acțiune propus în raport va reduce disproporțiile în creștere în materie de dezvoltare dintre diferite state membre ale UE și va încetini „exportul de materie cenușie”, pe care raportul îl numește – într-un mod prea politic, după părerea mea – mobilitate intelectuală. Prin urmare, pentru a asigura dezvoltarea durabilă a Europei, trebuie să alocăm fonduri sporite dezvoltării inovării și proiectelor de cercetare din noile state membre ale UE.

Ar trebui să încurajăm guvernele ca, pe lângă creșterea mijloacelor bugetare alocate în fiecare an cercetării, să stabilească un procent din bugetul lor drept prag minim care trebuie folosit pentru proiectele de cercetare și dezvoltare. Totuși, suma cheltuită pentru cercetare și dezvoltare nu trebuie să reducă în niciun fel planurile bugetare viitoare pentru prioritățile actuale ale Uniunii Europene, precum politica agricolă comună sau politica de coeziune, întrucât și acestea își îndeplinesc rolul.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Dnă președintă, în ciuda faptului că inovațiile sunt atât de importante pentru dezvoltare economică și socială în Europa, până acum UE nu a avut niciun regulament colectiv referitor la inovări. Faptul că această propunere a fost depusă de Comisie și de dl comisar Geoghegan-Quinn este așadar extrem de important.

Când vom stabili normele pe care urmează să le aplicăm, trebuie să ne străduim din răzputeri, în acest document și în Uniunea inovării, să simplificăm și să eliminăm orice birocrație inutilă. Simplificarea normelor este extrem de importantă, întrucât fiecare cercetător, fiecare industrie și fiecare întreprindere mică menționează această chestiune ca fiind cel mai mare obstacol în calea utilizării fondurilor UE și a cooperării într-o manieră hotărâtă pentru a îmbunătăți situația inovărilor din Europa.

Trebuie, de asemenea, să ne asigurăm că avem o gestionare mult mai eficace. Trebuie să ne axăm pe proiectele cu adevărat mari în loc să răspândim banii într-un număr mare de zone diferite, așa cum facem în toate celelalte contexte. În cele din urmă, Uniunea inovării

poate fi un instrument cu adevărat bun în activitatea noastră menită să soluționeze problemele climatice. Vă mulțumesc.

Propunere de rezoluție B7-0296/2011

Mitro Repo (S&D). – (FI) Dnă președintă, viața cotidiană a lucrătorului la domiciliu este adesea nesigură, subapreciată și neoficială. Aceștia sunt tratați inegal, incorect și rău.

În Europa, lucrătorii la domiciliu sunt în general lucrători migranți, dintre care un număr mare a ajuns în țară ilegal. Nu apar în niciun registru, sunt în pericolul de a fi exploatați și sunt la mila angajatorilor lor. Convenția OIM referitoare la lucrători la domiciliu și norme comune care s-ar aplica reprezintă un mijloc principal de a garanta faptul că drepturile omului ale lucrătorilor la domiciliu și drepturile lor de ocupare a forței de muncă sunt respectate, supravegheate și dezvoltate.

Ar fi naiv să afirmăm că nu au existat lucrători la domiciliu aflați ilegal în Europa. Aceasta este un fel de sclavie modernă. Acești lucrători, care sunt adesea femei, sunt cei mai vulnerabili dintre toți. Ei nu îndrăznesc să se plângă de faptul că sunt tratați rău sau de violență sau exploatare sexuală. Exploatarea nu se aplică numai celor din afara UE: ne exploatăm și propriii cetățeni. Îmbunătățirea situației lucrătorilor la domiciliu ar trebui să fie o prioritate pentru Strategia Europa 2020.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dnă președintă, îmi voi prezenta opiniile despre ocuparea forței de muncă la domiciliu. În primul rând, sunt de acord cu cei care afirmă că persoanele angajate în acest sector – și acestea sunt în mare parte femei, desigur – au dreptul la un salariu corect și la servicii sociale corecte. Sunt, de asemenea, de acord pe deplin cu cei care afirmă că, în special în acest sector, se întâmplă multe lucruri de necrezut și există multă nedreptate.

Solicit totuși să se acorde atenție birocrăției atunci când se pun în aplicare cereri justificate. În Germania, de exemplu, realitatea este că eu, în calitate de persoană acoperită de această legislație, dat fiind că am angajat personal la domiciliu, mă văd nevoit să solicit asistența unui consilier financiar, întrucât există atât de multă birocrăție, iar prevederile legale sunt atât de complicate. Acest lucru îmi pune la încercare nervii, necesită timp și costă bani. Cei care evită birocrăția în mare parte își plătesc apoi angajații în numerar, contribuind astfel – uneori neintenționat – la ocuparea ilegală a forței de muncă. Din acest motiv solicit să se acorde atenție volumului de birocrăție implicată.

Propunere de rezoluție B7-0295/2011

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dnă președintă, în calitate de agricultor priceput, aș dori să adaug alte câteva comentarii cu privire la aceste chestiuni. În primul rând, este corect să ne propunem să reducem utilizarea substanțelor antimicrobiene, în special în producția de animale. Piatra de temelie a acțiunii noastre în această privință ar trebui să fie „cât mai puțin posibil”. În al doilea rând, avem nevoie de o analiză a *status quo*-ului, altfel spus, o analiză a datelor care acoperă ceea ce se întâmplă în realitate la fața locului în statele membre ale Uniunii Europene. Toate statele membre trebuie să participe, desigur, la o asemenea analiză. În al treilea rând, avem nevoie de studii științifice complementare pentru a analiza pericolele și, de asemenea, pentru a putea combate eficient aceste pericole. În al patrulea rând, nu avem nevoie de oameni negri ideologici. Ideologia nu poate înlocui știința.

Raport: Marietje Schaake (A7-0112/2011)

Mitro Repo (S&D). – (FI) Dnă președintă, acest raport merită susținerea noastră. Europa a fost percepută un gigant economic pe bună dreptate: ar putea fi, de asemenea, în egală măsură, un gigant cultural.

UE este, în contextul întregii sale diversității culturale, o comunitate coerentă, și totuși variată, de valori. În politica internațională, cultura este de o importanță majoră. Este un drept al omului și fiecare persoană și națiune are dreptul de a se bucura de acesta. Cultura este, de asemenea, legată de bunăstarea oamenilor și de supraviețuire în general.

Politica culturală permite UE, de asemenea, să stabilească relații cu alte țări cu care nu s-a mai convenit nicio altă formă de parteneriat. Susținerea dimensiunii culturale în aceste țări din Africa de Nord care construiesc în prezent o societate nouă, mai democratică, este, de asemenea, deosebit de importantă. Dezvoltarea bilaterală și acordurile de comerț ar trebuie să implice întotdeauna nu numai elemente de responsabilitate socială, ci și elemente culturale. Ar trebui să existe chiar experți în domeniul culturii care să colaboreze cu Serviciul European de Acțiune Externă, astfel încât cultura să poată deveni parte a politicii externe a UE într-un mod mai coerent și mai sistematic.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Dnă președintă, patrimoniul cultural al țărilor europene este, în sine, ceva de valoare. Cu toate că există multe diferențe culturale între statele membre, acestea și-au făcut deja o reputație bună în lume, una care atrage cetățenii altor țări care ar dori să profite de aceste resurse culturale. Poziția politică și economică a Uniunii Europene poate fi consolidată prin promovarea identității și a valorii culturale a Uniunii.

Un rol important în domeniul culturii este jucat de noile tehnologii care permit, de asemenea, persoanelor să-și exercite drepturile fundamentale ale omului. În special în țările care se află în gheara cenzurii, activitatea cetățenilor și accesul la informații sunt menținute de caracterul determinant al internetului. Prin urmare, Uniunea trebuie să susțină libertatea internetului pe scena mondială și să aducă contribuții semnificative la dezvoltarea culturii și sensibilizarea oamenilor din societățile închise. În plus, generația tânără are nevoie de o strategie coerentă privind mobilitatea, în vederea sporirii dezvoltării în domeniul științei și al culturii. Susțin măsurile pentru diplomația culturală, care poate fi, de asemenea, ajutată de activitatea delegațiilor parlamentare. Din acest motiv am aprobat raportul.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Dnă președintă, declarațiile și observațiile conținute în raport sunt extrem de valoroase și adecvate. Aș dori să mă refer, în special, aici la declarațiile care evidențiază faptul că Uniunea Europeană este obligată să ia măsuri în întreaga lume pentru a promova respectarea libertății de exprimare, a libertății presei și a libertății de acces la mass-media audiovizuală. Solicitarea adresată Comisiei Europene de a promova libertatea internetului la nivel mondial, date fiind amenințările la adresa acestei libertăți despre care citim și auzim din ce în ce mai mult, este, de asemenea, foarte adecvată.

Cu toate că sunt mulțumit să observ că solicităm valori pe care noi, europenii, le considerăm fundamentale, recunosc, de asemenea, că am susținut acest raport cu oarecare tristețe. Sunt conștient de faptul că, uneori, cerem ca aceste valori fundamentale să fie respectate în alte părți ale lumii, însă uităm că ele sunt încălcate, de asemenea, în unele state membre ale Uniunii Europene. Un exemplu în acest sens este ceea ce se întâmplă în Polonia cu privire la jurnaliștii care critică guvernul. Ei sunt eliminați din mass-media publică *en masse*, iar reprezentanții guvernului încearcă să închidă ziarul independent, cu capital privat *Rzeczpospolita*, care este al doilea cotidian de calitate din Polonia și care critică, de fapt,

poziția guvernului. În abordarea chestiunilor aduse în discuție în raport ar trebui să ne opunem și acestei situații.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dnă președintă, este foarte important ca dimensiunea culturală să fie inclusă, de asemenea, în dezbaterile privind politica externă.

Cred că am ajuns la această concluzie deoarece, în contextul revoltei actuale din Orientul Mijlociu, am înțeles că am uitat complet de dimensiunea culturală timp de decade: de exemplu, în relațiile Uniunii Europene cu Siria. Din 1963, Siria se află în stare de urgență, ceea ce a permis execuția persoanelor fără proces, însă puține delegații europene, de exemplu, delegația UE, au adus în discuție această chestiune. Comerțul și finanțele au prioritate asupra drepturilor omului.

După cum tocmai a afirmat dl Repo, drepturile omului reprezintă, de asemenea, o parte esențială a dimensiunii culturale atunci când vorbim despre Uniunea Europeană. Este important să ne amintim acest lucru. Drepturile omului, democrația, aceste valori autentice: iată ceea ce trebuie să promovăm mai energic în cadrul politicii externe europene în loc să abordăm lucrurile strict din perspectiva economică.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Dnă președintă, am susținut raportul interesant referitor la dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE. Cum ar putea cineva să fie împotriva acestor declarații privind acțiunile pe care le întreprinde UE în întreaga lume pentru a promova respectarea libertății de exprimare, a libertății presei, a libertății de acces la mass-media audiovizuală și așa mai departe?

Cu toate acestea, am impresia că ne preocupă prea mult situația din afara Uniunii și prea puțin standardele din interiorul Uniunii, de exemplu, în Polonia, întrucât în Polonia, după ce actuala coaliție de guvernare a preluat controlul asupra mass-mediei publice, a început să concedieze numeroși jurnaliști și să le închidă emisiunile care aveau un singur lucru în comun – criticarea situației actuale. Așadar, de exemplu, oameni precum Jacek Sobala, Anita Gargas, Jacek Karnowski și Wojciech Leszczyński și-au pierdut locurile de muncă. Jurnaliști precum Joanna Lichocka, Tomasz Sakiewicz, Rafał Ziemkiewicz, Jan Pospieszalski, Grzegorz Górny, Tomasz Terlikowski, Bronisław Wildstein și Wojciech Cejrowski și-au pierdut emisiunile – și acestea sunt doar câteva exemple dintre multe altele. Reprimarea libertății de exprimare în Polonia este o rușine pentru întreaga Uniune Europeană.

Raport: Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (A7-0143/2011)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dnă președintă, în primul rând, cu privire la raportul dnei Sanchez-Schmid, doresc să afirm că este extrem de important ca noi, cei din Uniunea Europeană, să recunoaștem impactul industriilor culturale și creative asupra creșterii economice în Uniunea Europeană. Este foarte semnificativ: 2,6 % din PIB-ul UE provine chiar din industriile creative, și acestea folosesc 3,1 % din forța de muncă a UE. Prin urmare, se poate spune că, în ultimii ani, decenii chiar, a fost o industrie a creșterii și va continua să fie astfel și pe viitor.

Când vorbim despre dimensiunea culturală, este important, de asemenea, să ne amintim că ea nu înseamnă numai creștere economică. Înseamnă, de asemenea, creștere pentru omenire, și acest lucru nu ar trebui să fie dat uitării niciodată atunci când vorbim despre cultură. În această privință, impactul culturii nu ar trebui măsurat în termeni de creștere a PIB-ului: trebuie să apreciem, de asemenea, faptul că o persoană nu generează creșterea PIB-ului numai participând la competiția acerbă, ci trăind o viață unică, cu valori umane, și în acest scop trebuie să creăm condițiile și circumstanțele corecte. Noi, în calitate de

membri ai Uniunii Europene, ar trebui să ne amintim acest lucru, deoarece, de prea multe ori, Uniunea ne prezintă o imagine îngustă a sa, fiind puțin mai mult decât un sistem de organisme de cooperare economică, și uităm imaginea de ansamblu.

Cât despre Sarajevo „Capitala europeană a culturii 2014”, aș dori să spun că sper că acest proiect va continua. Pentru noi, cei din Comisia pentru cultură și educație, aceasta a fost o idee și un proiect pe care le-am împărtășit cu toții, întrucât 2014 va marca comemorarea a o sută de ani de la izbucnirea Primului Război Mondial, care a început cu un incident chiar în acest oraș. Simbolizează evoluțiile care s-au succedat în Europa. Dorim să arătăm că 2014 este anul care ar marca începutul unei perioade îndelungate de pace sau care ar continua perioada îndelungată de pace care a început deja. Cu toate acestea, țările baltice ar trebui să participe, de asemenea, mai energic la această dezvoltare a păcii și a stabilității. Ar avea, cu siguranță, o importanță mai mare pentru o Europă mai vastă.

Propunere de rezoluție B7-0281/2011

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dnă președintă, în ceea ce privește Sarajevo „Capitală europeană a culturii 2014”, aș dori să spun că sper că acest proiect va continua. Pentru noi, cei din Comisia pentru cultură și educație, aceasta a fost o idee și un proiect pe care le-am împărtășit cu toții, întrucât 2014 va marca comemorarea a o sută de ani de la izbucnirea Primului Război Mondial, care a început cu un incident chiar în acest oraș. Într-un fel, simbolizează întâmplările care au avut loc în Europa. Dorim să arătăm că 2014 este anul care ar marca începutul unei perioade îndelungate de pace sau care ar continua perioada îndelungată de pace care a început deja. Cu toate acestea, țările baltice ar trebui să participe, de asemenea, mai energic la această dezvoltare a păcii și a stabilității. Ar avea, cu siguranță, o importanță mai mare pentru o Europă mai vastă.

Explicații scrise privind votarea

Raport: Milan Zver (A7-0169/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Am votat pentru această propunere, deoarece această inițiativă își propune să realizeze obiectivele principale ale Strategiei Europa 2020 de reducere a ratelor de abandon școlar de la 15 % la 10 % și de creștere a procentului de persoane care au absolvit învățământul terțiar de la 31 % la 40 % până în 2020. Inițiativa „Tineretul în mișcare” se axează, de asemenea, pe promovarea mobilității în scop educațional, însă este esențială, de asemenea, pentru a garanta faptul că educația pe care o primesc tinerii este în concordanță cu nevoile pieței forței de muncă, pentru a le transfera aptitudinile și cunoștințele de care vor avea nevoie. Mobilitatea este importantă pentru a cunoaște alte culturi, însă și pentru a înțelege mai bine propria cultură. Mai puțin de o treime din populația UE are studii superioare, în comparație cu peste 40 % în Statele Unite și peste 50 % în Japonia, astfel încât Europa trebuie să crească aceste cifre pentru a putea deveni mai competitivă într-o economie globală în creștere.

Roberta Angelilli (PPE), în scris. – (IT) În ultimii ani, Uniunea Europeană s-a axat tot mai mult pe crearea unei societăți bazate pe cunoaștere care poate concura cu alte economii la scară mondială. Prin inițiativa „Tineretul în mișcare”, Strategia UE 2020 a conferit tinerilor un rol cheie, cu scopul de a îndeplini cele cinci obiective principale până în 2020: ocuparea forței de muncă, cercetare și inovare, climă și energie, educație și reducerea sărăciei. Aceste obiective sunt ambițioase, dat fiind faptul că situația actuală este atât de instabilă și obligă tinerii să trăiască într-o stare perpetuă de nesiguranță, foarte îndepărtată de perspectiva încurajatoare a unui loc de muncă stabil în viitor și a unei poziții în societate. Va fi imposibil

să consolidăm spiritul cetățeniei europene și să valorificăm potențialul pe care îl reprezintă tinerii, dacă instrumentele disponibile nu vor oferi resursele necesare bunei funcționări a lucrurilor.

Statele membre ar trebui să se abțină de la a adopta măsuri de austeritate care implică reducerea cheltuielilor pentru sistemul de învățământ și ocuparea forței de muncă. În schimb, ar trebui să se axeze pe crearea unor platforme care implică atât angajatori, cât și lucrători, universități, întreprinderi și organizații locale și regionale, pentru a pune la dispoziție oportunități în sectorul de educație și de formare profesională, și pentru a garanta existența unei bune mobilități și recunoașterea calificărilor.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui raport. Tinerii au fost extrem de afectați de criză, iar ratele medii ale șomajului în rândul tinerilor din UE depășesc 20 %, de două ori media șomajului în rândul adulților, în timp ce, în unele state membre, rata șomajului este de peste 40 %. Din cauza crizei economice, statele membre reduc investițiile în educație și formare profesională, afectând direct perspectivele de viitor ale tinerilor și viitorul UE. Investițiile în educație sunt, fără îndoială, esențiale pentru o creștere durabilă și dezvoltare și, chiar și într-o perioadă de criză economică, finanțarea programelor pentru tineret și a educației nu ar trebui considerată o cheltuială care trebuie făcută acum, ci o investiție în viitorul Europei. Consider că inițiativa „Tineretul în mișcare” prevăzută în Strategia Europa 2020 poate contribui la consolidarea programelor educaționale, de mobilitate și de ocupare a forței de muncă existente pentru tineret și la încurajarea statelor membre să îndeplinească obiectivele Strategiei UE 2020.

Elena Băsescu (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea raportului Zver. În prezent, prea mulți tineri nu reușesc să își valorifice pe deplin potențialul în educație și formarea profesională. Aceste probleme necesită o acțiune armonizată la nivel UE, astfel încât tinerii să fie mai bine pregătiți pentru piața muncii. Avem nevoie de politici care să acopere pașii pe care tinerii trebuie să îi facă în tranziția de la educație la momentul în care se angajează. Consider esențială implicarea tinerilor și a diferitelor organizații de tineret în procesul decizional. Astfel le este întărit sentimentul apartenenței și al asigurării unei contribuții active la o strategie pentru tineret. Inițiativa „Tineretul în mișcare” trebuie să aibă ca obiectiv central extinderea coeziunii europene. UE trebuie să își folosească propriile instrumente financiare pentru a ajuta tinerii, utilizând mai eficient Banca Europeană de Investiții și Fondul European de Investiții.

Regina Bastos (PPE), *în scris.* – (PT) Inițiativa „Tineretul în mișcare” face parte din Strategia Europa 2020. Introduce 28 de măsuri menite să adapteze mai bine sistemele de învățare și de formare profesională la nevoile tinerilor, încurajându-i să profite de ajutorul pentru studiu al UE sau să participe la un curs de formare profesională în altă țară. Această inițiativă își propune să sporească mobilitatea tineretului, vizând să se asigure că, până în 2020, toți tinerii din UE vor avea ocazia să studieze în străinătate.

Acest raport, care a meritat votul meu, trage un semnal de alarmă cu privire la o serie de situații demne de o atenție deosebită. Pentru a ne asigura ca această inițiativă nu va exista doar la nivel de concept, este necesar ca statele membre să își ia un angajament față de aceasta, atât din perspectiva sprijinului financiar, cât și din cea a punerii sale în aplicare, și este, de asemenea, important să se adopte un buget UE în acest scop.

Este esențial să se depășească obstacolele și barierele practice din calea mobilității și trebuie instituite mecanisme suplimentare pentru a garanta faptul că persoanele cu handicap beneficiază de aceleași șanse ca oricine altcineva. Mobilitatea studenților din învățământul

secundar este la fel de importantă, iar programele precum Comenius ar trebui să fie promovate mai bine în statele membre.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *în scris.* – (FR) Cu toate că cifrele privind șomajul în rândul tinerilor sunt extrem de îngrijorătoare – în ianuarie 2011, rata șomajului în rândul tinerilor sub 25 de ani din UE a crescut la 20,6 % – raportul referitor la inițiativa emblematică a Strategiei 2020, „Tineretul în mișcare”, solicită statelor membre să sporească investițiile în educație, formare profesională și mobilitate. Politicile referitoare la tineri, indiferent dacă se referă la educație și formare în perioada preșcolară, continuă și profesională, trebuie considerate o investiție, nu o cheltuială. Este esențial, pentru viitorul societăților noastre europene, să se pună accent pe capitalul uman. Evidențierea sinergiilor dintre diferiții agenți implicați, dezvoltarea independenței tinerilor, luarea de măsuri pentru a împiedica tinerii să abandoneze școala timpuriu, reafirmarea importanței formării profesionale și a perioadelor de ucenicie, adoptarea unui cadru calitativ european cu caracter juridic obligatoriu pentru stagiile de formare: acestea sunt exemple de idei bune pe care este important să le promovăm acum la nivel național. Aceasta deoarece succesul Strategiei 2020 va depinde de inițiativa și de voința politică a statelor responsabile de punerea în aplicare a acesteia, întrucât aceste politici continuă să țină, în mare parte, de competențele naționale.

Sergio Berlato (PPE), *în scris.* – (IT) „Tineretul în mișcare” (TiM) este una dintre inițiativele emblematică care fac parte din Strategia Europa 2020 de promovare a creșterii economice inteligente, durabile și favorabile incluziunii. Inițiativa TiM conturează planurile cheie de acțiune pentru creșterea nivelului de educație și de formare profesională a tinerilor prin mobilitate și, prin urmare, pentru facilitarea accesului acestora pe piața forței de muncă. Conform cifrelor recente, 14,4 % dintre tinerii europeni cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani au abandonat școala înainte de a absolvi învățământul secundar și mai puțin de o treime din populația Uniunii Europene are studii superioare, în comparație cu peste 40 % în Statele Unite și peste 50 % în Japonia. Este esențial ca tinerii să dezvolte competențe și aptitudini care le vor permite să intre pe piața forței de muncă și să contribuie în mod activ la creșterea Uniunii.

Prin urmare, susțin și încurajez din toată inima inițiativa care vizează reducerea ratei de abandon școlar la 10 % și creșterea procentului de persoane care au absolvit învățământul secundar de la 31 % la 40 % până în 2020. În cele din urmă, consider că educația și formarea profesională de înaltă calitate sunt esențiale pentru a satisface nevoile pieței moderne a forței de muncă.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *în scris.* – (ES) Am susținut acest raport datorită necesității de a promova un cadru de îmbunătățire a sistemelor europene de educație și de formare profesională din Europa. Inițiativa „Tineretul în mișcare” trebuie să fie o inițiativă politică de promovare a programelor de educație, de mobilitate și de ocupare a forței de muncă pentru tineretul din zilele noastre și un stimulent pentru ca statele membre să îndeplinească obiectivele Strategiei Europa 2020.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Salut viziunea raportorului cu privire la investiția care trebuie făcută în viitorul tinerilor din Europa. Mobilitatea în scop educațional, precum și îmbunătățirea șanselor studenților din Europa de a găsi un prim loc de muncă promovează creșterea sentimentului de identitate și de cetățenie europeană și, în consecință, sporește implicarea tinerilor în procesele democratice ale Uniunii. Acestea fiind spuse, susțin eforturile în direcția garantării calității și a accesibilității mobilității în scop educațional

și aș evidenția precizarea raportorului cu privire la importanța faptului de a încuraja mai mult statele membre să adere la Carta calității pentru mobilitate a Comisiei.

Nessa Childers (S&D), *în scris.* – „Tineretul în mișcare” este o inițiativă extraordinară și susțin ferm grupul, acordându-i sprijinul meu deplin.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *în scris.* – (EL) Raportul se referă la programul „Tineretul în mișcare”, care permite tinerilor și organizațiilor de tineret să realizeze mai multe la nivel european (seminarii, reuniuni, călătorii) și să participe activ la dezbaterile referitoare la politicile privind tinerii, cu asistență financiară din partea UE. Aspectele pozitive din raport conțin trimiteri frecvente la importanța accesului la educație, la opoziția față de reducerile din sistemele de educație și de formare profesională și la o solicitare în vederea creșterii nivelului de finanțare pentru acestea, astfel încât, dacă nu apar surprize, oricine să poată participa la acest program. Oferă, de asemenea, tinerilor din țări învecinate ocazia de a participa și evidențiază nevoia de a se opune discriminării la locul de muncă. Se acordă o importanță deosebită unui sistem pragmatic de stagii care va permite tuturor să câștige un salariu decent și să aibă acces la serviciul de asigurări sociale, astfel încât să nu înlocuiască locurile de muncă reale. Cu toate acestea, întrucât există în raport câteva chestiuni specifice politicii Bologna privind educația, cu care nu sunt de acord, deoarece se referă la nevoia de a elabora programe în armonie cu „nevoile pieței”, fapt care, cred eu, ar putea pune în pericol natura programului, m-am abținut.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Tinerii reprezintă în prezent unul dintre grupurile cele mai afectate de criza economică și financiară globală. UE și statele membre au obligația de a susține măsuri specifice, eficiente, care permit efectuarea tranziției către piața forței de muncă, prin intermediul unei educații, al unei formări profesionale și al unei mobilități mai bune. Inițiativa „Tineretul în mișcare” este soluția la această aspirație, oferind răspunsuri provocărilor cu care se confruntă tinerii și ajutându-i să aibă succes în economia bazată pe cunoaștere.

În contextul unor cifre inacceptabile cu privire la șomajul în rândul tinerilor, cred că calitatea educației și a formării profesionale, integrarea adecvată pe piața muncii și un angajament ferm față de mobilitatea tinerilor reprezintă cheia exploatarea potențialului tuturor tinerilor și a realizării obiectivelor Strategiei Europa 2020.

În plus, deși această inițiativă se axează pe ocuparea forței de muncă ca rezultat final, nu ignoră chestiunile care au legătură cu educația, participarea tinerilor, cetățenia activă, mobilitate, învățarea limbii și o serie întregă de competențe esențiale domeniului educației nonformale în prezent.

Voterez pentru raportul propus și solicit finanțarea puternică a inițiativei, care este indispensabilă creșterii durabile.

Giovanni Collino (PPE), *în scris.* – (IT) Inițiativa „Tineretul în mișcare” reprezintă un punct important de referință pentru cetățenii tineri din Europa. În termeni financiari mai întâi, întrucât reprezintă un alt impuls pentru proiectele europene privind mobilitatea studenților tineri și îmbunătățește școlile europene, stimulând cercetarea și dezbateră despre semnificația unei Europe unite și arătând ceea ce poate oferi aceasta. Contribuția inițiativei „Tineretul în mișcare” la dezbateră privind definirea unui model cultural european este la fel de importantă. Cooperarea între instituții diferite și învățarea materiilor diverse, care sunt predate diferit în diverse țări, în funcție, de asemenea, de sensibilizarea politică a claselor conducătoare, reprezintă, de asemenea, o contribuție cheie la definirea unei

identități europene. Trebuie să ne asigurăm că, prin intermediul tinerilor noștri, aceste identități sunt cu adevărat europene și să nu permitem ca modelul american să fie singurul model educațional pentru tinerii noștri pe viitor, deși acesta a fost, desigur, un punct important de referință până acum. Uniunea Europeană are toate instrumentele necesare pentru a oferi lumii valorile și ideile sale despre cum dorește și va dori să crească copiii săi.

Mário David (PPE), *în scris.* – (PT) Tinerii sunt, într-o mare măsură, caracterizați prin dinamismul lor, prin generozitatea lor enormă și printr-o o capacitate enormă de învățare și de asimilare. O Europă cu un viitor, și una care își propune să fie tot mai competitivă și mai dinamică, are nevoie de acest capital important. Programul „Tineretul în mișcare” care face parte din Strategia Europa 2020 este, prin urmare, o colecție importantă de programe de susținere a tinerilor, cu obiective ambițioase, însă foarte clare, cu care mă identific și la care sper că vor participa considerabil persoanele pe care le vizează. Această inițiativă susține nevoia de a oferi tinerilor acces îmbunătățit pe piața muncii, care este un obiectiv foarte relevant dat fiind nivelul atins de rata șomajului în rândul tinerilor în multe state membre. Aș sublinia, de asemenea, atenția acordată importanței mobilității tinerilor europeni, atât pe durata studiilor, cât și a vieții profesionale a acestora. Această educație într-o varietate de culturi și locuri va oferi o educație mai completă și mai bogată, contribuind totodată la crearea unui sentiment adevărat de „apartenență la Europa”, care va ajuta la întărirea conceptului de cetățenie europeană inclus în tratate. Pentru a susține și consolida aceste măsuri, votez pentru acest raport.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris.* – (FR) Programele de mobilitate pentru studenți precum Erasmus, Erasmus Mundus și Comenius atrag din ce în ce mai mulți candidați. Cu toate acestea, există încă dificultăți practice în calea mobilității, în special pentru obținerea vizelor și a documentelor medicale redactate în diferite limbi, pentru transferarea bursei în străinătate și pentru recunoașterea calificărilor dobândite într-un alt stat membru. În 2004, când a fost lansat programul Erasmus Mundus, cu ajutorul unei vaste majorități din acest Parlament am reușit să obținem acordul Comisiei Europene pentru a lua măsurile necesare pentru a garanta calitatea în acest program. S-a creat chiar o „Cartă europeană a calității pentru mobilitate”. Numai că, șapte ani mai târziu, ne confruntăm cu aceleași obstacole. Din acest motiv Parlamentul European a vrut să reitereze cât este de necesară creșterea nivelului de investiții în educație și în formare profesională. Deschiderea programelor de mobilitate europene tuturor tinerilor, indiferent de evoluția acestora sau de mediul lor social, este esențială pentru a le oferi acces mai bun pe piața forței de muncă. Este timpul ca statele membre să-și ia angajamente sincere pentru a garanta formare profesională de înaltă calitate tuturor tinerilor europeni.

Christine De Veyrac (PPE), *în scris.* – (FR) Am susținut cu entuziasm raportul Zver referitor la îmbunătățirea sistemelor europene de educație și de formare profesională, având în vedere că tinerii sunt viitorul Europei și ar fi iresponsabil să nu facem din aceștia o prioritate în condițiile în care ne confruntăm cu o rată a șomajului de aproximativ 20 %. Pentru mulți studenți care se confruntă cu cerințe tot mai mari din partea angajatorilor lor, intrarea pe piața forței de muncă este adesea un adevărat chin. Din acest motiv Parlamentul European a salutat foarte călduros propunerile din raportul „Tineretul în mișcare”: creșterea investițiilor în învățământul superior, dezvoltarea programelor de mobilitate internațională, recunoașterea neoficială a competențelor dobândite, combaterea abandonului școlar timpuriu și susținerea tinerilor în integrarea pe piața forței de muncă.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Angajamentul față de sistemul de educație și de formare profesională în vederea îmbunătățirii calificărilor tinerilor europeni este obiectivul principal

al Strategiei Europa 2020 și un instrument pe care îl consider esențial pentru a combate șomajul și a încuraja antreprenoriatul. Prin urmare, salut inițiativa „Tineretul în mișcare”, în special partea care susține și încurajează mobilitatea studenților și recunoaște calificările, precum și importanța atribuită educației nonformale și informale, care sunt, adesea, la fel de importante sau chiar mai importante decât învățarea formală.

Dacă Europa dorește să îndeplinească cu succes obiectivele ambițioase ale Strategiei Europa 2020, care pun accent deosebit pe inovare, cercetare și formare profesională, va trebui să investească în tineri cu calificări mai bune, optând pentru forme de educație care sunt mai orientate către o integrare viitoare pe piața forței de muncă și acordând o atenție deosebită cunoașterii care pregătește, în realitate, tinerii pentru viitor.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Acest raport privește inițiativa „Tineretul în mișcare”, care va deveni în cele din urmă, sperăm, un cadru de îmbunătățire a sistemelor de educație și de formare profesională. Aceasta este una dintre cele șapte inițiative emblematice cuprinse în Strategia Europa 2020, ale cărei priorități înrudite sunt creșterea economică inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Această inițiativă conține 28 de acțiuni cheie și măsuri concrete menite să sporească educația și formarea profesională a tineretului prin mobilitate și capacitate de inserție profesională, în vederea atingerii obiectivelor Strategiei Europa 2020 de reducere a ratei abandonului școlar sub 10 %, de creștere a procentului de persoane care a absolvit învățământul terțiar de la 31 % la 40 % până în 2020, și de reducere a șomajului – în special a șomajului în rândul tinerilor – care este în prezent de aproximativ 21 %. Prin urmare, și deoarece sunt un susținător al proiectului-pilot pentru tineret „Primul loc de muncă Eures”, sunt de acord pe deplin cu propunerile prezentate în raport, și am votat în favoarea acestuia, conștient de faptul că UE ar trebui să continue, și să consolideze toate măsurile menite să ne susțină tineretul. Acesta este singurul mod prin care vom obține o Europă mai puternică și mai bazată pe solidaritate și incluziune.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Subiectul acestui raport și domeniul său de aplicare înseamnă că acesta sfârșește inevitabil prin a aborda chestiuni importante, în unele cazuri corect, în altele, incorect sau foarte insuficient; este contradictoriu pe alocuri.

Menționează, în special în expunerea de motive, chestiuni importante precum declinul investițiilor publice în învățământul superior, creșterea taxelor și prăpastia socială tot mai adâncă care rezultă, însă această chestiune nu este abordată corespunzător în corpul rezoluției. Menționează, de asemenea, problemele cu care se confruntă mulți tineri în a lua parte la programe de mobilitate din motive financiare, problema ratelor ridicate de abandon școlar și a șomajului și a angajării pe perioadă determinată în rândul tinerilor.

Astfel, contradicțiile devin și mai evidente: susținând obiectivele așa-numitei Strategii Europa 2020, sfârșește prin a recomanda calea care duce la problemele identificate referitoare la angajările pe perioadă determinată și la șomajul în rândul tinerilor. Pe de o parte, recomandă să se pună capăt discriminării împotriva tinerilor la locul de muncă. Pe de altă parte, menționarea stagiilor de pregătire deschide implicit ușa spre un statut diferit pentru acești lucrători, și este greșită în ceea ce privește „dispozițiile de protecție a formelor de muncă atipice și a angajării pe perioadă determinată”.

Din aceste motive, ne-am abținut de la votul final.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Nu este suficient a exprima principii interesante fără a ține seama de realitate. O educație de calitate din primii ani de viață este

necesară pentru a asigura dezvoltarea ființei umane și a societăților. Cu toate acestea, fondurile alocate educației publice de calitate sunt tot mai reduse, iar studenții se confruntă cu o lipsă de granturi, familii fără loc de muncă și abandonul școlar, așa cum se întâmplă în Portugalia în contextul politicilor restrictive practicate în prezent.

Apoi, realitatea este că în aceste domenii există o reducere acută a finanțărilor. În numele crizei, se produce o retragere a statului care, și în acest caz, pune în pericol rolul său social și provoacă exacerbarea inegalităților în materie de acces la educație, cunoaștere și cultură. Rezultatul este înmulțirea și adâncirea inegalităților sociale.

Realitatea în state membre precum Portugalia este închiderea a mii de școli, creșterea ratei șomajului în rândul tinerilor și reducerea siguranței locului de muncă a mii de profesori, precum și subfinanțarea cronică a sistemului de învățământ superior de stat și sporirea cheltuielilor de participare la acesta. Realitatea este că bugetele alocate culturii sunt reduse la niveluri de penurie.

Cel mai grav aspect dintre toate acestea este că situația se va înrăutăți dacă va fi pus în aplicare programul agresiv de intervenție elaborat de Fondul Monetar Internațional (FMI), Banca Centrală Europeană (BCE) și Comisia Europeană.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *în scris.* – (GA) Programul „Tineretul în mișcare” este o inițiativă fundamentală a Strategiei UE 2020. Obiectivele programului „Tineretul în mișcare” sunt încurajarea învățământului superior în Uniune, îmbunătățirea calității educației și a formării profesionale și promovarea mobilității studenților prin îmbunătățirea eficienței programelor europene existente.

Elisabetta Gardini (PPE), *în scris.* – (IT) Acest raport adaugă un element cheie la o politică europeană care trebuie să-și propună să pună la dispoziția tinerilor europeni instrumente pentru a fi mai competitivi pe o piață a muncii care a devenit tot mai globalizată. Axarea pe mobilitatea studenților trebuie să fie prima etapă în a oferi tinerilor noștri mai multe ocazii de ocupare a forței de muncă. Din păcate, cifrele privind șomajul în rândul tinerilor în multe state membre trebuie să fie un motiv de îngrijorare și de reflecție. Susținerea tinerilor prin încurajarea dialogului dintre instituțiile europene și organizațiile de tineret este un început bun, însă nu poate fi considerată obiectivul final. Ar trebui să fim capabili să îi ascultăm și să le conferim credibilitate și încredere. Doar în acest mod vom putea crea o Europă pe care generațiile noi o vor considera o șansă și nu o povară.

Louis Grech (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea raportului Zver. Pentru ca inițiativa emblematică „Tineretul în mișcare”(TiM) a UE 2020 să aibă succes, instituțiile UE trebuie să instituie o politică pragmatică, generală și cuprinzătoare susținută de toate statele membre care să se axeze pe conectarea domeniilor învățământului profesional, al calificărilor profesionale, al învățării pe tot parcursul vieții și al stagiilor pe piața muncii pentru a garanta faptul că toate statele membre își vor însuși cu adevărat sistemul educațional al UE. TiM își propune să faciliteze tranziția tinerilor europeni de la educație și formare către piața forței de muncă. Unul dintre obiectivele acestei inițiative politice este reducerea numărului de persoane care abandonează școala timpuriu și creșterea procentului de persoane absolvente ale învățământului terțiar, motivul fiind că abandonul școlar timpuriu contravine dinamicii și nevoilor pieței muncii și, este, de asemenea, în conflict direct cu sustenabilitatea economică și socială a Europei, în general. Prin urmare, toți actorii de pe piața forței de muncă, inclusiv cei din sectoarele profesionale, întreprinderi, sindicate, ministere și servicii publice pentru ocuparea forței de muncă, ar trebui să se angajeze într-un dialog structurat despre cum să asigure integrarea profesională a tinerilor, să promoveze formarea

profesională formală/informală și, în cele din urmă, să dezvolte un sistem educațional în UE care să poată oferi siguranță în carieră tinerilor noștri.

Mathieu Grosch (PPE), *în scris.* – (DE) Acest raport demonstrează, încă o dată, cât de important este ca dezvoltarea europeană să promoveze mobilitatea tinerilor noștri în toate domeniile. Alinierea programelor de studiu și recunoașterea reciprocă corespunzătoare trebuie realizate în toate domeniile formării profesionale și ale educației, în special în muncile manuale, unde avem mult teren de recuperat.

Ar trebui să existe, de asemenea, mai multe controale ale autorităților educaționale competente în țările care se întrebă dacă ar trebui eliminate obstacolele suplimentare, acolo unde acestea au fost ridicate la nivel administrativ sau la nivelul asociațiilor sindicale.

Mobilitatea ucenicilor duce, de asemenea, la o recunoaștere mai bună a multor meserii și împiedică dumping-ul social, întrucât există o scară progresivă, ceea ce înseamnă că, pentru același nivel de formare profesională, se plătește la fel.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Potrivit bunei judecăți din popor, „călătoriile largesc orizontul”. Din această perspectivă susțin ideea, apărută în raportul Zver, că finanțarea educației tinerilor și a mobilității reprezintă o investiție în viitorul Europei, nu o povară suplimentară la buget, acest lucru în ciuda actualei situații economice dificile. În plus, mediul social sau situația financiară a unei persoane nu ar trebui să restricționeze accesul acesteia la oportunitățile de a călători în străinătate. În același fel, nici handicapul nu ar trebui să fie un obstacol și, din acest motiv, ar trebui să se aloce fonduri suplimentare tinerilor cu handicap. În cele din urmă, ar trebui instituite drepturi juridice obligatorii pentru a putea preveni angajarea pe perioadă determinată și exploatarea căreia ar putea cădea pradă tinerii stagiați.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui document, deoarece recunoaște că este esențial să depășim obstacolele și barierele practice care stau în calea mobilității și să promovăm în continuare recunoașterea perioadei petrecute în străinătate și a calificărilor obținute în alte țări ale UE. În plus, recunoaște faptul că persoanele cu handicap întâmpină și mai multe obstacole în calea mobilității decât cele fără handicap și că ar trebui instituite mecanisme suplimentare pentru a garanta faptul că acestea beneficiază de aceleași șanse ca oricare altă persoană. Mai mult, studenților cu familii (de exemplu, cu copii) ar trebui să li se acorde, de asemenea, sprijin suplimentar pentru a depăși provocările deosebite cu care se vor confrunta pe durata participării la mobilitatea în scop educațional. Mobilitatea de calitate este esențială pentru învățarea interculturală, dezvoltarea personală și multilingvismul pentru tineri. Accentul cade pe ocuparea forței de muncă ca rezultat final și, de fapt, ocuparea forței de muncă este o chestiune care ține de educație, dar și de participarea tineretului și de cetățenia activă. Prin urmare, programele existente ar trebui să continue să se axeze pe cetățenia activă și dezvoltarea de competențe cheie, educație nonformală și promovarea societății civile europene. Pentru a evita ca această strategie să existe doar ca un concept, este esențial ca statele membre să își ia un angajament față de aceasta în materie de sprijin financiar și de punere în aplicare la nivel național în țările lor respective și să adopte un buget UE în acest scop. Statele membre ar trebui să considere acest lucru o investiție pe termen lung, nu doar în educația tinerilor, ci și în prosperitatea pe viitor a țărilor lor și a întregii Uniuni Europene.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris.* – Susținerea raportului privind Programul Tineretul în Mișcare este una automată și de principiu. Totuși, am încercat ca, față de propunerea Comisiei, să aducem completările pe care noi le-am considerat necesare.

Astfel, în raportul adoptat fără probleme în Comisia CULT și în sesiunea plenară a PE, am subliniat cât de important este ca statele membre să fie implicate în implementare și să fie supervizate de Comisia Europeană.

În plus, am solicitat ca programele de succes, precum cele din Life Long Learning, să obțină o finanțare mai mare în noul cadru financiar multianual și ca o bună coordonare între programe să fie asigurată.

Tinerilor, cei care se află în centrul acestui program umbrelă, ar trebui să li se acorde atenția cuvenită, să se creeze locuri de muncă și oportunități de afirmare, pentru că ei sunt cetățenii europeni pe care ne vom baza în viitor.

Giovanni La Via (PPE), *în scris.* – (IT) Într-o Europă care privește spre viitor, tinerii trebuie să fie o prioritate. A le permite să urmeze parcursul educațional cel mai adecvat, a le facilita învățarea de limbi străine, a aborda lumea muncii dotați cu aptitudinile corespunzătoare sau poate a pătrunde într-un mediu educațional sau profesional nou înseamnă a construi un viitor pentru toate țările Uniunii Europene cu ajutorul potențialului studenților și al lucrătorilor tineri, care își unesc forțele în același creuzet economic și cultural. Astăzi, mai mult ca oricând, cred într-o singură Europă – un cuib de idei și proiecte – și din acest motiv am votat în favoarea raportului dlui Zver. Cât despre Strategia UE 2020, crearea unei rețele de cunoștințe și oportunități, nu numai pentru tineri, ci și pentru profesori și pentru toți cei care lucrează în domeniul educației și al formării profesionale, înseamnă a aproviziona cu oxigen acele energii cărora trebuie să le dăm frâu liber, folosind mobilitatea tinerilor noștri, care trebuie să învețe să trăiască în Europa viitorului.

Constance Le Grip (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea raportului dlui Milan Zver „Tineretul în mișcare – un cadru de îmbunătățire a sistemelor europene de educație și de formare profesională”. Consider că este important să susținem, pe tot cuprinsul acestui raport, programele diverse care au fost introduse la nivel european pentru a facilita mobilitatea tineretului, care sunt benefice atât în materie de achiziționare de cunoștințe și competențe noi, cât și în materie de dezvoltare a unei cetățenii europene adevărate. La nivel european, este important ca după 2013 să mărim creditele alocate programele europene de mobilitate, precum Erasmus și Leonardo da Vinci, și să le transformăm în programe permanente, astfel încât să poată beneficia de acestea mai mulți tineri – nu numai studenți, ci și stagiați, profesioniști tineri și agricultori tineri. Consider, de asemenea, că este necesar să ne îndreptăm spre o mai mare recunoaștere a calificărilor obținute prin diverse tipuri de stagii, nonformale sau informale, date fiind competențele care pot fi dobândite în acest mod. În cele din urmă, doresc să subliniez faptul că una dintre modalitățile cheie de combatere a șomajului în rândul tinerilor este să continuăm să adaptăm sistemele de educație și de formare profesională la necesitățile pieței forței de muncă care evoluează permanent.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *în scris.* – (PL) Chestiunea sistemelor de educație și de formare profesională dobândește în prezent o semnificație complet diferită și nouă față de în urmă cu un deceniu sau mai mult. În părți diferite ale Europei, ne confruntăm cu niveluri de educație diferite, astfel încât necesitatea de a îmbunătăți situația din acest domeniu pare incontestabilă. Este important ca tinerii să aibă șansa de a juca un rol activ în lumea muncii, însă și în societatea civilă în sensul său cel mai larg. Eu însămi sunt implicată puternic și susțin activitatea care are legătură atât cu „Tineretul în acțiune”, cât și cu Serviciul European de Voluntariat, care este una dintre cele cinci acțiuni operaționale

ale programului „Tineretul în acțiune”. Prin urmare, consider că este important ca Parlamentul European să poată continua să susțină măsuri asemănătoare.

Acum, nu trebuie să uităm tinerii. Ar trebui să li se acorde șansa de a se dezvolta și ar trebui să primească ajutor, astfel încât să poată dobândi aptitudini noi într-o economie care devine tot mai internațională. Programul „Tineretul în mișcare” nu este numai o șansă pentru ca tinerii să devină activi și să intre pe piața muncii, ci este, în primul rând, o modalitate pentru ca tinerii să-și depășească limitele și slăbiciunile, și este o șansă de a se dezvolta. Din acest motiv am susținut raportul dlui Zver. Vă mulțumesc.

David Martin (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea acestui raport. „Tineretul în mișcare” (TiM) este una dintre cele șapte inițiative emblematică cuprinse în Strategia Europa 2020 a Comisiei pentru a promova o creștere economică inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Inițiativa TiM conține 28 de acțiuni cheie și măsuri concrete menite să sporească nivelul de educație și formare profesională a tineretului prin mobilitate și să le faciliteze tranziția de la educație către piața forței de muncă. Acest lucru este deosebit de important în prezent întrucât tinerii, care reprezintă unul dintre grupurile sociale cele mai afectate de criza financiară globală și care au avut totodată cel mai mic rol în declanșarea acesteia, trebuie sprijiniți pentru a intra pe piața forței de muncă pentru a-și asigura propriul viitor, precum și pentru a susține economia. Tinerii sunt factorii de decizie de mâine și este esențial ca astăzi aceștia să poată dezvolta competențe, aptitudini și cunoștințe care le vor permite să contribuie în mod activ la creștere și la viitorul durabil al Uniunii Europene în anii care urmează și să atingă obiectivele stabilite în strategia de creștere a UE.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) În contextul Strategiei Europa 2020, cunoștințele și aptitudinile tinerilor sunt esențiale dacă se urmărește atingerea obiectivelor unei creșteri economice inteligente, durabile și favorabile incluziunii. Astfel, tineretul are de jucat un rol important în îndeplinirea celor cinci obiective principale ale UE pentru 2020: ocuparea forței de muncă, cercetare și inovare, climă și energie, educație și lupta împotriva sărăciei. Inițiativa emblematică „Tineretul în mișcare” a Strategiei Europa 2020 își propune să sporească atractivitatea învățământului superior din Europa, calitatea generală a tuturor nivelurilor de educație și formare profesională și mobilitatea studenților și a lucrătorilor printr-o utilizare mai eficace a programelor europene existente. Este așadar esențial să votăm în favoarea acestei inițiative, astfel încât pe viitor să avem tineri care sunt din ce în ce mai calificați și mai pregătiți pentru a atinge obiectivele Strategiei Europa 2020.

Louis Michel (ALDE), *în scris.* – (FR) Inițiativa „Tineretul în mișcare” evidențiază mobilitatea în scop educațional, însă este, de asemenea, esențială pentru garantarea faptului că educația pe care o primesc tinerii este în concordanță cu nevoile pieței forței de muncă, și, în consecință, este esențial să le oferim cunoștințele și aptitudinile de care vor avea nevoie.

Din păcate, tinerii reprezintă unul dintre grupurile sociale cele mai afectate de criza financiară globală și ar trebui să li se acorde asistență pentru a intra pe piața forței de muncă și pentru a fi capabili să-și făurească propriul viitor și să consolideze economia. Educația și formarea profesională sunt factori cheie pentru mai multă prosperitate și coeziune socială în Europa. Mobilitatea studenților este în mod evident o componentă principală a Strategiei Europa 2020. Oferă multe oportunități pentru emanciparea intelectuală a studenților, combaterea abandonului școlar timpuriu, șomaj și sărăcie, precum și pentru dezvoltarea cooperării internaționale în învățământul superior, dar și în educația și formarea profesională.

În plus, mobilitatea studenților este una dintre provocările majore ale integrării europene. Cu toate acestea, această mobilitate ar trebui să aibă loc cu resurse financiare care să fie pe măsura ambițiilor și cu eliminarea obstacolelor practice care stau în calea acestei mobilități.

Andreas Mölzer (NI), *în scris. – (DE)* Efectele crizei economice globale au fost drastice în special pentru tinerii din întreaga lume, însă și din interiorul UE. Șomajul în rândul tinerilor a ajuns la 21 % în UE. Acesta este mărit de faptul că 15 % dintre acești tineri au abandonat școala și, prin urmare, nu au nicio calificare pentru a se încadra pe piața forței de muncă. UE are un obiectiv de reducere a acestei rate la 10 % până în 2020 și de creștere a procentului de persoane cu o calificare de la o universitate sau un colegiu tehnic de la 31 % la 40 %. Pentru a putea îndeplini aceste obiective, trebuie să existe o recunoaștere la nivelul întregii UE a cursurilor de educație și de formare profesională și a calificărilor. Aceasta este, de asemenea, singura modalitate prin care se poate obține o mobilitate mai mare pentru tinerii noștri, mobilitate care este, de asemenea, menită să-i ajute să devină mai familiarizați cu culturi și societăți noi, astfel încât să aibă și ei opțiunea de a se realiza în afara țării natale în anii care vor urma. Din acest motiv, obstacolele care există încă trebuie eliminate, iar procedurile simplificate, în timp ce programele existente trebuie să fie extinse și promovate.

M-am abținut de la vot, deoarece consider că nu a existat nicio discuție despre cum se poate realiza recunoașterea reciprocă a calificărilor obținute prin metode de educație și de formare profesională diferite din punct de vedere calitativ. Acest lucru este valabil în special pentru forța de muncă calificată, pentru care nu există un standard uniform pe întregul teritoriu al Europei, raportat la care să se poată măsura calificările.

Franz Obermayr (NI), *în scris. – (DE)* Pentru tineri în special, criza economică globală a avut consecințe grave, și anume creșteri semnificative ale șomajului în rândul tinerilor și ale ratelor de abandon școlar. Tinerii sunt adesea lipsiți de perspective. În acest context, este important să creștem nivelul de mobilitate a tinerilor în UE, astfel încât, acolo unde este cazul, aceștia să aibă mai multe șanse de a găsi un loc de muncă pe o altă piață a forței de muncă. În acest sens, se impune recunoașterea reciprocă a calificărilor și a cursurilor de educație și de formare profesională. M-am abținut de la votul asupra acestui raport, deoarece nu reușește să propună nicio soluție concretă la chestiunea referitoare la modul în care urmează să se realizeze recunoașterea reciprocă, acolo unde există, cu siguranță, în multe domenii, metode de educație și de formare profesională care diferă foarte mult din punct de vedere calitativ.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *în scris. – (LT)* Statele membre ale Uniunii Europene se confruntă cu o rată ridicată a șomajului în rândul tinerilor. În unele țări, aceasta ajunge chiar la 21 %. Acest procent reprezintă dublul mediei șomajului în rândul adulților. Am votat în favoarea acestui raport, întrucât oferă orientări în vederea îmbunătățirii educației tinerilor și a reducerii ratei șomajului în rândul acestora. Sunt de acord cu dispoziția raportului potrivit căreia este foarte important să ne concentrăm pe crearea de programe noi care le-ar permite tinerilor să combine munca cu studiile. Această măsură este esențială pentru studenții care doresc să învețe, însă trebuie să se susțină financiar. Unul dintre obiectivele cheie ale programului este reducerea numărului de persoane care abandonează școala timpuriu, fapt care crește riscul excluderii viitoare, atât de pe piața forței de muncă, cât și din societate. Trebuie să acordăm mai mult sprijin persoanelor cu handicap și tinerilor cu copii, astfel încât aceștia să poată participa la programele de mobilitate și să beneficieze de această șansă de a găsi un echilibru între studiu, viață profesională și viață familială. Accesul la programe de mobilitate ar trebui să fie posibil nu numai pentru studenți, ci și

pentru tineri cu un nivel scăzut de calificări și pentru elevi. Este, de asemenea, esențial ca tinerii să dobândească mai multe cunoștințe practice și experiență prin intermediul stagiilor obligatorii de înaltă calitate.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris.* – (EL) Inițiativa emblematică „Tineretul în mișcare” este una dintre cele șapte inițiative emblematică cuprinse în Strategia UE 2020 a Comisiei Europene pentru o creștere economică inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Inițiativa se concentrează pe mobilitatea studenților, însă valoarea sa adăugată constă în faptul că anticipează, de asemenea, educația care corespunde nevoilor pieței forței de muncă și pune la dispoziție aptitudinile și cunoștințele necesare. Cu toate acestea, această inițiativă trebuie să fie combinată cu raportul intitulat „O strategie a UE pentru tineret”, care a fost adoptat de Parlamentul European în 2010 și care încearcă să elaboreze o strategie europeană nouă, puternică pentru următorii zece ani, astfel încât, atunci când vine vorba despre chestiuni referitoare la tineret, Europa să poată dezvolta un cadru politic unic. În plus, pentru a garanta faptul că acest raport nu rămâne o simplă declarație oficială, responsabilitatea aparține în general statelor membre și este păcat că recente programe naționale de reformă nu corespund obiectivelor stabilite în Strategia UE 2020, în ciuda faptului că recunoaștem cu toții că investițiile în cercetare și educație sunt investiții pe termen lung cu o rentabilitate bună care contribuie în mod clar la prosperitatea viitoare a cetățenilor europeni.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Acest raport se referă la instituirea unui cadru de îmbunătățire a sistemelor europene de educație și de formare profesională. Această măsură este una dintre acțiunile cheie ale inițiativei „Tineretul în mișcare”, care face parte din Strategia Europa 2020 a Comisiei Europene de a promova o creștere economică inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Își propune, prin măsuri concrete, să promoveze educația și formarea profesională a tinerilor prin mobilitate, și prin facilitarea tranziției de la educație către încadrarea în muncă. Aceasta este o chestiune foarte actuală, având în vedere faptul că tinerii, ca unul dintre grupurile sociale cele mai afectate de criza financiară globală și de unul dintre grupurile care a contribuit cel mai puțin la declanșarea acesteia, trebuie să fie sprijiniți în materie de acces pe piața forței de muncă pentru a-și asigura viitorul și pentru a susține economia. Într-adevăr, mobilitatea însăși poate funcționa ca motor pentru tranziția de la educație către încadrarea în muncă. Prin urmare, consider că asigurarea furnizării de educație de înaltă calitate și, în același, facilitarea accesului tuturor tinerilor la aceasta se numără printre cele mai importante aspecte ale mobilității în scop educațional. Din aceste motive, am votat în favoarea acestui raport.

Phil Prendergast (S&D), *în scris.* – Programul „Tineretul în mișcare” (TiM) reprezintă o ocazie de a valorifica potențialul tinerilor și de a le permite să contribuie la creșterea economică inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii în UE. Inițiativa TiM susține învățarea pe tot parcursul vieții și inițiativa „Noi competențe pentru noi locuri de muncă” a Comisiei Europene. Inițiativa TiM își propune să îmbunătățească învățământul superior în Europa și să îmbunătățească mobilitatea studenților și a lucrătorilor prin intermediul programelor europene existente. Parte a Strategiei UE 2020 stipulează că „până în 2020, toți tinerii din Europa trebuie să aibă posibilitatea de a petrece o parte din parcursul lor educațional în alt stat membru”. Criza economică actuală a afectat grav tinerii, iar ratele șomajului în rândul tinerilor din UE reprezintă dublul mediei șomajului în rândul adulților. Aceasta este una dintre cele mai dificile provocări cu care se confruntă Europa și este esențial ca statele membre să nu răspundă prin reducerea investițiilor în educație. Trebuie să asigurăm faptul că tinerii noștri au șanse de a învăța și de a merge în străinătate pentru a-și

continua studiile dacă doresc, deoarece investițiile de astăzi în educație vor înzestra mai bine UE pentru a face față provocărilor pe viitor.

Paulo Rangel (PPE), *în scris. – (PT)* Într-o perioadă în care tinerii sunt afectați extrem de grav de efectele crizei financiare globale, trebuie să facem tot posibilul pentru a ne asigura că aceștia pot dezvolta competențe, calificări și cunoștințe care le vor permite să contribuie activ la creșterea și viitorul durabil al Uniunii Europene. Inițiativa „Tineretul în mișcare” este una dintre cele șapte inițiative emblematice ale Strategiei Europa 2020 a Comisiei Europene de promovare a unei creșteri economice inteligente, durabile și favorabile incluziunii. Conține 28 de acțiuni cheie și măsuri concrete menite să sporească educația și formarea profesională a tineretului prin mobilitate și să faciliteze tranziția tinerilor de la educație către încadrarea în muncă. Este așadar foarte important să se creeze condițiile pentru a garanta punerea eficientă în aplicare a acestei inițiative și îndeplinirea obiectivelor vizate de aceasta.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris. – (FR)* Recesiunea lovește tineretul Europei în plin: în timp ce unul din cinci tineri este șomer, 40 % dintre lucrătorii tineri sunt angajați cu jumătate de normă. În acest context, acord susținerea mea raportului dlui Zver, care propune o serie de recomandări menite să îmbunătățească sistemele de educație și de formare profesională pentru tineri. Deși trebuie să acționăm pentru a încuraja un număr cât mai mare de tineri să urmeze cursuri de învățământ superior și să combatem în mod activ abandonul școlar timpuriu – doar 31 % dintre europeni au studii superioare, în comparație cu 40 % în Statele Unite și 50 % în Japonia – trebuie să asigurăm, de asemenea, de faptul că absolvenții pot fi încadrați în muncă. Acest raport conține mai multe propuneri în acest sens: îmbunătățirea comunicării dintre întreprinderi și universități, crearea de programe și structuri universitare mai relevante pentru nevoile specifice de pe piața forței de muncă, introducerea în programele de studiu a perioadelor de stagii de pregătire de înaltă calitate care sunt remunerate corect și respectarea drepturilor sociale ale tinerilor.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris. –* Finanțarea programelor precum învățarea pe tot parcursul vieții (Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius, Grundtvig), Marie Curie, Erasmus Mundus și Tineretul în acțiune trebuie să sporească. Comisia propune crearea de rețele de cooperare internaționale la universități, cu ajutorul mobilității virtuale. Programele de mobilitate ar trebui să fie disponibile pentru studenții din învățământul profesional, profesori și lucrători tineri. Solicităm recunoașterea la nivelul întregii UE a calificărilor școlare, profesionale și universitare. Insistăm, de asemenea, asupra importanței de a învăța două limbi străine din perioada preșcolară, inclusiv a celor din țările vecine. În cele din urmă, solicităm să se acorde mai mult sprijin tinerilor cu handicap, tinerilor părinți și celor care doresc să își reia studiile.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris. – (IT)* Am votat în favoarea acestui raport, întrucât evidențiază cât de important este ca tinerii să beneficieze de o educație multidisciplinară, din perspectiva obiectivelor Strategiei UE 2020. În acest cadru, devine necesar să încurajăm tinerii să își continue studiile la nivel universitar. De fapt, intrarea pe piața forței de muncă prea devreme crește riscul șomajului mai târziu și al unui standard de viață comparativ scăzut.

Prin urmare, acest lucru ar putea avea costuri economice și sociale ridicate, precum și un impact negativ asupra creșterii economice durabile a Uniunii și a capacității acesteia de a-și îmbunătăți competitivitatea globală pe viitor. Din aceleași motive, cred că un sistem educațional multicultural, poliglot și practic este esențial pentru formarea cetățenilor

viitorului, în special dacă acest lucru este realizat prin intermediul programelor de mobilitate precum „Tineretul în mișcare”.

Oreste Rossi (EFD), *în scris. – (IT)* În prezent, prea mulți tineri abandonează școala prea devreme și prea puțini profită de învățământul superior. Acest lucru subminează stocul de calificări de care va avea nevoie Europa pe viitor. „Tineretul în mișcare” vizează creșterea șanselor de mobilitate în scop educațional pentru toți tinerii din Europa până în 2020, facilitând tranziția acestora din sistemul educațional către încadrarea în muncă, dându-le o educație care îi pregătește pentru cerințele pieței. Din aceste motive, ar trebui ca școlile și întreprinderile să devină mai conștiente de nevoia de a crea rețele, îmbunătățind cunoștințele practice ale tinerilor prin intermediul stagiilor. Această inițiativă vizează tinerii, însă nu trebuie să-i uităm pe acei tineri cu handicap, care trebuie să beneficieze de aceleași șanse pentru studiu și muncă.

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris. – (PL)* Am susținut raportul referitor la îmbunătățirea sistemelor europene de educație și de formare profesională. Sunt în favoarea extinderii funcționării tuturor programelor educaționale pentru tineri. În afară de „Tineretul în mișcare”, ar trebui să primească finanțare și sprijin politic programe precum Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius, Grundtvig, Tineretul în acțiune și Marie Curie. Aceste programe au avut un succes răsunător în Uniune. Ele implică un număr mare de tineri din medii diverse (numărul studenților polonezi care au mers în străinătate cu o bursă Erasmus în perioada cuprinsă între 1998 și 2010 a fost de 93 807) și contribuie la dezvoltarea potențialului tinerilor și crearea unei societăți civile europene puternice. Este vorba despre programe foarte eficiente, unde costul pentru un singur participant este foarte mic, însă finanțarea este folosită de un număr mare de persoane. Promovarea mobilității tinerilor presupune depășirea obstacolelor practice.

Aproximativ o treime dintre studenții care au participat la programul Erasmus a întâmpinat dificultăți cauzate de incertitudinile privind sistemul educațional în alte țări și de lipsa corespondenței și a continuității dintre materiile din țară și din străinătate. Ar trebui promovată recunoașterea perioadei petrecute în străinătate și a calificărilor obținute în alte state membre ale UE. Printre alte chestiuni care trebuie, de asemenea, soluționate, se numără dificultățile privind vizele, documentele medicale redactate în diverse limbi și portabilitatea burselor în cazul plecărilor în străinătate. Persoanele cu handicap se confruntă cu și mai multe obstacole decât cele fără handicap. Ar trebui instituite mecanisme suplimentare pentru a ne asigura că aceștia beneficiază de aceleași șanse ca oricine altcineva.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris. – (PT)* Inițiativa „Tineretul în mișcare” este una dintre cele șapte inițiative care fac parte din Strategia Europa 2020. Este formată din 28 de acțiuni menite să sporească nivelul de educație și formare profesională a tinerilor prin mobilitate și să-i încadreze în muncă.

Relevanța acestui raport în vremuri austere pentru Europa este dovedită de procentul în creștere de tineri șomeri din diverse state membre, concluzia fiind că acest grup de vârstă este unul dintre cele afectate cel mai tare de criza financiară globală. Ca atare, consider că este esențial să se aplice măsuri pentru a reduce ratele de abandon școlar timpuriu, pentru a crește numărul de absolvenți și pentru a spori atractivitatea educației și a formării profesionale. Angajamentul față de educație nu ar trebui să fie considerat un cost, ci mai degrabă o investiție în viitor.

Prin urmare, consider că este important să reinvestim în programele de mobilitate, educație și formare profesională existente deja și să stabilim condiții minime la nivel european

pentru stagiile de pregătire, întrucât acestea nu ar trebui percepute ca locuri de muncă, ci mai degrabă ca achiziție de aptitudini practice.

În cele din urmă, aş sublinia necesitatea de a coordona măsurile cu autoritățile naționale, regionale și locale, sub formă de parteneriate, pentru ca inițiativa „Tineretul în mișcare” să aibă succes.

Niki Tzavela (EFD), *în scris. – (EL)* Am votat în favoarea raportului dlui Milan Zver referitor la inițiativa „Tineretul în mișcare” a Comisiei. Obiectivul său este de a garanta faptul că sunt luate măsuri pentru a combate problemele persoanelor care abandonează școala timpuriu și pentru a crește numărul de europeni cu studii superioare. Se face trimitere, de asemenea, la importanța uriașă a garantării faptului că educația oferită corespunde nevoilor pieței forței de muncă și oferă aptitudinile și cunoștințele necesare tinerilor din Europa.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris. – (LT)* Crearea unui viitor sigur pentru tinerii noștri este un subiect care îmi este drag. Din păcate, perspectivele tinerilor din Lituania, astăzi, sunt mai degrabă sumbre. În Lituania, rata șomajului este de 34 %, cu aproape 14 % mai mare decât media UE. Potrivit datelor statistice UE, mai sunt doar două state membre în care ratele șomajului în rândul tinerilor sunt mai mari decât în Lituania. Până și acei tineri lituanieni care reușesc să își găsească un loc de muncă sunt adesea obligați să accepte contracte nefavorabile de ocupare a forței de muncă. Trebuie să depunem mai multe eforturi pentru a pune în aplicare trei priorități cheie: în primul rând, să promovăm antreprenoriatul; în al doilea rând, să îmbunătățim capacitatea de inserție profesională a tinerilor prin adaptarea educației la nevoile pieței forței de muncă; și, în al treilea rând, să le oferim tinerilor șansa de a juca un rol mai activ în societate. Inițiativa „Tineretul în mișcare” este una dintre platformele care ar putea să ajute la promovarea ocupării forței de muncă în rândul tinerilor. Lucrul și studiul în străinătate ar putea să fie benefice tinerilor din Lituania și țării noastre. Cu toate acestea, este mult mai important să le oferim tinerilor noștri un viitor european în Lituania. Putem asigura acest lucru prin dezvoltarea de contacte între tineri și întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri). Această măsură ar promova nevoia de tineri în rândul angajatorilor din IMM-uri și ar încuraja tinerii să muncească pentru IMM-uri.

Derek Vaughan (S&D), *în scris. –* Am votat în favoarea acestei rezoluții, întrucât este esențial să garantăm faptul că tinerii cetățeni pot să călătorească și să lucreze în întreaga UE pentru a impulsiona competitivitatea. Obiectivele Strategiei UE 2020 pot fi atinse prin investiții în programe care pun la dispoziția tinerilor o gamă largă de ocazii și promovează mobilitatea pe piața forței de muncă. Prin creșterea finanțărilor pentru proiecte care susțin mobilitatea tineretului și punerea unui accent mai mare pe cooperarea dintre întreprinderi și educație, tinerii din Europa vor avea o șansă mai bună de a avea succes în carieră. Este foarte important, de asemenea, să susținem tinerii care nu mai urmează educația formală, consolidând educația non-formală și informală.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *în scris. – (FR)* M-am abținut de la votul asupra acestui raport, în ciuda perspectivei critice pe care o adoptă față de politicile europene, în special de cele desfășurate de statele membre, care vizează tinerii.

Acest raport conține mai multe propuneri pozitive, în special cu privire la participarea tinerilor la procesul de elaborare a politicilor europene privind tineretul, intensificarea educației informale și non-formale, și îmbunătățirea statutului stagiarilor.

Cu toate acestea, dincolo de dorința declarată de a încuraja statele membre să accelereze investițiile în domeniul educației independent de criza financiară, raportul este în spiritul politicilor care își propun să liberalizeze învățământul superior și să-l subordoneze intereselor exclusive imediate ale pieței și deci ale societăților.

Unele dispoziții, precum introducerea unui sistem european de împrumuturi pentru studenți, în parteneriat cu BEI, sunt chiar îngrijorătoare, date fiind obiectivele stabilite în ceea ce privește accesul la studii universitare al unui număr cât mai mare de tineri.

Dominique Vlasto (PPE), *în scris.* – (FR) *Votând în favoarea programului „Tineretul în mișcare”* – un cadru care vizează îmbunătățirea sistemelor europene de educație și de formare profesională – am dorit să susțin un plan ambițios de acțiune în favoarea tinerilor europeni. Tratatul de la Lisabona a extins misiunea UE în domeniul tineretului. În această privință, Parlamentul European a avut o datorie de a reafirma sprijinul său pentru această politică. Într-adevăr, identitatea europeană are sens doar dacă este susținută de tinerii noștri concetățeni. Europa trebuie să își asume această responsabilitate propunând o strategie concertată în domeniile formării profesionale și al ocupării forței de muncă. Salut ambiția acestui raport, care stabilește investițiile în învățământul superior la 2 % din PIB. Într-o perioadă în care piața europeană a forței de muncă a fost afectată de o criză economică majoră, formarea profesională trebuie să fie prioritatea noastră, astfel încât să putem oferi perspective de viitor tinerilor și să facilităm accesul acestora la ocuparea forței de muncă. Dezvoltarea schimburilor europene (Erasmus, Leonardo da Vinci) va fi, de asemenea, benefică pentru tineri, deoarece aceste programe oferă valoare adăugată reală la nivel profesional și personal. Atât învățarea unei limbi noi, cât și descoperirea unei alte culturi sunt bunuri care ar trebui să fie accesibile tuturor.

Angelika Werthmann (NI), *în scris.* – (DE) *Promovarea unei creșteri economice inteligente, durabile și favorabile incluziunii implică, în mod inevitabil, cele mai bune ocazii și șanse de educație și formare profesională. Mobilitatea în timpul studiilor, facilitată prin programe ale UE precum Erasmus, Leonardo da Vinci și Comenius, promovează nu numai aspectele educației formale, ci și dezvoltarea personală și socială. Prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.*

Raport: Mary Honeyball (A7-0099/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) *Voterez pentru această propunere, întrucât educația preșcolară și în primii ani de viață sunt furnizate în conformitate cu diverse tradiții pe continentul european, îngreunând crearea unui sistem european universal de învățământ în primii ani de viață. Este mai ușor să se pună în aplicare țeluri și obiective comune pentru a armoniza practici în mod consecvent.*

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris.* – *Învățarea timpurie a copiilor pune bazele învățării cu succes de-a lungul vieții acestora. În primii ani de viață, copiii demonstrează o curiozitate, o receptivitate și o dorință de a învăța deosebite, aceasta fiind vârsta la care se formează capacitatea de a vorbi și de a se exprima. Tot la această vârstă se pun temeliile viitorului parcurs educațional și profesional al copilului, precum și dezvoltarea aptitudinilor sociale. Această perioadă este esențială pentru dezvoltarea cognitivă, senzorială și motorie, pentru dezvoltarea emoțională și personală și pentru achiziția limbajului, punându-se bazele pentru învățarea de-a lungul vieții. Subliniez faptul că dezvoltarea timpurie a unor stiluri de viață sănătoase, precum obiceiurile alimentare bune și exerciții fizice adecvate și echilibrate, pot avea un impact esențial asupra dezvoltării fizice și mentale.*

Uniunea Europeană este formată dintr-un amestec bogat și divers de tradiții de învățământ, educația din primii ani de viață fiind furnizată într-o serie de moduri diferite pe întreg teritoriul. Am votat în favoarea acestui raport care, deși recunoaște că o abordare comunitară a serviciilor de educație preșcolară ar fi dificil de realizat, încurajează dezvoltarea unui cadru european compus din obiective și valori comune, care include drepturi și structuri comune.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui raport. Învățarea în primii ani de viață a copiilor pune bazele învățării cu succes de-a lungul vieții acestora, proces esențial pentru realizarea obiectivelor Europa 2020, care își propun să creeze o societate bazată pe cunoaștere, să sporească ocuparea forței de muncă, să scadă ratele de abandon școlar și să reducă sărăcia. Cu toate acestea, aceste obiective nu pot fi îndeplinite decât dacă li se oferă tuturor copiilor un început adecvat în viață. Statele membre trebuie să sporească investițiile, asigurându-le o educație accesibilă și de calitate în primii ani de viață tuturor copiilor, măsură care poate contribui la reducerea abandonului școlar timpuriu, la combaterea dezavantajelor educaționale suferite de copiii din grupuri sociale și culturale dezavantajate, precum și la reducerea inegalităților sociale care rezultă.

Elena Băsescu (PPE), *în scris.* – Am votat pentru raportul domnului Honeyball. Europa este formată dintr-un amestec divers al tradițiilor de învățământ. Astfel, este necesară dezvoltarea unui cadru european compus din obiective, drepturi și valori comune. Strategia Europa 2020 trebuie să se concentreze pe crearea unei societăți favorabile incluziunii prin creșterea ocupării forței de muncă. Scăderea ratelor de abandon școlar și reducerea sărăciei nu pot fi realizate decât asigurând tuturor copiilor un viitor deschis către o viață mai bună. Reamintesc importanța activităților de învățare timpurie, în special a limbilor străine. Activitățile culturale reprezintă o sursă de dezvoltare esențială pentru copii, promovând dialogul intercultural. Nu în ultimul rând, trebuie să se țină seama de varietatea condițiilor de viață și de diversitatea mediului familial. În acest sens, avem nevoie de programe flexibile și inovatoare de educație dedicate copiilor preșcolari.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *în scris.* – (ES) Educația în primii ani de viață a copiilor este fundamentală. Susțin pe deplin obiectivele stabilite anterior care își propun ca, până în 2010, să asigure servicii de îngrijire a copiilor pentru cel puțin 90 % dintre copiii cu vârsta cuprinsă între trei ani și vârsta obligatorie de începere a școlii și pentru cel puțin 33 % dintre copiii cu vârstă sub trei ani.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris.* – Europa este formată dintr-un amestec bogat și divers de tradiții de învățământ, educația din primii ani de viață fiind furnizată într-o serie de moduri diferite pe întregul continent. Există o diferență clară între statele membre în ceea ce privește calitatea și furnizarea educației, ratele de înscriere, abordarea serviciilor, guvernarea serviciilor, și așa mai departe. Din acest motiv, o abordare unică, la nivelul UE, a serviciilor de educație și îngrijire preșcolară nu este potrivită și ar fi dificil de realizat. Dar dezvoltarea unui cadru comun de obiective și valori comune, care include drepturi și structuri comune este mai mult decât recomandată. Perioada de la naștere până la vârsta de trei ani este critică pentru dezvoltarea cerebrală, fizică și cognitivă și pentru dobândirea cunoștințelor de limbă la un copil. De asemenea, acești primi ani pun bazele învățării de-a lungul vieții copiilor. Este mai puțin probabil ca familiile sărace să utilizeze servicii de educație și îngrijire preșcolară, în special pe piețele privatizate, în comparație cu alte grupuri. Acest lucru este îngrijorător, dat fiind faptul că copiii dezavantajați sunt cei care s-au dovedit a beneficia cel mai mult de accesul la acest tip de servicii.

Nessa Childers (S&D), *în scris*. – Aceasta este o chestiune foarte pertinentă și susțin ferm orientarea grupului, întrucât se axează pe învățarea în primii ani de viață.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Construirea unor baze puternice în materie de educație și îngrijire în primii ani de viață a copiilor, în calitate de completare la rolul fundamental al familiei, reprezintă baza esențială a succesului în materie de învățare pe tot parcursul vieții, integrare socială, dezvoltare profesională și capacitate viitoare de inserție profesională. Primele experiențe ale copiilor sunt baza întregii învățări ulterioare, condiționând dezvoltarea copiilor și contribuind la inversarea potențialelor situații dezavantajoase și a transmiterii sărăciei de la o generație la alta. Oferindu-le copiilor abilitatea de a-și realiza potențialul, structurile de educație și îngrijire de calitate poate contribui semnificativ la realizarea a două obiective majore ale Strategiei Europa 2020: reducerea ratelor de abandon școlar timpuriu la sub 10 % și scoaterea a cel puțin 20 de milioane de persoane din sărăcie și excluziune socială.

Susțin așadar dezvoltarea unei structuri europene alcătuite din obiective și valori comune, care include drepturi și structuri împărtășite care vor contribui la furnizarea de servicii adecvate de educație și îngrijire preșcolară; acestea trebuie să beneficieze de o finanțare eficace și echitabilă.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Se știe că în primii ani de viață copiii demonstrează o curiozitate, receptivitate și dorință de a învăța deosebite și că la această vârstă se formează capacitatea de a vorbi și de a se exprima, precum și aptitudinile sociale și, cum învățarea în primii ani de viață a copiilor pune bazele învățării cu succes de-a lungul vieții acestora, un proces esențial pentru realizarea obiectivelor Europa 2020, consider că strategia Europa 2020, care urmărește să creeze o societate favorabilă incluziunii prin creșterea ocupării forței de muncă, scăderea ratelor de abandon școlar și reducerea sărăciei, nu poate fi realizată decât dacă li se oferă tuturor copiilor un început adecvat în viață.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului referitor la învățarea în primii ani de viață întrucât consider că concediul de maternitate și de paternitate este o componentă esențială în timpul primilor ani de viață ai copiilor. Pentru a răspunde adecvat nevoilor copiilor este necesară susținerea unor condiții îmbunătățite în materie de concediu de maternitate, de paternitate și parental, punând astfel ambii părinți în centrul educației copiilor lor.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) După cum am afirmat în ceea ce privește inițiativa „Tineretul în mișcare”, educația este un instrument esențial pentru garantarea realizării obiectivelor ambițioase ale Strategiei Europa 2020. Acest lucru nu este valabil numai pentru educația secundară și terțiară, ci și pentru primele lucruri învățate, de la bun început, în perioada preșcolară.

Este esențial ca copiii europeni să aibă acces la o educație de calitate care să îi pregătească în mod provocator pentru aptitudinile de bază ale vorbirii în limba maternă, ale matematicii și ale uneia sau mai multor limbi străine. Această educație trebuie să le permită, de asemenea, să dobândească metodele de lucru necesare pentru a-și urma cu succes studiile și a deveni atât de productivi pe cât ne dorim să fie tinerii noștri europeni.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Acest raport se referă la învățarea în primii ani de viață în Uniunea Europeană. Știm cu toții că o casă se construiește începând cu fundația. Când fundațiile sunt rele, există riscul ca construcția să nu fie solidă și să se prăbușească. Acest lucru este valabil și pentru educație. O educație cu o fundație robustă,

de calitate, garantează un viitor mai bun europenilor. Intervenția în perioada preșcolară a unui copil este esențială pentru viitorul său, îmbunătățind sănătatea și relațiile de familie, și permițându-i să obțină un loc de muncă mai bun pe viitor. Învățarea în primii ani de viață este o chestiune foarte importantă care nu a primit atenția cuvenită din partea legislatorilor. Pregătirea resurselor umane este mai importantă decât calitatea construcțiilor. Calitatea serviciilor și a calificărilor profesionale a celor care lucrează în sector trebuie îmbunătățită. Sunt de acord cu faptul că ar trebui să se stabilească valori și parametri comuni pentru toate statele membre și am votat, prin urmare, pentru acest raport.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Acest raport se axează pe chestiunea esențială a învățării în primii ani de viață și pe impactul său pozitiv în materie de dezvoltare cognitivă, motorie, comportamentală, afectivă și emoțională. Aceștia sunt factori determinanți ai dezvoltării mentale și fizice sănătoase și echilibrate a copiilor.

Unele chestiuni importante, precum legătura dintre mediile sărace și defavorizate și rezultate școlare slabe, sau dificultățile majore cu care se confruntă multe gospodării atunci când vine vorba despre reconcilierea obligațiilor familiale cu orare atipice și locuri de muncă nesigure sunt recunoscute în preambulul raportului. Din păcate, aceste chestiuni sunt uitate mai apoi: nu se fac propunerile necesare pentru a corecta aceste situații.

Element esențial al dezvoltării sociale și combaterii sărăciei, învățarea în primii ani de viață ar trebui să se bazeze pe garantarea unei rețele preșcolare publice, gratuite, de înaltă calitate și accesibile tuturor. Educația nu poate fi la mila logicii pieței. Pentru a oferi perspectiva unei vieți și a unui viitor mai bune, trebuie creată o rețea publică de creșe care să acopere o zonă geografică mai vastă și să fie mai deschisă modelelor de predare care încurajează dezvoltarea copiilor și a societății și care combat segregarea socială și discriminarea.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Chestiunea învățării în primii ani de viață este subiectul cheie al acestui raport, care se axează pe impactul său pozitiv asupra dezvoltării cognitive, motorii, comportamentale, afective și emoționale. Aceștia sunt factori determinanți ai dezvoltării mentale și fizice sănătoase și echilibrate a copiilor.

Unele chestiuni importante, precum legătura dintre mediile sărace și defavorizate și rezultate școlare slabe, sau dificultățile majore cu care se confruntă multe gospodării atunci când vine vorba despre reconcilierea obligațiilor familiale cu orare atipice și locuri de muncă nesigure sunt recunoscute în preambulul raportului. Din păcate, aceste chestiuni sunt uitate mai apoi: nu se fac propunerile necesare pentru a corecta aceste situații.

Element esențial al dezvoltării sociale și combaterii sărăciei, învățarea în primii ani de viață ar trebui să se bazeze pe garantarea unei rețele preșcolare publice, gratuite, de înaltă calitate și accesibile tuturor. Educația nu poate fi la mila logicii pieței. Pentru a oferi perspectiva unei vieți și a unui viitor mai bune, trebuie creată o rețea publică de creșe și grădinițe care să acopere o zonă geografică mai vastă și să fie mai deschisă modelelor de predare care încurajează dezvoltarea copiilor și a societății și care combat segregarea socială și discriminarea.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *în scris.* – (SK) Atât rapoartele depuse, cât și dezbaterile de până acum analizează cultura și educația dintr-o varietate de perspective. Consider că dezvoltarea creativității chiar de la naștere este un aspect foarte important. Raportul dnei Honeyball evidențiază faptul că, din multe perspective, este mai bine să se înceapă educația în perioada preșcolară. Potrivit documentelor în materie de drepturile omului în vigoare în prezent în Europa, copiii sunt cetățeni angajați pe deplin și în mod activ, cu

drepturi proprii. Au un potențial creativ enorm. Perioada de la naștere până la vârsta de trei ani are un efect fundamental asupra dezvoltării gândirii, și asupra dezvoltării fizice și cognitive. Bazele pentru învățarea pe tot parcursul vieții, care joacă un rol important în realizarea obiectivelor de la Lisabona, sunt puse tot în această perioadă preșcolară. Familiile sărace, adesea de romi, au de obicei cel mai nesatisfăcător acces la serviciile din domeniile educației și al îngrijirii în perioada preșcolară. Acest lucru este cu atât mai trist cu cât copiii din familii dezavantajate ar trebui să beneficieze cel mai mult de pe urma șansei de a utiliza aceste servicii.

Trebuie să ne asigurăm că educația și îngrijirea sunt la dispoziția tuturor copiilor și familiilor, indiferent de originea lor sau de situația financiară a părinților. Îmi displace foarte mult să recurg la argumente pragmatice, financiare în chestiuni care țin de drepturile omului și în chestiuni care ar trebui să fie evidente și cât mai independente posibil de situația economică. Totuși, trebuie menționat faptul că o decizie de a nu investi în acest domeniu va da naștere, în realitate, unor costuri care s-ar putea să nu fie vizibile imediat.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) La anumite intervale, acest Parlament produce rapoarte ale căror titluri nu lasă nicio urmă de îndoială asupra faptului că ele vor cuprinde, în mod inevitabil, prostii! Raportul Honeyball este unul dintre acestea. Să trecem peste paragrafele obișnuite referitoare la soarta care îi așteaptă pe migranți, multiculturalismul obligatoriu și promovarea a tot în minoritate. Comoara din acest raport se află la punctul 14: Astfel, tații și mamele sunt „parteneri egali în ECEC”. Am citit cumva „parteneri”? Responsabilitatea de a-și educa proprii copii nu le aparține, în primul rând, lor? Totuși, este adevărat că, la punctul 16, raportoarea solicită investiții în programe de educație parentală. Așadar, părinții sunt percepuți, de la început, ca fiind incapabili, iresponsabili și copilăroși. Această impresie este confirmată de punctul 27, care subliniază faptul că, în absența unor servicii adecvate pentru perioada preșcolară, copiii noștri riscă să devină infractori și să dezvolte un comportament antisocial. Încrederea dvs. în ființa umană este uimitoare și mă întreb cum a putut omenirea să se descurce fără dvs. până acum. Nu, serios acum, cea mai bună favoare pe care le-ați putea-o face dragilor noștri copilași este să îi lăsați în pace!

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui document, întrucât primii ani de copilărie (perioada preșcolară) sunt esențiali pentru dezvoltarea cognitivă, senzorială și motorie și achiziția limbajului și pun, de asemenea, bazele învățării pe tot parcursul vieții. Este așadar recomandat ca statele membre să analizeze oportunitatea introducerii unui an obligatoriu de grădiniță înaintea începerii anilor de școală propriu-zisi. Încurajează introducerea și sprijinirea modelelor pedagogice inovatoare de predare a limbilor străine, și anume creșele și grădinițele cu educație multilingvă, care îndeplinesc obiectivul stabilit la Barcelona în 2002, acordând o atenție deosebită învățării de limbi regionale, limbi vorbite de minorități sau de comunitățile vecine. Într-un climat economic instabil nu trebuie neglijate investițiile substanțiale în serviciile de educație și îngrijire preșcolară (ECEC). Consider că statele membre ar trebui să aloce resurse adecvate pentru serviciile ECEC. O educație de calitate în primii ani de viață poate contribui la reducerea abandonului școlar timpuriu și la combaterea dezavantajelor educaționale suferite de copiii din grupuri sociale și culturale dezavantajate, precum și la reducerea inegalităților sociale care rezultă, toate acestea afectând întreaga societate. Tinerii din grupuri sociale vulnerabile sunt în special în pericol. Trebuie să avem grijă de generațiile viitoare și de calitatea educației lor.

Giovanni La Via (PPE), *în scris.* – (IT) Deși suntem conștienți că crearea unei abordări a îngrijirii și a educației copiilor preșcolari este deopotrivă inadecvată și dificilă, este important să analizăm posibila punere în aplicare a lucrurilor de care este nevoie și nivelurile la care trebuiesc luate măsuri. Prin copii preșcolari ne referim la copii până la vârsta de șase ani. Aceasta este o etapă delicată în dezvoltarea cerebrală, fizică și cognitivă a copiilor, precum și a limbajului lor. Aceștia sunt anii când copiii învață și se familiarizează cu instrumentele pe care, în calitate de adulți, le vor utiliza pentru a elabora mecanisme cognitive care sunt diferite, însă necesare pentru educația și meseria lor viitoare. Am votat așadar în favoarea acestui raport, întrucât este vorba despre protejarea copilăriei, a dreptului a mii de copii de a merge la școală sau de a beneficia de cele mai bune condiții posibile pentru a învăța. Acest subiect este esențial pentru viitorul și dezvoltarea Uniunii Europene, și din acest motiv trebuie să luăm măsurile descrise de dna Honeyball, pe care aș dori să o felicit pentru activitatea sa.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris.* – Este foarte important să susținem o politică și o abordare uniformă între statele membre UE cu privire la învățătura în primii ani de viață a copiilor. Accesul la acest tip de învățătură are beneficii economice, sociale și culturale importante. Pe lângă o politică uniformă la nivelul Uniunii Europene, este deosebit de important să existe o bună colaborare și coordonare la nivel local, între diferitele instituții și ministere implicate în programele destinate educării tinerilor. Aceste programe sunt foarte importante, deoarece în perioada preșcolară copiii au o capacitate de învățare deosebită și pot determina întregul parcurs educațional și profesional al acestora.

David Martin (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea acestui raport. În 2002, Consiliul European de la Barcelona a solicitat statelor membre ale UE să ofere, până în 2010, îngrijire pentru cel puțin 90 % din copiii cu vârsta cuprinsă între trei ani și vârsta de școlarizare obligatorie și pentru cel puțin 33 % din copiii sub trei ani. Aceste obiective au marcat o abordare a serviciilor ECEC din perspectiva pieței muncii, bazată pe necesitatea identificată în momentul creșterii numărului de femei aflate pe piața muncii. Deși este esențial să acordăm atenția cuvenită legăturii dintre serviciile ECEC și egalitatea de șanse pentru femei, aceste obiective sunt în mod clar problematice, și depășite, întrucât nu iau în considerare multe dintre aspectele calitative cruciale ale unei politici puternice în domeniul educației în primii ani de viață. Centrele ECEC nu sunt pur și simplu un loc pentru „parcat” copiii astfel încât femeile să poată lucra; acestea au o importanță deosebită întrucât contribuie la bunăstarea copiilor și la îmbunătățirea șanselor lor viitoare în viață.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *în scris.* – (CS) Perioada primilor ani de viață merită o atenție deosebită și o abordare atentă în materie de mediu extern. Nu trebuie să uităm nicio clipă că aceasta este o perioadă de dezvoltare unică și irepetabilă, care formează personalitatea individului. Ar trebui să se pună mai mult accent pe ea, și nu ar trebui subapreciată niciodată sau neglijată temporar în niciun fel. Adulții ar trebui să fie un model, ajutând astfel copiii să dobândească diferite tipuri de cunoaștere și abilitate. Este perioada de dezvoltare a personalității, când procesul de învățare este, dacă mă pot exprima astfel, spontan și natural, iar lumea înconjurătoare este observată, acceptată și absorbită în cea mai mare măsură posibilă. Deși dezvoltarea copiilor implică mai mulți factori care își aduc contribuția, indiferent dacă au o bază genetică sau provin din mediul extern, efectul părinților și al cercului imediat de persoane este în special cel care formează personalitatea.

Aș dori, de asemenea, să menționez și să subliniez faptul că nu ar trebui să uităm în acest context activitățile de mișcare adecvate și care se concentrează pe toate aspectele la acest

grup de vârstă, care pot ajuta la dezvoltarea individului și contribuie la o sănătate mai bună pe viitor.

Iosif Matula (PPE), *în scris*. – Educația din primii ani de viață are implicații profunde asupra evoluției viitoare a copilului și a șanselor sale de reușită pe mai departe. Investițiile în această perioadă reduc costurile ulterioare legate de sănătate, rata criminalității și comportamente anti-sociale. Cu toate acestea, educația timpurie este furnizată neunitar pe teritoriul Uniunii Europene. O abordare unică ar fi, însă, greu de realizat. Consider că trebuie să ne concentrăm, mai degrabă, asupra unui cadru comun, cu obiective și valori clar definite. Potrivit țintei fixate în 2002, statele membre UE trebuie să ofere educație preșcolară unui procent de 90 % dintre copiii cu vârsta între trei ani și vârsta de școlarizare obligatorie. Rațiunea este inclusiv una economică, ținând cont de creșterea numărului de femei aflate pe piața muncii. Este esențial să implicăm populația minoritară în programele de educație timpurie și, cu atât mai mult, populația de etnie romă, care este de multe ori dezavantajată. De asemenea, trebuie să asigurăm un număr suficient de locuri pentru îngrijire, astfel încât să fie evitate perioadele lungi de așteptare pentru înscrierea copilului în acest tip de instituție. Nu trebuie ignorat nici aspectul calificării personalului care lucrează cu copiii de vârstă fragedă, al cărui impact asupra calității actului educațional e hotărâtor.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Garantarea faptului că toți copiii de vârstă școlară primesc îngrijire și educație de aceeași calitate, indiferent de vârsta sau de condiția lor socială, este o cerință minimă. Raportul Honeyball, deși este, de altfel, lăudabil, nu îndrăznește să ceară acest minim. Acest lucru este deplorabil. Totuși, întrucât textul nu are nicio consecință legislativă, poate fi aprobat în ciuda neajunsurilor sale grave.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Toată lumea este de acord cu faptul că învățarea în primii ani de viață pune bazele învățării cu succes pe tot parcursul vieții. Copiii de vârstă preșcolară sunt extrem de curioși, receptivi și dornici să învețe și la această vârstă se formează abilități importante precum abilitatea de a vorbi și de a se exprima, precum și abilitățile sociale. Tot la această vârstă se pun temeliile viitorului parcurs educațional și profesional al copilului. Trebuie așadar să depunem eforturile necesare pentru ca copiii de vârstă preșcolară să aibă acces la aceleași condiții de învățare, fără niciun fel de discriminare.

Louis Michel (ALDE), *în scris*. – (FR) Învățarea întreprinsă de copii în timpul perioadei preșcolare este temelia succesului învățării lor pe tot parcursul vieții. Această învățare ascute inteligența copilului, îi stimulează curiozitatea naturală și îi dezvoltă aptitudinile motorii, recompensează lucrul manual și este bună pentru sănătatea mentală. Îl învață pe copil să socializeze, îi dezvoltă aptitudinea de a se exprima în limba sa maternă și îl învață sunetele unei limbi străine. Îl conduce spre elementele de bază ale cititului și ale aritmeticii.

Cu toate acestea, educația și îngrijirea în perioada preșcolară îmbracă forme diferite în diverse țări ale Uniunii Europene, în funcție de felul în care fiecare țară interpretează copilăria. Educația și îngrijirea în primii ani de viață primesc în general mai puțină atenție și mai puține investiții decât alte niveluri educaționale. Toți copiii și părinții ar trebui să poată să folosească serviciile de educație și îngrijire, indiferent de originea sau de situația financiară a familiei. În ceea ce îi privește pe părinți, ei ar trebui să fie parteneri deplin ai acestor servicii.

Întrucât perioada preșcolară este cea mai importantă pentru dezvoltarea emoțională și socială a copiilor, persoanele care lucrează cu acești copii ar trebui să aibă calificările necesare. În orice caz, nevoile și interesele copilului ar trebui să fie principala preocupare.

Miroslav Mikolášik (PPE), *în scris.* – (SK) Primii ani de viață sunt fără îndoială de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea fizică, mentală și socială a copiilor și trebuie să înțelegem așadar că rentabilitatea investițiilor în educația preșcolară reprezintă garanția creșterii viitoare. Pe lângă acest lucru, multe studii au demonstrat deja că finanțarea utilizată în acest mod aduce avantaje economice și sociale considerabile pe termen mediu și lung.

Cea mai bună și mai firească modalitate de a obține acest tip de sprijin constă în a proteja familia în calitate de unitate de bază a societății. Părinții sunt primii și cei mai importanți profesori ai copiilor lor și, prin urmare, cadrul juridic nu ar trebui să conțină dispoziții care sancționează familiile pentru că au grijă personal de copiii lor, mai ales în primii ani de viață. Deși această agendă ține exclusiv de competența statelor membre, este mai mult decât dezirabil ca Uniunea, prin rolul său de coordonare, să contribuie la îmbunătățirea situației din statele membre. Din motivele menționate, susțin poziția raportoarei.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Propunerea de rezoluție depusă de deputata socialistă britanică Mary Honeyball vizează să reducă rolul mamei și al tatălui unui copil la cel de parteneri egal în sistemul educațional de stat. Raportul afirmă, literalmente (la punctul 14) că „[Parlamentul European] subliniază faptul că părinții, atât mamele cât și tații, sunt parteneri egali în ECEC [educație și îngrijire în primii ani de viață]; (...)”. Această formulare exprimă o neîncredere profundă în familie și în dreptul recunoscut la nivel mondial al părinților de a-și îngriji și crește proprii copii. Acest lucru este în opoziție directă cu constituția Republicii Federale Germania, care stipulează că „Îngrijirea și creșterea copiilor este dreptul natural al părinților și o îndatorire obligatorie în principal pentru aceștia” [articolul 6 alineatul (2)]. Acest raport este un semn al agendei antifamilie a UE și își propune să se amestece în competențele sociale ale statelor membre.

În plus, moțiunea recomandă introducerea unui an obligatoriu de grădiniță înainte de începerea anilor de școală propriu-ziși, precum și dezvoltarea și optimizarea instituțiilor de învățământ. Procedând astfel, raportul confirmă „obiectivele de la Barcelona ale UE” care, așa cum se întâmpla odinioară în Uniunea Sovietică, stabilesc cote pentru preluarea de către stat a creșterii copiilor. Bunăstarea copiilor nu este obiectivul principal al acestei rezoluții. Libertatea de alegere a părinților în ceea ce privește creșterea copiilor lor urmează să fie subminată. Prin urmare, am votat împotriva acestui raport.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Primii trei ani din viața unui copil sunt esențiali pentru dezvoltarea creierului și pentru învățarea limbajului. Achiziția limbajului este baza gândirii logice și a înțelegerii contextuale. Fără un anumit nivel de achiziție a limbajului, învățarea complementară este posibilă foarte rar întrucât deficitul de limbaj pot fi depășite doar cu mare dificultate odată cu înaintarea în vârstă. Raportul observă că cei mai mulți copii imigranți din UE sunt educați fără cunoștințe lingvistice adecvate. În același timp, menționează că familiile migrante (și minoritățile precum romii) utilizează mult mai puțin educația preșcolară furnizată decât alte familii. Nu putem permite ca nivelul școlilor noastre să continue să scadă din cauza faptului că atât de mulți elevi nu pot să înțeleagă pur și simplu ceea ce li se predă. Fiecare copil – migrant sau nu – trebuie să stăpânească limba maternă până în momentul când este înscris la școală într-o măsură care să îi permită să urmărească predarea care are loc. Raportul nu oferă nicio încercare semnificativă de soluționare a acestei probleme. În schimb, înclină spre dădăcirea completă a părinților și o preluarea de către stat a creșterii copiilor. Prin urmare, am votat împotriva acestui raport.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris.* – (EL) Diversitatea tradițiilor educaționale europene și, deci, diversitatea educației preșcolare sunt deopotrivă acceptabile și binevenite

întrucât reflectă aspectele europene culturale, istorice și sociale diferite ale unei țări. Totuși, există loc pentru dezvoltarea unui cadru european cu numitori de coordonare comuni, obiective și valori comune și drepturi și structuri comune. În plus, dacă dorim să realizăm obiectivul de la Barcelona care stipulează că statele membre ale UE trebuie să ofere îngrijire pentru cel puțin 90 % din copiii cu vârsta cuprinsă între trei ani și vârsta de școlarizare obligatorie și pentru cel puțin 33 % din copiii sub trei ani, avem nevoie de consens la nivelul statelor membre și, acolo unde este posibil, de schimburi de informații și de bune practici, în special dinspre statele membre cu structuri extrem de dezvoltate în educația preșcolară către parteneri cu mai puțină experiență în acest sector.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris. – (PT)* Îngrijirea și educația în primii ani de viață sunt puse la dispoziție în moduri diferite în Uniunea Europeană, cu definiții diferite ale „calității”, care depind semnificativ de valorile culturale ale fiecărei țări și regiuni, și de interpretarea lor în ceea ce privește „copilăria”. Învățarea în primii ani de viață este baza învățării cu succes pe tot parcursul vieții, care este esențială pentru realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020. Am votat așadar în favoarea raportului referitor la învățarea în primii ani de viață care stabilește obiective europene comune pentru urmărirea țelurilor Consiliului European de la Barcelona, și anume asigurarea, până în 2010, a unor servicii de îngrijire a copiilor pentru cel puțin 90 % din copiii cu vârsta între trei ani și vârsta obligatorie de începere a școlii și pentru cel puțin 33 % din copiii cu vârsta sub trei ani. La fel ca raportoarea, solicit să se stabilească obiective și mai ambițioase. Aceasta este o abordare centrată pe copil care recunoaște că primii ani de viață sunt esențiali pentru dezvoltarea cognitivă, senzorială și fizică, precum și pentru dezvoltarea emoțională și personală, și pentru achiziția limbajului și că ei constituie, de asemenea, bazele pentru învățarea pe tot parcursul vieții.

Phil Prendergast (S&D), *în scris. –* Accesul la învățarea în primii ani de viață este de o importanță vitală pentru copiii preșcolari în ceea ce privește receptivitatea și disponibilitatea lor de a învăța, mai ales întrucât aptitudini importante precum abilitatea de a vorbi și de a dezvolta aptitudini sociale se formează de la o vârstă fragedă. Pe lângă acest lucru, există o legătură evidentă între mediile sărace și defavorizate și rezultatele școlare slabe. Prin urmare, ar trebui să avem grijă ca obiectivele stabilite la Consiliul European de la Barcelona, de asigurare a unor servicii de îngrijire a copiilor pentru cel puțin 90 % din copiii cu vârsta între trei ani și vârsta obligatorie de începere a școlii și pentru cel puțin 33 % din copiii cu vârsta sub trei ani, să fie îndeplinite. Remedierea dezavantajelor educaționale prin asigurarea unui învățământ preșcolar de înaltă calitate și a unui sprijin orientat, precum și prin promovarea unei educații incluzive sunt absolut necesare pentru crearea unei societăți cu adevărat favorabile incluziunii.

Paulo Rangel (PPE), *în scris. – (PT)* Primii ani de viață sunt o perioadă esențială pentru dezvoltarea unei serii de capacități cognitive și sociale ale copiilor, ale căror efecte se vor simți pe tot parcursul vieții lor. Ar trebui menționată, de exemplu, aptitudinea pentru multilingvism. Totuși, această etapă a învățării a fost studiată foarte puțin și i s-a acordat puțină importanță în contextul educației în ansamblu. Acest lucru are un impact negativ, de exemplu, asupra celor crescuți în familii mai puțin înstărite, în care dezvoltarea cognitivă a copiilor este adesea stimulată insuficient. Prin urmare, se impune creșterea cu titlu prioritar a educației și a îngrijirii în primii ani de viață (ECEC). De aceea am votat în favoarea acestei rezoluții.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris. – (FR)* Primii ani de viață sunt esențiali pentru dezvoltarea cerebrală, fizică, emoțională și personală a copiilor, pentru achiziția limbajului,

și sunt baza învățării pe tot parcursul vieții. Fiind pe deplin în favoarea punerii în aplicare a unei abordări europene comune în ceea ce privește învățarea în primii ani de viață – cu respectarea diversității abordării fiecărui stat membru – acord susținerea mea raportului dnei Honeyball, care recomandă instituirea unui cadru european pentru serviciile ECEC, evidențiind valori și obiective comune. Având în vedere rolul fundamental jucat de părinți în calitate de „educatori principali”, raportul încearcă să îmbunătățească concediul de maternitate și de paternitate – care ar trebui să fie suficient de lung încât să le permită părinților să joace rolul lor principal în educarea copiilor lor în primele etape ale vieții lor – și încurajează statele membre să investească în programe de educație parentală, precum și să ofere alte forme de asistență pentru părinții care au nevoie de ajutor suplimentar. Desigur, în acest scop este nevoie de investiții suplimentare din partea tuturor celor 27 de state membre, și le solicit să aloce resurse adecvate serviciilor ECEC. În opinia mea, educația trebuie să fie o prioritate politică.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Învățarea în primii ani de viață în UE urmează o tradiție îndelungată și fin diferențiată în diferite state membre. Pare important să se definească un cadru de valori și obiective comune care ar putea fi stabilite ca țel în toate statele membre, în timp ce împărtășirea de bune practici rămâne cheia pentru furnizarea de servicii de înaltă calitate, nevoile și îngrijirea copilului fiind în centrul tuturor eforturilor. Recomandările din raport se concentrează pe echilibrul dintre rolul statelor membre și al Comisiei; necesitatea de a transforma serviciile din perioada preșcolară într-un serviciu mai vast inspirat de bune practici din state membre unde „creșele” și grădinițele sunt un drept al părinților; includerea tuturor copiilor, indiferent de mediul lor social („noțiunea de serviciu public”); îngrijirea copiilor migranți și integrarea lor în educația preșcolară; includerea artelor și a tuturor instrumentelor pentru a spori creativitatea copiilor; formarea profesională a educatorilor în vederea dobândirii unor aptitudini interculturale mai bune; paritatea de gen a persoanelor care lucrează în structuri de învățare preșcolară; și crearea de locuri de muncă noi și bine calificate.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris.* – (IT) Am votat în favoarea acestui raport întrucât consider că, în cadrul Uniunii Europene, statele membre individuale continuă să furnizeze educație în primii ani de viață în modalități foarte diferite. Trebuie să dezvoltăm un cadru european compus din obiective și valori comune, care include drepturi și structuri comune. Copiii trebuie considerați pe deplin cetățeni reali, care sunt capabili să-și formeze și să-și exprime opiniile proprii, să se bucure de anumite drepturi, și care posedă propriul lor potențial de creativitate. În acest cadru, din nou, părinții trebuie considerați centrul creșterii lor.

Familia naturală este locul ideal pentru creșterea și dezvoltarea unui copil și, din nou, a le acorda părinților o perioadă adecvată de concediu poate ajuta la reducerea cererii de locuri în facilitățile de îngrijire a copiilor. Prin urmare, trebuie să luăm măsuri concrete întrucât în prezent foarte puține state membre oferă perioade de concediu plătit care sunt suficient de îndelungate încât să întrunească cerințele familiei.

Nikolaos Salavrakos (EFD), *în scris.* – (EL) Învățarea în primii ani de viață ai unui copil este extrem de importantă pentru dezvoltarea adecvată a acestuia și esențială pentru crearea unei societăți stabile și dinamice din punct de vedere economic. Investițiile în învățarea în primii ani de viață au beneficii pe termen lung pentru viitorul copiilor noștri. Eforturile depuse în acest raport pentru a analiza această chestiune la nivel european și național sunt importante. Salut solicitarea referitoare la un nivel mai mare de cercetare europeană în acest sector, la necesitatea de a identifica și de a face schimb de bune practici la nivel european și la utilizarea adecvată a fondurilor și programelor structurale în acest sens.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), în scris. – (FR) În 2002, Consiliul European de la Barcelona a stabilit obiectivul de a introduce, până în 2010, unele centre de asistență a copiilor pentru cel puțin 90 % din copiii cu vârsta între trei ani și vârsta obligatorie de începere a școlii și pentru cel puțin 33 % din copiii cu vârsta sub trei ani. Din păcate, suntem încă departe de aceste cifre. Totuși, numărul și calitatea centrelor de asistență pentru îngrijirea copiilor sunt esențiale pentru Europa. Într-adevăr, de la o vârstă foarte fragedă, îngrijirea copiilor, învățarea acestora și conștientizarea treptată a mediului lor sunt de o importanță decisivă pentru etapa următoare a educației lor. În plus, părinții lor nu trebuie să renunțe la aspirațiile lor profesionale din cauza unei lipse de centre de asistență pentru îngrijirea copiilor. Cu toate acestea, acest raport ne reamintește, și pe bună dreptate, că fiecare țară are o concepție diferită în ceea ce privește îngrijirea copilului și deci modele diferite, pe care ar trebui să le respectăm. Prin acest raport Parlamentul European dovedește că UE, departe de a dori să sacrifice îngrijirea copilului în numele liberei concurențe a serviciilor, lasă statele membre să-și aleagă modelul lor educațional.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), în scris. – Învățarea în primii ani de viață afectează profund șansele în viață ale fiecărui individ. În special, dezvoltarea în primii ani de viață a unor stiluri de viață sănătoase, precum obiceiuri alimentare bune și exerciții fizice regulate, sunt factori determinanți esențiali ai sănătății fizice și mentale. La fel ca toate politicile care funcționează pe baza principiului potrivit căruia „este mai bine să prevenim decât să tratăm”, furnizarea de servicii de învățare în primii ani de viață este, de asemenea, relativ eficace din punctul de vedere al costurilor. O felicit pe raportoare pentru raportul cuprinzător care prezintă unele puncte cheie care necesită discuții suplimentare și luarea de măsuri.

Joanna Senyszyn (S&D), în scris. – (PL) Am susținut raportul referitor la învățarea în primii ani de viață în UE. Aș dori să atrag atenția în special asupra a trei chestiuni. În primul rând, primii ani de viață sunt esențiali pentru dezvoltarea cognitivă, senzorială și motorie. Prin urmare, atunci când dezvoltă politici și programe cuprinzătoare referitoare la primii ani de viață, statele membre trebuie să țină seama de mai multe chestiuni diferite care afectează dezvoltarea copiilor, precum migrarea, egalitatea de gen și ocuparea forței de muncă. În al doilea rând, centrele de la nivel local ar trebui să dezvolte programe de măsuri care țin seama de situațiile de viață și de nevoile diferite din domeniul educației și al îngrijirii în primii ani de viață. Ele trebuie, de asemenea, să aibă suficientă autonomie încât să faciliteze operarea de programe pentru copii într-un cadru unic și creativ. Următoarea chestiune se referă la necesitatea de a îmbunătăți serviciile de educație și de îngrijire în primii ani de viață. În acest caz ar trebui să începem prin a dezvolta mecanisme pentru evaluarea prevederilor și garantarea faptului că standardele de calitate sunt respectate.

Ultima mea observație vizează necesitatea accesului universal la centre de îngrijire a copilului. Datele furnizate de ministrul polonez al educației arată că în Polonia există 8 400 de grădinițe publice și 1 600 de grădinițe private și că există circa 1,6 milioane de copii cu vârste cuprinse între trei și șase ani. Aceasta înseamnă că în grădinițe există locuri doar pentru 40 % dintre acești copii, deși există 352 de creșe în Polonia, care sunt folosite de numai 2 % dintre copiii sub trei ani. Această problemă este unul dintre motivele principale ale ratei ridicate a șomajului în rândul femeilor.

Catherine Stihler (S&D), în scris. – Susțin acest raport întrucât este important să recunoaștem contribuția valoroasă a educației în primii ani de viață și cât de importantă este aceasta pentru realizarea obiectivelor Strategiei UE 2020.

Niki Tzavela (EFD), *în scris. – (EL)* Se știe că există diversitate între sistemele educaționale din statele membre ale UE și, în consecință, cercetarea și schimburile de bune practici care sunt recomandate în special în acest raport vor duce, după părerea mea, la rezultate importante în materie de îmbunătățire a învățării în primii ani de viață ai copiilor în UE. În realitate, datorită abordării centrate pe copil a serviciilor universale mai degrabă decât concentrate, a implicării părinților și a integrării îmbunătățite a serviciilor, am votat în favoarea raportului dnei Honeyball referitor la învățarea în primii ani de viață în Europa.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *în scris. – (FR)* Am votat în favoarea acestui raport, care recomandă politici publice în favoarea îngrijirii copilului, care sunt un pas în direcția bună.

Deși ține seama de diversitatea sistemelor și a tradițiilor în materie de educație și îngrijire a copilului în UE, raportul evidențiază o abordare centrată pe nevoile copilului și pe impactul pe care îl va avea învățarea de la o vârstă foarte fragedă asupra anilor de școală ai copilului și a dezvoltării personale.

Acesta prezintă într-un mod clar chestiunile referitoare la îngrijirea copilului și acces egal la educație pentru toată lumea și, în special, pentru copiii din familiile de imigranți – indiferent de situația lor – și subliniază aceste chestiuni mai ales în contextul combaterii sărăciei și a excluziunii sociale.

El evidențiază, de asemenea, necesitatea de a oferi o ocupare stabilă a forței de muncă, formare profesională de calitate și protecție socială corectă personalului care lucrează în domeniul îngrijirii copilului.

Angelika Werthmann (NI), *în scris. – (DE)* Am votat în favoarea acestui raport. Raportarea a poziționat în mod corect nevoile copilului în centrul acestui raport. Nu este surprinzător că raportul a ajuns la concluzia că o soluție europeană unică nu este posibilă. Totuși, avem nevoie de un „cadru” la nivel european pentru a putea coordona învățarea în primii ani de viață cu alte programe la nivel UE precum învățarea pe tot parcursul vieții.

Propunere de rezoluție B7-0193/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris. – (PT)* Votez în favoarea propunerii Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, care consideră că Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului (APP) a contribuit după câte se pare la supraexploatarea unor stocuri, în special a celui de caracatiță, conducând, prin urmare, la reducerea posibilităților de pescuit pentru pescarii mauritani și la un avantaj concurențial pentru industria UE ca urmare a subvenționării taxelor de acces pentru navele UE și salut propunerea Comisiei Europene de deschidere a negocierilor pentru reînnoirea protocolului privind APP-ul dintre UE și Republica Islamică Mauritania. Salut, de asemenea, propunerea Comisiei Europene de introducere a unei clauze referitoare la drepturile omului în acord, și invit Comisia să inițieze un dialog cu Mauritania în scopul de a ajuta această țară să-și dezvolte în continuare o politică responsabilă în domeniul pescuitului, care să îndeplinească atât cerințele de conservare, cât și obiectivul de a promova dezvoltarea economică a resurselor halieutice. În plus, solicit Comisiei să ia măsuri urgente pentru a reduce capturile accidentale ale navelor europene care pescuiesc în apele mauritane.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestei rezoluții. Protocolul actual la Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului cu Republica Islamică Mauritania expiră la 31 iulie 2012. Sectorul pescuitului mauritan este extrem de important

pentru economia Mauritaniei, reprezentând 10 % din PIB-ul Mauritaniei și între 35 % și 50 % din exporturile acestei țări. Prin urmare, Comisia intenționează să lanseze negocieri în vederea reînnoirii acestuia. Salut reînnoirea acestui protocol, însă el ar trebui să includă multe chestiuni importante. Evaluările au conchis că majoritatea stocurilor din Mauritania sunt fie exploatare la maximum, fie supraexploatare, și, prin urmare, Comisia trebuie să discute cu Mauritania despre elaborarea unor planuri de gestionare a pescuitului pe termen lung, care să includă toate alocările pentru pescuit prevăzute de autoritățile din Mauritania, atât cele pentru flotele naționale, cât și cele pentru flotele țărilor terțe, pentru a garanta exploatarea durabilă a resurselor halieutice.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *în scris.* – (ES) Votez în favoarea acestei rezoluții întrucât este necesar să se înceapă negocierile pentru reînnoirea Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Republica Islamică Mauritania. Aceste negocieri vor permite navelor sub pavilion UE să pescuiască în apele din Mauritania pe baza principiului stocurilor excedentare descris în Convenția ONU asupra dreptului mării. Este, de asemenea, necesar ca Mauritania să ratifice instrumentele internaționale relevante în domeniul pescuitului.

Slavi Binev (NI), *în scris.* – (BG) Susțin rezoluția referitoare la reînnoirea protocolului la Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Mauritania întrucât acordul se bazează pe principiul stocurilor excedentare, care este compatibil cu strategia durabilă a UE în domeniul pescuitului. Mauritania este, de asemenea, una dintre cele mai sărace țări din lume, fiind clasificată ca o țară săracă foarte îndatorată. Din acest motiv, acest acord este extrem de important pentru Mauritania întrucât Uniunea Europeană plătește pentru acest acces, furnizând astfel venituri suplimentare, separate de ajutorul financiar.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Salut propunerea Comisiei de deschidere a negocierilor pentru reînnoirea protocolului dintre UE și Republica Islamică Mauritania. Această țară pierde valoarea adăugată din cauza lipsei de posibilități de a exploata singură resursele sale piscicole. Este așadar necesar să analizăm toate implicațiile economice ale acestui fapt, mai ales din perspectivă economică și socială. Este esențial să nu pierdem din vedere faptul că sectorul pescuitului este extrem de important pentru economia Mauritaniei și că aceasta este una dintre cele mai sărace țări din Africa, care este dependentă financiar de ajutoare externe și se confruntă cu o instabilitate politică gravă. Am votat pentru o rezoluție depusă astăzi de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) datorită tuturor acestor factori cărora trebuie să li se acorde o atenție deosebită în acest document legislativ.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție referitoare la Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Mauritania întrucât consider că reînnoirea acordului, care ar trebui să includă o clauză referitoare la drepturile omului, este un lucru pozitiv. Cred că este necesar să continuăm să ajutăm această țară să-și dezvolte în continuare o politică responsabilă în domeniul pescuitului, care să îndeplinească cerințele de conservare a resurselor halieutice.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Întrucât protocolul la actualul Acord în domeniul parteneriatului va expira în viitor, intenția Comisiei de deschidere a negocierilor pentru reînnoire cu cealaltă parte este logică. Mauritania este o țară săracă care depinde foarte mult de acest sector, și, prin urmare, păstrarea acordului cu Uniunea Europeană ar putea fi benefică ambelor țări semnatare. La fel ca raportoarea, consider că este nevoie de o

evaluare riguroasă a stării actuale a stocurilor și a diverselor specii de pește din apele din Mauritania.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Această propunere comună de rezoluție a Parlamentului European vizează reînnoirea Acordului de parteneriat dintre Comunitatea Europeană și Republica Islamică Mauritania, care expiră la 31 iulie 2012. Comisia Europeană, conștientă de importanța reînnoirii acestui parteneriat, și în virtutea mandatului Consiliului, a lansat un proces menit să reînnoiască acest protocol, în conformitate pe deplin cu articolul 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Acordul actual cu Mauritania contribuie la dezvoltarea economică a Mauritaniei, unde sectorul pescuitului este unul dintre pilonii fundamentali ai economiei din Mauritania, reprezentând 10 % din produsul intern brut (PIB), 29 % din veniturile bugetare ale țării și aproape 50 % din exporturi. Totuși, el este, de asemenea, esențial pentru Uniunea Europeană și mai ales pentru flotele sale de pescuit. Sunt de acord cu această propunere, în favoarea căreia am votat, însă consider că controlul capturii trebuie monitorizat științific, sistemele de control trebuie modernizate, iar epavele trebuie curățate. Supravegherea ar trebui, de asemenea, să fie consolidată, iar navele ilegale ar trebui să fie sechestrate.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Această rezoluție semnalează mai multe chestiuni importante, în linie cu vechile noastre întrebări, critici și sugestii cu privire la acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului; ea vizează, în special, lipsa de succes a acestor acorduri din perspectiva obiectivelor de cooperare pentru dezvoltare.

Salutăm faptul că mai multe puncte din rezoluția noastră au fost incluse în această propunere comună de rezoluție. Dintre aspectele cele mai importante, am sublinia: necesitatea realizării unei evaluări exhaustive și detaliate a cauzelor realizării nesatisfăcătoare a obiectivelor în ceea ce privește cooperarea pentru dezvoltare și diferitele linii de sprijin în sectorul pescuitului din Mauritania; susținerea construirii, cât mai rapid cu putință, a unor infrastructuri adecvate pentru descărcarea capturilor de pește pe coasta centrală și sudică a Mauritaniei, inclusiv la Nouakchott, astfel încât peștele prins în apele Mauritaniei să fie debarcat în porturile naționale, și nu în afara țării, așa cum se întâmplă frecvent în prezent; și că acordurile privind pescuitul dintre UE și țările terțe trebuie să fie precedate de o largă dezbatere în țările în cauză, care să permită participarea populației, a organizațiilor societății civile și a parlamentelor naționale, promovându-se astfel democrația și transparența.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Avem mai multe motive de îngrijorare în ceea ce privește acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului așa cum sunt acestea semnate și aplicate de UE în prezent. În special, nivelul lor de realizare a obiectivelor în ceea ce privește cooperarea pentru dezvoltare este în mod evident nesatisfăcător.

Susținem principiul, consacrat în Convenția Organizațiilor Unite asupra dreptului mării, potrivit căruia accesul acordat UE trebuie să privească acele resurse care nu pot fi capturate de flota mauritană.

În afară de această chestiune, rezoluția include mai multe aspecte pozitive, precum:

- acordurile privind pescuitul dintre UE și țările terțe trebuie să fie precedate de o largă dezbatere în țările în cauză, care să permită participarea populației, a organizațiilor societății civile și a parlamentelor naționale, promovându-se astfel democrația și transparența;-
- sprijinul financiar pentru programul multianual mauritan din domeniul pescuitului trebuie să reflecte nevoile Mauritaniei în privința dezvoltării pescuitului durabil;

- necesitatea realizării unei evaluări exhaustive și detaliate a cauzelor realizării nesatisfăcătoare a obiectivelor în ceea ce privește cooperarea pentru dezvoltare și diferitele linii de sprijin în sectorul pescuitului din Mauritania.

Din aceste motive, am votat pentru.

Estelle Grelier (S&D), *în scris.* – (FR) Această rezoluție a fost adoptată ca urmare a propunerii Comisiei de deschidere a negocierilor pentru reînnoirea Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Republica Islamică Mauritania. Să voteze în favoarea acestei rezoluții este, din păcate, singurul lucru pe care poate să îl facă Parlamentul pentru a fi auzit în cadrul negocierilor referitoare la Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului (APP). În prezent, Parlamentul poate să aibă un cuvânt de spus doar după finalizarea negocierilor, fapt care nu îi lasă nicio altă opțiune decât să aprobe aceste acorduri sau să respingă ratificarea lor, lăsându-i astfel foarte puțin spațiu de manevră. Acum, tratatele stipulează ca Parlamentul să fie „informat prompt și complet pe parcursul tuturor etapelor procedurii”. Prin urmare, este esențial și legitim să solicităm să fim asociați cu Comisia Europeană și Consiliul în timpul acestor negocieri. Această chestiune nu este nouă și membrii Comisiei pentru pescuit adresează periodic întrebări Comisiei Europene în această privință. Este regretabil că nu reușim să conferim caracter juridic obligatoriu avizului nostru privind furnizarea de fonduri europene țărilor în cauză, în ciuda faptului că Parlamentul are puterea de a exercita control financiar.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui document întrucât Mauritania este una dintre cele mai sărace țări din Africa, fiind clasificată drept o țară săracă foarte îndatorată, și dependentă financiar de ajutoarele externe, și este caracterizată de o considerabilă instabilitate politică. Protocolul actual la Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului (APP) cu Republica Islamică Mauritania expiră la 31 iulie 2012, iar Comisia intenționează să lanseze negocieri în vederea reînnoirii acestuia, pentru care a solicitat deja Consiliului un mandat ferm. Parlamentul European salută propunerea Comisiei de deschidere a negocierilor pentru reînnoirea protocolului dintre UE și Republica Islamică Mauritania, subliniind, în același timp, că acesta trebuie păstrat numai dacă este reciproc avantajos, adaptat corespunzător și aplicat în mod corect. Parlamentul European salută, de asemenea, propunerea Comisiei de introducere a unei clauze referitoare la drepturile omului.

David Martin (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea acestui raport și, procedând astfel, îndemn Comisia să se asigure că activitățile de pescuit care intră sub incidența APP îndeplinesc aceleași criterii de durabilitate pe care le îndeplinesc activitățile de pescuit în apele UE. În plus, raportul solicită autorităților din Mauritania și Comisiei să se asigure că criteriile de durabilitate stricte sunt respectate de toate navele care exercită activități de pescuit în apele din Mauritania (fie că provin din UE, Mauritania sau țări terțe).

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Protocolul actual la Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului cu Republica Islamică Mauritania expiră la 31 iulie 2012 și trebuie renegotiat pentru ca navele sub pavilion UE să poată continua să pescuiască în apele din Mauritania. Prin urmare, aceasta este o ocazie bună pentru noi de a îmbunătăți acordul existent deja. Trebuie promovate îmbunătățirile infrastructurii și construirea unor infrastructuri adecvate pentru descărcarea capturilor de pește pe coasta centrală și sudică a Mauritaniei, pentru a permite flotei UE să opereze mai eficient, facilitând astfel fluxul de investiții și intensificând impactul acestui acord asupra economiei locale. În ceea ce privește capturile realizate, acestea ar trebui să se limiteze la surplusuri și la acele stocuri care nu pot fi capturate de

flota de pescuit a Mauritaniei, astfel încât echilibrul ecologic să poată fi menținut și activitatea să poată rămâne durabilă peste ani.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris. – (PT)* Acordurile din domeniul pescuitului cu țări terțe ar trebui să asigure un echilibru corect între interese economice și promovarea pescuitului durabil. Astfel, este important ca UE să folosească acordurile din domeniul pescuitului pe care le semnează pentru a garanta urmărirea celor mai bune practici în alte țări, cu respectarea deplină a principiilor cheie ale politicii comune în domeniul pescuitului (PCP).

Combaterea pescuitului ilegal, crearea de locuri de muncă, reducerea nivelurilor de sărăcie în țări terțe și alimentarea pieței UE cu produse de calitate pentru consumatorii săi sunt obiective cheie care ar trebui garantate prin acest acord cu Mauritania.

Trebuie, de asemenea, să ne asigurăm cu titlu prioritar că Mauritania solicită ca țările terțe cu care semnează alte acorduri să respecte aceleași reguli urmate de navele sub pavilion UE, prevenind astfel inegalitățile în materie de concurență care dezavantajează flota UE.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris. –* Prin acest raport, PE salută în primul rând propunerea Comisiei de deschidere a negocierilor pentru reînnoirea protocolului dintre UE și Republica Islamică Mauritania, subliniind, în același timp, că acesta trebuie păstrat numai dacă este reciproc avantajos, adaptata corespunzător și aplicat în mod corect; în al doilea rând, salută propunerea Comisiei de introducere a unei clauze referitoare la drepturile omului; în al treilea rând, insistă ca orice acces negociat pentru navele sub pavilion UE pentru pescuit în apele Mauritaniei să se bazeze pe principiul stocurilor excedentare descris în Convenția ONU asupra dreptului mării; acesta subliniază, mai ales, că trebuie să existe o evaluare riguroasă pentru toate stocurile la care se dorește accesul sau care este probabil să fie capturate de flote UE drept capturi accidentale; insistă că accesul acordat UE trebuie să privească acele resurse care nu pot fi capturate de flota mauritană; reliefează că, în cazul în care vor fi necesare reduceri ale capturilor, flotele din țările terțe (UE și altele) care produc cele mai mari daune ecologice trebuie să fie primele care să facă reduceri;

Licia Ronzulli (PPE), *în scris. – (IT)* Acordul de parteneriat din domeniul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Republica Islamică Mauritania trebuie considerat un document strategic care este foarte important în ceea ce privește relațiile dintre UE și Africa. Astăzi, așadar, trebuie să punem în aplicare un protocol nou care este în linie cu angajamentul pe care l-au semnat țările europene până în 2002 și care poate să garanteze o practică durabilă în domeniul pescuitului care va contribui, de asemenea, la dezvoltare în țările în cauză. Prioritatea este acum să se reia negocierile care erau deja în curs de desfășurare, însă pe baza premiselor noi și cu implicarea statelor care au fost, până acum, excluse de la aceste negocieri. Trebuie să revizuiți, de asemenea, unele solicitări care datează de la negocierile privind acordul inițial, în care Mauritania, de exemplu, a făcut o cerere de ultimă oră de prelungire a perioadelor de repaus biologic pentru pescuit în lunile mai și iunie, pe lângă lunile septembrie și octombrie, asupra cărora se convenise deja.

Propunere de rezoluție B7-0284/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea acestei propuneri deoarece consider că va fi în avantajul UE, întrucât funcționarea corespunzătoare a pieței achizițiilor publice este esențială pentru a stimula piața internă, pentru a încuraja inovarea și pentru a promova un nivel mai ridicat de protecție a mediului și a climei, precum și incluziunea socială, în toată UE. Achizițiile publice sunt de o relevanță esențială, servind drept catalizator

pentru revitalizarea economiei UE și, în consecință, pentru ocuparea forței de muncă și bunăstare. Acest lucru este adevărat în special având în vedere nevoia de a depăși criza economică și financiară și de a ne proteja împotriva oricărei crize viitoare. Sunt de acord că un proces solid și bine gândit de optimizare a cadrului juridic aferent achizițiilor publice este extrem de important pentru bunăstarea cetățenilor, a consumatorilor și a întreprinderilor din UE, precum și pentru autoritățile publice locale, regionale și naționale și, astfel, pentru acceptarea UE ca întreg.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestei rezoluții. Buna funcționare a pieței achizițiilor este deosebit de importantă pentru a proteja integritatea pieței unice și pentru a încuraja inovarea, precum și pentru a atinge un randament optim pentru autoritățile publice și contribuabili. Această piață este o parte deosebit de importantă din economia UE și are un potențial enorm, dar normele și principiile în materie de achiziții variază în funcție de statele membre și împiedică întreprinderile, mai ales pe cele mici, să obțină acces la achizițiile transfrontaliere. Restricții similare există și în ceea ce privește accesul la ofertele din țările terțe. În ciuda faptului că UE și-a deschis piețele, întreprinderile noastre se confruntă cu probleme uriașe când doresc să acceseze piețele sectorului public din țările terțe. Consider că trebuie acordată urgent o atenție politică semnificativă acestei chestiuni. Comisia ar trebui să desfășoare o analiză detaliată a problemelor asociate cu restricționarea accesului întreprinderilor UE la piețele din alte țări și să ia măsuri corespunzătoare împotriva partenerilor comerciali care beneficiază de deschiderea pieței UE, dar care nu își deschid propriile piețe pentru întreprinderile europene.

Regina Bastos (PPE), *în scris. – (PT)* Contractele publice reprezintă oportunități economice pentru întreprinderi, sunt foarte importante pentru promovarea pieței unice, stimulează inovarea și promovează protecția mediului și a climei, precum și incluziunea socială. Politica achizițiilor publice ar trebui să se asigure că banii publici sunt folosiți cât mai eficient posibil și ar trebui să mențină deschise piețele achizițiilor publice, contribuind astfel la relansarea economiei UE, la crearea de locuri de muncă și la bunăstare. Contractele publice joacă un rol esențial și în Strategia Europa 2020 și sunt unul dintre instrumentele care trebuie utilizate pentru a realiza obiectivele propuse.

Această propunere de rezoluție solicită Comisiei să abordeze chestiunea accesului echilibrat la piețele sectorului public și să efectueze revizuirea achizițiilor publice și a concesiunilor, permițând astfel implicarea Parlamentului European, a statelor membre, precum și a cetățenilor și a întreprinderilor.

De asemenea, aceasta solicită Comisiei să acorde prioritate modernizării normelor privind achizițiile publice. La fel de important este și apelul acesteia către Comisie de a continua să evalueze problemele asociate cu ofertele ce propun prețuri extrem de scăzute și să propună soluții adecvate.

Pentru toate aceste motive, voi vota în favoarea acestei propuneri de rezoluție.

Françoise Castex (S&D), *în scris. – (FR)* Am votat în favoarea acestui raport, nu cu scopul de a ridica bariere protecționiste, ci deoarece nu mai putem continua cu o situație în care Uniunea Europeană este singura care respectă regulile jocului. Nu mai putem ignora dumpingul social și economic din țările emergente, China în special, care câștigă contracte cu prețuri foarte scăzute în țările Uniunii, fără a ține seama de drepturile sociale și de legislația privind ajutorul de stat, în timp ce piețele acestor țări rămân inaccesibile pentru întreprinderile europene. Nu mai putem fi naivi: supraviețuirea întreprinderilor și a locurilor noastre de muncă depinde de acest lucru. În sfârșit, mă bucur că amendamentele depuse

de Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European referitoare la respectarea, în contextul contractelor publice, a standardelor sociale și în materie de muncă și de mediu în vigoare în statele membre au fost în mare măsură adoptate. Acest lucru demonstrează conștientizarea reală și reprezintă o schimbare pozitivă și necesară. Acum este de datoria Comisiei să evalueze pe deplin această solicitare.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Având în vedere că achizițiile publice reprezintă milioane de euro în fiecare an, importanța lor economică este o certitudine. Tocmai din acest motiv, deși există o tradiție îndelungată a legislației UE referitoare la aceste contracte, nu am exagera dacă am solicita legi mai bune, mai eficiente, care să garanteze transparența totală a procedurilor, să prevină orice forme de corupție sau de manipulare a propunerilor în beneficiul unui candidat, să stabilească un plafon cu privire la cifrele sau valoarea unui număr de acordări fără o solicitare de propuneri sau fără negocieri și să garanteze concurența adecvată pe piața internă între întreprinderile candidate, indiferent de țara lor de origine.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Această propunere de rezoluție a Parlamentului European abordează accesul egal la piețele sectorului public din UE și din țările terțe și revizuirea cadrului juridic privind achizițiile publice, inclusiv concesionările. UE a adoptat o serie de documente privind această chestiune: Directivele 2004/18/CE, 2004/17/CE, 93/13/CE și 2007/66/CE, rezoluții (Rezoluția Parlamentului European din 18 mai 2010), rapoarte (dl Monti, *O nouă strategie pentru piața unică – În serviciul economiei și societății Europene*, Comunicarea Comisiei Europene, *Către un Act privind piața unică pentru o economie de piață socială foarte competitivă*) și Cartea verde a Comisiei Europene privind modernizarea politicii UE privind achizițiile publice.

Pentru a depăși criza economică și financiară actuală, funcționarea perfectă a pieței achizițiilor publice are o importanță deosebită pentru revitalizarea economiei și pentru garantarea egalității de tratament. Declar prin aceasta că am votat pentru această rezoluție întrucât consider că este în conformitate cu principiul legiferării mai bune și acordă prioritate modernizării normelor privind achizițiile publice și concesionările, ceea ce reprezintă o îmbunătățire considerabilă a dreptului UE.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Aceasta este încă o tentativă de a grăbi liberalizarea achizițiilor publice. Aceasta este o direcție pe care UE o urmează cu încăpățănare, atât la nivel intern, cât și în țările terțe, folosind acorduri de liber schimb.

Oricum, intenția este aceeași: de a împiedica țările să își protejeze propriile întreprinderi în achizițiile publice, astfel încât să ușureze lucrurile pentru marile întreprinderi ale puterilor care vor, de asemenea, să folosească concurența, fapt care este considerat elementul esențial, să domine acordarea de contracte publice.

Nu suntem de acord cu această abordare. Cu toate acestea, recunoaștem că trebuie făcute schimbări semnificative în acest domeniu.

Prin urmare, unele aspecte din rezoluție merită sprijinul nostru, în special critica referitoare la „lipsa de transparență cu privire la alcătuirea și la activitatea Comitetului consultativ intern pentru achiziții publice al Comisiei (ACPP), precum și la rolul și competențele Comitetului consultativ pentru contractele de achiziții publice (CCO)”. Suntem de acord și cu solicitarea adresată Comisiei de a lua „măsuri pentru a asigura o activitate transparentă și o alcătuire echilibrată atât în cadrul acestui comitet, cât și în cadrul noului comitet

consultativ planificat pentru parteneriatele public-privat, acestea incluzând reprezentanți ai sindicatelor și ai comunității de afaceri, în special ai IMM-urilor”.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Prin această rezoluție, majoritatea din Parlament dorește să solicite liberalizarea achizițiilor publice sub pretextul relaxării și simplificării normelor și al apărării întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri). Deși în unele cazuri acest lucru ar putea fi justificat, în majoritatea cazurilor nu este vorba despre asta.

Ceea ce își doresc aceștia este să împiedice țările să își protejeze întreprinderile în achizițiile publice, numai pentru a ușura lucrurile pentru întreprinderile puterilor care doresc, de asemenea, să domine acordarea contractelor publice. De aceea am votat împotriva.

Cu toate acestea, există un alt aspect al rezoluției cu care suntem de acord, și anume critica lipsei de transparență cu privire la alcătuirea și la activitatea Comitetului consultativ intern pentru achiziții publice al Comisiei (ACPP), precum și la rolul și competențele Comitetului consultativ pentru contractele de achiziții publice (CCO). Suntem de acord și cu îndemnul adresat Comisiei de a lua măsuri pentru a asigura o activitate transparentă și o alcătuire echilibrată atât în cadrul acestui comitet, cât și în cadrul noului comitet consultativ planificat pentru parteneriatele public-privat, acestea incluzând reprezentanți ai sindicatelor și ai comunității de afaceri, în special ai IMM-urilor.

Se pare că ar trebui subliniată și importanța consolidării mecanismelor anticorupție în contextul angajamentelor Uniunii Europene în domeniul achizițiilor publice internaționale, precum și necesitatea de a concentra eforturile asupra transparenței și a corectitudinii în privința utilizării fondurilor publice. Mai mult, solicităm ca Parlamentul European să fie informat corespunzător și să primească toate informațiile disponibile în fiecare etapă a procesului și la finalul acestuia.

Małgorzata Handzlik (PPE), în scris. – (PL) În ciuda deschiderii pieței de achiziții publice din UE, accesul la piețele de achiziții publice din țările terțe este încă în mare măsură restricționat. În această situație, întreprinderile europene nu se bucură de egalitate de șanse pentru a concura cu ofertele publice din alte țări ale lumii. De exemplu, în 2009, autoritățile chineze au adoptat un sistem de acreditare a produselor locale inovatoare, care a restricționat și mai mult accesul întreprinderilor internaționale pe piața chineză. Cu toate acestea, nu numai piața chineză reprezintă o problemă, deoarece și economiile foarte dezvoltate precum Statele Unite, Japonia și Canada urmează politici protecționiste.

De aceea, sprijin solicitarea privind aplicarea principiului reciprocității în accesul la piețele de achiziții publice prevăzut în rezoluția care a fost adoptată astăzi și pe care am aprobat-o în avizul Comisiei pentru comerț internațional, redactat de mine. Aș dori totuși ca viitoarea propunere a Comisiei Europene privind principiul reciprocității să contribuie în special la deschiderea piețelor de achiziții din țările terțe, și nu doar să restricționeze accesul întreprinderilor din țările terțe la piețele achizițiilor publice din Uniunea Europeană, lucru care ar putea avea un efect negativ asupra competitivității pe piața Uniunii.

Juozas Imbrasas (EFD), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții deoarece buna funcționare a pieței achizițiilor publice este deosebit de importantă pentru a stimula piața unică și a încuraja inovarea. Achizițiile publice au o importanță deosebită în special pentru depășirea crizei financiare și economice și pentru protejarea împotriva unor crize viitoare, deoarece acționează ca un catalizator pentru revitalizarea economiei UE și, în consecință, pentru ocuparea forței de muncă și bunăstare. Chestiunea specifică a garantării egalității de tratament și a concurenței echitabile pe piețele de achiziții publice din UE și

din țările terțe necesită de urgență o atenție politică sporită, în special având în vedere problemele curente privind accesul la piețele din sectorul public din țările terțe. După părerea mea, Comisia ar trebui să acorde prioritate modernizării normelor de achiziții publice și să abordeze chestiunea concesiunilor de servicii astfel încât să se evite fragmentarea în continuare a legislației europene din domeniul achizițiilor publice, în conformitate cu principiile unei mai bune legiferări.

Constance Le Grip (PPE), *în scris.* – (FR) Sunt încântată de adoptarea astăzi a rezoluției comune a Parlamentului European referitoare la accesul egal la piețele sectorului public din UE și țările terțe și la revizuirea cadrului juridic privind achizițiile publice, inclusiv concesiunile, rezoluție la care am fost cosemnatară. Buna funcționare a piețelor achizițiilor publice este esențială pentru a stimula piața unică. Prin urmare, este important să clarificăm și să îmbunătățim cadrul legislativ care reglementează acordarea contractelor publice, având în vedere rolul acestora de catalizator pentru relansarea economiei Uniunii. Referitor la accesul întreprinderilor din țările terțe la piețele achizițiilor publice ale Uniunii Europene, aceasta din urmă are datoria de a acționa în mod realist și pragmatic și, mai presus de toate, fără a fi naivă. Nu este vorba despre adoptarea unei poziții împotriva deschiderii piețelor noastre, ci mai degrabă despre poziția destul de justificată de apărare a accesului reciproc în acest domeniu, nu prin închiderea piețelor noastre de achiziții publice, ci prin asigurarea faptului că și partenerii noștri din afara Uniunii își deschid piețele și, dacă este necesar, prin dezvoltarea unor mecanisme adecvate care să ne permită să atingem acest obiectiv al reciprocității și echilibrului.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris.* – Accesul egal la piețele din sectorul public din UE și revizuirea cadrului juridic privind achizițiile publice sunt absolut necesare pentru stimularea pieței interne a Uniunii și a statelor membre, fapt ce determină integrarea socială și economică la nivel european. Privind prin prisma crizei economice și financiare, consider ca fiind indispensabilă strategia propusă în această rezoluție, și anume asigurarea unei coerențe mai bune a politicii europene comune de comerț exterior. Subliniez importanța acestei revizuii legislative pentru revitalizarea și stabilizarea economiei în Uniunea Europeană.

David Martin (S&D), *în scris.* – Am sprijinit această rezoluție întrucât consider că chestiunea specifică a garantării egalității de tratament și a concurenței echitabile pe piețele de achiziții publice din UE și din țările terțe necesită de urgență o atenție politică sporită.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Repunerea în discuție a parteneriatelor public-privat, relaxarea standardelor de către autoritățile publice (care sunt garanții interesului general, nu este nevoie să vă reamintesc), alegerile chiar ale acestor autorități publice orientate către o concurență sporită... Acestea sunt doar câteva exemple ale minunatelor „progrese” promise de Cartea verde a Comisiei Europene privind achizițiile publice. Fiind nemulțumit de aprobarea acestor aberații, acest text face din combaterea măsurilor protecționiste elementul central al argumentării sale. Sunt atâtea politici la care obiectez. Prin urmare, voi vota împotriva.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Funcționarea corespunzătoare a pieței achizițiilor este de o importanță esențială pentru a stimula piața unică, pentru a încuraja inovarea, pentru a spori ocuparea forței de muncă, creșterea și competitivitatea, pentru a promova niveluri mai înalte de protecție a mediului și a climei și pentru a proteja drepturile sociale în UE, precum și pentru a atinge un randament optim al cheltuielilor pentru autorități, cetățeni și contribuabili. Achizițiile publice au o importanță deosebită în special pentru depășirea

crizei economice și financiare și pentru protecția împotriva unor crize viitoare, acționând ca un catalizator pentru revitalizarea economiei UE și, în consecință, pentru ocuparea forței de muncă și bunăstare pe teritoriul acesteia. Prin urmare, un proces solid și bine gândit de optimizare a cadrului juridic aferent achizițiilor publice este extrem de important pentru bunăstarea cetățenilor, a consumatorilor și a întreprinderilor din UE, precum și pentru autoritățile publice locale, regionale și naționale.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Buna funcționare a pieței achizițiilor este esențială pentru a stimula piața internă, pentru a încuraja inovarea, pentru a promova niveluri mai înalte de protecție a mediului și a climei, precum și de incluziune socială în UE și pentru a atinge randamentul optim al cheltuielilor pentru autorități publice, cetățeni și contribuabili. Din aceste motive, am votat în favoarea acestei rezoluții a Parlamentului European referitoare la accesul egal la piețele sectorului din UE și din țările terțe și la revizuirea cadrului juridic privind achizițiile publice, inclusiv concesiunile. În acest sens, mă alătur celor care au propus această rezoluție și solicit Comisiei să acorde prioritate modernizării normelor în materie de achiziții și să abordeze chestiunea concesiunilor de servicii pentru a evita fragmentarea suplimentară a dreptului european din domeniul achizițiilor publice, în conformitate cu principiile unei „mai bune legiferări”.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris.* – (FR) Achizițiile publice joacă un rol esențial în stimularea pieței unice, promovarea inovării, consolidarea creșterii și sprijinirea ocupării forței de muncă și a concurenței în UE. totuși, pentru a realiza acest lucru, acestea trebuie să opereze în mod eficient. După cum se subliniază în textul acestei rezoluții, pe care o aprob, pentru ca acest lucru să aibă loc este important să se găsească repede răspunsuri la întrebarea privind simplificarea și clarificarea normelor de acordare a contractelor publice. De asemenea, mi se pare esențial ca accesul IMM-urilor la contractele publice – care reprezintă 99 % din toate întreprinderile europene și peste 100 de milioane de locuri de muncă – să fie îmbunătățit cât mai curând posibil. Mai mult, pentru a le sprijini activitatea, invit Comisia Europeană să pună în aplicare principiul reciprocității și să se gândească la noi moduri de a îmbunătăți accesul întreprinderilor europene la achizițiile publice din afara Uniunii, pentru a asigura condiții egale pentru întreprinderile europene și străine care concurează pentru alocarea de contracte publice.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Ne-am abținut în cele din urmă, din cauza adoptării mai multor amendamente propuse de PPE și ECR pe care noi le considerăm inadmisibile.

Oreste Rossi (EFD), *în scris.* – (IT) Achizițiile publice par să fie un catalizator pentru revitalizarea economiei europene și a bunăstării întreprinderilor, a ocupării forței de muncă și a consumatorilor din Europa, având ca scop depășirea crizei economice și financiare. Datorită unei liberalizări treptate a sectoarelor speciale (apă, electricitate și gaze), avem nevoie de un sistem de calificare a clienților, destinat să garanteze selectarea eficientă a întreprinderilor concurente, pentru a proteja întreprinderile care operează în aceste domenii. Sunt în favoarea propunerii de rezoluție întrucât, într-un regim transparent, este necesar să păstrăm fragmentarea dreptului european din domeniul achizițiilor publice, pentru a atinge cele mai ridicate niveluri de competitivitate și de eficiență, așa cum este stabilit în obiectivele noastre.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris.* – Achizițiile publice oferă o șansă unică de a canaliza investițiile în proiecte în beneficiul comun al cetățenilor, realizând, în același timp, obiective mai mari ale politicii publice. Aș dori să subliniez importanța contractelor de

achiziții publice în promovarea standardelor de mediu în clădiri și transport, și potențialul pe care aceasta o are pentru îmbunătățirea eficienței energetice și, prin urmare, pentru reducerea emisiilor de carbon, a costurilor de operare și a poluării aerului. Îndemn statele membre să utilizeze contractele de achiziții publice pentru a urmări aceste obiective, care vor avea avantaje ample și pe termen lung pentru domeniul social, economic și al mediului.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Funcționarea corespunzătoare a pieței achizițiilor publice este esențială pentru a stimula piața internă și pentru a încuraja inovarea și investițiile. Pentru a depăși criza economică și financiară, achizițiile publice au o importanță deosebită în stimularea economiei UE și contribuie la crearea de locuri de muncă. Uniunea Europeană respinge posibilitatea punerii în aplicare a unor măsuri protecționiste și dorește acces egal la piețele sectorului public din UE și din țările terțe. Astfel, UE crede cu fermitate în principiul reciprocității și al proporționalității în acest domeniu.

În acest scop, susțin o mai bună coerență între politica comercială comună și practicile statelor membre care acceptă oferte cu prețuri extrem de scăzute de la întreprinderi provenind din țări care nu sunt semnatare ale Acordului OMC privind achizițiile publice, în defavoarea întreprinderilor din țările membre ale UE.

Prin urmare, repet solicitarea acestui Parlament de a acorda prioritate modernizării normelor aferente achizițiilor publice, în așa fel încât să se evite fragmentarea, și de a încuraja întreprinderile să aleagă această opțiune.

Bernadette Vergnaud (S&D), *în scris.* – (FR) Acest vot este important deoarece Comisia trebuie să ia măsurile necesare pentru a preveni concurența neloială și lipsa de reciprocitate a accesului la contractele publice în ceea ce privește țările terțe. Nu este vorba despre ridicarea de bariere protecționiste, dar Uniunea nu poate fi în continuare singura care respectă regulile. Într-adevăr, nu mai putem ignora dumpingul social și economic practicat de întreprinderile din țările emergente care câștigă contracte în țările Uniunii, sfidând drepturile sociale și legislația privind ajutoarele de la stat, când, în acest timp, piețele acestor țări sunt închise pentru întreprinderile europene. Totuși, nu trebuie să uităm că, în ciuda semnării unor acorduri internaționale, nici marile țări industrializate nu respectă regulile jocului!

După ani de inactivitate, Comisia pare să intenționeze să acționeze, iar acest lucru este necesar: supraviețuirea întreprinderilor și locurilor noastre de muncă depinde de acest lucru. În sfârșit, salut adoptarea amendamentelor prezentate de Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European referitoare la respectarea, în contextul achizițiilor publice, a standardelor de muncă, sociale și de mediu în vigoare în statele membre. Acum depinde de Comisie să se ridice la nivelul acestei solicitări.

Propunerea de rezoluție B7-0297/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Votez pentru această propunere comună de rezoluție. Doresc să subliniez măsurile pe care le consider necesare: utilizarea tuturor posibilităților și a marjelor financiare disponibile în cadrul bugetului UE privind pescuitul, pentru a finanța măsurile de sprijin de urgență pentru acest sector, permițându-i astfel să depășească dificultățile cauzate de creșterea prețului petrolului, ajutorul continuu din partea Fondului european pentru pescuit (FEP) pentru a îmbunătăți selectivitatea echipamentelor de pescuit și pentru a înlocui motoarele din motive de siguranță, pentru a proteja mediul și/sau, mai presus de toate, pentru a economisi combustibil în pescuitul de coastă și tradițional la scară mică, elaborarea de către Comisie a unui plan pe termen mediu și lung

destinat să îmbunătățească eficiența combustibililor în sectorul pescuitului (inclusiv în acvacultură), și solicitarea adresată Comisiei de a propune un plan de acțiune pentru îmbunătățirea eficienței combustibilului în sectoarele pescuitului și al acvaculturii din regiunile de coastă și insulele care au un sector al pescuitului activ.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții. Creșterea recentă a prețului petrolului a afectat viabilitatea economică a sectorului pescuitului și pescarii europeni se află într-o situație dificilă. Mai mult, datorită gradului ridicat de dependență a Uniunii Europene de importurile provenite din țările terțe (60 %), producătorii au o influență foarte mică sau niciuna asupra nivelurilor prețurilor pentru produsele pescărești. Sunt de acord că plafonul referitor la ajutorul *de minimis* ar trebui ridicat de la 30 000 de euro la 60 000 de euro pe firmă pentru o perioadă tranzitorie de trei ani, garantând în același timp că durabilitatea ecologică și socială nu va fi subminată și că nu se va denatura concurența dintre statele membre.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Aș dori să îmi exprim compasiunea profundă față de pescarii europeni, ale căror salarii au fost direct afectate de creșterea prețului petrolului, fapt care a accentuat în mod grav fragilitatea economică legată de natura neregulată a activității din acest sector. Consider că este esențială introducerea unor mecanisme care să promoveze evoluția prețurilor plătite în etapa de producție, păstrând prețurile plătite în etapa de consum final cât mai jos posibil. Prin urmare, votez în favoarea propunerii de rezoluție depuse de Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), care subliniază în mod adecvat aspectele de mai sus.

Nessa Childers (S&D), *în scris.* – Deși subvenționarea industriei combustibililor fosili nu este o idee bună, pescarii din toată Uniunea suferă din cauza crizei economice și, spre deosebire de alte moduri de transport, aceștia nu au nicio alternativă reală la combustibilii fosili.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *în scris.* – Având în vedere că energia are o pondere importantă în costurile de funcționare ale sectorului pescuitului și întrucât recenta creștere a prețului combustibililor a condus la deteriorarea situației din sectorul pescuitului și a afectat în mod direct costurile de producție din acest sector, consider că Comisia Europeană trebuie să examineze mijloacele necesare urgentării și adoptării de măsuri adecvate pentru a atenua situația economică dificilă în care se găsesc mulți pescari europeni, ținând seama și de dificultățile financiare cu care se confruntă în momentul de față mai multe țări ce dispun de flote importante de pescuit.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris.* – (FR) Comisia trebuie să adopte măsuri urgente pentru a remedia situația economică dificilă în care se află mulți pescari europeni ca urmare a creșterii prețului petrolului. În special, este vorba despre ridicarea pragului subvenției publice *de minimis* de la 30 000 de euro la 60 000 de euro pentru o perioadă de trei ani și pe firmă beneficiară. Dincolo de această compensație, trebuie să instituim o strategie pe termen mai lung pentru a permite pescarilor, dar și specialiștilor din alte sectoare, precum agricultorilor și operatorilor de transport rutier, să își reducă dependența de combustibilii fosili. De aceea, Comisia trebuie să ofere stimulente, atât la nivel european, cât și național, pentru investiții în tehnologii noi, cu scopul de a crește eficiența energetică în transportul maritim, terestru și aerian.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat pentru propunerea de rezoluție referitoare la criza sectorului european al pescuitului din cauza creșterii prețului petrolului, întrucât aceasta a afectat viabilitatea economică a sectorului pescuitului, având un impact direct

asupra veniturilor pescarilor. Sunt necesare măsuri de urgență temporare care vor permite pescarilor europeni să depășească situația economică dificilă, dar Comisia ar trebui să elaboreze și un plan pe termen mediu și lung destinat să îmbunătățească eficiența combustibililor în sectorul pescuitului, inclusiv în acvacultură.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* Pescuitul este o activitate economică esențială pentru țările Europei, în special pentru țările maritime precum a mea. Astfel, Parlamentul ar trebui să fie deosebit de atent la condițiile care afectează pescarii profesioniști.

Creșterea prețului combustibililor – un cost inevitabil pentru cei implicați în pescuit – a afectat enorm de mult veniturile pescarilor. Într-o perioadă de criză economică și financiară, în care există puțin ajutor pentru a sprijini întreprinderile și locurile de muncă, salut propunerea făcută de colegii mei din Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) în această rezoluție de a sprijini pescarii europeni prin creșterea plafonului pentru ajutorul *de minimis* de la 30 000 de euro la 60 000 de euro pe întreprindere și pentru o perioadă de trei ani. Acest lucru va permite industriei pescuitului să facă față costurilor de operare crescute asociate prețului petrolului.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Această propunere de rezoluție a Parlamentului European abordează criza sectorului european al pescuitului cauzată de creșterea continuă a prețurilor combustibilului, care are un impact foarte semnificativ asupra costurilor operaționale ale sectorului. Creșterea este resimțită, mai presus de toate, de întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) – adesea întreprinderi familiale – ale căror lucrători încep să își dea seama că locurile lor de muncă sunt în pericol. Prin urmare, salut adoptarea acestui raport și sper că statele membre vor putea în curând să sporească ajutorul pentru pescari și că Uniunea Europeană, prin Fondul european pentru pescuit (FEP), își va crește subvențiile destinate îmbunătățirii și modernizării navelor și echipamentelor și va crea un fond la care IMM-urile să poată apela atunci când au probleme. Sprijinirea pescuitului la scară mică este deosebit de importantă.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Este bine că Parlamentul a adoptat această rezoluție. Creșterea substanțială a prețului petrolului a agravat mult criza cu care se confruntă sectorul pescuitului și viabilitatea economică a acestuia și a redus în mod foarte semnificativ veniturile deja mici ale celor care lucrează în sector.

Dinamica actuală a vânzărilor nu permite fluctuațiilor costurilor de producție, inclusiv petrolul, să aibă un impact asupra prețurilor peștelui; politica actuală privind importurile contribuie la acest lucru, printre alți factori.

În multe cazuri, prețurile medii pentru prima vânzare stagnează sau scad de câțiva ani și acest lucru nu a dus la o scădere a prețului peștelui proaspăt pentru consumatorii finali.

Organizarea comună actuală a pieței produselor pescărești nu a reușit să contribuie suficient la îmbunătățirea prețurilor pentru prima vânzare sau la distribuirea mai bună a valorii adăugate în tot lanțul de valoare al sectorului.

Situația economică a unui număr mare de întreprinderi s-a deteriorat în ultimii ani, ducând chiar la falimentarea multora dintre ele. Există un risc real ca mii de întreprinderi din domeniul pescuitului să dea faliment și mii de locuri de muncă ar putea fi pierdute din cauza prețului ridicat al petrolului.

Sectoarele pescuitului de coastă la scară mică sunt deosebit de vulnerabile.

Aceste măsuri trebuie aplicate.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *în scris.* – (GA) Sectorul pescuitului este unul dintre sectoarele cele mai afectate de creșterile prețului petrolului, deoarece combustibilul constituie o parte semnificativă a costului de operare al pescarului, estimat la 30-50 %. Sprijin pe deplin toate măsurile care ar putea fi puse în aplicare pentru a asista pescarii în această privință, în special pe cei implicați în pescuitul la scară mică pe coaste și insule.

Estelle Grelier (S&D), *în scris.* – (FR) Adoptarea unei rezoluții a Parlamentului privind criza din sectorul european al pescuitului cauzată de creșterea prețului petrolului este pentru mine o ocazie să vă reamintesc cât de urgent este să venim în ajutorul pescarilor. Într-un context în care recrutarea devine din ce în ce mai dificilă și în care practicile pe care pescarii trebuie să le adopte devin tot mai restrictive, creșterea prețurilor combustibilului îngreunează și mai mult condițiile din acest sector lovit de criză. Creșterea considerabilă a prețului petrolului are un impact puternic asupra costurilor operaționale ale pescarilor și acest lucru a făcut ca venitul lor să cadă între 2008 și 2010. În calitate de reprezentantă aleasă a unui oraș portuar, este cu atât mai mult de datoriu să solicit Comisiei să autorizeze o creștere a plafonului pentru ajutorul *de minimis*. Această măsură ar înlătura presiunea asupra pescarilor, permițându-le astfel să câștige un trai decent din munca lor, fără a împiedica refacerea stocurilor. Viitoarea reformă a politicii comune în domeniul pescuitului va trebui să câștige sprijinul pescarilor. Un început bun ar fi ca Uniunea Europeană să le arate că este sensibilă la nevoile lor.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui document deoarece creșterea recentă a prețului petrolului a afectat viabilitatea economică a sectorului pescuitului și a determinat mulți pescari să își facă griji în privința acoperirii acestor costuri suplimentare, întrucât creșterea prețului petrolului le afectează în mod direct veniturile. Trebuie să profităm de toate posibilitățile și marjele financiare disponibile în cadrul bugetului comunitar pentru pescuit pentru a finanța măsurile de sprijinire de urgență a industriei, permițându-i astfel să depășească dificultățile cauzate de creșterea prețului combustibilului până la punerea în aplicare a altor tipuri de măsuri. Fondul european pentru pescuit (FEP) ar trebui să acorde în continuare ajutor pentru îmbunătățirea selectivității echipamentului de pescuit și înlocuirea motoarelor pe motive de siguranță, protecție a mediului și/sau economie de combustibil, în special pentru pescarii de scară mică pe coastă și pescarii tradiționali. După părerea mea, Comisia trebuie să propună foarte urgent investiții în tehnologii noi, atât la nivel european, cât și național, pentru a crește eficiența energetică a navelor de pescuit și pentru a reduce astfel dependența pescarilor de combustibilii fosili.

Bogusław Liberadzki (S&D), *în scris.* – (PL) Rezoluția este o expresie a preocupării Parlamentului pentru starea sectorului pescuitului, pentru situația financiară a firmelor de pescuit și pentru prețul de pe piață al peștelui. Acesta este un sector important, iar peștele este o parte importantă din regimul nostru. Cred că articolul 3 din propunerea comună de rezoluție, care exprimă dorința de a crește ajutorul pentru pescari, este de o importanță vitală. Aceasta este o soluție care oferă mai multe avantaje decât noile garanții propuse pentru sector. Sper că Comisia și Consiliul vor acorda mare atenție rezoluției.

David Martin (S&D), *în scris.* – Am votat împotriva acestei rezoluții deoarece nu cred că UE ar trebui să crească subvențiile pentru sectorul european al pescuitului sau pentru oricare alt sector pe baza unei creșteri a prețului petrolului.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Creșterea recentă a prețului petrolului a afectat viabilitatea economică a sectorului pescuitului și a determinat mulți pescari să își facă griji în privința plății acestor costuri suplimentare. Nu putem uita că creșterea prețului petrolului afectează

în mod direct veniturile pescarilor. Veniturile și salariile persoanelor care lucrează în industria pescuitului sunt nesigure ca urmare a mai multor factori, precum natura neregulată a pescuitului, abordările de marketing folosite și modul în care sunt stabilite prețurile pentru prima vânzare, ceea ce înseamnă că este necesară menținerea anumitor forme de ajutor public european și național. Mai mult, criza financiară și economică are un impact asupra sectoarelor industriale și în special asupra întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), iar acest lucru pune în pericol activitatea și ocuparea forței de muncă în sectoarele primare și secundare. La fel ca în trecut, acum trebuie să adoptăm măsuri de urgență temporare pentru a depăși dificultățile cu care se confruntă sectorul pescuitului în contextul creșterii prețului petrolului.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), în scris. – Am votat în favoarea rezoluției și împotriva tuturor amendamentelor depuse. În sectorul pescuitului sunt necesare noi măsuri de sprijin, având în vedere combinația a doi factori - pe de o parte, prețul ridicat al petrolului, pe de altă parte, prețul scăzut la prima vânzare a peștelui. Pescuitul este un sector economic important pentru Uniunea Europeană și are nevoie de susținere, în condițiile în care prețul mediu al barilului de petrol va fi în continuare de 80-100 de dolari.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Criza economică globală instalată, agravată de criza politică din Maghreb și din Orientul Mijlociu, a dus la alte creșteri ale prețului petrolului, prețul unui baril depășind 100 de dolari. Având în vedere instabilitatea economică care a zguduit lumea arabă, această cifră poate continua să crească.

Factura la energie reprezintă cel mai substanțial cost operațional pentru sectorul pescuitului și, spre deosebire de alte activități, sectorul nu poate compensa costul suplimentar prin creșterea producției din cauza pragurilor stabilite pentru capturile totale admisibile (TAC-uri) și a cotelor.

În ciuda diversității opiniilor cu privire la modul în care ar trebui gestionat sectorul, există un punct de acord care este important să fie subliniat: pescuitul este extrem de important pentru aprovizionarea cu alimente a populației europene și o sursă de ocupare a forței de muncă pentru majoritatea comunităților de coastă ale UE, unde nu există alte locuri de muncă.

Pentru a asigura continuitatea pescuitului și pentru a evita imposibilitatea aprovizionării și șomajul sporit în sector, UE trebuie să ridice pragul stabilit de Regulamentul *de minimis* mai aproape de 60 000 de euro, pe lângă adoptarea altor măsuri capabile să atenueze creșterea recentă a prețului petrolului.

Paulo Rangel (PPE), în scris. – (PT) Costul pescuitului depinde foarte mult de prețul petrolului. Astfel, întrucât creșterea recentă a prețului petrolului a afectat viabilitatea economică a sectorului, este important să adoptăm măsuri de urgență care să permită pescarilor europeni să își depășească situația economică dificilă.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – (ES) În prezent, adevărata problemă a pescuitului este că 70 % din stocurile din Europa sunt supraexploatate, ca urmare a faptului că flota noastră este în mod clar supradimensionată. Cheltuirea banilor publici pentru a menține această flotă este o greșeală iresponsabilă. În cadrul reformei politicii comune în domeniul pescuitului, este necesară mai mult decât niciodată restructurarea flotei europene de pescuit, pentru a nu mai utiliza nave care folosesc cantități mari de combustibil și eliberează cantități mari de emisii de CO₂, și, de asemenea, a echipamentului de pescuit și a practicilor care distrug în mod clar mediul, astfel încât să putem înainta direct către un

model care să fie mai puțin dependent de energie, mai puțin distrugător și mai durabil din punct de vedere ecologic, precum și social și economic.

Acordarea unor sume mai mari de bani acestui sector pentru a compensa creșterea prețului petrolului va încuraja și mai mult pescarii să utilizeze vase cu un consum ridicat de combustibil, mai ales într-o perioadă în care aceste prețuri nu sunt tranzitorii, ci în mod clar structurale.

Oreste Rossi (EFD), *în scris. – (IT)* Ca urmare a crizei economice și financiare care afectează industria și întreprinderile mici și mijlocii, prețul unui baril de petrol a crescut, iar prețul acestuia este încă nesigur din cauza riscului de instabilitate politică din lumea arabă. Criza a afectat profund și pescuitul marin european, deoarece importăm 60 % din peștele nostru din țările terțe. Sprijin rezoluția deoarece consider că este important să consolidăm securitatea aprovizionării noastre cu energie, informând piețele și acordând consumatorilor garanții mai mari cu privire la starea rezervelor de petrol. Cred, de asemenea, că este necesară punerea în aplicare a unui plan de acțiune comun în sprijinul regiunilor de coastă active în sectorul pescuitului.

Dominique Vlasto (PPE), *în scris. – (FR)* M-am bucurat să votez în favoarea acestei rezoluții, care solicită Comisiei să ia măsuri puternice în sprijinul industriei pescuitului. Creșterea prețului petrolului provoacă o adevărată criză în sector. Criza a început ca una ciclică, dar acum a devenit structurală și amenință viabilitatea economică a industriei. Costurile operaționale au sărit în aer și au consecințe grave asupra veniturilor pescarilor, în așa măsură încât întregul sector al producției și toate regiunile de coastă sunt acum afectate. În consecință, salut solicitarea Parlamentului nostru de a introduce mai multă flexibilitate în regimul de subvenții *de minimis*. În ciuda unui context de dificultate bugetară, pescarii nu ar înțelege dacă Uniunea nu ar reuși să le rezolve preocupările. În afară de aceasta, rezoluția solicită acordarea unei atenții speciale pescuitului de coastă la scară mică și regiunilor în cauză. În opinia mea, acest lucru este indispensabil întrucât, deși întregul sector este afectat, facturile la energie în creștere vor avea un impact mai puternic asupra pescuitului tradițional decât asupra pescuitului industrial. Consider că situațiile excepționale necesită măsuri excepționale. Prin urmare, voi rămâne atentă la propunerile pe care le va prezenta Comisia pentru a liniști și sprijini pescarii noștri.

Propunere de rezoluție B7-0286/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris. – (PT)* Sunt în favoarea acestei propuneri de rezoluție a Parlamentului European întrucât exprimă nemulțumirea acestuia față de Comisie din cauza faptului că, până la sfârșitul lui 2009, numai 75 % din volumul total de sprijin financiar în valoare de 21 de miliarde de euro a fost pus în totalitate la dispoziție pentru numai 50 000 de întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri). Birocrația administrativă excesivă care este un obstacol pentru majoritatea IMM-urilor trebuie înlăturată. Este nevoie nu numai de simplificare, ci și de un sistem îmbunătățit de accesare a acestei finanțări pentru companii.

Roberta Angelilli (PPE), *în scris. – (IT)* Comisia acordă o mare atenție întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri): celor 23 de milioane de IMM-uri care formează țesutul economic al UE și sunt o sursă de inovare și de creativitate, permițând Europei să continue să se distingă pe piețele mondiale. Puțin câte puțin, birocrația și legislația – care, până de curând, a înăbușit în fașă dezvoltarea micilor companii inovatoare – au fost înlăturate și tinerii încep să vadă luminița viitorului stabil care să sperăm că este plin de oportunități. Antreprenoriatul, formarea, flexibilitatea, legiferarea inteligentă și accesul la credite sunt

cuvintele cheie ale Actului privind piața unică, un cadru care definește politica UE privind IMM-urile prin asistență specifică și activități de formare pentru tineri.

Acum, după definirea multor inițiative, este responsabilitatea statelor membre și a Uniunii Europene ca întreg să le pună în aplicare în mod corespunzător, oferind IMM-urilor mai multă libertate în acțiunile lor, permițându-le să participe la ofertele publice, adoptând brevetul european unic pe viitor și punând rapid în aplicare directiva privind plățile întârziate. Nu cumva să uităm că este nevoie de investiții pentru a evita irosirea eforturilor depuse până acum, deoarece numai investițiile pot afecta funcționarea corespunzătoare a mecanismului și a competitivității europene.

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris*. – „Small Business Act” se bazează pe o serie de piloni, cum ar fi accesul la finanțare, accesul la piața unică, piețe internaționale și achizițiile publice. Progresele înregistrate în statele membre în ceea ce privește adoptarea unor măsuri concrete pentru îmbunătățirea climatului de afaceri pentru întreprinderile mici și mijlocii nu sunt uniforme și, uneori, chiar marginale, în ciuda angajamentelor politice declarate față de principiile conținute în acest document. În Uniunea Europeană, 23 de milioane de întreprinderi mici și mijlocii, care reprezintă aproximativ 99 % din totalul întreprinderilor și oferă peste 100 de milioane de locuri de muncă, contribuie în mod fundamental la creșterea economică, coeziunea socială și crearea de locuri de muncă. IMM-urile se confruntă cu probleme importante în ceea ce privește extinderea activităților lor, îmbunătățirea capacităților lor de inovare și accesul la piețe.

De aceea, îndemn statele membre să adopte fără întârziere propunerea referitoare la statutul societății private europene, care ar permite IMM-urilor să desfășoare activități comerciale pe întreg teritoriul UE, reducând totodată costurile și încurajând creșterea în acest domeniu, promovând reducerea cu 25 % a sarcinilor administrative și stimulând activitățile comerciale. Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții. Există 23 de milioane de întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) în UE, care reprezintă aproximativ 99 % din totalul întreprinderilor și asigură peste 100 de milioane de locuri de muncă. Acestea aduc o contribuție fundamentală creșterii economice, coeziunii sociale și creării de locuri de muncă, constituie o sursă majoră de inovare și joacă un rol vital în menținerea și creșterea nivelului de ocupare a forței de muncă și contribuie la realizarea principalelor obiective ale inițiativei emblematice UE 2020. Small Business Act adoptat în 2008 a reprezentat o etapă politică semnificativă destinată să îmbunătățească mediul afacerilor pentru IMM-uri, asigurând o legiferare mai bună și mai simplă și simplificând accesul la piață. Cu toate acestea, IMM-urile se confruntă în continuare cu probleme grave în ceea ce privește extinderea activităților și capacităților inovatoare și este dificil pentru acestea să aibă acces la piețe, mai ales din cauza dificultăților în a obține finanțare și a obstacolelor administrative, care ar trebui de asemenea să fie mai reduse. Statele membre ar trebui să pună în aplicare urgent toate dispozițiile Small Business Act pentru a stabili un mediu de afaceri clar și coerent.

Regina Bastos (PPE), *în scris*. – (PT) Small Business Act (SBA) este cadrul strategic pentru mai buna exploatare a potențialului pentru creștere și inovare al întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) din UE. Există în jur de 23 de milioane de întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) în UE, care reprezintă circa 99 % din totalul societăților comerciale și care asigură peste 100 de milioane de locuri de muncă, jucând un rol important pentru creșterea economică, coeziunea socială și crearea de locuri de muncă.

Această rezoluție, pentru care am votat, conștientizează că unele inițiative SBA au fost lansate. Cu toate acestea, se pot face mult mai multe pentru a ajuta IMM-urile europene, anume: punerea în aplicare rapidă de către statele membre a Directivei privind plățile întârziate; crearea de mecanisme mai bune ale Comisiei pentru a încuraja statele membre să aplice principiile SBA; adoptarea de către statele membre, fără întârziere, a ultimei propuneri rămase privind statutul societății private europene; aplicarea cu regularitate de către Comisie și de către statele membre a testului IMM-urilor ca parte din evaluările impactului; reducerea urgent necesară a sarcinii birocratice și administrative asupra IMM-urilor; și acordarea Programului „Erasmus pentru tineri întreprinzători” un statut permanent și un buget suficient.

Jan Březina (PPE), *în scris.* – (CS) Am votat pentru proiectul de rezoluție deoarece salut inițiativa Actului privind piața unică și în special măsurile legislative care permit întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) să beneficieze pe deplin de piața unică, precum normele europene pentru fondurile de capital de risc, normele revizuite privind TVA-ul și simplificarea directivelor privind normele de contabilitate. În același timp, consider că este nevoie să se consolideze dialogul dintre IMM-uri și agenții de achiziții publice pentru a simplifica participarea IMM-urilor la procedurile de atribuire a contractelor. În aceste circumstanțe, consider că ar fi adecvat să se analizeze posibilități de acordare a unui ajutor IMM-urile în vederea creării de parteneriate și de consorții și a participării în comun la procedurile de achiziții publice. Comisia ar trebui să realizeze o evaluare a impacturilor și să ia în considerare posibilitatea majorării pragurilor pentru achiziții publice de la nivelul UE, ceea ce va permite IMM-urilor să participe la contracte ce ar fi, în caz contrar, supuse unor cerințe specifice pe care IMM-urile nu ar putea să le îndeplinească.

Aș dori, de asemenea, să solicit Comisiei să analizeze modalități de îmbunătățire a publicării tuturor anunțurilor de achiziții publice pe tot teritoriul UE și de eliminare a sarcinilor administrative care împiedică întreprinderile europene să participe la proceduri de achiziții publice transfrontaliere. Statele membre se confruntă atunci cu sarcina aplicării mai sistematice a Codului european de bune practici de facilitare a accesului IMM-urilor la procedurile de achiziții publice.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Salut crearea și dezvoltarea Small Business Act (SBA), care, după părerea mea, oferă soluții adecvate la principalele obstacole întâmpinate de întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) în ceea ce privește extinderea activităților și crearea acestora. Multe dintre aceste obstacole se datorează birocratizării excesive și dificultăților de a obține finanțare. SBA îndeamnă statele membre să îmbunătățească mediul de afaceri pentru IMM-uri, așadar principiul acestuia ar trebui aplicat și pus în aplicare în mod corespunzător.

Nessa Childers (S&D), *în scris.* – Small business Act a fost unul dintre cele mai proactive acte din ultimii trei ani și este important ca UE să se concentreze în continuare pe IMM-uri.

George Sabin Cutaș (S&D), *în scris.* – Am votat pentru Rezoluția Parlamentului referitoare la revizuirea „Small Business Act” deoarece mai sunt încă pași importanți de realizat pentru a facilita buna funcționare a IMM-urilor din UE.

IMM-urile reprezintă ceea ce numim, din punct de vedere economic, „coloana vertebrală a UE”. Astfel, 99 % din totalul întreprinderilor europene sunt IMM-uri, acestea oferind peste 100 de milioane de locuri de muncă. Uniunea Europeană încurajează dezvoltarea acestora, însă, pe plan național, IMM-urile se confruntă în continuare cu dificultăți în obținerea finanțării sau cu sarcini administrative care depășesc, de multe ori, cerințele din

directivele europene. De aceea, am votat pentru o intensificare a eforturilor din partea statelor membre în ceea ce privește o mai bună implementare a principiilor conținute în SBA.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris.* – (FR) IMM-urile sunt esențiale pentru dinamismul economiei europene. Există 23 de milioane de IMM-uri în cadrul UE; acestea angajează mai puțin de 250 de persoane, iar cifra lor de afaceri nu depășește 50 de milioane de EUR; acestea reprezintă 99 % din întreprinderile europene și utilizează aproape 70 % din forța de muncă din sectorul privat. În contextul unei redresări dificile și al unei concurențe economice internaționale sporite, crearea unei strategii europene ar fi de dorit. „Small Business Act” vizează sporirea antreprenoriatului în Europa și ajutorarea întreprinderilor pentru a crește. Prin urmare, este absolut necesar să reducem formalitățile administrative și să instituim o administrare modernă adaptată la nevoile IMM-urilor. De aceea, Comisia trebuie să creeze un sistem unificat pentru crearea unei întreprinderi. De asemenea, ar fi utilă introducerea unui „test al IMM-urilor” pentru a evalua impactul tuturor legislațiilor viitoare asupra IMM-urilor și pentru a verifica dacă această legislație nu va sufoca potențialul de creștere pe care îl dețin aceste întreprinderi.

Christine De Veyrac (PPE), *în scris.* – (FR) Salut adoptarea rezoluției Parlamentului European referitoare la revizuirea „Small Business Act”, care adaptează măsurile de sprijin europene pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) la noul context care rezultă în urma crizei economice din 2008 și asigură că acestea pot îndeplini obiectivele Strategiei Europa 2020. IMM-urile au fost primele care au fost afectate de criza financiară și bancară care a avut loc în ultimii câțiva ani, care a redus accesul acestora la finanțare și la piețe. Această versiune nouă a Small Business Act trebuie, prin urmare, să acorde mai mult sprijin inovării în rândul IMM-urilor diversificând instrumentele de finanțare și reducând cât mai mult posibil sarcinile administrative cu care acestea se confruntă.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Numai întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) reprezintă în jur de 99 % din toate întreprinderile și furnizează peste 100 de milioane de locuri de muncă în Uniunea Europeană. Prin urmare, rolul acestora este esențial pentru creșterea economică, coeziunea socială și crearea de locuri de muncă.

Small Business Act (SBA) se bazează pe principii cheie precum accesul la finanțare, accesul la piețe și o mai bună legiferare. Cu toate acestea, este incontestabil faptul că IMM-urile se luptă în continuare cu o serie de probleme, precum dificultatea extinderii activităților lor, problemele privind accesarea piețelor sau nenumărabilele dificultăți în a obține finanțare.

Prin urmare, salut concluziile din revizuirea Comisiei și mă bucur foarte mult să văd că noile propuneri vizează să îmbunătățească accesul la finanțare și la piețe și să avanseze cu procesul de reducere a birocrăției.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Această propunere de rezoluție a Parlamentului European se referă la o revizuire a Small Business Act (SBA). SBA reprezintă o serie de principii care vizează sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) în privința accesului la finanțare și la piețe, precum și a îmbunătățirii legislației. Rolul social, economic și financiar al IMM-urilor în Uniunea Europeană este incontestabil. Acestea sunt în număr de aproape 23 de milioane în UE, reprezentând 99 % din totalul întreprinderilor și asigurând peste 100 de milioane de locuri de muncă. Criza financiară actuală a avut un impact negativ asupra acestor companii. De aceea, revizuirea legislației actuale este necesară pentru a facilita accesul la finanțare; pentru a reduce costurile administrative și toată birocrăția; pentru a încuraja economisirea de energie, întrucât doar 24 % din întreprinderi

recunosc în prezent importanța acesteia; pentru a îmbunătăți tehnologia întreprinderilor prin ecoinovare; pentru a promova niveluri mai bune de calificare, de educație și de formare profesională; și pentru a promova internaționalizarea și buna guvernare. Prin urmare, salut adoptarea acestei rezoluții și sper că toate IMM-urile vor beneficia de aceste măsuri și vor prospera, întrucât toți europenii vor beneficia de acest lucru.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Avem în fața noastră încă o rezoluție plină de contradicții. De o parte, trebuie salutăta numirea de către Comisie a noului delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) și trebuie sprijinit mandatul acestuia pentru monitorizarea punerii în aplicare a Small Business Act (SBA) de către statele membre și promovarea intereselor IMM-urilor în Comisie, garantând, în special, aplicarea efectivă a principiului „a gândi mai întâi la scară mică”. Acesta face o recomandare pozitivă solicitând statelor membre să numească delegați naționali pentru IMM-uri care să coordoneze politicile privind IMM-urile și să controleze implementarea SBA în diferite administrații.

Considerăm că este pozitiv și faptul că accentuează că sarcina administrativă crește, în termeni relativi, odată cu reducerea mărimii întreprinderii și solicită să se facă o deosebire între microîntreprinderi, întreprinderile mici și întreprinderile mijlocii.

De cealaltă parte totuși, rezoluția nu se ocupă – sau nu reușește să abordeze suficient – o serie de constrângeri, directe și indirecte, cu care sunt însărcinate în prezent IMM-urile, multe dintre care sunt rezultatul politicilor dominante la nivel UE.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* De cealaltă parte, acesta „salută numirea de către Comisie a noului delegat pentru [întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri)] și sprijină mandatul acestuia privind monitorizarea progreselor înregistrate de statele membre în implementarea [Small Business Act (SBA)] și promovarea intereselor IMM-urilor în toate serviciile Comisiei, asigurând în special aplicarea efectivă a principiului „a gândi mai întâi la scară mică”; invită statele membre să numească delegați naționali pentru IMM-uri care să coordoneze politicile privind IMM-urile și să monitorizeze implementarea SBA în diversele servicii administrative”.

De cealaltă parte totuși, acesta nu critică sau nu propune alternative la politicile neo-liberale și restrictive referitoare la Pactul de stabilitate și creștere, care provoacă atât de multe probleme pentru IMM-uri și pentru publicul general.

Cu toate acestea, este pozitiv faptul că accentuează că sarcina administrativă crește, în termeni relativi, odată cu reducerea mărimii întreprinderii și solicită, prin urmare, să se facă o deosebire între microîntreprinderi, întreprinderile mici și întreprinderile mijlocii; și că subliniază că microîntreprinderile – cu mai puțin de 10 angajați – constituie 91,8 % din totalul întreprinderilor UE și merită așadar mai multă atenție și abordarea adaptată care le corespunde.

Vom monitoriza modul în care se va desfășura această punere în aplicare.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *în scris. – (GA)* Există 23 de milioane de întreprinderi mici și mijlocii în Uniunea Europeană și acestea angajează peste 100 de milioane de oameni. Small Business Act este o politică importantă și vizează simplificarea accesului la finanțare și la piață și îmbunătățirea reglementării. O parte foarte importantă a actului este reducerea birocrăției care afectează IMM-urile din Irlanda și din UE.

Françoise Grossetête (PPE), *în scris. – (FR)* Parlamentul European a dat astăzi dovadă de sprijin pentru 23 de milioane de întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) din Uniunea

Europeană, care reprezintă mai mult de 100 de milioane de locuri de muncă și aduc o contribuție esențială la creșterea economică, coeziunea socială și crearea de locuri de muncă.

Obiectivul a fost de a evalua progresele făcute și de a planifica noi acțiuni cu scopul de a răspunde provocărilor asociate cu criza economică.

Putem observa o îmbunătățire a situației IMM-urilor, dar încă mai trebuie făcute progrese. IMM-urile se confruntă în continuare cu probleme considerabile în ceea ce privește extinderea activităților lor și uneori supraviețuirea. Prin urmare, este necesară reducerea birocrăției prin consolidarea controlului și prin legiferarea inteligentă.

Trebuie luată rapid o decizie referitoare la statutul societății private europene și, în același mod, trebuie să avansăm urgent către adoptarea unui brevet unic european. În același timp, trebuie să garantăm punerea în aplicare corespunzătoare a „testului IMM-urilor” în toate propunerile legislative, în special la nivel național.

În sfârșit, IMM-urile joacă un rol esențial în inovarea europeană. Ar trebui să continuăm să simplificăm finanțarea cercetării și dezvoltării pentru a crește capacitatea acestora pentru inovație prin ciclul de inovație.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) IMM-urile reprezintă 99 % din întreprinderile din Uniunea Europeană. În consecință, am votat în favoarea revizuirii Small Business Act, o rezoluție care recunoaște rolul esențial al IMM-urilor în economia europeană. Sprijin un cadru strategic care să meargă și mai departe în acordarea de ajutor IMM-urilor în perioade de recesiune și asta în multe domenii. Astfel, salut un regulament inteligent care ușurează sarcina administrativă suportată de acești parteneri economici importanți și care facilitează accesul acestora la finanțare și la piețe noi, astfel încât să poată investi și crește. În sfârșit, este important de subliniat că cercetarea, inovarea și formarea ar trebui sprijinite astfel încât IMM-urile noastre să poată beneficia pe deplin de piața unică.

Małgorzata Handzlik (PPE), *în scris.* – (PL) În calitate de reprezentantă a Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat), am participat la activitatea și la negocierile referitoare la Directiva privind plățile întârziate, care este una dintre propunerile legislative esențiale anunțate în versiunea originală a Small Business Act. Sper că statele membre se vor strădui să pună în aplicare dispozițiile acesteia în mod corect și cât mai rapid posibil. Small Business Act este o propunere bună pentru întreprinderile mici și mijlocii. Cu toate acestea, am îndoieli cu privire la evaluarea calitativă a activității întreprinse. De exemplu, aș dori să menționez anexa la revizuirea redactată de Comisia Europeană. Anexa conține exemple de câteva bune practici și, printre acestea, în partea referitoare la piața unică, menționează faptul că 22 de state membre au creat ghișee unice operaționale (puncte de contact unic). Aș dori să reamintesc tuturor că aceste puncte au fost instituite în urma Directivei privind serviciile.

Cu mai puțin de trei luni în urmă, acest Parlament a adoptat un raport referitor la punerea în aplicare a Directivei privind serviciile, în care atragem atenția mai ales asupra faptului că ghișeele unice nu sunt pe deplin operaționale, că, în majoritatea cazurilor, acestea nu permit completarea formalităților prin mijloace electronice și că nu funcționează în modul în care se așteaptă întreprinderile. Sper că atragerea atenției asupra ghișeelor unice individuale care reprezintă exemple bune va fi urmată de eforturi sporite de a îmbunătăți funcționarea tuturor acestora, astfel încât să fie într-adevăr în serviciul întreprinderilor mici și mijlocii.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui document deoarece salutăm revizuirea de către Comisie a SBA și își exprimă sprijinul pentru noile propuneri care se axează pe îmbunătățirea în continuare a accesului la finanțare, îmbunătățirea accesului la piețe și reducerea sarcinii administrative prin intermediul unei guvernante consolidate și al monitorizării prin reglementări inteligente. Cred că statele membre ar trebui să adopte fără întârziere ultimele propuneri rămase referitoare la statutul societăților private europene, care ar permite IMM-urilor să desfășoare activități comerciale pe tot teritoriul UE, reducând totodată costurile și încurajând creșterea în acest domeniu. Trebuie, de asemenea, să promovăm reducerea cu 25 % a sarcinii administrative menționate în SBA, care ar contribui la eficacitatea Actului privind piața unică, ar lupta împotriva politicilor economice cu caracter protecționist ale statelor membre și ar stimula activitățile comerciale în UE. Statele membre trebuie să pună în aplicare rapid Directiva revizuită privind plățile întârziate pentru a combate în mod eficace întârzierile în efectuarea plăților și efectele negative ale acestora, în special asupra IMM-urilor. Statele membre ar trebui să evite și excesul de zel prin depășirea cerințelor legislației UE atunci când transpun directivele în dreptul național. Sarcina administrativă crește, în termeni relativi, odată cu reducerea mărimii întreprinderii – o dispoziție disproporționată și eronată care reduce înființarea de IMM-uri. Trebuie să se facă o deosebire între microîntreprinderi, întreprinderile mici și întreprinderile mijlocii. Consider că întreprinderile mici ar trebui ajutate să-și sporească capacitatea de concurență pe piețele internaționale prin sporirea capacității lor de export, difuzarea de informații despre programele și inițiativele care facilitează accesul la piețele internaționale și pătrunderea pe ele a bunurilor și serviciilor IMM-urilor și asigurarea reprezentării adecvate a intereselor întreprinderilor mici în negocierile comerciale bilaterale și multilaterale.

David Martin (S&D), *în scris.* – Salut revizuirea de către Comisie a SBA și îmi exprim sprijinul pentru noile propuneri care se axează pe îmbunătățirea în continuare a accesului la finanțare, îmbunătățirea accesului la piețe și debirocratizarea în continuare prin intermediul unei guvernante consolidate și al monitorizării, precum și prin intermediul unor reglementări și măsuri inteligente, cum ar fi analiza performanței IMM-urilor.

Iosif Matula (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea revizuirii proiectului „Small Business Act”, deoarece consider că Uniunea Europeană trebuie să continue procesul de consolidare a mecanismelor de sprijin în vederea eliminării obstacolelor care stau în calea dezvoltării durabile a Întreprinderilor Mici și Mijlocii, astfel încât potențialul acestora să poată fi exploatat pe deplin. Luând în considerare rolul vital pe care IMM-urile îl au pentru economia europeană și contribuția acestora la stimularea creșterii economice, ocuparea forței de muncă și coeziunea socială, se impune implementarea unor acțiuni ce vizează asigurarea unui cadru optim pentru dezvoltarea IMM-urilor. În acest context, doresc să subliniez necesitatea intensificării eforturilor statelor membre de sprijinire a politicilor care au ca scop promovarea antreprenorialului, crearea unui mediu de afaceri favorabil IMM-urilor. De asemenea, trebuie ținut cont de rolul cheie pe care schimbul de bune practici îl joacă în cadrul acestor politici. Îmbunătățirea accesului IMM-urilor la finanțare și pe piața unică, reducerea birocrăției, precum și o mai bună aplicare a Small Business Act de către statele membre trebuie să reprezinte priorități la nivel național și european.

Mario Mauro (PPE), *în scris.* – (IT) Revizuirea Small Business Act (SBA) și noile propuneri pe care le conține sunt instrumente necesare pentru a consolida și revitaliza cele 23 de milioane de întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), care s-au dovedit a fi adevăratul zid de apărare împotriva crizei economice. În cadrul economiei europene ca întreg, IMM-urile

reprezintă 99 % din totalul de întreprinderi și asigură locuri de muncă pentru aproape 100 de milioane de europeni. Trebuie să continuăm să lucrăm pentru a consolida și sprijini IMM-urile să revitalizeze creșterea, concentrându-se și asupra îmbunătățirii competitivității și inovării. Aceste propuneri reflectă în mod fidel aceste nevoi. O importanță deosebită au actualizarea SBA în conformitate cu obiectivele Strategiei UE 2020 și toate acțiunile de facilitare a creșterii IMM-urilor prin simplificare și sprijin, nu numai în ceea ce privește investițiile, ci și provocările pe care le aduc astăzi globalizarea și schimbările climatice.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris. – (FR)* Încă un text care încearcă să reducă standardele autorităților publice în beneficiul întreprinzătorilor. „Small Business Act” european și revizuirea acestuia nu sunt preocupate de interesul general, nici de angajații IMM-urilor. Singura virtute a acestei rezoluții, care este sprijinită de toate grupurile politice, mai puțin de al meu, este faptul că deploră situația actuală și că se laudă cu eficiența energetică pe care o subminează în altă parte prin încurajarea exporturilor nelimitate. Ipocrită și răuvoitoare. Mă abțin de la încurajarea intenției și denunț ipocrizia.

Nuno Melo (PPE), *în scris. – (PT)* Nu putem uita faptul că cele 23 de milioane de întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) din UE, care reprezintă circa 99 % din totalul întreprinderilor europene și care asigură peste 100 de milioane de locuri de muncă, aduc o contribuție fundamentală creșterii economice, coeziunii sociale și creării de locuri de muncă, sunt o importantă sursă de inovare și joacă un rol vital în menținerea și creșterea nivelului de ocupare a forței de muncă și contribuie la realizarea principalelor obiective ale inițiativelor emblematice Europa 2020. Small Business Act (SBA) se bazează pe o serie de piloni de politică importanți, cum ar fi accesul la finanțare, accesul la piețe – piața unică, piețele internaționale, achizițiile publice – și o mai bună legiferare. Trebuie să încurajăm statele membre să adopte orientările acesteia pentru a ajuta IMM-urile în această perioadă de criză.

Claudio Morganti (EFD), *în scris. – (IT)* Sunt foarte pozitiv în privința acestei rezoluții referitoare la revizuirea Small Business Act, întrucât conține măsurile corecte care trebuie luate pentru a ușura desfășurarea activității comerciale a celor peste 23 de milioane de întreprinderi mici și mijlocii. Principalele puncte includ aplicarea unei noi serii de măsuri care acordă un acces mai ușor la credit prin sprijinul public pentru sistemele de garanție și un angajament puternic pentru încurajarea cofinanțării microcreditului. Mai mult decât o mulțime de stimulente și finanțare specifică, întreprinderile noastre mici și mijlocii au nevoie de o libertate de acțiune sporită și mai simplă, deci de mai puțină birocrație și de anumite garanții. Referitor la acest ultim aspect, ar trebui să îndemnăm statele membre să rezolve chestiunea plăților întârziate, care a creat și continuă să creeze probleme grave și dificultăți. În sfârșit, aș dori să subliniez că internaționalizarea ar putea fi noua frontieră pentru relansarea întreprinderilor mici și mijlocii și, prin urmare, toate instrumentele care vor permite expansiunea dincolo de granițele acestora vor fi binevenite. Este o provocare dificilă, în special pentru întreprinderile mai mici și, din acest motiv, necesită o atenție mai mare și mai mult sprijin din partea Uniunii Europene.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestui document deoarece consider că stimulentele pentru activitățile comerciale la scară mică stabilite în Small Business Act reprezintă calea către sporirea competitivității Uniunii Europene. În special, aș dori să atrag atenția asupra două aspecte ale rezoluției pe care am adoptat-o. În primul rând, atenția pentru educație și formare profesională. Tinerii în special sunt cei care vor crea și vor participa la viitorul UE. Prin urmare, este deosebit de important ca aceștia să fie întreprinzători și pregătiți să creeze o economie UE eficientă și competitivă.

Utilizarea eficientă a resurselor este un alt aspect legat și de calitatea viitoare a vieții în UE. Vorbim mereu despre acest lucru, dar, până acum, în practică am luat din păcate prea puține măsuri pentru ca vorbele noastre să poată fi transpuse în realitate. De cealaltă parte, utilizarea eficientă a resurselor ca măsură de sine stătătoare nu este suficientă – în general trebuie să existe o atitudine durabilă față de mediu în fiecare etapă a dezvoltării întreprinderii. Prin urmare, solicit atât Comisiei Europene, cât și statelor membre să acorde cât mai multă atenție posibil dezvoltării unui antreprenoriat sporit în rândul tinerilor și încurajării utilizării eficiente a resurselor și sprijinirii altor inițiative de economisire a energiei.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris. – (PT)* Această rezoluție vizează să ofere perspectiva Parlamentului European asupra analizei privind „Small Business Act” al Comisiei. Astfel, Parlamentul se folosește de această rezoluție pentru a-și exprima sprijinul pentru noile propuneri care vizează îmbunătățirea accesului întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) la finanțare și la piețe; pentru ca măsurile să continue procesul de reducere a birocrăției prin intermediul guvernării consolidate și al monitorizării; pentru legiferarea inteligentă; și pentru măsurile precum revizuirea performanței IMM-urilor.

După cum am declarat anterior, consolidarea IMM-urilor este esențială pentru a promova creșterea economică. În această privință, ceea ce propune Parlamentul referitor la cercetare și la inovare – mai precis simplificarea procedurilor de finanțare a cercetării, dezvoltării și inovării (C-D-I) și promovarea gestionării corespunzătoare a programului, în special pentru IMM-uri – are o importanță deosebită, întrucât consolidează capacitățile de inovare pe durata întregului ciclu, inclusiv inovarea în nanotehnologie în viitorul cadru financiar pentru cercetare și inovare. Susțin și investițiile destinate să sprijine IMM-urile locale de exemplu prin implicarea centrelor de inovare, a camerelor de comerț, a organizațiilor comerciale și a grupurilor de inovare din toată piața unică.

Paulo Rangel (PPE), *în scris. – (PT)* Întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) reprezintă circa 99 % din totalul întreprinderilor europene și aduc o contribuție esențială creșterii economice: acestea sunt deosebit de potrivite pentru a fi vehicule ale inovării, precum și o sursă de locuri de muncă și de bogăție. În consecință, este esențial să le oferim în continuare condiții pentru a se putea dezvolta și deveni sigure pe piață, garantându-le acces la finanțare și la potențialele avantaje ale pieței unice. Prin urmare, este important să felicităm Comisia pentru analiza asupra Small Business Act și să sprijinim noile propuneri avansate pentru a urmări obiectivele privind sprijinirea IMM-urilor.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris. – (FR)* Nouăzeci și nouă la sută din societățile europene sunt IMM-uri. Două treimi din locurile de muncă din sectorul privat sunt asigurate pe baza IMM-urilor. IMM-urile produc mai mult de jumătate din valoarea adăugată europeană. Nu va exista o veritabilă redresare a economiei sau o creștere economică pe termen lung fără o acțiune substanțială din partea autorităților publice, fie locale, naționale sau europene, în favoarea întreprinderilor mici și mijlocii. Prin adoptarea „Small Business Act” în 2008, Comisia Europeană a făcut primul pas decisiv către întreprinderile mici și mijlocii prin introducerea principiului „a gândi mai întâi la scară mică” în toate domeniile legislației. În ciuda multor propuneri care au fost prezentate în ultimii trei ani – mă gândesc la Directiva privind plățile întârziate în special – încă mai trebuie făcute multe progrese pentru a ușura lucrurile pentru întreprinderile mici și mijlocii, nu numai referitor la sarcina administrativă cu care acestea trebuie să se confrunte, ci și referitor la dificultatea privind accesarea fondurilor. Comisia Europeană trebuie să continue pe calea pe care a definit-o în SBA în 2008. Acesta este lucrul la care îndeamnă această rezoluție, căreia îi acord sprijinul meu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Rezoluția se axează în special pe: (1) mediul legislativ, solicitând o punere în aplicare mai bună a testului IMM-urilor – mai ales în statele membre – și reducerea birocrăției și a sarcinilor administrative; (2) îmbunătățirea accesului IMM-urilor la finanțare prin finanțare și instrumente suplimentare în cadrul BEI (precum mecanismul de finanțare cu partajarea riscurilor și finanțarea echitabilă) și un PIC extins (și independent); (3) îmbunătățirile necesare pentru a asigura participarea IMM-urilor la procedurile de achiziții publice; (4) simplificarea și orientarea specifică mai bună a programelor C-D-I pentru a stimula capacitatea IMM-urilor de gestionare a inovării, accesul la serviciile de C-D-I și la alte servicii pentru întreprinderi bazate pe cunoștințe, precum de exemplu centrele și universitățile de transfer al tehnologiilor; (5) nevoia de a acorda mai multă atenție competențelor necesare și altor aspecte sociale și privind piața forței de muncă, aspecte care afectează antreprenoriatul și capacitatea IMM-urilor de a-și realiza potențialul de ocupare a forței de muncă, în special competențele manageriale, cele din domeniul tehnologiilor digitale și cele privind durabilitatea. (6) acțiunile de îmbunătățire a eficienței energetice: proiectele sectoriale pentru IMM-uri destinate să identifice inovările pentru utilizarea eficientă a resurselor în cadrul lanțului valoric și al lanțului de aprovizionare; adoptarea unui plan de acțiune ambițios privind ecoinovarea și mai multe fonduri pentru acesta prin intermediul PIC; măsuri rentabile de eficiență energetică pentru a ajuta IMM-urile să își reducă facturile la energie;

Oreste Rossi (EFD), *în scris*. – (IT) Sprijin raportul referitor la revizuirea Small Business Act întrucât vizează îmbunătățirea accesului la credit și la piață pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri). În această perioadă de criză pentru întreprinderile europene, trebuie să acordăm asistență IMM-urilor, permițându-le să își sporească abilitățile și know-how-ul, solicitându-le să sprijine programele de gestionare destinate să pună în aplicare cercetarea, dezvoltarea și inovarea. Raportul conștientizează rolul esențial al IMM-urilor în tranziția către o economie caracterizată de eficiența energetică și este de asemenea esențial să conștientizeze rolul tinerilor întreprinzători. Pentru aceștia din urmă, UE ar trebui să își ia un angajament să instituționalizeze programul Erasmus pentru a le oferi ocazia să se dezvolte.

Marc Tarabella (S&D), *în scris*. – (FR) Salut adoptarea rezoluției privind revizuirea „Small Business Act” cu o majoritate zdrobitoare în Parlamentul European. IMM-urile, care reprezintă 99 % din întreprinderile europene, asigură două treimi din locurile de muncă în sectorul privat și generează peste jumătate din valoarea adăugată creată în total de societățile care funcționează în UE. IMM-urile joacă un rol esențial în inovare, cercetare și dezvoltare. Prin adoptarea „Small Business Act” în 2008, Comisia Europeană a făcut primul pas decisiv către întreprinderile mici și mijlocii prin introducerea principiului „a gândi mai întâi la scară mică” în toate domeniile legislației.

Multe propuneri au fost analizate în trei ani, precum Directiva privind plățile întârziate. Cu toate acestea, încă mai avem multe de făcut pentru a ușura viața IMM-urilor în ceea ce privește birocrăția cu care se confruntă și accesul la finanțare, care este adesea dificil. Această rezoluție solicită Comisiei Europene să continue pe calea unei considerații sporite pentru motoarele prosperității și creșterii economice pe care le reprezintă IMM-urile.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris*. – (LT) După cum a observat în mod precis raportoarea, întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) sunt coloana vertebrală a societății europene și motorul economiei noastre. Acest lucru este valabil și despre Lituania, unde 99,4 % din companiile lituaniene angajează mai puțin de 250 de persoane. Potrivit statisticilor guvernului, în ianuarie 2011, în Lituania funcționau peste 66 500 de IMM-uri. Lucrul de

care are nevoie cu disperare Lituania este o legiferare mai inteligentă, mai puțină birocrație și mai puține sarcini administrative. Obținerea permiselor de planificare este una dintre cele mai mari probleme cu care se confruntă investitorii din Lituania. Conform unui raport al băncii mondiale, trebuie efectuate 17 proceduri pentru a obține permisiunea și acest lucru ar putea dura 162 de zile. În acest domeniu, conform clasificării Băncii Mondiale, Lituania se plasează pe locul 59 în lume. Protecția investitorilor în Lituania este o problemă și mai mare; în acest domeniu, Lituania se plasează pe locul 93. Acest lucru chiar nu este bun. Consider că o strategie reușită pentru încurajarea IMM-urilor inovatoare ar trebui să fie sprijinită nu numai prin subvenții, ci și prin crearea unui mediu de afaceri în care IMM-urile să aibă mai multă libertate și acces îmbunătățit la diferite surse de finanțare. Cred, de asemenea, că IMM-urile ar trebui să acorde mai multă atenție aspectelor sociale și celor privind piața forței de muncă, aspecte care afectează antreprenoriatul și capacitatea lor de a recruta angajați cu competențe corespunzătoare.

Derek Vaughan (S&D), *în scris*. – Salut această rezoluție, care avertizează în privința birocrației excesive pentru IMM-uri. Cele 23 de milioane de IMM-uri din UE asigură peste 100 de milioane de locuri de muncă și aduc o contribuție esențială creșterii economice, coeziunii sociale și creării de locuri de muncă. Trebuie să ne asigurăm că aceste activități esențiale nu sunt împiedicate de birocrație și sunt de acord că UE trebuie să își reînnoiască eforturile pentru a reduce sarcinile administrative. Mă bucur că aproape toate propunerile legislative din cadrul Small Business Act au fost adoptate, dar îndemn statele membre să pună în aplicare cât mai repede Directiva revizuită privind plățile întârziate.

Rezoluția subliniază și potențialul economiei de energie al IMM-urilor – în prezent numai 24 % din IMM-uri sunt implicate în acțiunile destinate să reducă impactul acestora asupra mediului; dacă IMM-urile ar aplica măsuri rentabile privind eficiența energetică, acestea și-ar putea reduce facturile la energie și și-ar spori investiția.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Am votat împotriva rezoluției privind revizuirea Small Business Act înaintată de Comisia Europeană în februarie 2011. Această revizuire – în special reducerea costurilor și sarcinilor administrative și birocratice – este consecventă cu Actul în forma sa actuală. Propunerea acesteia de a armoniza sistemele de impozitare nu trebuie să ducă la încă o reducere a taxelor asupra întreprinderilor – întreprinderi mici, desigur – în timp ce salariile sunt afectate de planurile de austeritate. Este adevărat că revizuirea vizează îmbunătățirea accesului IMM-urilor la finanțare, dar nu menționează aspectele sociale și de mediu și nici măcar nu se referă la planul Comisiei Europene pentru o inițiativă pentru antreprenoriatul social, anunțată pentru sfârșitul acestui an. Este adevărat că, făcând această propunere, revizuirea Small Business Act ne îndreaptă puțin către o economie socială, dar face acest lucru prin slăbiciunea sa în privința provocărilor asociate cu aceste forme diferite de acțiune. La fel ca Directiva privind serviciile media audiovizuale, revizuirea Small Business Act nu trage învățămintele din raportul Monti referitor la reinstituirea încrederii cetățenilor în Uniunea Europeană. Prin urmare, aceasta încă se conformă aceleiași logici ultraliberale privind integrarea europeană pe care o condamnăm de mulți ani, o logică care este, mai presus de toate, centrată pe piață și pe nevoile acesteia.

Dominique Vlasto (PPE), *în scris*. – (FR) Întreprinderile mici și mijlocii din Europa sunt plămânii activității noastre economice. Dezvoltarea, modernizarea și competitivitatea acestora trebuie să fie în inima strategiei noastre economice. Prin urmare, am votat în favoarea rezoluției privind revizuirea Small Business Act, al cărei scop este eliberarea potențialului de creștere al IMM-urilor. Mai sunt încă multe de făcut pentru a simplifica

mediul legislativ și procedurile administrative care sunt prea apăsătoare pentru activitatea și dinamismul întreprinderilor noastre. Salut acțiunile propuse în acest raport, precum crearea unui statut al societăților private europene. Acest lucru ar ajuta IMM-urile noastre să beneficieze pe deplin de piața unică, permițându-le să își desfășoare activitățile transfrontaliere fără a le cere să îndeplinească obligații care sunt adesea oneroase și descurajante. Prin urmare, solicit Consiliului să își dea repede avizul referitor la această inițiativă. În sfârșit, trebuie să venim în ajutorul IMM-urilor inovatoare, ușurându-le accesul la diferite forme de finanțare. Acest lucru va fi realizat în special prin reducerea în mod semnificativ a utilizării creditelor europene, care încă duc lipsă de flexibilitate. Aceste credite există și cred că trebuie utilizate pentru a oferi mai mult sprijin efectiv dezvoltării economiei reale, a inovării și a ocupării forței de muncă.

Raport: Judith A. Merkies (A7-0162/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Votez în favoarea acestei propuneri deoarece sunt de acord cu raportoarea atunci când spune că uniunea înseamnă putere. Unirea forțelor pentru a inova și rezolva probleme comune din Europa presupune o dezvoltare mai rapidă, eficiență (rentabilitate) și o mai mare creativitate. Uniunea inovării ar trebui, de asemenea, să sporească competitivitatea Europei și să găsească modalități de ieșire din criza economică. Întrucât Europa depinde foarte mult de importuri, statele membre împărtășesc același sentiment al nevoii de a utiliza în mod inteligent și durabil materiile prime și mărfurile necesare pentru a produce energie sau care sunt utilizate în industrie sau în producția de alimente. Îmbătrânirea populației este o altă provocare cu care se confruntă aproape fiecare țară din UE. Având scopul de a oferi persoanelor mai mulți ani de viață sănătoasă, o îngrijire corespunzătoare și medicamente, controlând, în același timp, costurile, o abordare comună poate da rezultate mai rapid. Economiiile Europei au devenit acum atât de interconectate, încât nu numai stabilitatea monedei euro este cea care necesită o abordare comună: la fel se întâmplă cu eforturile de creștere a competitivității statelor membre. Este nevoie de o cale comună spre o economie echitabilă și stabilă.

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris.* – Europa a fost, este și va rămâne un leagăn al inovării, educației, cercetării și culturii mondiale. Un lucru este cert și rezultă și din comunicarea Comisiei: Europa nu duce lipsă de potențial, fie el uman, tehnic, comercial sau financiar. Întrebarea este: ce face Europa pentru a se folosi în primul rând potențialul uman? Cum are Europa de gând să mențină resursa umană, atât de necesară inovării, în școlile, universitățile și centrele de cercetare europene? Înainte de a ne concentra atenția spre atragerea specialiștilor din afara spațiului european, o prioritate în opinia mea este stoparea exodului cercetătorilor dinspre Europa spre alte centre importante la nivel mondial. Un sistem educațional modernizat în toată Europa, un accent puternic pus pe rezultatele propriu-zise ale cercetărilor și, bineînțeles, simplificarea accesului la programele de cercetare transfrontaliere europene pot crește gradul inovării în UE. Pentru ca resursele umane să rămână aici, însă, Europa trebuie să se concentreze pe următorul aspect: să facă o ofertă tentantă cercetătorilor, o propunere pe care aceștia să nu o poată refuza. Să îi convingă, la toate nivelurile, că nicăieri nu este mai bine ca acasă.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Am sprijinit acest raport. Inițiativa emblematică „O Uniune a inovării” este cea mai importantă și cea mai precisă tentativă comunitară de până acum de a introduce o politică europeană strategică, integrată și orientată spre întreprinderi în domeniul inovării, care să vină în completarea eforturilor statelor membre, prin care inovația este orientată și progresul este monitorizat la cel mai înalt nivel politic. Inovațiile sunt deosebit de importante pentru a combate provocările globale precum

schimbările climatice, energia și securitatea alimentară etc., în care există nevoia de a inova și de a consolida baza științifică și tehnologică existentă. Este necesară și modernizarea sistemelor educaționale și adaptarea acestora la nevoile vremurilor. Statele membre trebuie să acționeze pentru a îmbunătăți spiritul de antreprenoriat și competențele cetățenilor europeni și ale antreprenorilor prin integrarea antreprenoriatului și a inovării în toate domeniile educației și prin îmbunătățirea capitalului uman. Aceste acțiuni ar trebui să le permită să joace un rol activ în inovare.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *în scris. – (FR)* Inițiativa „O Uniune a inovării” este în continuare cea mai importantă inițiativă a Uniunii pentru dezvoltarea unei strategii europene integrate în ceea ce privește cercetarea și inovarea. Accelerarea cercetării și a inovării este esențială pentru a introduce un model economic echitabil și competitiv, pentru a asigura locuri de muncă pentru viitor, pentru a avansa către gestionarea eficientă a resurselor, pentru a face față provocărilor în domeniul energiei și pentru a încuraja o societate bazată pe cunoaștere. În ceea ce privește locurile de muncă, mediul și dezvoltarea, inovarea este, astfel, una dintre principalele provocări cu care se confruntă Uniunea Europeană și va avea consecințe concrete asupra cetățenilor. De acum înainte, cetățenii europeni, în calitate atât de motoare, cât și de beneficiari ai inovării, trebuie să poată participa pe deplin la această Uniune a inovării pentru a asigura reușita acesteia, după cum am subliniat în raport. În sfârșit, din acest motiv am dorit să evidențiem importanța deosebită a politicii inovării, precum și a valorii adăugate a unei abordări la nivel european. Pentru a face față provocărilor sociale și economice partajate importante cu care se confruntă societatea europeană, avem nevoie de inițiative ambițioase. Prin urmare, acum așteptăm etapa legislativă a măsurilor Comisiei referitoare la cercetare și inovare.

Sergio Berlato (PPE), *în scris. – (IT)* Conceptul de inovație este multidimensional: acesta implică nu numai cercetarea științifică și dezvoltarea experimentală și tehnologică, ci și dezvoltarea de noi procese, metodologii și modele organizaționale și comportamentale. Deși salut comunicarea Comisiei referitoare la „O Uniune a inovării” ca inițiativă emblematică a strategiei UE 2020 pentru creștere și locuri de muncă, cred că încă există domenii prioritare în care avem nevoie de un angajament mai mare pentru dezvoltarea capacității în domeniul științei, tehnologiei și inovației: utilizarea eficientă a resurselor, recuperarea și reciclarea deșeurilor, calitatea și siguranța alimentelor și noile epidemii. Conform concluziilor Comitetului european pentru inovație din 2009, criza economică și financiară recentă a avut efecte disproporționate în diferite țări.

Sunt preocupat de faptul că actuala austeritate bugetară impusă statelor membre ar putea reduce și mai mult investițiile în cercetare și inovare, cu efecte negative evidente asupra creșterii și competitivității europene. Prin urmare, solicit Comisiei să aibă în vedere mobilizarea resurselor cadrului strategic comun pentru finanțarea acestor sectoare, în special sectoarele cercetării și inovării din Uniunea Europeană.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *în scris. – (ES)* Am votat în favoarea inițiativei „O Uniune a Inovării” deoarece reprezintă singura posibilitate de a depăși criza într-un context global. Inovarea înseamnă crearea de locuri de muncă, cunoștințe, tehnologie, grijă pentru mediu, coeziune socială extinsă și bunăstare publică. Toate statele membre ale Uniunii trebuie să își ia un angajament ferm pentru inovare și trebuie să o stimuleze prin cooperare, împărtășirea de bune practici și îmbunătățirea diseminării experiențelor reușite.

Viitorul există dacă există inovație. Acestea fiind spuse, am votat în favoarea amendamentului 1 deoarece sunt complet împotriva utilizării fondurilor politicii agricole

comune pentru a furniza resursele necesare programelor. Sectorul agricol, care este, de asemenea, scufundat în criză, merită acele fonduri pentru a-și realiza propria inovare. O Europă inovatoare poate aduce inovații în agricultură, astfel încât să poată construi un viitor la fel ca celelalte sectoare strategice.

Slavi Binev (NI), *în scris.* – (BG) Toată lumea este conștientă că creșterea economică este strâns legată de progresul tehnologic care, în schimb, este generat de aspirațiile inovatoare ale oamenilor. Cu toate acestea, această aspirație și acest potențial sunt restricționate de obstacolele financiare, birocratice și de alt fel. Sprijin pe deplin raportul referitor la Uniunea inovării deoarece consider că ne va permite să doborâm barierele care împiedică gândirea inovatoare în Uniunea Europeană. Cu toate acestea, consider că cel mai important aspect este să evităm dezvoltarea unei Europe cu două viteze, lucru care poate fi realizat mai ales prin integrarea economiei Uniunii în aspirația comună pentru inovare.

Mara Bizzotto (EFD), *în scris.* – (IT) Solicitarea raportului privind introducerea brevetului european unic și satisfacția pe care o exprimă cu privire la adoptarea unei cooperări sporite în ceea ce privește introducerea brevetului nu îmi permit să votez pentru. Introducerea brevetului european anglo-franco-german este inacceptabilă din cel puțin două motive. În primul rând, trilingvismul ar avea un impact negativ asupra competitivității întreprinderilor în statele membre care nu sunt reprezentate în sistem. Aceste societăți, inclusiv cele italiene, ar trebui să aștepte finalizarea procesului de traducere pentru a obține documentele, cu prețul capacității de a acționa rapid, care are o importanță primordială în afaceri. Acestea ar trebui și să contribuie la costurile suplimentare ale traducerii. În schimb, societățile anglo-franco-germane nu ar trebui să se mai confrunte cu niciuna dintre aceste bariere, care ar da naștere discriminării pe motive de limbă. În afară de aceasta, introducerea unui sistem trilingv nu pare să fie în conformitate cu cerințele administrative și nici măcar nu pare să reflecte importanța demografică a statelor membre deoarece, în acel caz, și Italia ar trebui reprezentată. În schimb, pare o tentativă de a impune prestigiul Germaniei cu prețul principiilor de paritate și egalitate între statele membre pe care este fondată Uniunea Europeană. Prin urmare, am decis să nu sprijin raportul.

Jan Březina (PPE), *în scris.* – (CS) Am votat pentru rezoluția referitoare la o Uniune a inovării deoarece, pe lângă alte lucruri, cred că trebuie să adoptăm măsuri la nivel european, cât și național, pentru a îmbunătăți competențele antreprenoriale și formarea profesională a europenilor prin unirea studiilor în domeniul afacerilor, creativitatea și inovația în toate domeniile educației. Este necesar să utilizăm mai mult programele Comisiei precum „Erasmus pentru tineri antreprenori” protejând, în același timp, artizanatul ca sursă de inovare. După părerea mea, Comisia ar trebui să coopereze mai mult cu statele membre în elaborarea perspectivelor pe termen mediu și lung în privința calificărilor necesare pe piața locurilor de muncă și pentru sprijinirea parteneriatelor dintre universități și sectorul întreprinderilor, cu scopul de a facilita intrarea tinerilor pe piața locurilor de muncă și a acorda ajutor acestora pentru crearea de societăți inovatoare bazate pe cunoaștere, dezvoltarea cercetării aplicate și la crearea unor mai bune perspective de angajare pentru absolvenți pe piețele locurilor de muncă.

În acest context, sprijin propunerea Comitetului Regiunilor de a crea o „rețea virtuală a creativității” care ar putea fi accesibilă tuturor (întreprinderilor, autorităților locale și regionale, sectorului privat și cetățenilor), care să ofere consultanță, asistență și acces la capital de risc și la servicii tehnice. Aș dori să atrag atenția și asupra lipsei actuale de interacțiune îmbunătățită și proactivă între universități și întreprinderi și aș dori să solicit Comisiei să lanseze un nou program la nivel european pentru formarea profesională și

educația personalului de conducere în cadrul universităților și pentru funcționarii care se ocupă de tehnologie.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris. – (PT)* Salut atenția acordată în acest raport cercetării și inovării ca mijloc de depășire a crizei economice și sociale prin care trece Europa în prezent. De fapt, mijloace noi, durabile, pentru o utilizare mai inteligentă și mai eficientă a resurselor și a mărfurilor sunt tot mai necesare. Prin urmare, trebuie să facem loc pentru noi idei și, mai presus de toate, să creăm mecanismele necesare pentru a pune în aplicare aceste idei. Astfel, sprijin raportul depus referitor la Uniunea inovării și aș dori să subliniez importanța acesteia cu privire la situația actuală și la reușita europeană din perioada următoare.

Giovanni Collino (PPE), *în scris. – (IT)* În multe privințe, inovarea este cheia creșterii economice. Înainte de a doua jumătate a secolului al XX-lea, cei mai respectați economiști ai creșterii înțeleseseră deja că inovarea este una dintre principalele variabile pentru stimularea profiturilor în scădere. Acesta este modul în care am făcut tranziția de la modelele de creștere din anii '50, potrivit cărora economia se stabilizează mai devreme sau mai târziu și își pierde elanul, la modelele de creștere din anii '80, în care tehnologia și proiectarea de produse inovatoare mereu diferite permit economiei să mențină o rată a creșterii pozitivă pe termen lung. Pentru a stabili aceste mecanisme de stimulare în mișcare, care, de acum până în 2020, vor lua forma cercetării, a eficienței energetice și a obiectivelor de internaționalizare, în special în întreprinderile mici și mijlocii, trebuie să existe o voință politică puternică de a activa stimulentele și mecanismele de orientare. Responsabilitatea pentru acestea revine statelor membre, iar finanțarea europeană le poate oferi un sprijin valid. Resursele sunt limitate din cauza crizei, iar directivele din Europa 2020 trebuie să meargă mână în mână cu politicile fiscale și industriale puternice din partea guvernelor europene.

George Sabin Cutaș (S&D), *în scris. –* Am votat în favoarea raportului privind „O Uniune a inovării” deoarece acesta sublinia importanța pe care o are inovarea în a pune bazele unui model economic durabil și competitiv și în crearea de noi locuri de muncă în Uniunea Europeană.

Totodată, am depus un amendament la acest raport, împreună cu alți colegi, prin care mi-am manifestat dezacordul față de o finanțare a politicii de inovare cu bani destinați până în prezent Politicii agricole comune.

Ioan Enciu (S&D), *în scris. –* Am votat în favoarea acestui raport întrucât consider că aduce soluții viabile pentru ameliorarea cercetării și inovării în cadrul Uniunii Europene și, implicit, creează condițiile pentru revenirea la creșterea economică și pentru crearea de noi locuri de muncă.

Stimularea investițiilor pentru cercetare, ameliorarea accesului IMM-urilor la finanțări diversificate, îmbunătățirea cooperării dintre mediul universitar, cel de cercetare și cel guvernamental sunt măsuri care vor conduce pe termen mediu și lung la dezvoltarea creativității și inovării. O atenție deosebită trebuie acordată echilibrării potențialelor de inovare și cercetare între diferitele state membre și regiuni întrucât, în acest moment, există un decalaj important între acestea, care afectează întreaga Uniune.

Edite Estrela (S&D), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea acestui raport întrucât introduce o gamă de măsuri pentru abordarea cu succes a unei serii de provocări societale, în special schimbările climatice, epuizarea energiei și a resurselor, îmbătrânirea populației și

problemele privind accesarea serviciilor publice și a îngrijirii de sănătate de calitate. UE trebuie să se angajeze pe deplin să realizeze obiectivele propuse. Se estimează că pot fi create 3,7 milioane de locuri de muncă până în 2020 și că produsul intern brut anual (PIB) poate fi crescut cu circa 800 de milioane de euro până în 2025.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Acest raport din proprie inițiativă este un rezultat al comunicării Comisiei referitoare la „O Uniune a inovării” și este una dintre inițiativele strategiei Europa 2020, al cărei obiectiv este de a încuraja inovarea și competitivitatea prin crearea de politici robuste care să stimuleze schimbul de idei și soluții la o serie de probleme care afectează toate statele membre.

Centrul acestei idei este de a încuraja și promova activități care să fie eficiente și competitive, atât în timpul, cât și după criză, permițând Uniunii ca întreg să depășească slăbiciunile de care dau dovadă o serie de sectoare, în special industria.

Acesta este fără îndoială un raport ambițios, având în vedere chestiunile pe care le abordează, de la drepturile de proprietate intelectuală la cooperarea sporită între statele membre și Comisie. Prin urmare, aș dori să o felicit pe raportoarea pentru angajamentul său și sper că, după mai multe astfel de contribuții, vom putea atinge toate obiectivele propuse în strategia Europa 2020.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Acest raport, întocmit de dna Merckies, propune o Uniune a inovării ca modalitate de pregătire a Europei pentru lume în urma crizei economice și financiare actuale. Criza globală fără precedent, care persistă cu încăpățănare și ar putea amenința proiectul european, are nevoie ca toată lumea, și în special Uniunea Europeană, să adopte o atitudine fermă care să motiveze publicul. Prin urmare, pe lângă votarea acestui raport, aș dori să felicit raportoarea pentru activitatea sa, care ne oferă o perspectivă optimistă asupra viitorului și necesită capacitatea de inovare pe care o deținem cu toții. Este important să punem în aplicare propunerile apărute în acest raport, precum accesul mai bun la credit și la sprijin financiar, mai multe investiții în cercetare și dezvoltare, o legislație mai clară, mai puțină birocrație, un ghișeu unic, o mai bună cooperare interregională și un brevet european simplu și ieftin.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Raportul abordează importanța inovării în toate formele ei pentru dezvoltarea societăților. Face aceasta aducând contribuții semnificative la o serie de domenii și făcând propuneri – de exemplu, referitoare la diseminarea și absorbția inovației în anumite sectoare – pe care le considerăm adecvate.

În avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară pe care l-am redactat am încercat să rezum principalele aspecte ale opiniei și preocupărilor noastre în acest domeniu. Pe baza acestui proiect de aviz, se poate spune cu ușurință că există elemente clare de dezacord referitoare la comunicarea Comisiei. În special, acestea se axează și pe aspectele incluse în acest raport, în care se pot găsi unele dintre contradicții: perspectiva asupra inovării ca o oportunitate de afaceri; accentul pus pe piață, concurență și stimularea inovării în scopuri de afaceri; susținerea pieței interne și a brevetelor UE. Acestea sunt aspectele cu care nu suntem de acord.

După cum am spus în cursul dezbaterii, o altă chestiune care nu a fost tratată suficient a fost riscul – foarte evident din rezultatele Comitetului european pentru inovație din 2009 – privind un decalaj în domeniul inovării între țările și regiunile cele mai inovatoare și restul.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Raportul subliniază suficient inovarea, care constituie un mijloc necesar de a acorda ajutor pentru a răspunde la multe dintre problemele

și provocările cu care se confruntă astăzi umanitatea. Acesta ar trebui să constituie un element principal al politicii publice în domeniile precum mediul, apa, energia, transportul, telecomunicațiile, sănătatea și educația și ar trebui să ajute la rezolvarea problemelor precum deficitul și utilizarea eficientă a resurselor, recuperarea și tratarea deșeurilor, calitatea și securitatea alimentară, schimbările demografice, noile epidemii și conservarea naturii și a biodiversității.

Cu toate acestea, raportul include o serie de contradicții deoarece se bazează pe idei neoliberale, apărând piața internă și sprijinind brevetele europene și cu asta nu suntem de acord.

Constrângerile impuse în prezent statelor membre ar putea duce la constrângeri crescute asupra investițiilor în știință, tehnologie și inovație (STI), în special în țările cele mai vulnerabile. În locul Uniunii inovării anunțată, rezultatul ar putea fi un adevărat decalaj în domeniul inovării între țările și regiunile care inovează cel mai mult și restul.

Acolo unde ar trebui să existe interes public, dezvoltare, coeziune, progres și bunăstare socială, au ajuns să predomine așa-numitele oportunități de afaceri, piața, competitivitatea, concurența și stimularea inovării în scopuri de afaceri.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), în scris. – (GA) Trebuie să încurajăm instituțiile care organizează cursuri post-universitare, organizațiile de cercetare și întreprinderile din sectorul privat să profite de oportunitățile disponibile în Al șaptelea program-cadru al UE pentru cercetare și dezvoltare tehnologică (PC7).

PC7 este cel mai mare program de cercetare finanțat public din lume și trebuie să continuăm să subliniem avantajele asociate cu acesta pentru IMM-uri. Din perspectiva Irlandei, acest program PC7 ajută la dezvoltarea cercetării, cercetare care creează locuri de muncă și produce bunuri și servicii care sunt necesare și pentru care există cerere. Organizațiile irlandeze au folosit deja 270 de milioane de euro din acest program în sectoarele agriculturii, alimentelor, pescuitului, sănătății, energiei, transportului și TIC.

Acesta este esențial pentru Irlanda, cât și pentru Europa, mai ales în perioadele economice dificile din prezent.

Louis Grech (S&D), în scris. – Sunt de acord cu raportul Merckies deoarece cred cu fermitate că inovarea și creativitatea sunt esențiale pentru redresarea economică a Uniunii și că importanța transformării descoperirilor tehnologice științifice ale Uniunii în noi bunuri și servicii nu poate fi exagerată. Mai mult, sunt convins că într-o Europă post-criză, orice strategie a pieței unice trebuie să fie formulată astfel încât să mențină și să sporească coeziunea socială, să asigure integritatea pieței și durabilitatea economică și să stimuleze inovarea. De aceea sprijin inițiativa pilot a Comisiei pentru inovația socială europeană care garantează că ideile inovatoare pentru crearea de produse, servicii și modele de afaceri sunt legate de cetățenii și consumatorii UE și, mai important, îndeplinesc nevoile sociale ale acestora.

Françoise Grossetête (PPE), în scris. – (FR) Confruntat cu o economie globală în criză, Parlamentul European a subliniat importanța de a face ca Europa să fie mai inovatoare și mai eficientă prin adaptarea la noile provocări ale secolului al XXI-lea.

Este esențial să încurajăm implicarea deplină a tuturor partenerilor, inclusiv a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), a industriei, a universităților și a guvernelor.

Toți au un rol de jucat. Astfel, trebuie, de exemplu, să modernizăm sistemele noastre educaționale și să completăm lacunele în materie de cunoștințe din științe și inginerie.

Vom ieși din criză numai dacă sprijinim inovarea. Uniunea Europeană trebuie să permită crearea de noi instrumente de finanțare care să promoveze cheltuielile pentru cercetare și investițiile private. În afară de aceasta, colaborarea dintre public și sectoarele private, prin punerea în aplicare a parteneriatelor, este un mod important de a încuraja o economie mai inovatoare.

Consider că este esențială adoptarea brevetului european unic pentru a încuraja mișcarea către schimburile comerciale din afara Uniunii. Brevetele sunt în prezent mult prea scumpe; trebuie să reducem neapărat costurile aferente creării acestora.

În sfârșit, în confruntarea cu fenomenul exodului valorilor, este important să încurajăm păstrarea cercetătorilor în Europa. Fără aceștia, finanțarea și alte mecanisme nu sunt de niciun folos.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Performanțele Europei în ceea ce privește inovarea au rămas destul de scăzute până acum. Cu toate acestea, inovarea ar trebui să ne ajute să ne confruntăm cu principalele provocări ale societății, precum o populație în curs de îmbătrânire, necesitatea de a gestiona resursele în mod durabil sau redresarea economică. De aceea am votat în favoarea acestui raport din proprie inițiativă care subliniază, în special, conceptul de inovare socială și accentuează rolul activ pe care îl pot juca autoritățile locale și regionale în inovare. În sfârșit, trebuie să promovăm un sistem de protejare a drepturilor de proprietate intelectuală care să fie echilibrat și să respecte drepturile inventatorilor oferind în același timp cetățenilor noștri cel mai larg acces posibil la cunoaștere: acestea sunt provocările care trebuie înfruntate și către care inovarea poate contribui pe viitor.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui document deoarece, conform articolului 179 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), „aceasta încurajează în întreaga Uniune întreprinderile, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii, centrele de cercetare și universitățile, în eforturile lor de cercetare și dezvoltare tehnologică de înaltă calitate; aceasta susține eforturile de cooperare ale acestora, urmărind, în special, să permită cercetătorilor să coopereze liber, dincolo de frontiere, iar întreprinderilor să exploateze pe deplin potențialul pieței interne, îndeosebi prin deschiderea achizițiilor publice naționale, prin definirea normelor comune și prin eliminarea obstacolelor juridice și fiscale din calea acestei cooperări”. Sunt ferm convins că UE trebuie să adopte o atitudine ofensivă și o poziție puternică de lider în privința competitivității și că trebuie, prin urmare, să investească într-o explozie de inovare. Comisia Europeană trebuie să transpună documentul strategic actual „O Uniune a inovării” într-un plan de acțiune cu obiective specifice și ținte măsurabile și încadrate în timp. Comisia trebuie să monitorizeze în mod periodic progresul înregistrat, evaluând obstacolele și propunând mecanisme care să permită îmbunătățiri, prezentând rapoarte regulate Parlamentului European și Consiliului.

Juan Fernando López Aguilar (S&D), *în scris.* – (ES) Delegația socialistă spaniolă a votat în favoarea raportului Merkies referitor la „O Uniune a inovării: Transformarea Europei pentru o lume post-criză”, deoarece suntem de acord cu și angajați față de principiile fundamentale avansate de raport, care stabilesc baza tranziției către o economie inteligentă, durabilă și echitabilă.

Cu toate acestea, aş dori să subliniez că votul nostru în favoarea raportului ca întreg nu înseamnă că sprijinim acordul la care a ajuns majoritatea Consiliului referitor la cooperarea sporită, întrucât exclude limba spaniolă din brevetul european. Votul nostru împotriva secţiunii care introduce cooperarea sporită este mărturia dezacordului nostru puternic în această privinţă. Instrumentul pentru cooperarea sporită va avea un impact direct asupra pieţei interne, a coeziunii sociale şi a dreptului cetăţenilor statelor membre la un brevet UE reglementat de norme lingvistice care asigură suficientă certitudine juridică.

Pe lângă aceasta, conform Curţii de Justiţie a Uniunii Europene, propunerea de a crea o Curte a brevetelor europene şi comunitare este „incompatibilă cu dreptul Uniunii Europene”.

Petru Constantin Luhan (PPE), în scris. – Inovarea poate aduce dezvoltarea şi re-inventarea Uniunii Europene după această perioadă de criză. Trebuie, însă, să fim extrem de realişti şi să propunem instrumente concrete de lucru, care să facă posibilă corelarea eforturilor în domeniul inovării la nivel european, naţional şi regional. Politica europeană în domeniul inovării trebuie să se concentreze în principal pe formularea şi realizarea specifică a obiectivelor referitoare la provocările majore cu care Uniunea Europeană se confruntă. Consider că este nevoie de o reevaluare a complexităţii sarcinilor şi responsabilităţilor pe care autorităţile administraţiei publice locale şi regionale le au. Ulterior, trebuie să furnizăm asistenţă tehnică şi sprijin financiar de calitate pentru asigurarea unei capacităţi administrative adecvate, acolo unde este necesar.

David Martin (S&D), în scris. – Am votat pentru acest raport. Unirea forţelor pentru a rezolva problemele comune ale Europei înseamnă mai multă concentrare, o dezvoltare mai rapidă, eficienţă, inclusiv rentabilitate, şi o mai mare creativitate. Uniunea inovării este destinată nu numai să ofere un răspuns la problemele comune cu care se confruntă societăţile noastre, ci, în acelaşi timp, să sporească competitivitatea Europei şi să indice mijloacele pentru a ieşi din criză.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Inovarea înseamnă rezolvarea problemelor comune din Europa, adică o concentrare mai bună, dezvoltare mai rapidă, eficienţă (rentabilitate) şi mai multă creativitate. Uniunea inovării ar trebui nu numai să ofere un răspuns la problemele comune, ci, în acelaşi timp, să sporească competitivitatea Europei şi să indice mijloacele pentru a ieşi din criză. Întrucât Europa depinde foarte mult de importuri, statele membre împărtăşesc acelaşi sentiment al nevoii de a utiliza în mod inteligent şi durabil materiile prime şi mărfurile necesare pentru a produce energie sau care sunt utilizate în industrie sau în producţia de alimente. Economiiile Europei au devenit acum atât de interconectate, încât nu numai stabilitatea monedei euro este cea care necesită o abordare comună: la fel se întâmplă cu eforturile de creştere a competitivităţii statelor membre. Este nevoie de o cale comună spre o economie echitabilă şi stabilă. Doar o Europă unită va putea atinge obiectivele Strategiei Europa 2020.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) În trecut, inovarea a fost prezentă în principal în domeniul cercetării. Totuşi, nu ar trebui uitat faptul că inovarea poate veni de la oricare cetăţean european. Aceste concepte – care încep adesea ca simple idei – ar trebui sprijinite la nivel european prin intermediul unui acces mai uşor la finanţare, simplificarea procedurilor de autorizare şi brevete ieftine şi directe, printre altele. Acest lucru le va permite cetăţenilor înşişi să exercite influenţă şi să ajute la modelarea unei societăţi durabile.

Mai mult, inovaţiile de acest gen, în care accentul ar trebui să rămână neapărat asupra cercetării, ar ajuta la menţinerea standardelor de viaţă ridicate în Europa. Raportul a primit votul meu deoarece împuternicirea cetăţenilor individuali pentru a juca un rol în modelarea

societății reprezintă un pas pozitiv. În afară de aceasta, semnele erei electronice indică din ce în ce mai mult inovarea personală, care este demnă de menționat.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris.* – (EL) Raportul clarifică ceea ce se înțelege de la sine; faptul că inovarea este imposibil de sprijinit fără a susține cercetarea și educația. Deși nu există concluzii anticipate cu privire la sfârșitul crizei economice, obiectivele stabilite de statele membre pentru 2020 în sectorul cercetării nu vor fi atinse în condițiile actuale, la fel cum nu au fost realizate nici obiectivele stabilite în strategia europeană anterioară, strategia de la Lisabona. Datele disponibile până acum ilustrează că – aproximativ – abia 2,7 % din PIB-ul european va fi canalizat către cercetare la sfârșitul deceniului, în ciuda angajamentului clar al statelor membre de a cheltui cel puțin 3 % în acest scop. În același timp, statele membre citează criza ca fiind principalul motiv al reducerii cheltuielilor pentru educație. Cu alte cuvinte, cei doi piloni de bază ai inovării sunt subminați în loc să fie consolidați, iar acest lucru ar trebui să constituie un motiv de îngrijorare pentru guvernele naționale.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Acest raport referitor la „O Uniune a inovării: Transformarea Europei pentru o lume post-criză” include o serie de măsuri care reprezintă provocări sociale importante. Raportarea introduce ideea centrală a creării unei uniuni pentru inovare între toți europenii. De fapt, după cum este precizat, găsirea soluțiilor la problemele comune din Europa este o provocare pentru dezvoltarea mai rapidă, rentabilitatea sporită și puterea mai mare a creativității. Uniunea inovării urmărește, de asemenea, să stimuleze competitivitatea Europei ca întreg, pentru a găsi un mijloc de ieșire din criza economică. Având în vedere dependența puternică de importuri, statele membre împărtășesc același sentiment al nevoii de a găsi metode de utilizare inteligentă și durabilă a acelor resurse și materii prime necesare pentru a produce energie, precum și a celor utilizate în industrie sau în producția de alimente. Chestiunea îmbătrânirii populației este o altă provocare cu care se confruntă aproape toate țările Uniunii. O abordare comună a chestiunilor precum sănătatea ar putea asigura o viață mai lungă, îngrijire corespunzătoare și medicamente, reducând în același timp costurile. Acestea sunt numai principalele exemple de standarde comune în rândul celor 27 de state membre, astfel cum sunt susținute de această inițiativă și care se află la baza votului meu favorabil.

Phil Prendergast (S&D), *în scris.* – Investițiile sporite în cercetare și inovare sunt esențiale pentru a garanta economiilor noastre un viitor durabil și competitiv. Raportat la PIB, UE investește mai puțin decât SUA și Japonia în cercetare și dezvoltare și lipsesc și investițiile de capital de risc. Trebuie să avem posibilitatea de a ne păstra cei mai buni cercetători și inovatori. Atingerea obiectivului nostru de a investi, până în 2020, a 3 % din PIB în C-D ar putea însemna un profit de 3,7 milioane de locuri de muncă și aproape 800 de miliarde de euro. Având în vedere importanța acesteia pentru îmbunătățirea calității vieții și bunăstare, în inovare există un rol pentru inițiativa publică, cât și privată.

Paulo Rangel (PPE), *în scris.* – (PT) Inovarea este esențială pentru orice domeniu sau comunitate. De fapt, capacitatea de a recrea ceva care ne este oferit și, pe această bază, de a da naștere la ceva nou, este fundamentală pentru dezvoltarea oricărei economii și, mai presus de toate, pentru obținerea bunăstării sociale. De aceea, Uniunea inovării este una dintre inițiativele emblematice ale Strategiei Europa 2020. Reprezintă o cale care trebuie în mod clar să fie urmată pentru a plasa Europa pe scena internațională și pentru a satisface nevoile publicului european. Acestea sunt motivele pentru care votez pentru.

Frédérique Ries (ALDE), *în scris.* – (FR) Inovarea este pentru politica europeană ceea ce este educația pentru tineri: un pașaport către viitor, o asigurare cu adevărat cuprinzătoare pentru o societate care progresează și păstrează coeziunea socială. Această propoziție capătă întreaga semnificație în această recesiune post-globală pe durata căreia observăm o redresare economică mai rapidă în Statele Unite și o creștere încă rezonabilă în puterile emergente numite grupul BRIC. Un lucru este clar: Uniunea Europeană rămâne în urmă și piața forței de muncă se străduiește să își revină. Ironia absolută este faptul că Elveția, care nu este membră UE, rămâne campioana europeană a inovării. De aceea, apelul de astăzi al Parlamentului European (raportul Merkies) pentru o adevărată „schimbare de mentalitate” este important deoarece în inovare nu este vorba numai despre invențiile tehnologice sau despre numărul de brevete depuse pe cap de locuitor. În primul rând, este vorba despre a construi pe baza IMM-urilor, care sunt principalul generator de bogăție din Europa, prin capitalul de risc, mecanisme de garantare, asistența pentru împrumuturi și simplificarea mediului legislativ. Respectând această condiție, aspirația privind dedicarea a 3 % din PIB pentru C-D va deveni poate o realitate.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Am sprijinit pe larg proiectul de raport și am depus o serie de amendamente din care majoritatea au fost incluse, de exemplu: accentuarea obiectivelor de prioritate ecologică: energia și schimbările climatice, eficiența energetică, regenerarea resurselor biologice și promovarea coeziunii sociale; abordarea eco-inovării în toate etapele, inclusiv proiectarea, prin adoptarea unui plan de acțiune privind eco-inovarea ambițios și finanțat corespunzător, precum și adoptarea unei strategii pentru promovarea sistemelor de servicii pentru produse și modelele de afaceri orientate către funcții; promovarea utilizării standardelor deschise ca forțe motrice ale inovării și ale accesului deschis la cercetarea finanțată public, precum și axarea finanțării publice pe domeniile valoroase în care cunoașterea este generată ca un bun public, precum premiile de stimulare în sectorul sănătății (am încercat, de asemenea, cu diferite grade de reușită, să propunem o formulare mai bună pentru chestiunile DPI); am reușit să reținem formularea care salută eforturile Comisiei de a nu permite DPI să constituie o barieră în calea concurenței și inovării.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris.* – (IT) În ultimele luni, Europa a ieșit dintr-o criză și trebuie să se confrunte și cu o concurență globală foarte puternică. În acest context, inovarea este o necesitate, dar, mai presus de toate, o prioritate. Dacă nu vom reuși să transformăm Europa într-o Uniune a inovării, economiile celor 27 de state membre vor fi de fapt sortite declinului, ducând la o pierdere a talentului și a ideilor. Inovarea este esențială pentru a atinge creșterea durabilă și a ajuta la crearea unei societăți mai corecte și mai ecologice.

Inovarea este esențială pentru crearea unei economii moderne și constituie principalul instrument de creare a noilor locuri de muncă. Avem nevoie de un angajament partajat pentru o schimbare în profunzime a capacității de inovare a Europei. Doar atunci vom putea crea locuri de muncă stabile și bine plătite care să poată rezista presiunii și concurenței inerente globalizării. Uniunea înseamnă inovare. Nu este doar un joc de cuvinte, ci o speranță reală care trebuie să se materializeze.

Catherine Stihler (S&D), *în scris.* – Sprijin acest raport întrucât este cheia redresării post-criză și a adoptării marilor provocări din societate.

Marc Tarabella (S&D), *în scris.* – (FR) Pe durata votării raportului parlamentar referitor la Uniunea inovării, am fost încântată să sprijin amendamentul care respinge ideea

controlării inovării prin canalizarea resurselor din fondurile structurale și din anumite secțiuni ale fondurilor politicii comune agricole către activități inovatoare.

Inovarea trebuie desigur încurajată, dar acest lucru nu trebuie făcut într-un mod care să fie în dezavantajul altor politici fundamentale pentru viitorul Uniunii Europene, precum politica comună agricolă. PAC ar trebui reformată prin axarea asupra câtorva obiective fundamentale, dar singura politică integrată din Uniunea Europeană nu trebuie sărăcită.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Tabloul de bord al Uniunii cercetării și inovării menționează că, față de UE, Japonia și Statele Unite investesc un procent mai mare din produsul intern brut (PIB) în inovare, iar decalajul a crescut în ultimii patru ani. În comparație cu țările BRIC, UE investește mai mult, diferențialul scăzând pentru Brazilia și China și crescând pentru India și Rusia.

Prin urmare, consider că este esențial ca Uniunea Europeană să adopte o adevărată strategie a inovării, ținând seama de strategia Europa 2020 a specializării inteligente, cu scopul de a consolida sprijinul pentru cercetare, dezvoltare și inovare (CDI) ca element central al viitorului Uniunii, extinzându-l în toate domeniile, sectoarele de activitate și agenții sociali din care este format.

O politică a inovării cuprinzătoare și integrată și cu o viziune pe termen lung ne va permite să stimulăm competențe și să rezolvăm deficiențele identificate la nivel regional. Este esențial să se adapteze și să se simplifice politica privind dezvoltarea, de exemplu Fondul social european (FSE) și Fondul european de dezvoltare regională (FEDER). Noua agendă strategică va permite construirea unei Europe tot mai moderne și mai competitive care să joace un rol de lider în lume. Întrucât inovarea este un obiectiv fundamental al politicii regionale, pe viitor, Europa trebuie să adopte o abordare a gestionării strategice, instituind instrumente de politică adecvate care să permită monitorizarea evoluției sale și realizarea ajustărilor necesare.

Derek Vaughan (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea acestui raport deoarece consider că Uniunea inovării poate contribui la abordarea provocărilor societale de astăzi. De asemenea, este esențială sporirea competitivității pe măsură ce UE depășește criza economică.

Sunt de acord cu raportul că statele membre ar trebui să utilizeze fondurile structurale pentru a sprijini obiectivele cercetării, dezvoltării și inovării (C-D-I) care vizează provocările sociale, cu scopul de a spori prosperitatea în Europa. Sporirea cooperării transfrontaliere este de asemenea imperativă, la fel ca și încurajarea cetățenilor pentru a crea întreprinderi noi inovatoare. Acest lucru poate fi realizat prin reducerea birocrăției și instituirea unui sistem simplu și coerent care să se concentreze asupra provocărilor societale.

Dominique Vlasto (PPE), *în scris.* – (FR) Uniunea nu a putut să compenseze deficiențele în ceea ce privește inovarea, în ciuda strategiei de la Lisabona. Într-un context al restricțiilor bugetare – care scoate din discuție banii ca soluție – și al concurenței mondiale sporite, Europa trebuie să reacționeze pentru a reveni în cursa pentru inovare. Cred că este esențial să ne concentrăm asupra reformelor structurale care vor elimina obstacolele care țin pe loc potențialul considerabil pentru inovare în Europa. Prin urmare, am sprijinit acest raport, care indică în mod clar costurile ridicate asociate cu depunerea brevetelor în toate statele membre și solicită un acord rapid referitor la brevetul european unic. Sunt încântată și să văd că propunerile familiei mele politice au fost acceptate – în special crearea unui Fond european al inovării care va simplifica accesul întreprinderilor noastre mici și mijlocii

(IMM-uri) la creditele europene. Eliberarea capacității de inovare din Europa necesită stabilirea în fiecare stat membru a unui prag minim al cheltuielilor în ceea ce privește cercetarea și dezvoltarea. Acest lucru ar asigura o diviziune echitabilă a eforturilor și ar preveni dezvoltarea unei Europe cu două viteze, care ar tulbura coeziunea și guvernarea UE. Acest lucru este esențial dacă Europa dorește să rămână la cel mai înalt nivel al economiei globale.

Iva Zanicchi (PPE), *în scris. – (IT)* Am votat în favoarea raportului dnei Merkies deoarece versiunea finală oferă un echilibru mai bun decât versiunea originală, care era prea concentrată asupra rolului de catalizator al cetățenilor și nu al întreprinderilor. De fapt, întreprinderile merită un rol de lider în cercetare și inovare, parțial deoarece trebuie să ne amintim că politicile UE privind acest subiect au crescut și s-au dezvoltat prin promovarea politicilor care vizau consolidarea colaborării dintre industrie, sistemele educaționale și instituțiile de cercetare. Prin urmare, consider că raportul pe care l-am votat reprezintă o contribuție utilă la dezbateră în curs referitoare la programul strategic comun viitor de sprijinire a cercetării și inovării în UE.

Propunerea de rezoluție B7-0296/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris. – (PT)* Votiez pentru această propunere întrucât criza a distrus milioane de locuri de muncă și a agravat precaritatea locurilor de muncă și fenomenul sărăciei; întrucât 17 % dintre locuitorii UE sunt expuși riscului sărăciei; întrucât 23 de milioane de locuitori ai UE sunt șomeri; întrucât o mare parte a muncii casnice se realizează în economia informală, în condiții de muncă precare și/sau ca activitate nedeclarată și, pe lângă aceasta, în țările industrializate, muncile casnice reprezintă între 5 % și 9 % din totalul angajărilor; întrucât marea majoritate a persoanelor angajate în acest sector sunt femei; întrucât această formă de muncă este subevaluată, plătită necorespunzător și informală; întrucât vulnerabilitatea lucrătorilor casnici înseamnă că aceștia suferă adesea de discriminări și pot fi tratați cu ușurință în mod inechitabil și abuziv. Salut și sprijin inițiativa Organizației Internaționale a Muncii (OIM) de a adopta o convenție completată de o recomandare privind munca decentă pentru lucrătorii casnici. Invit statele membre UE care sunt membre ale OIM să adopte aceste instrumente la Conferința OIM din iunie 2011.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestei rezoluții. Criza a distrus milioane de locuri de muncă și a agravat precaritatea locurilor de muncă și fenomenul sărăciei – 17% dintre locuitorii UE sunt expuși riscului sărăciei. În unele țări, o mare parte a muncii casnice se realizează în economia subterană, în condiții de muncă precare și/sau ca muncă nedeclarată. Marea majoritate a persoanelor angajate în acest sector sunt femei și această formă de muncă este subevaluată, plătită necorespunzător și informală. Lucrătorii casnici sunt adesea discriminați și pot fi tratați cu ușurință în mod inechitabil, nedrept și abuziv. Salut inițiativa OIM de a adopta o convenție completată de o recomandare privind munca decentă pentru lucrătorii casnici. Statele membre trebuie să ratifice și să pună în aplicare rapid această convenție și recomandările, deoarece punerea sa în aplicare ar răspunde nevoilor uneia dintre cele mai vulnerabile categorii de lucrători și ar rezolva problema muncii nedeclarate.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *în scris. – (FR)* Întrucât majoritatea lucrătorilor casnici au locuri de muncă precare, fiind adesea discriminați și uneori exploatați, Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a decis să insiste asupra adoptării unei rezoluții, interogând în același timp Comisia Europeană cu privire la acțiunile sale pentru această

categorie de lucrători. În iunie, Organizația Internațională a Muncii (OIM), reunită cu ocazia conferinței sale anuale, ar trebui să adopte o convenție privind lucrătorii casnici care să solicite ca aceștia să beneficieze de egalitate de tratament cu ceilalți lucrători și îndeplinirea tuturor condițiilor care definesc munca decentă. Prin rezoluția noastră, sprijinim ambiția manifestată de OIM. Trebuie remarcat totuși că aceasta este doar prima etapă: acum trebuie să ne asigurăm că statele membre vor ratifica această convenție după adoptarea sa.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), în scris. – (ES) Sprijin pe deplin inițiativa OIM de a adopta o convenție completată de o recomandare privind munca decentă pentru lucrătorii casnici. Mulți dintre acești lucrători sunt migranți fără forme legale, ceea ce înseamnă că este mai probabil să fie expuși la rele tratamente, să fie plătiți neregulat sau să fie victime ale violenței. Mai mult, lucrătorii fără forme legale nu îndrăznesc să contacteze autoritățile pentru a solicita protecție, a-și revendica drepturile sau a utiliza serviciile de sănătate deoarece se tem că vor fi obligați să se întoarcă în țara de origine și/sau pedepsiți de angajator. Toți lucrătorii casnici, indiferent de originea lor, trebuie să aibă acces la muncă decentă.

Alain Cadec (PPE), în scris. – (FR) Organizația Internațională a Muncii (OIM) lucrează în prezent la elaborarea unei convenții privind lucrătorii casnici. Adoptarea acestei convenții a OIM privind lucrătorii casnici va constitui un element esențial pentru a garanta respectarea drepturilor omului, sociale și în materie de angajare ale lucrătorilor casnici. Muncile casnice reprezintă între 5 % și 9 % din totalul angajărilor. Această formă de muncă este adesea precară, subevaluată și nedeclarată.

Françoise Castex (S&D), în scris. – (FR) Am votat în favoarea acestui raport pentru a permite transformarea a ceea ce este de prea multe ori un raport privind exploatarea într-un raport privind legislația, într-un domeniu care reprezintă între 5 și 9% din totalul angajărilor din cadrul Uniunii Europene. Toți cei care lucrează cu persoanele vârstnice din Europa trebuie să se poată bucura de libertatea de asociere și de timpul de odihnă și nu trebuie să fie victimele hărțuirii și ale practicilor arbitrare. De aceea, am dorit să trimitem un mesaj puternic de susținere Organizației Internaționale a Muncii (OIM) și sindicatelor înainte de negocierile privind adoptarea acestor instrumente noi, care vor începe în iunie cu ocazia a celei de a 100-a sesiune a Conferinței Organizației Internaționale a Muncii. Cu toate acestea, regretăm că dreapta acceptă să se ocupe de lucrătorii casnici ilegali refuzând, în același timp, să recunoască faptul că, de cele mai multe ori, este vorba despre lucrători fără forme legale, care sunt principalele victime ale precarității și ale practicilor abuzive.

Proinsias De Rossa (S&D), în scris. – Am sprijinit această rezoluție referitoare la convenția OIM privind „Munca decentă pentru lucrătorii casnici”. Această convenție urmărește să asigure recunoașterea legală a muncii casnice ca formă de activitate profesională, să extindă drepturile la toți lucrătorii casnici și să prevină cazurile de încălcare și abuz. Rezoluția Parlamentului European invită în continuare statele membre UE care sunt membre ale OIM să adopte aceste instrumente la Conferința OIM din iunie 2011 și să ratifice și să pună rapid în aplicare convenția și recomandarea. În unele țări, o mare parte a muncii casnice se realizează în economia informală, în condiții de muncă precare și/sau ca muncă nedeclarată. În țările industrializate, muncile casnice reprezintă între 5 % și 9 % din totalul angajărilor, marea majoritate a persoanelor angajate în acel sector fiind femei. De fapt, tendința de creștere a proporției contractelor non-standard sau atipice are o puternică dimensiune de gen și legată de generații. Adoptarea, ratificarea și punerea în aplicare a convenției OIM poate avea drept rezultat reducerea numărului de lucrători săraci și îmbunătățirea situației unui număr mare de femei pe piața muncii casnice.

Karima Delli (Verts/ALE), *în scris. – (FR)* În Europa, aproape două din trei femei imigrante au locuri de muncă ce necesită o calificare redusă, adesea în sectorul îngrijirii de sănătate sau al muncii casnice. Aceste femei contribuie la economia noastră și suferă totuși din cauza condițiilor de muncă foarte precare și a încălcării drepturilor lor fundamentale.

Conferința Organizației Internaționale a Muncii, care va avea loc în iunie anul acesta, va fi o ocazie pentru membrii Organizației Internaționale a Muncii să adopte convenția intitulată „Muncă decentă pentru lucrătorii casnici”. Acest instrument reprezintă un pas în direcția corectă pentru drepturile lucrătorilor din toată lumea întrucât extinde standardele legislative în materie de muncă la lucrătorii casnici, o categorie care până acum era exclusă din aceste standarde. Mingea se află acum în curtea statelor membre, care trebuie să își ia un angajament privind ratificarea acestei convenții.

La nivel european, va trebui, de asemenea, să încetăm să tratăm în mod separat și sistematic politicile în domeniul imigrației și al muncii. Nu este corect ca lucrătorii casnici să fie obligați să muncească informal, fără a se ține cont de drepturile acestora, din cauza unui regulament privind imigrația care este prea strict și adaptat necorespunzător.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* Este bine știut faptul că muncile casnice sunt adesea precare și informale și că această nesiguranță și informalitate pune în mare pericol drepturile celor care furnizează aceste tipuri de servicii, chiar dacă aceștia participă la activitatea economică a țărilor lor respective și ar trebui să fie considerați lucrători ca toți ceilalți.

Având în vedere nivelul de încredere dintre angajator și angajat pe care îl presupune această formă de activitate, nu este recomandat ca relația de lucru să fie supraîncărcată cu formalitate excesivă, dar, în același timp, acest lucru înseamnă că lucrătorul trebuie să își poată exercita profesia cu demnitate. Convenția Organizației Internaționale a Muncii (OIM), completată de o recomandare referitoare la lucrătorii casnici, ar putea fi încă un pas în direcția corectă.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Această rezoluție a Parlamentului European se referă la convenția propusă de Organizația Internațională a Muncii (OIM), completată de o recomandare privind lucrătorii casnici. În iunie va avea loc încă o Conferință OIM la Geneva, unde va fi abordată problema muncii casnice. Deși participarea UE este interzisă în mod formal deoarece statele sale membre sunt membre OIM, aceasta este conștientă de responsabilitățile sale privind cooperarea cu OIM și, prin urmare, a dorit să contribuie la un domeniu despre care am putea spune că intră la rubrica „drepturi fundamentale”. Importanța muncii casnice este incontestabilă. Aceasta este o activitate realizată la domiciliu – structuri de îngrijire a copiilor și a vârstnicilor – care este inclusă în Strategia Europa 2020 și reprezintă 5 % până la 9 % din totalul activității realizate în UE, tendința fiind de creștere. Cu toate acestea, lucrătorii casnici – dintre care majoritatea sunt femei și imigranți – sunt adesea supuși exploatării de către șefii lor, care nu le garantează drepturile sociale. De aceea am votat pentru această propunere de rezoluție.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Adoptarea convenției Organizației Internaționale a Muncii (OIM), completată de o recomandare privind lucrătorii casnici, reprezintă un pas înainte semnificativ și avem o părere pozitivă despre aceasta. După cum a reieșit clar din dezbateri, în diferite state membre, majoritatea acestor lucrători sunt femei și un procentaj tot mai mare din aceștia sunt imigranți ilegali. Aceste două grupuri sunt cele mai vulnerabile și cele mai expuse violenței sau abuzului sexual. Este important să se ia măsuri în această privință la viitoarea Conferință OIM. Condițiile grave de exploatare și discriminare în care aceștia lucrează sunt bine cunoscute. Mulți dintre acești lucrători casnici lucrează în condiții la limita decenței, sunt supuși exploatării intense și nu li se garantează drepturi precum

dreptul la asigurări sociale, la servicii de protecție a sănătății și la măsuri de siguranță, la protecția maternității și la timpul de lucru, de odihnă și la libertatea de asociere și reprezentare.

Prin urmare, reglementarea muncii casnice este în mod evident necesară. Ca atare, trebuie luate urgent măsuri eficiente pentru a combate locurile de muncă precare, falsificarea facturilor, munca nedeclarată și munca ilegală.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Considerăm că este important să avansăm către adoptarea convenției Organizației Internaționale a Muncii (OIM) completată de o recomandare privind lucrătorii casnici, dintre care majoritatea sunt femei și un procentaj ridicat dintre aceștia sunt imigranți ilegali. Aceste două grupuri sunt cele mai vulnerabile și cele mai expuse cazurilor de violență și de abuz sexual și, prin urmare, ar fi un lucru foarte pozitiv dacă la viitoarea Conferință OIM s-ar lua o măsură decisivă în această privință.

Condițiile de exploatare și discriminare puternică în care lucrează mulți dintre cei implicați în muncile casnice sunt bine cunoscute. Prin urmare, reglementarea muncii casnice este în mod evident necesară pentru ca aceștia să nu fie în continuare expuși condițiilor de muncă la limita decenței și să beneficieze de asigurări sociale, de protecție a sănătății și de măsuri de siguranță, de protecția maternității și de limite ale timpului de lucru, de timp de odihnă și de libertatea de asociere și reprezentare.

Ca atare, trebuie luate urgent măsuri eficiente pentru a combate locurile de muncă precare, falsificarea facturilor, munca nedeclarată și munca ilegală. Prin urmare, este esențială transformarea tuturor locurilor de muncă instabile în locuri de muncă stabile cu drepturi și salarii decente.

Sylvie Guillaume (S&D), în scris. – (FR) Sprijin pe deplin adoptarea, ratificarea și punerea în aplicare a unei convenții a Organizației Internaționale a Muncii privind muncile casnice. Lucrătorii casnici muncesc de cele mai multe ori în condiții precare, se află adesea în situații administrative ilegale, ceea ce îi face și mai vulnerabili, și sunt adesea victimele discriminărilor, inegalităților și ale tratamentelor nedrepte sau abuzive. Cu toate acestea, serviciile lor sunt esențiale pentru societatea noastră, de la îngrijirea copiilor mici la acordarea de ajutor vârstnicilor. Trebuie să obținem un cadru juridic care să ne permită să îmbunătățim drepturile acestor lucrători și să încurajăm condițiile de muncă decente.

Juozas Imbrasas (EFD), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui document deoarece criza a distrus milioane de locuri de muncă și a agravat precaritatea locurilor de muncă și fenomenul sărăciei – 17 % dintre locuitorii UE sunt expuși riscului sărăciei și 23 de milioane de locuitori nu au un loc de muncă. În unele țări, o mare parte a muncii casnice se realizează în economia subterană, în condiții de muncă precare și/sau ca muncă nedeclarată. Marea majoritate a persoanelor angajate în acest sector sunt femei și această formă de muncă este subevaluată, plătită necorespunzător și informală. Vulnerabilitatea lucrătorilor casnici înseamnă că aceștia suferă adesea de discriminări și pot fi tratați cu ușurință în mod inechitabil, nedrept sau abuziv. Muncile casnice ar trebui să fie recunoscute în mod legal ca formă de activitate profesională și ar trebui să acordăm tuturor lucrătorilor casnici mai multe drepturi și să prevenim cazurile de încălcare și abuz pentru a crea un cadru juridic pentru toți lucrătorii casnici și pentru a garanta că activitatea acestora nu se realizează în afara cadrului reglementar. Adoptarea, ratificarea și punerea în aplicare a convenției OIM nu numai că ar îmbunătăți situația unui număr mare de femei pe piața muncii casnice, garantându-le condiții de muncă decente, ci ar spori și gradul lor de incluziune socială.

Este posibil să fie necesară adaptarea legislației pentru a crea acorduri contractuale flexibile și sigure care să garanteze egalitatea de tratament.

David Martin (S&D), *în scris*. – Am votat în favoarea acestei rezoluții care „consideră că trebuie abordată problema muncii nedeclarate; observă că în sectorul muncii casnice se înregistrează un nivel ridicat de relații de muncă informale și nedeclarate, că în acest sector sunt angajați mulți lucrători migranți și că drepturile acestora sunt încălcate frecvent; consideră, de asemenea, că este esențială combaterea locurilor de muncă precare în general, având în vedere că această problemă afectează în special lucrătorii migranți, înrăutățindu-le astfel situația, care este deja vulnerabilă”.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Precarizarea lucrătorilor femei și bărbați se află în centrul logicii de dominare a oligarhiei, în Europa și în restul lumii. Printre numeroasele forme de precaritate organizată, există una care este mai dificil de eradicat decât celelalte: angajații casnici. Acest raport sprijină elaborarea unei convenții OIM pentru protejarea drepturilor acelor lucrători și în special a acestor lucrătoare din umbră. Acesta condamnă, de asemenea, numărul în creștere de contracte atipice, un semn al precarizării tot mai mari a muncii. Sprijin această inițiativă, regretând în același timp faptul că nu are niciun impact real.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Având în vedere că muncile casnice reprezintă între 5 % și 9 % din totalul angajărilor; că marea majoritate a persoanelor angajate în acest sector sunt femei; că această formă de muncă este subevaluată, plătită necorespunzător și informală; și că vulnerabilitatea lucrătorilor casnici înseamnă că aceștia suferă adesea de discriminări și pot fi tratați cu ușurință în mod inechitabil, nedrept sau abuziv, trebuie găsite soluții pentru eliminarea acestui tip de situație. Sprijin, prin urmare, această convenție a Organizației Internaționale a Muncii care avertizează cu privire la problemele muncii casnice.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris*. – (PT) Prin această rezoluție, Parlamentul European intenționează să își exprime sprijinul pentru inițiativa Organizației Internaționale a Muncii (OIM) de a adopta o convenție completată de o recomandare privind munca decentă pentru lucrătorii casnici. De fapt, lucrătorii migranți care acceptă locuri de muncă temporare ce necesită o calificare redusă, la periferia pieței muncii, sau care prestează munci casnice pot fi expuși la o discriminare multiplă. Acești lucrători sunt adesea expuși sărăciei și condițiilor ilegale, sunt mai susceptibili să devină victime ale tratamentului necorespunzător, ale plăților neregulate sau ale cazurilor de violență sau abuz sexual și este mai puțin probabil să contacteze autoritățile pentru a solicita protecție și a-și solicita drepturile, deoarece se tem că vor fi obligați să se întoarcă în țara de origine și/sau pedepsiți de angajator. Această situație este motivul pentru care am votat în favoarea rezoluției. Sprijin scopul convenției de a lua măsuri pentru recunoașterea legală a muncii casnice ca o formă de activitate profesională, extinzând drepturile la toți lucrătorii casnici pentru a preveni cazurile de încălcare și abuz și pentru a oferi un cadru juridic care să garanteze că munca nu se poate desfășura în afara unui context reglementat.

Phil Prendergast (S&D), *în scris*. – Sprijin această rezoluție referitoare la convenția Organizației Internaționale a Muncii privind lucrătorii casnici. O mare parte a muncii casnice este nedeclarată, precară și plătită necorespunzător, iar lucrătorii casnici, majoritatea femei, sunt vulnerabili la cazurile de abuz, mai ales atunci când lucrează în străinătate. Adoptarea acestei convenții a OIM poate ajuta la reducerea numărului de lucrători săraci, la îmbunătățirea condițiilor de muncă și la facilitarea incluziunii sociale a unuia dintre cele

mai vulnerabile categorii de lucrători. Trebuie să aplicăm standarde fundamentale de muncă muncii casnice și să garantăm că cei care o realizează au dreptul la asigurări sociale și la protecție împotriva practicilor abuzive.

Paulo Rangel (PPE), *în scris.* – (PT) Lucrătorii casnici sunt adesea penalizați pentru natura informală a muncii lor. Prin urmare, întrucât aceștia se află în afara structurilor formale ale activității economice, există adesea restricții asupra drepturilor lor ca lucrători. Această situație trebuie combătută în mod decisiv.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Prin aceasta, PE: (1) salută și sprijină inițiativa OIM de a adopta o convenție completată de o recomandare privind munca decentă pentru lucrătorii casnici; invită statele membre UE care sunt membre OIM să adopte aceste instrumente la Conferința OIM din iunie 2011; invită statele membre să ratifice și să pună în aplicare rapid convenția și recomandarea; (2) consideră că adoptarea, ratificarea și punerea în aplicare a unei convenții OIM privind munca decentă pentru lucrătorii casnici poate avea drept rezultat reducerea numărului de lucrători săraci; (3) consideră că adoptarea, ratificarea și punerea în aplicare a acestei convenții ar răspunde nevoilor uneia dintre cele mai vulnerabile categorii de lucrători;

Alf Svensson (PPE), *în scris.* – (SV) Ieri, joi, 12 mai, Parlamentul European a votat rezoluția referitoare la convenția OIM completată de o recomandare privind lucrătorii casnici. În toată lumea, și în țările sărace în special, serviciile la domiciliu se află printre locurile de muncă pentru care plățile sunt cele mai mici. Aceste locuri de muncă oferă rareori contracte corespunzătoare și prestații sociale. Prin urmare, sublinierea separată a acestui sector al serviciilor într-o recomandare asociată convenției OIM este corectă și adecvată. Motivul pentru care am votat împotriva rezoluției Parlamentului European este formularea de la punctul 13, în care statele membre UE sunt invitate să ratifice Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora, lucru pe care încă nu l-a făcut niciun stat membru UE. După părerea mea, cele șase convenții principale ale Națiunilor Unite, care sunt universale și includ toate categoriile de persoane, nu necesită o completare cu alte instrumente. În acest caz, ar exista un risc ridicat de subminare a legitimității convențiilor deja adoptate, lucru la care nu doresc să iau parte. Aș lucra mai degrabă pentru a spori conformitatea cu principalele convenții privind drepturile omului, al căror conținut se aplică și lucrătorilor casnici. Acesta este un lucru pe care mult prea multe state semnatare par să îl ignore astăzi.

Marc Tarabella (S&D), *în scris.* – (FR) Muncile casnice, adesea precare, subevaluate și nedecarate, reprezintă 5 % până la 9 % din totalul angajărilor în țările industrializate. Majoritatea acestor lucrători casnici sunt femei și imigranți, care sunt mai ușor de exploatat și plătit necorespunzător. Adoptarea acestei convenții a OIM privind lucrătorii casnici va constitui un element esențial în garantarea că drepturile omului și drepturile sociale sunt respectate, acordând muncii casnice același statut cu cel al oricărei alte activități profesionale prin crearea unui cadru juridic pentru lucrătorii casnici.

Rezoluția parlamentară adoptată astăzi trimite un semnal puternic tuturor statelor membre pentru semnarea acestei convenții, care sper sincer că are puterea de a consolida incluziunea socială a lucrătorilor acordându-le acces la drepturile sociale standard care revin tuturor lucrătorilor.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European care invită statele membre să își ia un angajament referitor la proiectul de convenție al OIM privind lucrătorii casnici. Această convenție ne va permite

să luptăm mai bine împotriva condițiilor de muncă inacceptabile ale prea multor angajați din acest sector, care sunt într-o proporție covârșitoare femei și, de multe ori, lucrători imigranți, în special imigranți fără forme legale. Aceasta va completa alte convenții ale OIM sau ale altor organizații internaționale. Parlamentul European a sprijinit și ratificarea de către UE și statele sale membre a Convenției internaționale privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor imigranți. Cu toate acestea, regret faptul că Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) a reușit să adopte, în special din cauza abținerii unui număr de deputați socialiști, un amendament care refuză să pună lucrătorii imigranți, în special imigranții fără forme legale, pe picior de egalitate cu alți lucrători. Acest amendament corespunde percepției din ce în ce mai negative privind imigranții, care alimentează xenofobia. În acest caz, rămâne ca prevederile acestei convenții să fie efectiv puse în practică, ceea ce nu va fi ușor, dar să considerăm totuși că abordarea este pozitivă.

Angelika Werthmann (NI), *în scris.* – (DE) Organizația Internațională a Muncii (OIM) este o agenție specializată a Națiunilor Unite și acționează în numele justiției sociale, al drepturilor omului și al drepturilor lucrătorilor. Principala funcție a organizației este de a stabili standardele internaționale sociale și în materie de muncă. Pentru OIM, 2010 a fost anul lucrătorilor casnici. Prin urmare, acum au fost stabilite standarde minime, întrucât lucrătorii casnici formează cel mai mare sector nereglementat din lume.

Propunere de rezoluție B7-0295/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Votez în favoarea acestei propuneri, având în vedere că rezistența antimicrobiană (AMR) reprezintă un aspect legat de sănătatea animalelor cu care se confruntă sectorul zootehnic european, în special în cazul eșecului terapeutic; mai multe state membre s-au emis deja orientări cu privire la utilizarea prudentă a substanțelor antimicrobiene, ceea ce a condus la reducerea utilizării acestor substanțe; sectorul zootehnic – producția de produse lactate, de carne de vită, de carne de porc și de pui, de ouă, de lapte și de carne de oaie și de capră – joacă un rol important în economia agricolă europeană; și având în vedere că principalul obiectiv al agricultorilor este menținerea sănătății și productivității animalelor prin intermediul unor bune practici agricole în ceea ce privește igiena, hrana corespunzătoare, condițiile adecvate de creștere și gestionarea responsabilă a sănătății animalelor. Prin urmare, invit Comisia să elaboreze un plan de acțiune multianual amplu de luptă împotriva AMR în cadrul strategiei UE privind sănătatea animalelor (2011-2015).

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris.* – Rezistența la antibiotice reprezintă un aspect legat de sănătatea animalelor cu care se confruntă sectorul zootehnic european, în special în cazul eșecului terapeutic. În numeroase state membre s-au emis orientări cu privire la utilizarea prudentă a acestor substanțe, ceea ce a condus la reducerea utilizării lor. Utilizate corect, substanțele antimicrobiene reprezintă un instrument util care să îi ajute pe agricultori să mențină sănătatea și productivitatea animalelor și să asigure bunăstarea acestora. Deși aceste substanțe sunt prescrise pentru uz veterinar, ele afectează deopotrivă oamenii și animalele. Obiectivul principal al prezentei propuneri de rezoluție este menținerea substanțelor antimicrobiene ca un instrument eficient de combatere a bolilor, la animale și la om, menținând utilizarea substanțelor antimicrobiene în limitele strict necesare. Am votat în favoarea acestui raport.

Liam Aylward (ALDE), *în scris.* – (GA) Principalul scop al agricultorilor este să garanteze sănătatea și productivitatea animalelor și aceștia pot realiza acest lucru prin intermediul unor bune practici agricole.

Am votat în favoarea acestei rezoluții deoarece solicită realizarea mai multor activități de cercetare cu privire la noile substanțe antimicrobiene și la alternative la acestea, ceea ce va ajuta agricultorii să atingă obiectivele susmenționate. Trebuie stabilită o agendă pentru partajarea cercetării, a cunoștințelor și a bunelor practici. Sprijin solicitarea privind realizarea de mai multe activități de cercetare cu privire la bunăstarea animalelor și la practicile agricole precum îmbunătățirea gestionării cirezilor, prevenirea timpurie a bolilor și înmulțirea unor rase puternice de animale.

Trebuie garantat, totuși, că nu se vor crea sarcini suplimentare de ordin financiar sau administrativ pentru agricultori, ca urmare a controlului și monitorizării sporite a rezistenței antimicrobiene (AMR) la animalele de la care se obțin produse alimentare și la animalele de companie.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții. Rezistența antimicrobiană (AMR) este un aspect legat de sănătatea animalelor cu care se confruntă sectorul zootehnic european. Având în vedere importanța uriașă a sectorului zootehnic pentru economia agricolă europeană, este esențial ca această problemă să fie rezolvată în mod corespunzător. Sunt de acord ca statele membre să efectueze controlul și monitorizarea sistematică a AMR la animalele de la care se obțin produse alimentare, fără a crea sarcini suplimentare de ordin financiar sau administrativ pentru agricultori, alți proprietari de animale sau veterinari. Oficiul Alimentar și Veterinar și Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară ar trebui să efectueze inspecții și analize suplimentare în acest domeniu și să facă recomandări. Sunt de acord că Comisia ar trebui să organizeze discuții la nivel internațional în vederea interzicerii substanțelor antimicrobiene folosite ca stimulatori de creștere în hrana pentru animale și să ridice această problemă în cadrul negocierilor sale bilaterale cu țările terțe.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Este bine că s-a înregistrat o scădere a utilizării antibioticelor, iar emiterea, în mai multe state membre, a unor orientări cu privire la utilizarea prudentă a substanțelor antimicrobiene a contribuit la acest lucru.

Toate deciziile care duc la administrarea substanțelor antimicrobiene la animale, precum și la oameni trebuie să fie bine cântărite și să aibă în vedere amenințarea potențială a rezistenței antimicrobiene (AMR). De fapt, rezistența afectează deopotrivă oamenii și animalele și poate fi transmisă atât de la oameni la animale, cât și invers. Sunt foarte conștient de faptul că rezistența antimicrobiană la oameni este adesea cauzată de administrarea unor doze necorespunzătoare de antibiotice, de tratamente incorecte, dar poate fi provocată și de transmiterea, prin contactul cu animalele, a unor bacterii purtătoare de gene rezistente la antibiotice, având consecințe grave pentru public și pentru bunăstarea animalelor.

Prin urmare, ne confruntăm cu o problemă cu adevărat transversală, care necesită o abordare coordonată la nivelul Uniunii care să vizeze menținerea substanțelor antimicrobiene ca instrument eficient de combatere a bolilor, la animale și la om, și încurajarea unei utilizări prudente și responsabile, menținând utilizarea acestora în limitele strict necesare.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *în scris.* – Rezistența antimicrobiană (AMR) reprezintă un aspect legat de sănătatea animalelor cu care se confruntă sectorul zootehnic european, în special în condițiile în care în mai multe state membre s-au emis deja orientări cu privire la utilizarea prudentă a substanțelor antimicrobiene, ceea ce a condus la reducerea utilizării acestor substanțe. Întrucât principalul obiectiv al agricultorilor este menținerea sănătății și productivității animalelor prin intermediul unor bune practici agricole (igienă, hrană

corespunzătoare, condiții adecvate de creștere, gestionarea responsabilă a sănătății animalelor), cred necesară realizarea mai multor activități de cercetare cu privire la noile substanțe antimicrobiene, la alte alternative la acestea (vaccinarea, biosecuritatea, creșterea pentru rezistență), precum și la strategii fondate științific pentru evitarea și controlarea bolilor infecțioase la animale, acestea încadrându-se în eșalonul programelor-cadru de cercetare ale Uniunii Europene.

Edite Estrela (S&D), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea propunerii de rezoluție referitoare la rezistența la antibiotice deoarece consider că statele membre și Comisia trebuie să adopte măsuri pentru tratarea problemei tot mai mari a rezistenței antimicrobiene (AMR) la animale, întrucât utilizarea antibioticelor în hrana pentru animale contribuie și la rezistența la antibiotice la oameni.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* Rezistența la antibiotice este o problemă gravă care afectează industria zootehnică, așadar sunt de acord cu preocupările Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală în această privință și sunt de acord cu propunerile sale, nu numai de a reduce rezistența animalelor la tratamentul cu antibiotice, ci și de a promova alte mijloace de combatere a bolilor la animale care nu implică neapărat utilizarea antibioticelor.

În ceea ce privește utilizarea substanțelor antimicrobiene ca stimulatori de creștere, aș dori să atrag atenția asupra faptului că acest lucru pune în pericol sănătatea, nu numai a animalelor, care devin rezistente la antibiotice, ci și a oamenilor, întrucât produsele de origine animală intră în lanțul alimentar, afectând astfel oamenii.

Prin urmare, este nevoie urgent de un studiu referitor la posibilitatea interzicerii utilizării substanțelor antimicrobiene în hrana pentru animale ca mijloc de încurajare a măsurilor de reducere a rezistenței la antibiotice, garantând astfel o mai bună sănătate a animalelor și o securitate alimentară sporită.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Această rezoluție a Parlamentului European abordează problema rezistenței animalelor la antibiotice, o situație cu urmări dezastruoase. Această chestiune are implicații în ceea ce privește sănătatea umană, în special pentru cei care lucrează cu aceste animale, dar și pentru economie, întrucât este în pericol viitorul concurenței în domeniul creșterii animalelor în UE. Parlamentul a dezbătut deja această problemă de mai multe ori și a adoptat o serie de inițiative, precum baza de date, care ar trebui actualizată permanent. Cu toate acestea, a sosit momentul să trecem de la vorbe la fapte astfel încât legislația în vigoare să nu mai fie o literă moartă. Prin urmare, este esențial ca noua politică agricolă comună (PAC) să țină seama de această problemă și să încurajeze bunele practici în ceea ce privește creșterea animalelor. Așadar, am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție, adoptată cu o largă majoritate de voturi în Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală, întrucât aceasta este un text foarte echilibrat ale cărui propuneri nu doar protejează sănătatea oamenilor și apără bunăstarea animalelor, dar garantează și viabilitatea întreprinderilor.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Rezistența antimicrobiană (AMR) reprezintă un aspect legat de sănătatea animalelor cu care se confruntă sectorul zootehnic european, care include producția de produse lactate, de carne de vită, de carne de porc și de pui, de ouă, de lapte și de carne de oaie și de capră. Utilizate corect, substanțele antimicrobiene reprezintă un instrument util care să îi ajute pe agricultori să mențină sănătatea și productivitatea animalelor.

Rezistența antimicrobiană la oameni este adesea cauzată de administrarea unor doze necorespunzătoare de antibiotice. Transmiterea bacteriilor patogene constituie o amenințare gravă la adresa agricultorilor și a lucrătorilor agricoli care intră zilnic în contact cu animalele.

Raportul contribuie la orientarea activității comune de colectare a datelor în acest domeniu, analizând rezultatele și propunând soluții. Scopul acestuia este de a crea o imagine completă cu privire la când, unde, cum și pe ce animale sunt folosite în prezent substanțele antimicrobiene, fără a crea sarcini suplimentare de ordin financiar sau administrativ pentru agricultori sau alți proprietari de animale, ținând seama de faptul că practicile agricole și intensitatea acestora diferă de la un stat membru la altul.

Am dori să subliniem importanța dezvoltării de sisteme pentru creșterea animalelor, care să permită reducerea cantității de antibiotice prescrise, precum și a cercetării cu privire la noile substanțe antimicrobiene. Considerăm conținutul rezoluției ca fiind pozitiv, orientat către utilizarea prudentă și responsabilă a substanțelor antimicrobiene.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Rezistența antimicrobiană (AMR) reprezintă un aspect legat de sănătatea animalelor cu care se confruntă sectorul zootehnic european, care include producția de produse lactate, de carne de vită, de carne de porc și de pui, de ouă, de lapte și de carne de oaie și de capră. Utilizate corect, substanțele antimicrobiene reprezintă un instrument util care să îi ajute pe agricultori să mențină sănătatea și productivitatea animalelor.

Rezistența antimicrobiană la oameni este adesea cauzată de administrarea unor doze necorespunzătoare de antibiotice, a căror transmitere de bacterii patogene constituie o amenințare gravă la adresa agricultorilor și a lucrătorilor agricoli care intră zilnic în contact cu animalele.

Acest document contribuie la orientarea activității comune de colectare a datelor în acest domeniu, analizând rezultatele și propunând soluții corespunzătoare. Astfel, scopul acestuia este de a crea o imagine completă cu privire la când, unde, cum și pe ce animale sunt folosite în prezent substanțele antimicrobiene, fără a crea sarcini suplimentare de ordin financiar sau administrativ pentru agricultori sau alți proprietari de animale, ținând seama de faptul că practicile agricole și intensitatea acestora diferă de la un stat membru la altul.

De asemenea, este important să se efectueze cercetări cu privire la noi substanțe antimicrobiene, precum și la alte alternative la acestea și am dori să subliniem importanța dezvoltării de sisteme eficiente pentru creșterea animalelor, care să permită reducerea cantității de antibiotice prescrise.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui document deoarece obiectivul principal este menținerea substanțelor antimicrobiene ca un instrument eficient de combatere a bolilor, la animale și la om, menținând utilizarea substanțelor antimicrobiene în limitele strict necesare. După părerea mea, trebuie să stabilim bune practici pentru creșterea animalelor, care să reducă riscul de apariție a rezistenței la antibiotice (AMR). Aceste practici ar trebui să se aplice, în special, animalelor tinere care sunt aduse laolaltă de la diferiți crescători, sporindu-se astfel riscul de transmitere a bolilor. Comisia ar trebui să depună eforturi în vederea interzicerii la nivel internațional a substanțelor antimicrobiene folosite ca stimulatori de creștere în hrana pentru animale și să aducă acest aspect în discuție în cadrul negocierilor sale bilaterale cu țările terțe, cum ar fi statele Unite. Trebuie să subliniem legătura logică dintre sănătatea animalelor și utilizarea antibioticelor, precum

și legătura dintre sănătatea animalelor și sănătatea oamenilor. Astăzi, cel mai important este să asigurăm un nivel maxim de siguranță alimentară.

Elisabeth Köstinger (PPE), *în scris.* – (DE) Antibioticele au fost considerate mult timp un medicament minune care vindecă bolile infecțioase. În majoritatea țărilor europene, antibioticele sunt categoria de medicamente cea mai utilizată după analgezice. În jur de 50 % dintre antibioticele prescrise în Europa sunt utilizate în medicina veterinară. Dacă nu s-ar folosi antibioticele, bolile animalelor și epizootia s-ar răspândi rapid și ar deveni epidemii, provocând daune economice enorme. Din păcate, utilizarea necontrolată a antibioticelor deopotrivă în medicina umană și veterinară are un cost foarte ridicat. Utilizarea excesivă a antibioticelor duce la rezistență și la adaptare în rândul patogenilor. Multe dintre antibioticele bine cunoscute au devenit astăzi fie ineficiente, fie nefiabibile. Prin urmare, sprijin puternic rezoluția acestui Parlament care solicită urgent Comisiei și statelor membre să rezolve în mod responsabil problema tot mai gravă a rezistenței la antibiotice în rândul animalelor.

David Martin (S&D), *în scris.* – Această rezoluție recunoaște faptul că, utilizate corect, substanțele antimicrobiene reprezintă un instrument util care să îi ajute pe agricultori să mențină sănătatea și productivitatea animalelor și să garanteze bunăstarea acestora. Cu toate acestea, recunoaște și necesitatea unui control strict și a monitorizării și, prin urmare, am putut vota în favoarea acesteia.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Rezistența antimicrobiană (AMR) reprezintă un aspect legat de sănătatea animalelor cu care se confruntă sectorul zootehnic european, în special în cazul eșecului terapeutic. În mai multe state membre s-au emis deja orientări cu privire la utilizarea prudentă a substanțelor antimicrobiene, ceea ce a condus la reducerea utilizării acestor substanțe. În ciuda rezultatelor pozitive, încă mai sunt multe de făcut în privința acestei probleme. De aceea, este nevoie de politici comune europene care să aibă ca rezultat eradicarea acestei probleme.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *în scris.* – (LT) Parlamentul a adoptat astăzi o decizie importantă referitoare la rezistența la antibiotice. După părerea mea, colectarea și analizarea informațiilor referitoare la utilizarea produselor de sănătate pentru animale, inclusiv a substanțelor antimicrobiene, este importantă. De asemenea, este necesar să se garanteze că aceste produse sunt utilizate în mod eficient și moderat și că nu prezintă un risc pentru eficiența măsurilor de combatere a bolilor umane în cazurile în care substanțele antimicrobiene sunt alese ca tratament. Deși testele de monitorizare a reziduurilor de agenți antibacterieni la animale și în alimentele de origine animală indică rezultate pozitive pentru perioada 2005-2009 în UE, încă nu putem spune că există o tendință controlată de creștere, ci doar fluctuații fragmentate. Un lucru deosebit de îngrijorător este faptul că, potrivit datelor din 2009, majoritatea neregulilor în ceea ce privește substanțele antibiotice au fost găsite în eșantioanele de miere, de carne de iepure și de pește de crescătorie, cu alte cuvinte, produse care sunt considerate frecvent alimente valoroase și fac adesea parte din regimul alimentar zilnic al europenilor. Astfel, obiectivul care vizează aplicarea cu grijă a tratamentului cu antibiotice și punerea în aplicare a unei monitorizări cuprinzătoare cu scopul de a coordona mai bine sursele de cercetare în domeniul uman și veterinar este foarte important pentru a garanta sănătatea umană și bunăstarea animalelor.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea acestei rezoluții. La nivel european, 25 000 de oameni mor anual din motive legate de, sau asociate cu rezistența antimicrobiană. Animalele și alimentele de origine animală ar putea juca un rol în transferul

rezistenței antimicrobiene la oameni, de aceea antibioticele în creșterea animalelor trebuie utilizate cu prudență. Măsurile propuse prin această rezoluție în privința unei mai bune informări a veterinarilor și agricultorilor trebuie puse în aplicare cât mai activ.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Rezoluția referitoare la rezistența antimicrobiană (AMR) vine într-un moment în care AMR reprezintă o problemă legată de sănătatea animalelor cu care se confruntă sectorul zootehnic european, care trebuie să se bazeze pe tratamentele cu antibiotice pentru a fi sigur și eficient în viitorul apropiat.

Administrarea de antibiotice animalelor trebuie să aibă în vedere amenințarea potențială a AMR la adresa oamenilor, cauzată adesea de administrarea unor doze necorespunzătoare de antibiotice, de tratamente incorecte și de expunerea constantă a patogenilor la substanțele antimicrobiene în spitale.

Am votat în favoarea raportului deoarece transmiterea bacteriilor patogene purtătoare de gene rezistente la substanțe antimicrobiene constituie o amenințare gravă la adresa oamenilor, prin contractarea bacteriei respective și/sau intrând zilnic în contact cu animalele. Consider că angajamentul pentru cercetare este esențial deoarece contribuie la dezvoltarea substanțelor antimicrobiene ca un instrument eficient de combatere a bolilor care afectează deopotrivă oamenii și animalele. Cu toate acestea, utilizarea antibioticelor ar trebui menținută în limitele strict necesare.

Phil Prendergast (S&D), *în scris.* – Rezistența la antibiotice este un aspect grav legat de sănătatea publică. Administrarea de antibiotice atât oamenilor, cât și animalelor, implică riscul rezistenței atunci când acestea sunt utilizate incorect și în doze necorespunzătoare. Rezistența la antibiotice poate fi transmisă de la oameni la animale și invers. Pacienții din spitale și agricultorii, în special, riscă să fie expuși bacteriilor rezistente. Este nevoie de o coordonare mai bună în domeniul medicinei umane și veterinare, precum și de mai multe cercetări cu privire la noile antibiotice, la tratamentele alternative și la prevenirea bolilor animalelor și practicile privind controlul.

Paulo Rangel (PPE), *în scris.* – (PT) Creșterea animalelor joacă un rol esențial în economia europeană. Antibioticele sunt adesea utilizate pentru a asigura sănătatea animalelor. Problema care poate surveni este că atât oamenii, cât și animalele pot dezvolta o rezistență la substanțele antimicrobiene (AMR), al cărei impact asupra sănătății umane ar putea fi grav. Prin urmare, este necesară adoptarea de strategii corespunzătoare ca măsură de precauție împotriva acestor riscuri.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Prin votul său de astăzi, Parlamentul European: 1. salută eforturile depuse de Comisie și de agențiile acesteia în ceea ce privește activitățile comune de colectare a datelor în acest domeniu, în special inițiativa din 2009 de a crea ESVAC (Organul european de supraveghere a consumului de substanțe antimicrobiene în medicina veterinară); regretă că nu toate statele membre s-au alăturat până în prezent rețelei ESVAC și invită mai multe țări să facă acest pas; invită Comisia să pună la dispoziția rețelei ESVAC resurse financiare suficiente pentru a-și duce la îndeplinire sarcinile; solicită Comisiei să furnizeze fără întârziere un cadru juridic corespunzător pentru a conferi statelor membre competențe în vederea colectării de date în mod eficient; 2. solicită Comisiei să depună eforturi pentru a colecta date care pot fi armonizate și comparabile, inclusiv cu activitățile întreprinse în țări terțe, cum ar fi Statele Unite.

Angelika Werthmann (NI), *în scris.* – (DE) Antibioticele se găsesc în stare naturală în metabolismul unor ciuperci sau bacterii care sunt utilizate pentru a combate infecțiile

bacteriene. Printre alte utilizări, acestea sunt incluse în hrana animalelor în scop preventiv. Rezistența înseamnă pierderea capacității unui antibiotic de a omorî bacteria sau de a opri creșterea acesteia. Pentru a împiedica rezistența, trebuie urmate instrucțiunile medicale. Germeii de origine animală rezistenți pot fi totuși transmiși oamenilor și reprezintă un risc major pentru sănătate – rezultatul ar putea fi chiar rezistența la antibiotice la oameni. Prin urmare, nu am putut decât să votez în favoarea acestui raport pentru a promova în sfârșit producția sectorului zootehnic care se descurcă fără substanțe antimicrobiene.

Anna Záborská (PPE), *în scris.* – (SK) Este cunoscut faptul că, la fel ca oamenii, animalele cărora le sunt administrate antibiotice sunt uneori rezistente la efectele acestora. Această rezistență poate fi transferată de la animale la oameni și, prin urmare, poate prezenta un risc pentru sănătate sau complica tratarea unor boli. Prin urmare, este important să se monitorizeze în detaliu utilizarea antibioticelor pentru creșterea animalelor și la animalele de companie. Este vorba despre protecția consumatorului și securitatea producției de alimente, care trebuie garantate la un standard la fel de înalt în toate statele UE. Este adecvat ca un Parlament European format din reprezentanți aleși ai popoarelor să solicite Comisiei să ia măsuri. Putem reacționa rapid și eficient numai dacă cunoaștem situația reală. Prin urmare, am sprijinit raportul prezentat și mă aștept ca Comisia să depună în viitorul apropiat o propunere privind măsurile de monitorizare a utilizării antibioticelor în sectorul creșterii animalelor.

Raport: Marietje Schaake (A7-0112/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Votez în favoarea acestui raport deoarece cultura poate fi un element important în relațiile internaționale, contribuind la dezvoltare, incluziune, democrație și prevenirea conflictelor. Prin urmare, aceasta ar trebui inclusă în dezvoltarea Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE).

Roberta Angelilli (PPE), *în scris.* – (IT) În această economie digitală nouă, industriile culturale și creative reprezintă un potențial semnificativ și au capacitatea de a stimula exprimarea diversității culturale europene și răspândirea progresului economic și social. În plus, cultura și creativitatea reprezintă cheia protejării și extinderea patrimoniului cultural și a peisajelor noastre și sunt utile pentru a crește nivelul de cultură al cetățenilor. Nu ar trebui să subestimăm faptul că aceste industrii reprezintă unul dintre cele mai dinamice sectoare din Europa și contribuie cu 2,6 % din produsul intern brut al UE asigurând locuri de muncă de calitate pentru 5 milioane de cetățeni europeni.

Prin cartea verde publicată în urmă cu un an de către Comisie, industriile culturale și creative au primit recunoașterea pe care o merită pentru îndeplinirea unui rol esențial într-o viziune europeană asupra culturii bazată pe societatea informațională, pe inovare și antreprenoriat. Din păcate, lipsa investițiilor, subcapitalizarea întreprinderilor, lipsa unui cadru de reglementare pentru a înlătura obstacolele în calea mobilității artiștilor și a activităților de creație și răspândirea tot mai sporită a pirateriei sunt unii dintre factorii care împiedică stabilirea unui spațiu cultural european. Nu trebuie să uităm că succesul mondial al industriei europene se bazează pe profesionalismul și creativitatea considerabile ale artiștilor noștri, care ar trebui protejați și încurajați prin stimulente tangibile pentru a-și continua activitatea.

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris.* – Aspectul fundamental al culturii europene este faptul că nu își propune să fie, în relațiile sale externe, o cultură simplificată, ci una vie, care trăiește prin detaliile sale particulare. Așa cum vorbim despre valori, drepturi și libertăți europene, tot așa trebuie să vorbim despre culturi europene, despre diversitatea lor, pluralul lor creativ și rolul de ambasador european pe care fiecare element creator de cultură

națională îl poate juca pentru promovarea întregului. Înainte să începem promovarea culturilor în afara spațiului european trebuie să vrem să cunoaștem chiar noi toate acele elemente culturale care particularizează Europa. Și, în acest sens, cel mai bun ambasador al culturilor europene este, în opinia mea, fiecare cetățean al Uniunii. Cu condiția să îi fie oferită, în prealabil, posibilitatea cât mai facilă pentru a se informa cu privire la bogăția culturală a spațiului în care trăiește.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui raport. UE este o comunitate de valori diversă din punct de vedere cultural în care extinderile succesive ale UE, mobilitatea persoanelor în spațiul european comun, fluxurile migratoare tradiționale sau mai noi și diversitatea schimburilor cu restul lumii contribuie la promovarea diversității culturale. Cultura joacă un rol în acordurile bilaterale privind dezvoltarea și comerțul și prin măsuri precum instrumentele europene pentru cooperarea pentru dezvoltare, pentru stabilitate, pentru democrație și drepturile omului și pentru preaderare, politica europeană de vecinătate (PEV), Parteneriatul estic, Uniunea pentru Mediterană și Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO), care alocă în mare parte resurse diferitelor programe culturale. Sunt de acord că este necesară consolidarea schimburilor culturale și educaționale cu țările terțe, care pot să stimuleze societatea civilă, să încurajeze democratizarea și buna guvernare, să promoveze drepturile omului și libertățile fundamentale și să furnizeze elementele constitutive ale unei cooperări durabile.

Dominique Baudis (PPE), *în scris.* – (FR) Acest raport transmite un mesaj clar: Uniunea Europeană trebuie să includă în politica sa externă o strategie cuprinzătoare și coordonată în materie de cultură. Relațiile care unesc în special Europa și țările din sudul Mediteranei trec prin schimbări profunde. Lumea arabă este străbătută de o adiere a libertății. Cultura este un bun valoros. Aceasta contribuie la forța și durabilitatea democrației. Schimburile culturale și educaționale încurajează apariția unei societăți civile organizate. Cooperarea culturală este, de asemenea, una dintre cheile succesului Uniunii pentru Mediterană. Aceasta determină națiunile să împartă și să interacționeze între ele, să se respecte și să se înțeleagă mai bine reciproc în fiecare zi.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *în scris.* – (FR) Era important ca Parlamentul European să amintească în mod hotărât cât de importantă este promovarea diversității, a patrimoniului și a schimburilor culturale în toate acțiunile externe ale UE. În calitate de creatoare a integrării, a toleranței și a înțelegerii reciproce, cultura este o componentă esențială a societăților noastre pe care trebuie să o promovăm prin eforturile noastre diplomatice în favoarea drepturilor omului și a democrației. Acest raport subliniază totuși faptul că dimensiunea culturală a acțiunilor externe încă este subdezvoltată și coordonată insuficient și că este necesară adoptarea unei strategii comune și coerente în acest domeniu. Ne-am înnoit și sprijinul față de accesul liber la internet prin condamnarea cenzurării acestuia și a amenințărilor pe care le implică la adresa drepturilor omului, precum și pentru accesul la patrimoniul cultural global și partajarea acestuia. Deși cetățenii europeni partajează o gamă de valori culturale comune, vom putea promova cel mai bine interesele europenilor dacă vom vorbi într-un singur glas.

Sergio Berlato (PPE), *în scris.* – (IT) Uniunea Europeană este renumită pentru varietatea sa de forme culturale. În opinia mea, valorile culturale precum respectarea drepturilor omului, democrația și libertățile fundamentale sunt, de asemenea, reprezentate de produsele noastre culturale. După cum precizează Strategia UE 2020, cunoștințele și abilitățile internaționale sunt esențiale pentru sistemele educaționale. Multilingvismul, competențele informatice și conștiința culturală ne permit să beneficiem de multe oportunități oferite

de piața globală a locurilor de muncă de astăzi. Cultura ar trebui, prin urmare, să fie integrată orizontal în gama largă de acțiuni care formează politica externă a Uniunii. În prezent, nu există o strategie UE coerentă și coordonată privind cultura în acțiunile externe ale UE. Observăm, de asemenea, fragmentare și răspândire nu numai între statele membre, dar și între diverse departamente și instituții din cadrul Uniunii Europene.

Fără o strategie comună, această fragmentare blochează utilizarea eficientă a resurselor și bugetelor alocate sectorului cultural. Prin urmare, îndemn Comisia să aibă în vedere integrarea și simplificarea culturii deopotrivă în acțiunile externe ale UE și în cadrul instituțiilor europene.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *în scris.* – (ES) Sprijin acest raport întocmit de colega mea de grup deoarece subliniază natura transversală și importanța culturii în toate aspectele vieții și susține că aceasta trebuie luată în considerare în toate acțiunile externe ale UE.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Consider că dimensiunea culturală a politicilor europene care vizează o coeziune europeană sporită este importantă. Prin urmare, salut toate programele culturale al căror obiectiv este de a crea o identitate europeană din valori partajate și înțelegere reciprocă. Ca atare, cred în puterea pe care anumite inițiative culturale o pot avea asupra relațiilor din cadrul Uniunii, precum și asupra relațiilor cu țările terțe. Elementele culturale ale diferitelor țări pot fi utilizate ca punți către cooperarea pașnică pentru stabilitate.

Nessa Childers (S&D), *în scris.* – Dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE nu ar trebui supraestimate și este important ca dna comisar Ashton să continue să integreze acest lucru în activitatea sa cu SEAE.

Mário David (PPE), *în scris.* – (PT) Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona a dus la crearea Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), ale cărui activități ar trebui să includă o strategie coordonată și cuprinzătoare privind diplomația culturală. Acest raport, pe care îl sprijin în general, se referă la această chestiune importantă. De fapt, multe dintre propunerile incluse în acest raport, precum promovarea schimburilor pentru tineri și consolidarea relațiilor cu organizațiile societății civile din țările terțe sunt propuneri pe care le-am susținut în raportul meu referitor la Revizuirea politicii europene de vecinătate – dimensiunea sudică și pe care acest Parlament le-a adoptat. În acest raport, aș dori să subliniez și respectul pentru conservarea/promovarea lingvisticii/a bogăției culturale din fiecare stat membru; importanța diseminării valorilor culturale europene ca mijloc de promovare a drepturilor fundamentale, a democrației și a bunei guvernări; și, în sfârșit, importanța existenței unui *attaché* al culturii în fiecare reprezentanță a UE în străinătate.

Marielle De Sarnez (ALDE), *în scris.* – (FR) Mulți se întrebă dacă există o cultură europeană, confruntând-o adesea cu o Europă a culturilor sau o „europenizare” a culturilor. Pentru acele persoane, printre care mă număr și eu, care consideră că Europa are o identitate, are valori, răspunsul este evident: există cu adevărat o identitate culturală europeană. Aceasta este dimensiunea culturală de care Europa ar trebui să țină seama mai mult în eforturile sale diplomatice, în special cu scopul de a promova drepturile omului, democrația și dezvoltarea în țările terțe. Pentru a realiza acest lucru, Înalta Reprezentantă ar trebui să creeze o Direcție Generală „Diplomație culturală” în cadrul Serviciului European de Acțiune Externă și să numească o persoană responsabilă pentru relațiile culturale și promovarea culturii europene în fiecare reprezentanță a UE în țările terțe. În același timp, ar trebui să avem în vedere introducerea vizelor culturale pentru artiști și pentru cei care lucrează în sectorul cultural.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Uniunea Europeană este deopotrivă o putere economică și o putere culturală a cărei influență depășește cu mult frontierele sale. Faptul că diferite țări au legături istorice tradiționale cu statele membre europene consolidează abilitatea Europei de a pătrunde în alte culturi și de a se face înțeleasă în alte părți ale lumii. Importanța factorului lingvistic ca vehicul pentru păstrarea și aprofundarea acestor relații nu poate fi supraevaluată.

Regret faptul că, în ciuda tuturor declarațiilor de intenție, Uniunea Europeană tot nu înțelege măsura în care ar trebui să promoveze predarea de limbi europene care sunt, în special, adecvate comunicării în instituțiile sale. În schimb, UE a ales o politică lingvistică închisă în sine. Aș dori să văd inversarea acestei tendințe.

O politică externă precum cea pe care își propune să o dezvolte Uniunea nu poate neglija dimensiunea culturală, ci trebuie mai degrabă să o aibă în vedere ca un bun; ca o valoare care nu este mereu tangibilă, dar care este deosebit de importantă într-o lume tot mai vulnerabilă la puterea de convingere a statelor și a organizațiilor internaționale. Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) va juca un rol important în această privință. Sper că acesta se va ridica la înălțimea provocării.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Acest raport, întocmit de dna Schaake, se referă la dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale Uniunii Europene. Deși discuția despre cultură ar putea părea ciudată, aceasta fiind un bun neesențial, în situația în care mulți europeni se confruntă zilnic cu probleme în a obține bunuri esențiale supraviețuirii lor, nu o putem neglija: în schimb, trebuie să ne gândim că, pe lângă faptul că este fundamentală pentru calitatea vieții noastre, aceasta poate și trebuie să fie o oportunitate pentru dezvoltarea economică și crearea de locuri de muncă pentru tineri, precum și, evident, un factor de unitate și coeziune între popoare. UE trebuie să fie o comunitate de valori culturale în care diversitatea este un bun și un factor care contribuie la unitate și coeziune sau, după cum precizează raportoarea, „un instrument pentru pace și stabilitate globală”. Prin urmare, trebuie să revedem urgent lipsa unei politici externe privind cultura. Votez în favoarea acestui raport întrucât sunt de acord cu propunerile sale și sper că cultura va ajuta la găsirea de soluții pentru ieșirea din criză și va constitui un bun pentru bunăstarea publicului european.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Acest raport confirmă percepția actuală asupra culturii în Uniunea Europeană: o viziune de exploatare a culturii care o consideră a fi în serviciul politicii externe prin conceptul de diplomatie culturală. Cu alte cuvinte, cultura este văzută ca un fel de avangardă pentru promovarea și comunicarea, în întreaga lume, a intereselor Uniunii Europene și ale statelor membre (punctul 22) și priviți încotro se îndreaptă această viziune: către promovarea comerțului internațional (punctul 23). Se poate spune că acest lucru nu este sinonim cu politicile și practicile care anulează sau nu respectă identitatea și culturile fiecărei țări?

Acest raport conține un raționament greșit fundamental care este în continuu preluat în discursul UE privind cultura: faptul că există o identitate europeană unică și o cultură europeană unică și, mai mult, că aceasta se bazează pe valori precum libertatea, democrația, toleranța și solidaritatea.

Cultura, ca oricare fenomen istoric, nu este fondată pe o identitate omogenă și partajată: dimpotrivă, este expresia antagonismelor, a conflictelor și a situațiilor de dominare culturală. După cum este bine știut, cultura europeană se datorează multor culturi din diferite părți ale lumii, precum popoarelor supuse colonialismului european, de exemplu.

Acesta este un raport care nu reprezintă în mod corespunzător noțiunea de cultură și o exploatează.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Acest raport confirmă percepția actuală asupra culturii în Uniunea Europeană: o viziune de exploatare a culturii care o consideră a fi în serviciul politicii externe prin conceptul de diplomatie culturală. Cu alte cuvinte, cultura este văzută ca un fel de avangardă pentru promovarea și comunicarea intereselor Uniunii Europene și ale statelor membre și pentru promovarea comerțului internațional. Se poate spune că acest lucru nu este sinonim cu politicile și practicile care anulează sau nu respectă identitatea și culturile fiecărei țări?

Acest raport conține un raționament greșit fundamental care este în continuu preluat în discursul UE privind cultura: faptul că există o identitate europeană unică și o cultură europeană unică și, mai mult, că aceasta se bazează pe valori precum libertatea, democrația, toleranța și solidaritatea.

Cultura, ca oricare fenomen istoric, nu este fondată pe o identitate omogenă și partajată: dimpotrivă, este expresia antagonismelor, a conflictelor și a situațiilor de dominare culturală. După cum este bine știut, cultura europeană se datorează multor culturi din diferite părți ale lumii, precum popoarelor supuse colonialismului european, de exemplu.

Uniunea Europeană nu poate expune riscului diversitatea noastră culturală sau reprezenta în mod necorespunzător și exploata noțiunea de cultură.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestei rezoluții deoarece diplomația culturală este un element fundamental pentru construirea încrederii și a relațiilor de durată cu cetățenii din țările terțe. Cultura ar trebui să fie un element esențial și integrat orizontal în gama largă de politici externe care alcătuiesc politica externă a UE: de la relațiile comerciale ale UE la politica sa de extindere și de vecinătate, la politica sa de cooperare și dezvoltare și politica sa externă și de securitate comună. Cultura are și valoare economică: industriile culturale ale Europei contribuie la spiritul antreprenorial european, la inovare și afaceri, iar peisajul cultural divers al UE face din aceasta cea mai atractivă destinație turistică din lume. Un climat cultural cu rezonanță face ca viața în UE să fie atractivă pentru întreprinderi și oameni deopotrivă. În prezent, nu există o strategie coerentă, coordonată a UE în materie de cultură în acțiunile sale externe, ci aceasta trebuie dezvoltată. Susținerea și promovarea caracterului atractiv al Europei într-un mediu competitiv și conectat la nivel global nu reprezintă o extravaganta, ci o necesitate. Fragmentarea și răspândirea se poate observa nu numai între statele membre, dar și între diverse departamente și instituții din cadrul UE. În lipsa unei strategii comune, această fragmentare blochează utilizarea integrală și eficientă a resurselor și bugetelor. În consecință, această strategie este absolut esențială pentru UE.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris. – (PL)* Europa este leagănul unei culturi extraordinar de bogate și variate. Uniunea Europeană ar trebui să utilizeze acest patrimoniu pentru promovarea integrării și cooperării în țările care nu aparțin Uniunii. Nu ar trebui să uităm că Uniunea Europeană este formată din 27 de state foarte diferite. Este important să cultivăm și să conservăm această multiculturalitate. Sunt de acord cu faptul că o politică comună europeană necesită elaborarea unei strategii privind acțiunile culturale externe. Este important ca Europa să-și folosească eficient potențialul în procesul de autopromovare în întreaga lume.

Giovanni La Via (PPE), *în scris. – (IT)* „Unită în diversitate” este mottoul pe care îl partajăm cu toții ca cetățeni europeni și care reprezintă sentimentul de apartenență la o comunitate europeană vastă: intersecții de popoare, de culturi și de obiceiuri care sunt unite în ciuda diferențelor lor economice, religioase și de alt fel. Sprijinul meu pentru raportul dnei Schaake este determinat tocmai de impulsul pe care trebuie să îl aplicăm consolidării acestei conștiințe partajate. Cultura ar trebui să joace un rol de unificare deopotrivă la nivel extern și intern și, prin urmare, în relațiile Secretariatului pentru monitorizare economică (SEAE), cultura europeană ar trebui să fie principalul vehicul al valorilor europene care ar trebui, prin dialogul cu culturile din afara Europei, să contribuie la cooperarea pașnică și la înțelegerea constructivă între popoare.

Bogusław Liberadzki (S&D), *în scris. – (PL)* Aș dori să îmi exprim aprobarea pentru includerea chestiunilor culturale în acțiunile diplomației UE. Este important ca lumea să experimenteze cultura statelor membre UE în diversitatea conținutului și formelor sale. Personal, sper că această prezentare va avea un caracter geografic echilibrat, astfel încât cultura fiecăror state membre să fie reprezentată într-o proporție corespunzătoare. În acest scop, Comisia ar trebui să prezinte o propunere pentru aceste acțiuni, care va fi apoi refăcută ca document oficial.

David Martin (S&D), *în scris. –* Am votat în favoarea acestui raport. Europa este o comunitate a libertății, a responsabilităților și a valorilor democratice. Cultura, identitatea, valorile și poziția UE pe scena globală se întrepătrund. Interesele europene sunt promovate atunci când aspectele culturale sunt proiectate în mod strategic prin cooperare și parteneriat: atât prin programe culturale, precum și atunci când aspectele culturale fac parte integrantă din politici economice, externe, de securitate și de dezvoltare.

Prin împărtășirea literaturii, filmelor, a muzicii și a patrimoniului, se deschid porți către înțelegere și se construiesc legături între oameni. Identitatea europeană, în toată diversitatea sa, precum și valorile europene sunt materializate prin intermediul acestor expresii culturale. În plus, UE are o experiență importantă de împărtășit în ceea ce privește soluționarea conflictelor și crearea stabilității prin interese comune și înțelegere reciprocă.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *în scris. – (CS)* Raportul referitor la valorificarea potențialului industriilor culturale și creative este în multe privințe strâns legat de raportul referitor la „O Uniune a inovării”. Aș dori, în special, să atrag atenția asupra importanței acordate educației cetățenilor, care implică, printre altele, o înțelegere mai bună a problemei și respectul pentru protejarea operelor care implică drepturi de proprietate intelectuală. Trebuie să sprijinim puternic și să dezvoltăm acest domeniu foarte neglijat al educației, dar și al formării, deopotrivă la nivel UE și la nivelul statelor membre. Am rețineri în privința etichetării actuale a operelor culturale ca bunuri și servicii. Aceasta este înșelătoare și poate fi considerată o manifestare a neoliberalismului economic în sfera culturală. De exemplu, o operă literară, sau chiar o operă de artă sau o piesă muzicală, este, mai presus de toate, o manifestare esențială a talentului artistului și un răspuns social. Ar fi un lucru nu doar fătarnic, dar și absurd, să le privim astfel.

Iosif Matula (PPE), *în scris. –* Din păcate, în prezent nu există o strategie coerentă și coordonată în ceea ce privește rolul culturii în acțiunile externe ale UE. După cum se știe, însă, interesele noastre pot fi cel mai bine promovate când vorbim cu o singură voce. Politica externă comună trebuie să se bazeze pe diplomația culturală, deoarece poziția Europei în lume poate fi consolidată prin intermediul culturii, ca parte integrantă a politicilor economice, de dezvoltare și de securitate. Vom asigura o mai bună înțelegere a continentului

nostru prin distribuirea de filme, muzică și literatură. De asemenea, peisajul cultural divers al UE ne conferă calitatea de cea mai atractivă destinație turistică din lume. Apreciez prevederea din prezentul raport care stipulează sugestii concrete pentru a include societatea civilă, artiștii, profesorii, studenții și antreprenorii în procesul de modelare a relațiilor culturale externe. Este, totodată, absolut necesar să ținem cont de potențialul imens pe care îl oferă noile tehnologii, care reprezintă atât o sursă de informații, cât și un canal ce facilitează libertatea de exprimare. Consider că ar fi util ca Parlamentul European să includă cultura pe agenda discuțiilor cu alte parlamente ale lumii, pentru a contribui la conturarea unei practici generale în materie de acțiune externă europeană.

Nuno Melo (PPE), *în scris. – (PT)* Europa este o comunitate a libertăților, a responsabilităților și a valorilor democratice. Cultura, identitatea, valorile și poziția UE pe scena globală se întrepătrund. Interesele europene sunt promovate atunci când aspectele culturale sunt proiectate în mod strategic prin cooperare și parteneriat, atât prin programe culturale, precum și atunci când aspectele culturale fac parte integrantă din politici economice, externe, de securitate și de dezvoltare. Prin partajarea literaturii, a filmelor, a muzicii și a patrimoniului se deschid porți către înțelegere și se construiesc legături între oameni. Identitatea europeană, în toată diversitatea sa, precum și valorile europene sunt materializate prin intermediul acestor expresii culturale. În dezvoltarea Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), este important să se exploreze rolul pe care cultura îl are și ar trebui să îl aibă în acțiunile externe ale UE. Răspândirea culturii poate duce la înțelegere reciprocă, cooperare și stabilitate pașnică, precum și avantaje economice.

Louis Michel (ALDE), *în scris. – (FR)* Dacă globalizarea a favorizat în mod incontestabil multiplicarea schimburilor, ar trebui să luptăm împotriva pericolului de uniformizare a culturilor noastre. Cultura este un vector de deschidere și un motor al democrațiilor, acționând împotriva oricărei reacții naționaliste, tentații rasiste și excluziuni alimentate de crizele economică și financiară, de mediu și alimentară. Culturile au menirea de a se îmbogăți unele pe altele într-un spirit de respect reciproc. Acestea sunt o sursă de energie regenerabilă inepuizabilă. Majoritatea timpului, creația culturală descrie sau exprimă o viziune, un angajament, o părținare care poate fi pertinentă sau nu. Aceasta reprezintă exercitarea unui drept, inclusiv a dreptului de a denunța. Avem mare nevoie de artiști, de viziunea lor critică asupra lumii, de rolul lor de educatori ai societăților noastre. Aceștia anticipează viitorul și prevăd evoluția societății, deoarece văd mai repede și mai departe decât politicienii. Trebuie să depunem eforturi pentru a crea o lume pluralistă care să își păstreze intactă capacitatea creativă și care să poată da naștere noului și diversității. Trebuie să regândim sistemul de guvernare mondială. Trebuie să creăm un nou spațiu politic al dimensiunilor globale, ținând seama de dimensiunea politică a diversității culturale.

Andreas Mölzer (NI), *în scris. – (DE)* Bogățiile culturale ale Europei reprezintă un bun prețios pe care este important să îl conservăm. Auzim mereu că diversitatea culturală trebuie promovată. Până acum, ne-am concentrat mult prea mult pe promovarea diversității culturale prin intermediul populației imigrante musulmane, fără a ne asigura că propria noastră cultură este, în schimb, recunoscută în țările lumii islamice. Incluziunea, așa cum se propune, în mod mai evident a aspectelor culturale europene ca o parte integrantă a politicii economice, externe, de securitate și pentru dezvoltare depinde de forma explicită care le este acordată.

Cu siguranță, nu există niciun motiv să ne opunem unui schimb de literatură, film, muzică și altele asemenea, dar așteptările în ceea ce privește lumea islamică nu trebuie supraevaluate – trebuie să vă gândiți doar la interzicerea muzicii inspirate din Coran. Cel mai important

va fi să avem în vedere originile creștine și să acordăm o prioritate mai mare în cadrul politicii externe și pentru dezvoltare protecției creștinilor din alte țări, întrucât aceștia sunt, în cele din urmă, cea mai persecutată minoritate din lume.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris.* – (EL) Nu poate exista nicio îndoială că diplomația culturală contribuie la construirea încrederii și la cultivarea relațiilor de durată între cetățenii UE și cetățenii țărilor terțe și nu poate exista nicio îndoială că avantajul comparativ al Europei în sectorul culturii este puternic și că este, prin urmare, un instrument politic valoros pentru politica sa externă. Noile tehnologii aduc noi oportunități de răspândire a patrimoniului european și de consolidare a legăturilor transnaționale. Întrucât internetul este un loc global de întâlnire, UE ar trebui să dezvolte politici specifice pentru promovarea culturii europene. Site-ul Europeana este o acțiune în această direcție; din păcate, totuși, acesta nu și-a valorificat încă potențialul. Nici contribuția culturii la economiile țărilor europene nu ar trebui trecută cu vederea. Se estimează că aceasta reprezintă 2,6 % din PIB-ul actual al Europei. În mod clar, țările cu o istorie, tradiție și cultură bogate, precum Grecia, nu au nimic de pierdut prin promovarea patrimoniului și valorilor lor culturale.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Acest raport se referă la dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE. Sunt de acord cu raportoarea că avem nevoie de o strategie comună pentru dimensiunea culturală. Nu este o problemă de mai multe investiții, ci mai degrabă de investiții mai bune. A promova cultura înseamnă a promova democrația. Coordonarea propusă ar putea contribui la asigurarea unei utilizări mai eficiente a resurselor, în special într-o perioadă în care se efectuează reduceri de buget, mai ales în sectorul cultural. Rețeaua existentă a Institutelor naționale pentru cultură din Uniunea Europeană ar trebui să funcționeze ca un partener important pentru sector. Membrii acestei rețele au o experiență substanțială, nu numai în activitatea în domeniu, ci și în organizarea activităților culturale, păstrând o distanță adecvată de guverne, ceea ce este vital în acest sector. Pe lângă coordonare, există și diplomație culturală la nivel de stat membru. Cu toate acestea, există multe țări terțe care încearcă în mod specific să se adreseze Uniunii Europene și nu numai statelor membre individual. În consecință, doar o strategie comună va împiedica fragmentarea existentă, care împiedică utilizarea completă și eficientă a resurselor și bugetelor dedicate culturii. Din toate aceste motive, am votat în favoarea acestui raport.

Paulo Rangel (PPE), *în scris.* – (PT) Cultura joacă un rol extrem de important în Uniunea Europeană, care este un spațiu ce vizează să fie „unit în diversitate”. Înainte de toate, ar trebui să accentuăm aspectul său integraționist incontestabil, care permite existența domeniilor partajate: adică puncte în care persoanele cu perspective culturale diferite sunt reprezentate în mod partajat. Nu este accidental faptul că expunerea de motive începe cu un citat: „Din punct de vedere cultural, rock and roll-ul a fost un element decisiv în descătușarea societăților comuniste și în apropierea acestora de o lume a libertății” (Andras Simonyi). În al doilea rând, ar trebui accentuat impactul economic incontestabil care ar putea rezulta dintr-un angajament de diseminare a culturii europene. Prin urmare, este o problemă de diseminare și protejare a valorilor europene la nivel global și de garantare, la cea mai vastă gamă de niveluri posibilă, a respectării aspectelor sale esențiale, precum libertatea de exprimare pe internet. Acestea sunt motivele pentru care votez pentru.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris.* – (FR) Votez în favoarea raportului dnei Schaake, pledez pentru instituirea unei diplomații culturale europene veritabile pentru a promova valorile noastre în afara UE. Gândirea culturii ca un element strategic al politicii externe ar permite de fapt Europei să compenseze deficitul în privința anumitor state. China, în special, investește masiv în diplomația culturală pentru a-și îmbunătăți imaginea și a atrage turiștii.

Europa nu trebuie să facă același lucru dacă dorește să joace în continuare un rol important pe scena mondială. Acest raport conține mai multe propuneri pentru a realiza acest lucru: propunerea privind desemnarea unei persoane în fiecare reprezentanță UE în țările terțe de exemplu, care să coordoneze relațiile și interacțiunile culturale dintre UE și acele țări sau propunerea ca proiectul de organigramă a Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) să conțină posturi adaptate aspectelor culturale și propunerea privind crearea unei unități de coordonare. Mai mult, pare adecvat ca țările terțe să fie implicate în mai mare măsură în programele UE dedicate culturii, precum și mobilității, tineretului, educației și formării: trebuie facilitată accesibilitatea la aceste programe a tinerilor resortisanți ai acelor țări.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Inițial, raportul a considerat domeniul relațiilor externe de la nivel UE aproape în mod exclusiv în cadrul noilor perspective media. Acest lucru încă este destul de prezent, precum și ideea că UE trebuie să își exporte cultura. Grupul Verzilor a insistat, în schimb, asupra promovării „cooperării culturale”. Unele dintre recomandările adoptate în Comisia pentru cultură și educație nu creează cu adevărat ceva nou, precum un site de informare privind programele de cultură ale UE și relațiile externe, alături de calendarul evenimentelor UE în întreaga lume și de persoanele de contact cu societatea civilă. Unele articole, cum ar fi articolul 44 referitor la sprijinirea eforturilor naționale pentru punerea în aplicare a protecției și conservării patrimoniului cultural, la comercializarea ilicită a patrimoniului cultural și a produselor culturale, nu acordă prea multă semnificație problemei în sine. În câteva cuvinte, raportul nu reușește de fapt să trateze problema și adună piese și bucățele de-a lungul posibilităților actuale pentru a plasa cultura atât în agenda UE, cât și a UE cu țările terțe. Este un nou capitol care se străduiește să utilizeze pe deplin cultura ca instrument pentru pace.

Licia Ronzulli (PPE), în scris. – (IT) Partajarea patrimoniului cultural între persoane este importantă atât în UE, pentru consolidarea unei identități europene, cât și în ceea ce privește relațiile UE cu țările terțe. De aceea, sprijin consolidarea acțiunii externe în acea direcție. Resursele pentru cultură sunt adesea împrăștiate într-o mulțime de proiecte. Utilizarea eficientă a acestor fonduri este în continuare blocată de fragmentarea politică. Prin urmare, avem nevoie de Serviciul European de Acțiune Externă pentru a adopta imediat o strategie coerentă și unificată privind diplomația culturală, incluzând numirea unui reprezentant special al UE în țările terțe.

În sfârșit, consider că ar trebui să subliniem tot mai mult utilizarea de noi tehnologii, ceea ce poate spori numărul modalităților de acces la conținutul cultural. Este esențial ca UE să joace un rol de conducere în acest context, dezvoltând politici clare care să poată proteja internetul de formele de cenzură tipice regimurilor de asuprire.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), în scris. – (FR) În 1990, eminentul profesor american Joseph Nye a inventat, în cartea sa, *Bound to Lead*, conceptul de „soft power”. Ce înseamnă? Această putere este capacitatea unui actor internațional de a influența pe alții prin mijloace neocercetive, cum ar fi dinamismul cultural. De ce, după un sfert de secol, Statele Unite sunt în continuare superputerea pe care o știm? Deoarece, pe lângă arsenalul lor militar, acestea reușesc să își exporte cultura și ideile și să le facă atractive. Europa trebuie să facă la fel; trebuie să își apere modelul și valorile culturale pe scena internațională. Datorită acestui raport, Uniunea Europeană conștientizează influența pe care o poate avea Europa dacă reușește să adauge o dimensiune culturală diplomației sale. Prin urmare, sprijin recomandările conținute în acest raport. Deoarece, în așteptarea punerii în aplicare a unei diplomații comune veritabile și a unei politici europene de apărare, puterea de influență a

Europei și diplomația sa culturală sunt printre puținele instrumente de influență la dispoziția noastră.

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris.* – (PL) Am susținut raportul privind dimensiunea culturală a acțiunilor externe ale UE. În special, aș dori să subliniez necesitatea efectuării unei revizuirii a programelor existente cu o componentă culturală și a redactării unei cărți verzi și a unei comunicări a Comisiei care să sublinieze politicile concrete pentru rolul culturii în acțiunile externe ale UE. În prezent, cooperarea culturală a statelor membre cu țările terțe are loc în mod bilateral. Există o lipsă de principii și acțiuni coordonate, care face imposibilă utilizarea efectivă a resurselor culturale ale Europei și a potențialului creativ al Uniunii. O strategie comună poate stimula dezvoltarea resurselor culturale ale Europei, crearea și aprofundarea relațiilor sociale, schimbul de bune practici și îmbunătățirea poziției culturale a UE pe scena internațională. Susțin cu fermitate includerea aspectelor culturale în proiectul de organigramă a Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE). De asemenea, este important să se asigure formarea corespunzătoare a personalului SEAE în ceea ce privește aspectele culturale și digitale. Cultura este, de asemenea, un factor important în lupta pentru drepturile omului și sprijinirea democrației.

Cooperarea în acest domeniu va contribui la stabilirea dialogului cu societăți din diferite culturi. Sunt și o susținătoare a ceea ce se numește „marca Europei” și a dezvoltării și promovării acestuia, în domeniile precum sprijinirea talentului, turismului, iar răspândirea valorilor universale de exemplu ar trebui să se bazeze pe o colaborare mai strânsă între statele membre UE.

Dominique Vlasto (PPE), *în scris.* – (FR) Sunt încântată de adoptarea raportului referitor la dimensiunile culturale ale acțiunilor externe ale UE, care afirmă că cultura trebuie să se afle în centrul diplomației europene. În ciuda diversității lor, europenii partajează numeroase valori puternice precum respectarea drepturilor omului, democrația și statul de drept, care trebuie extinse pe scena internațională. Această „marcă a Europei” trebuie purtată de ambascadori adevărați. Salut și noile propuneri, precum crearea unei diviziuni culturale în cadrul Serviciului European de Acțiune Externă sau numirea unui „attaché” cultural pentru fiecare stat membru. Europa culturală va putea apărea doar prin coordonarea inițiativelor naționale. Dezvoltarea noilor tehnologii informaționale oferă acces la cultură celor mai numeroși. După părerea mea, Uniunea Europeană trebuie să profite de această ocazie de a-și declara unicitatea culturală și de a încuraja creativitatea. Am dorit să votez în favoarea acestui raport, care nu mai privește cultura ca o moștenire a trecutului, ci ca una dintre forțele motrice ale diplomației europene de mâine.

Raport: Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (A7-0143/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Votez pentru această propunere întrucât există necesitatea unui impuls la nivel UE pentru încurajarea industriilor culturale și creative (ICC-uri), motiv pentru care acestea trebuie să adopte modele economice inovatoare și să aibă acces la furnizarea de servicii online nouă, legală. Prin urmare, se impune crearea unei veritabile piețe unice a conținuturilor și serviciilor online, realizarea de măsuri specifice în vederea creșterii rolului industriilor culturale și creative de catalizatori ai inovării și schimbării structurale, reunirea actorilor la nivel regional, național și european și crearea de noi produse și servicii generatoare de creștere economică și locuri de muncă. În Europa, sectorul cultural joacă un rol determinant și constituie un punct de atracție pentru cetățeni, întreprinderi și investiții, valorificând, astfel, Europa ca loc dinamic și stimulant, unde oamenii le place să trăiască și să muncească. Este clar că dacă Europa dorește să reușească

prin intermediul unei economii creative, bazate pe cunoaștere, contribuția unui sector cultural energic și în plină dezvoltare este esențială. Sectorul cultural atrage, de asemenea, persoanele calificate și creative. În momentul de față, industriile culturale și creative sunt recunoscute și ca vectori importanți de inovare economică și socială în numeroase alte sectoare.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui raport. Industriile culturale și creative (ICC) ar trebui să se afle în centrul noii agende politice europene, în conformitate cu nevoile economice ale sectorului și cu măsurile destinate adaptării la inovații în epoca digitală. Sunt de acord că, pentru a crește potențialul acestui sector, este importantă punerea în aplicare cu succes a inițiativei „agenda digitală” europeană pentru ca ICC să se adapteze cu succes la și să poată beneficia pe deplin de oportunitățile legate de banda largă extinsă de mare viteză și de noile tehnologii fără fir. Este foarte important ca biblioteca digitală europeană să fie extinsă și dezvoltată ca focar de transmitere a patrimoniului cultural și a creativității europene, protejând și susținând patrimoniul cultural al acesteia.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *în scris.* – (FR) Industriile culturale și creative sunt esențiale pentru cetățenii europeni datorită naturii lor economice și culturale. Asta deoarece, pe lângă contribuția la promovarea diversității culturale și lingvistice și la dezvoltarea unui patrimoniu cultural european, aceste industrii contribuie, de asemenea, la dezvoltarea economică prin stimularea locurilor de muncă, creștere economică și generarea de bogăție. Prin acest vot, ne angajăm în mod clar față de o recunoaștere sporită a sectorului cultural, subliniind că potențialul acestuia rămâne ridicat datorită confruntărilor permanente cu obstacole juridice sau economice. Prin urmare, pentru a spori acest potențial, propunem soluții concrete precum un sistem paneuropean de acordare de licențe și îmbunătățirea accesului la credite și la microfinanțare. Observăm, de asemenea, progresul considerabil pe care îl reprezintă internetul pentru societățile noastre, chiar dacă aduce noi provocări, cum ar fi garantarea accesului tuturor și modelul economic pentru sectorul cultural. Astfel, Parlamentul European, care este conștient de rolul esențial al culturii în societatea europeană, a făcut un apel clar la susținerea sporită a actorilor culturali.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *în scris.* – (ES) Valorificarea potențialului industriilor culturale și creative (ICC) este importantă. Trebuie să analizăm ICC-urile și impactul activităților acestora asupra economiei europene, prin identificarea, definirea și descrierea fiecăreia în parte pentru a le sublinia caracteristicile, pentru a înțelege mai bine obiectivele și problemele acestora și pentru a pune în aplicare măsuri mai eficiente.

Mara Bizzotto (EFD), *în scris.* – (IT) Am votat în favoarea acestui raport, care vizează să conștientizeze și să sporească importanța economică și socială a industriilor culturale și creative (ICC). Concentrarea atenției UE asupra acestor industrii și organizarea potențialului lor printr-o strategie coerentă, inclusiv prin finanțare, îndeplinește cel puțin două dintre prioritățile pe care le-a susținut mereu *Legha Nord*. Acestea sunt, în primul rând, promovarea și reînșufletirea patrimoniului cultural local, care poate fi lingvistic, arhitectural sau artistic în sensul cel mai larg, pentru a proteja diversitatea și individualitatea orizonturilor intelectuale într-o epocă a generalizării sau mai degrabă a trivializării și devalorizării mesajului cultural. În al doilea rând, un angajament instituțional față de industriile culturale și creative ar permite tinerilor talentați să își canalizeze în mod constructiv aptitudinile și ambițiile, oferindu-le platforme de lansare, unele profesionale, care ar duce apoi la noi oportunități de angajare, împiedicându-i să își irosească talentele în domenii care sunt

stagnante din punct de vedere cultural sau pur și simplu neadecvate scopului. Susțin așadar raportul în cauză.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – În Europa, sectorul cultural joacă un rol determinant și constituie un punct de atracție pentru cetățeni, întreprinderi și investiții, valorificând, astfel, Europa ca loc dinamic și stimulant, unde oamenilor le place să trăiască și să muncească. Este clar că dacă Europa dorește să reușească prin intermediul unei economii creative, bazate pe cunoaștere, contribuția unui sector cultural energic și în plină dezvoltare este esențială în acest sens. Sectorul cultural atrage, de asemenea, persoanele calificate și creative. În momentul de față, industriile culturale și creative sunt recunoscute și ca vectori importanți de inovare economică și socială în numeroase alte sectoare. Există deja state care valorifică deja în mare măsură multiplele resurse ale industriilor culturale și creative dar în Uniunea Europeană este încă necesară elaborarea unei abordări strategice care să transforme atuurile sale culturale în fundamente ale energiei și creativității economiei sale, precum și ale coeziunii societății. Cartea verde a Comisiei Europene lansează într-un moment propice o dezbatere menită să deblocheze „potențialul industriilor culturale și creative” și recunoaște în mod oficial importanța acestui sector. În Uniune, începând cu deceniul 1990, creșterea industriilor culturale și creative s-a produs într-un ritm exponențial în ceea ce privește crearea de locuri de muncă și contribuția la PIB.

Alain Cadec (PPE), în scris. – (FR) Am votat în favoarea raportului dnei Sanchez-Schmid, care conține propuneri privind încurajarea dezvoltării industriilor culturale și creative. Raportul solicită crearea statutului artistului european, astfel încât artiștii să poată beneficia de condiții de muncă satisfăcătoare și de măsuri corespunzătoare în ceea ce privește sistemele de impozitare, dreptul lor la muncă, drepturile la asigurări sociale și drepturi de autor, cu scopul de a îmbunătăți mobilitatea acestora în întreaga Uniune. De asemenea, sunt de acord cu raportoarea, care subliniază nevoia de a conserva natura specifică a anumitor profesii și a transferului de cunoștințe, în special în sectorul cultural, creativ și artizanal și pentru a asigura mecanisme de transfer al cunoștințelor.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), în scris. – (PT) Salut interesul manifestat față de potențialul industriilor culturale și creative (ICC). Cred în impactul pozitiv pe care îl poate avea dezvoltarea acestora, atât din punct de vedere economic, prin crearea de locuri de muncă și contribuția la produsul intern brut (PIB), cât și social, prin integrarea socială și culturală a membrilor publicului. Prin urmare, salut sprijinul destinat sectorului creativ, deoarece consider că este calea corectă către creșterea de durată și durabilă a economiei europene, având în vedere situația globală din prezent. Inovarea, coeziunea structurală și crearea de noi produse și servicii trebuie să fie o prioritate de care să se țină cont în construirea oricărei politici europene.

Christine De Veyrac (PPE), în scris. – (FR) Salut adoptarea raportului Sanchez-Schmid referitor la dezvoltarea industriilor culturale și creative. Implicând aproape 14 milioane de locuri de muncă și o creștere constantă chiar și pe durata crizei, contribuția economică și culturală a acestora este atât de substanțială încât este esențial ca aceste industrii să beneficieze de o susținere fermă. Crearea unui statut european pentru artiști, introducerea unui TVA redus pentru bunurile culturale și îmbunătățirea distribuirii ofertelor digitale legale constituie măsuri adecvate și esențiale pentru a asigura influența culturală la nivel internațional a Uniunii Europene.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) În ultimele două decenii, creșterea industriilor culturale și creative (ICC) s-a produs într-un ritm exponențial în ceea ce privește crearea de locuri

de muncă și contribuția statelor membre la produsul intern brut (PIB). Din acest motiv și datorită perioadei extrem de favorabile în care ne aflăm, exploatarea și creșterea potențialului acestor industrii sunt esențiale. Prin urmare, există nevoia de a exploata potențialul epocii digitale, de a crea o dinamică la nivel UE și de a stimula sectorul cultural, pentru a echipa aceste industrii cu modele economice inovatoare.

Prin urmare, aș dori să felicit raportarea și să mă alătur îndemnului acesteia pentru o carte verde a Comisiei mai ambițioasă care să ducă la apariția unei adevărate piețe interne, făcând posibilă crearea de locuri de muncă și garantarea unei coeziuni sociale sporite.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Acest raport, întocmit de dna Sanchez-Schmid, abordează modul în care Uniunea Europeană ar putea valorifica potențialul industriilor culturale și creative (ICC). Aceasta este o dezbatere lansată de cartea verde a Comisiei Europene într-un moment în care epoca digitală ne invadează viețile și globalizarea devine o provocare pentru ICC. Dacă UE va putea crea o dinamică la nivelul Uniunii care să stimuleze aceste întreprinderi prin sprijinirea inovării și modernizării, vom putea încuraja ocuparea forței de muncă și coeziunea socială, după cum menționează raportarea, „de natură să permită Uniunii Europene să dispună de sectorul economic bazat pe cunoaștere cel mai competitiv și dinamic la nivel mondial”. Prin urmare, am votat în favoarea acestui raport deoarece cred în potențialul acestor industrii creative și în viitorul lor promițător. Cu toate acestea, pentru a nu se afla în situația de a fi preluați de partenerii internaționali, este necesar un angajament rapid, ferm, față de noile tehnologii – în special, tehnologia informațională – și de factorii de dezvoltare și inovare. UE ar trebui, de asemenea, să sprijine și să încurajeze creația artistică, precum și mobilitatea profesioniștilor în materie de cultură, astfel încât aceasta să devină tot mai universală și globalizantă.

Juozas Imbrasas (EFD), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui document deoarece valorificarea potențialului industriilor culturale și creative necesită dezvoltarea, *inter alia*, a educației artistice și culturale de calitate, teritorializare, parteneriate locale, creație și creativitate, partajare de expertize, finanțare, parteneriate public-privat și schimbul de bune practici. Trebuie să creăm competitivitate între industriile culturale și creative (ICC), având în vedere caracteristicile fiecărei componente și faptul că acestea necesită diferite forme de sprijin. Uniunea Europeană trebuie să introducă măsuri de sprijinire a sectorului creativ. Am dori să vedem că această carte verde are un impact pe termen scurt și lung prin dezvoltări specifice la nivel european în domeniile cum ar fi impozitarea adaptată bunurilor și serviciilor culturale online și posibilitatea de a exploata facilitățile de finanțare disponibile prin BEI și FEI. Dacă industriile culturale și creative doresc să își dezvolte la maxim rolul de forță motrice, trebuie introduse facilități de finanțare sprijinite de o expertiză solidă privind caracteristicile industriilor culturale și un sistem de impozitare adaptat. Statele membre trebuie să își ia un angajament puternic față de protejarea și sprijinirea propriului patrimoniu cultural. Având în vedere importanța tot mai mare a ICC, precum și obiectivul privind consolidarea acestui sector, care este de o importanță strategică pentru realizarea obiectivelor Europa 2020, Comisia ar trebui să elaboreze o carte albă care să valorifice potențialul cultural și creativ.

Giovanni La Via (PPE), în scris. – (IT) Am votat în favoarea acestui raport deoarece consider că este esențial ca Comisia să își urmeze eforturile pentru a asigura o definiție mai bună a industriilor culturale și creative (ICC) ca parte din recunoașterea sporită a acestora de către societatea civilă. Prevăd un potențial considerabil pentru ICC; în special atunci când avem în vedere posibilitatea și necesitatea cooperării cu universitățile, centrele de cercetare și școlile de arte, cu care putem crea o rețea de programe comune de formare și

învățare de-a lungul vieții. Doamnelor și domnilor, este esențial și important să diseminăm practicile și cunoștințele și să sporim învățarea prin programe de formare profesională *ad hoc* dedicate sectorului cultural și creativ. Cred că trebuie să asigurăm programe de învățare multidisciplinare și să insistăm asupra cooperării și parteneriatului nu doar între instituțiile educaționale, studenți și profesioniști din sectorul cultural și creativ, ci și între întreprinderi de toate dimensiunile, între sectorul public și privat și între artizani și instituțiile financiare.

Morten Løkkegaard (ALDE), *în scris*. – (DA) Industriile culturale și creative contribuie la creștere și la crearea de locuri de muncă în UE. Acestea constituie o parte din planul privind îndeplinirea obiectivelor 2020 și, prin urmare, este important să creăm condiții bune pentru acest sector – mai ales în cadrul domeniului pe care aș dori să îl subliniez, anume drepturile de autor.

După cum este menționat în mai multe locuri în raport, ar trebui, desigur, să ne asigurăm că artiștii primesc o remunerare corectă pentru activitatea lor. În același timp, este absolut esențial să garantăm disponibilitatea unui număr larg de servicii online pentru consumatori. Cel mai bun mod de a face acest lucru este de a crea condiții bune pentru alternative licite, fiabile. Deja există câteva exemple bune, iar acestea ar trebui să fie mai vizibile. Crearea de alternative eficiente este cel mai bun mod de a combate pirateria. În același timp, este vital ca Comisia să elaboreze o propunere ambițioasă referitoare la drepturile de autor – un lucru pe care îl așteptăm cu nerăbdare.

Unul dintre lucrurile pe care le subliniem în raport este că ar trebui adoptată o abordare paneuropeană. Nu ne este de folos să operăm cu 27 de sisteme diferite în acest domeniu important. Prin urmare, consider că Comisia ar trebui să aibă o abordare holistică și să caute legătura dintre acordarea de licențe, taxele private pe drepturile de autor și pirateria. Sper că acest raport va ajuta la inițializarea acestei acțiuni și aștept o propunere ambițioasă din partea Comisiei.

David Martin (S&D), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport deoarece consider că este un moment potrivit pentru cartea verde a Comisiei, referitoare la sprijinirea în mod oficial a importanței economice și sociale a sectorului, și pentru inițierea discuției privind „valorificarea potențialului industriilor culturale și creative”. În Uniunea Europeană, încă din anii '90, creșterea industriilor culturale și creative (ICC) s-a produs într-un ritm exponențial în ceea ce privește crearea de locuri de muncă și contribuția la PIB.

Iosif Matula (PPE), *în scris*. – Ceea ce diferențiază continentul european de celelalte regiuni ale lumii este tocmai componenta culturală a patrimoniului nostru comun. Într-o perioadă cu mari provocări economice, este important să ne gândim la modalități prin care să exploatăm potențialul industriilor culturale și creative, cu atât mai mult cu cât un număr semnificativ de cetățeni europeni sunt angrenați în astfel de activități. Să nu uităm faptul că sectorul creației contribuie în mod semnificativ la dezvoltarea tehnologiilor informației și comunicațiilor, dar și la inovare economică și socială. Domeniul acesta ridică, încă, o serie de probleme care trebuie clarificate. Un aspect important este acela al digitalizării producțiilor culturale, concomitent cu nevoia de a crea o veritabilă piață unică a conținuturilor și serviciilor online, care să genereze locuri de muncă suplimentare. Tot în acest context, vorbim și de rezolvarea chestiunii drepturilor de autor, a finanțării industriilor culturale și creative, a mobilității artiștilor sau a difuzării producțiilor culturale. Un exemplu relevant este acela al cinematografeiei, filmele europene - printre care o serie de producții românești - câștigând premii prestigioase la festivalurile de profil.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Este nevoie de o dinamică la nivel UE care să încurajeze industriile culturale și creative (ICC), acesta fiind motivul pentru care industriile respective trebuie să adopte modele economice novatoare și să acceadă la noi oferte legale de servicii online. În consecință, se impun crearea unei veritabile piețe unice a conținuturilor și serviciilor online, realizarea de acțiuni specifice în vederea creșterii rolului industriilor culturale și creative de catalizatori ai inovării și schimbării structurale, reunirea actorilor la nivel regional, național și european și crearea de noi produse și servicii generatoare de creștere economică și locuri de muncă. Prin dezvoltarea ICC-urilor, vom contribui la dezvoltarea economică durabilă și la crearea de locuri de muncă.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Având în vedere multitudinea de măsuri greșite luate de UE, este îndoielnic dacă tehnologiile informației și comunicațiilor sunt suficiente pentru a crea o identitate europeană. La fel de potrivit acestei identități europene este deficitul democratic al UE și înțelegerea unidirecțională a democrației în rândul elitelor de la Bruxelles, care pur și simplu lasă populația să voteze în continuu până când iese rezultatul „corect”. Când vine vorba despre democrație directă, Uniunea Europeană ar avea multe de învățat de la Elveția, care apără deciziile democratice chiar și atunci când restul lumii corecte din punct de vedere politic o critică neîncetat. Cu toate acestea, este îndoielnic faptul că, după cum este menționat atât de elocvent în raport, un „sector cultural energetic, în plină dezvoltare” reprezintă „un stimulent pentru inovarea economică și socială”. Mai degrabă, se poate observa o tendință prin care migrația și migranții sunt plasați tot mai mult în centrul sprijinului acordat culturii, în timp ce cultura și tradiția native sunt date la o parte.

Cu toate acestea, mult discutatul subiect al integrării nu trebuie să ia forma eliminării Crăciunului, a Paștelui, a zilei Sfântului Nicolae și a altor tradiții similare în numele adaptării la imigranții musulmani din grădinițele și școlile noastre – acest lucru ar însemna pierderea identității noastre culturale. Trebuie să acordăm din nou mai multă atenție garantării că obiceiurile, tradițiile și valorile noastre morale sunt susținute și respectate de ceilalți. Întrucât acest raport nu oferă o inversare a tendinței, am decis să mă abțin.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris.* – (EL) Sectoarele culturii și creativității au un rol dublu: acestea au un rol economic, prin sprijinirea ocupării forței de muncă, a creșterii și a generării de bogăție și, mai presus de toate, au un rol cultural, contribuind la dezvoltarea socială și culturală a cetățenilor. Cu toate acestea, trebuie îndeplinite două condiții fundamentale pentru ca acestea să își valorifice întregul potențial. În primul rând, trebuie să încurajăm mobilitatea și atractivitatea factorilor culturali, cum ar fi mobilitatea artiștilor, a lucrătorilor din domeniul culturii și a operelor de artă și, în al doilea rând, trebuie să garantăm punerea în aplicare a unor politici specifice de finanțare și sprijin economic în sectorul culturii, precum accesul la fonduri prin Banca Europeană de Investiții.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Acest raport referitor la „valorificarea potențialului industriilor culturale și creative” (ICC) se bazează pe cartea verde a Comisiei Europene referitoare la același subiect și am votat în favoarea acestuia datorită recunoașterii oficiale a importanței economice și sociale a acestui sector. În Uniunea Europeană, și începând cu anii '90, creșterea industriilor culturale și creative (ICC) s-a produs într-un ritm exponențial în ceea ce privește crearea de locuri de muncă și contribuția la produsul intern brut (PIB). Coordonarea și stimularea sinergiilor în acest sector în plină dezvoltare ar putea fi esențială pentru dezvoltarea economică a UE. Industriile culturale și creative au un potențial considerabil de a fi unul dintre motoarele creșterii în UE.

Phil Prendergast (S&D), *în scris.* – Industriile culturale și creative nu sunt numai o sursă de bogăție și de ocupare a forței de muncă, ci contribuie și la configurația socială și culturală a Europei. Profesiile artistice constituie o parte din patrimoniul nostru și această cunoaștere trebuie transmisă mai departe. Ar trebui să încurajăm educația multidisciplinară și să permitem mai multe schimburi între instituțiile de învățământ superior din acest sector. Comisia trebuie să asigure securitatea juridică a tehnologiilor informației și comunicației astfel încât să protejeze consumatorii și creatorii inovatori. Acest lucru ar trebui să permită autorităților locale și regionale să dezvolte rețele pentru a coopera în domeniul turismului cultural. Irlanda, în special Irlanda de Sud, are o istorie culturală și creativă bogată. Trebuie să contribuim la încurajarea acestor profesii culturale și artistice și la accesul unui public mai mare la acestea.

Paulo Rangel (PPE), *în scris.* – (PT) Industriile culturale și creative (ICC) aduc o serie de contribuții. În primul rând, valoarea lor intrinsecă în recreerea modelelor culturale și contribuția la construirea unei identități europene comune. În al doilea rând totuși, acestea constituie o activitate economică care permite crearea de locuri de muncă și de produse în circulație: cu alte cuvinte, este o sursă de bogăție și în ceea ce privește economia. Cu toate acestea, trebuie să existe stimulente pentru acest tip de activitate, precum recunoașterea drepturilor de exploatare economică a acestor produse, protejând pe deplin poziția creatorilor. Mai mult, acesta este un angajament care va permite afirmarea – și diferențierea – valorii adăugate pe care o poate oferi UE. Prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris.* – (FR) Industriile culturale și creative reprezintă 5 milioane de locuri de muncă și 2,6 % din PIB-ul UE. Acestea sunt, de asemenea, unul dintre principalele stimulente ale creșterii europene, întrucât creează locuri de muncă noi și stimulează inovarea. Acestea aduc și o valoare adăugată drept în calitatea de factor de coeziune socială și joacă un rol esențial în promovarea diversității culturale și lingvistice a UE. Prin urmare, este esențial, atât din punct de vedere economic, cât și social, ca aceste industrii să fie sprijinite. Acesta este motivul pentru care votez în favoarea acestui raport. Aș dori să încurajez astfel statele membre și Comisia Europeană să promoveze deopotrivă educația artistică și culturală pentru toate grupurile de vârstă, de la învățământul primar la învățământul superior sau profesional și aptitudinile antreprenoriale ale profesioniștilor în sectorul cultural, inclusiv în cadrul învățării pe tot parcursul vieții. Pentru a permite desfășurarea acestor industrii, este la fel de esențială îmbunătățirea accesului la finanțare pentru profesioniștii din acest sector: introducerea microfinanțării, dezvoltarea patronajului și a parteneriatelor public-privat, reflectarea la introducerea de noi instrumente de finanțare inovatoare și formarea profesioniștilor din sectorul bancar cu privire la caracteristicile specifice ale acestor industrii.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Acesta este un moment potrivit pentru cartea verde a Comisiei, care sprijină în mod oficial importanța economică și socială a sectorului, pentru inițierea discuției referitoare la „valorificarea potențialului industriilor culturale și creative”. În Uniunea Europeană, începând cu anii '90, creșterea industriilor culturale și creative (ICC) s-a produs într-un ritm exponențial în ceea ce privește crearea de locuri de muncă și contribuția la PIB.

Provocarea reprezentată de globalizare și intrarea în epoca digitală oferă acestor industrii noi posibilități de dezvoltare și pot crește potențialul de generare a creșterii economice și de creare de locuri de muncă de care dispun acestea și care rămâne, în mare măsură, nevalorificate. Sunt necesare investiții strategice pentru ca industriile culturale și creative să dinamizeze diversitatea culturală, coeziunea socială și teritorială, creșterea și ocuparea

forței de muncă. Prin urmare, trebuie să se ofere o finanțare adecvată, să se acorde sprijin ICC pentru a le permite să se dezvolte în mediul lor local și regional și să se realizeze tranziția spre o economie creativă, catalizând efectele acestor sectoare asupra unei game largi de contexte economice și sociale.

Cu cât oferta digitală de conținuturi audiovizuale va fi mai mare, cu atât conținuturile tipice identității europene vor fi efectiv în măsură să influențeze diversitatea culturală. În plus, sectorul creației contribuie în mod semnificativ la dezvoltarea tehnologiilor informației și comunicațiilor și joacă un rol important la nivel local, regional și național.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris.* – (IT) Am votat pentru acest raport deoarece consider că industriile culturale și creative ar trebui să reprezinte o valoare adăugată pentru Uniune. Un statut european pentru artiști bazat pe condiții de muncă favorabile și regimuri fiscale ar promova Europa drept un mediu dinamic și provocator pentru a trăi și a munci, făcând-o mai atractivă pentru persoanele creative și cu aptitudini. În afară de aceasta, o societate bazată pe cunoaștere va ajuta la protejarea diversității culturale europene și ne va îndruma către coeziunea socială și ocuparea forței de muncă. În acest context, pentru a valorifica acest potențial cât mai bine posibil, trebuie să facilităm deopotrivă transferul de cunoștințe creative noilor generații și mobilitatea artiștilor în Europa.

Oreste Rossi (EFD), *în scris.* – (IT) Sectorul industriilor culturale și creative este format din întreprinderi cu un potențial economic ridicat deoarece acestea generează ocuparea forței de muncă, creștere și bogăție și sunt responsabile pentru integrarea socială și culturală a cetățenilor. În conformitate cu mottoul european „Unită în diversitate”, prezența industriilor care utilizează cultura ca produs este esențială, întrucât acestea promovează dialogul intercultural, protejând astfel diversitatea europeană. Promovarea acestor industrii va crea noi posibilități semnificative pentru dezvoltarea regională, parteneriatele locale și posibile parteneriate cu sectorul public și privat.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Cartea verde a Comisiei Europene privind valorificarea potențialului industriilor culturale și creative (ICC) vizează să contribuie la creșterea economică a Uniunii Europene și la crearea de locuri de muncă în statele sale membre.

În raportul adoptat astăzi, Parlamentul European sprijină o strategie veritabilă la nivelul UE în acest sector prin crearea de noi domenii pentru experimentare, inovare și antreprenoriat, oferind sprijin pentru mobilitate și promovând accesul la finanțare, la noi instrumente financiare și la o implicare mai mare în colectivele regionale și locale.

Raportoarea propune crearea de proiecte-pilot în cadrul programelor Erasmus și Erasmus pentru tinerii întreprinzători, precum și crearea unei platforme europene pentru promovarea schimbului de experiențe. Inițiativele, care prezintă un mare interes pentru sectorul artizanal de la nivel regional și local, include, de asemenea, dezvoltarea unei rețele a celor mai bune practici pentru colectivele regionale și locale și punerea în aplicare de servicii de consultanță pentru finanțare, pentru a informa mai bine întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) din sector cu privire la producția și distribuția de bunuri și servicii culturale și creative.--

Rafał Trzaskowski (PPE), *în scris.* – (PL) Astăzi, în Parlamentul European, am votat adoptarea raportului referitor la potențialul industriei creative. Acesta este un raport care arată în mod clar faptul că industria creativă este responsabilă pentru 5 milioane de locuri de muncă în UE și pentru generarea a aproape 3 % din PIB-ul UE. Industria creativă influențează, în principiu, fiecare sector al economiei UE, integrând inovarea oricând este

posibil – inovare fără de care ar fi dificil să vorbim despre o îmbunătățire a competitivității UE pe scena internațională, lucru pe care îl dorim cu toții atât de mult.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Am votat împotriva acestui raport, care atrage bunurile culturale într-o logică a pieței și a concurenței.

„Industriile culturale” și, în consecință, bunurile culturale pe care acestea le produc nu pot fi comparate cu întreprinderile ca oricare altele, pe motiv că acestea sunt generatoare de bogăție și eventual de locuri de muncă.

Acestea trebuie mai întâi, și mai presus de toate, să fie în continuare recunoscute ca un mijloc de eliberare pentru cea mai mare parte din oameni și ca instrumente de partajare a cunoașterii.

Prin urmare, este urgent necesară reafirmarea principiului unicității culturale în toate domeniile pentru ca frazele distinse privind industriile creative ca forță motrice, recunoașterea statutului artistului sau dorința de a găsi un echilibru între diseminarea operelor digitale și recompensarea corectă a creatorilor să nu rămână dorințe pioase în fața deșertului cultural care va urma.

Dominique Vlasto (PPE), *în scris.* – (FR) Evoluția modelului nostru de dezvoltare, axat de acum înainte pe economia bazată pe cunoaștere, transformă cultura într-un sector de importanță strategică. Salut adoptarea acestui raport, care propune modalități privind utilizarea mai bună a resurselor culturale europene. După părerea mea, valorificarea potențialului industriilor creative trebuie să implice în mod special o reformă a sistemului european de gestionare a drepturilor de autor, pentru a permite industriilor creative să beneficieze mai mult de piața unică. După cum subliniază raportul, procedurile de acordare a licențelor sunt mult prea complicate și este necesară introducerea unui ghișeu unic pentru acordarea drepturilor. De asemenea, consider că este necesară stimularea creației prin adoptarea unui sistem fiscal specific pentru produsele inovatoare precum conținutul cultural digital. Nu este corect ca aceste produse să fie supuse TVA-ului la rata standard completă, în timp ce alte produse culturale beneficiază de scutiri de taxe. Prin votul meu, am dorit să solicit Comisiei și Consiliului să răspundă cererii Parlamentului European referitoare la adoptarea de măsuri specifice care să ne permită să beneficiem pe deplin de potențialul de creștere al acestui sector. Doar o abordare ambițioasă și comună poate conserva unicitatea culturii europene.

Iva Zanicchi (PPE), *în scris.* – (IT) Am votat în favoarea raportului dnei Sanchez-Schmid referitor la potențialul industriilor europene culturale și creative, care încă nu a fost valorificat pe deplin. Aceste industrii reprezintă un bun pentru UE, parțial deoarece creșterea lor în ritm exponențial din ultimii 25 de ani a creat zeci de mii de locuri de muncă. Prin urmare, este necesară construirea unei strategii europene pentru aceste industrii în care acestea să aibă oportunitatea de a-și exprima potențialul și de a câștiga recunoașterea rolului lor dublu de vehicule ale culturii și divertismentului și de creatoare de întreprinderi și de locuri de muncă.

Propunere de rezoluție B7-0281/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Votiez în favoarea acestei propuneri de rezoluție și aș dori să împărtășesc credința raportoarei că acordarea titlului de capitală europeană a culturii unui oraș care a suferit de pe urma unor evenimente atât de tragice, pe parcursul

secolului XX, ar reprezenta un pas important în depășirea fostelor diviziuni europene și ar ilustra ceea ce înseamnă noua Europă.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris. – (LT)* Am sprijinit această rezoluție. Proiectul Capitalelor europene ale culturii contribuie la sprijinirea bogăției și diversității culturilor europene și a trăsăturilor caracteristice comune, precum și la promovarea unei mai bune cunoașteri reciproce între cetățenii europeni. Deși decizia referitoare la Capitala europeană a culturii pentru anii 2007-2019 se aplică numai statelor membre UE, sunt de acord cu invitația rezoluției de a acorda, în mod excepțional, titlul de Capitală europeană a culturii orașului Sarajevo în 2014. Consider că acordarea titlului de Capitală europeană a culturii unui oraș care a suferit de pe urma unor evenimente atât de tragice, pe parcursul secolului XX, ar reprezenta un pas important în depășirea fostelor diviziuni europene.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* Oricine a urmărit cu groază evenimentele ale căror victime au fost locuitorii orașului-martir, Sarajevo, din timpul războiului din Bosnia și care au stricat clădirile acestuia nu poate să nu salute numirea orașului drept Capitală europeană a culturii în 2014.

Fără a uita ceea ce s-a întâmplat, sper că acest eveniment va permite europenilor să aibă și alte amintiri, mai plăcute, despre Sarajevo și că va contribui, mai ales, la unirea diferitelor grupuri etnice din țara în sine. Sper că programul Sarajevo-Capitală a culturii va sărbători viața și puterea de supraviețuire și capacitatea de reconstrucție a omului și că ne va arăta tuturor măsura în care spiritul uman poate cultiva și transmite binele și frumosul, chiar și după ce a trecut prin cele mai profunde suferințe.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Această rezoluție se referă la candidatura Bosniei și Herțegovinei ca orașul Sarajevo să fie considerat Capitala europeană a culturii în 2014. Inițiativa UE „Capitala europeană a culturii” a fost creată pentru apune în valoare bogăția și diversitatea culturală a Europei, partajând-o și încurajând cunoașterea reciprocă între cetățenii europeni. În 1992-1996, Sarajevo – orașul-martir în care a început Primul Război Mondial, în 1914 – devine victima distrugerilor din timpul asediului. Acum are imagini cunoscute în toată lumea, precum cea a „Violoncelistului din Sarajevo” care, îmbrăcat în negru și în mijlocul distrugerilor cauzate de război, bântuie străzile încercând să aline suferința unui popor martirizat care nu poate părăsi orașul. În ciuda adversităților, orașul își menține spiritul cultural. Consider că este un lucru pozitiv și corect ca Sarajevo să fie Capitala europeană a culturii.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestui document întrucât acțiunea comunitară intitulată „Capitala europeană a culturii” a fost inițiată pentru a pune în valoare bogăția și diversitatea culturilor europene și trăsăturile caracteristice comune ale acestora și a contribui la o mai bună cunoaștere reciprocă între cetățenii europeni. În plus, se observă că Sarajevo are un loc aparte în istoria și cultura europeană și va comemora mai multe aniversări importante în 2014, iar consiliul municipal al orașului Sarajevo și operatorii culturali locali au făcut pregătiri de amploare pentru candidatura lor la acest titlu. Prin urmare, consider că Consiliul ar trebui să acorde, în mod excepțional, titlul de Capitală europeană a culturii orașului Sarajevo în 2014. Acest lucru ar reprezenta un pas important în depășirea fostelor diviziuni europene și ar ilustra noua Europă prin acordarea titlului de Capitală europeană a culturii unui oraș care a suferit de pe urma unor evenimente atât de tragice, pe parcursul secolului XX.

David Martin (S&D), *în scris. –* Am votat pentru această rezoluție care invită Consiliul să acorde, în mod excepțional, titlul de „Capitală europeană a culturii” orașului Sarajevo

în 2014. Consider că acordarea acestui titlu unui oraș care a suferit de pe urma unor evenimente atât de tragice pe parcursul secolului XX ar reprezenta un pas important în depășirea diviziunilor europene și ar ilustra noua Europă.

Louis Michel (ALDE), *în scris.* – (FR) Sarajevo era o capitală minunată în care conviețuiau trei popoare, trei culturi și trei religii. Asediul orașului și războiul etnic și religios care a durat patru ani (1992-1996) au tulburat profund această capitală, care a fost „islamizată” din punct de vedere religios și „bosniachizată” din punct de vedere lingvistic. Acum, provocarea noastră este de a reconstrui punțile între comunități. Cultura poate contribui la acest lucru. Apropo, cultura a fost cea care i-a ajutat să suporte patru ani de război. Cultura este un vector al deschiderii și un motor al democrațiilor, contracarând orice reacție naționalistă, tentație rasistă și excluziune. Aceasta îi poate ajuta acum să obțină din nou multiculturalismul european. Orașul mozaic a fost și poate deveni din nou metafora vie a Europei. Trebuie să depunem eforturi pentru a crea o lume pluralistă care să își păstreze intactă capacitatea de a crea și care să poată genera noul și diversitatea.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Prin votul meu în favoarea acestei rezoluții îmi exprim sprijinul pentru invitația adresată de Parlamentul European Consiliului pentru ca Sarajevo să fie numit Capitala europeană a culturii în 2014. Consider că acordarea titlului unui oraș care a suferit de pe urma unor evenimente atât de tragice pe parcursul secolului XX ar reprezenta un pas important în depășirea diviziunilor europene și ar ilustra noua Europă.

Paulo Rangel (PPE), *în scris.* – (PT) Deși decizia de a stabili o acțiune comunitară în favoarea evenimentului „Capitala europeană a culturii” pentru anii 2007-2019 se aplică în prezent numai statelor membre ale UE, adevărul este că oportunitatea de a câștiga titlul de Capitală europeană a culturii a fost deja acordată în mai multe rânduri orașelor din țări terțe. Prin urmare și având în vedere locul special pe care Sarajevo îl ocupă în istoria și cultura europene, consider că acordarea titlului de Capitală europeană a culturii 2014 ar fi justificată, chiar și pentru valoarea sa simbolică.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris.* – (FR) Sarajevo, un oraș multicultural care încarnează un model veritabil de toleranță, ocupă fără îndoială un loc aparte în istoria și cultura europene. În Sarajevo a avut loc asasinatul care a declanșat Primul Război Mondial în 1914. Tot în acest oraș, între 1992 și 1996, în timpul conflictului din Bosnia și Herțegovina, a avut loc cel mai îndelungat asediu pe care l-a suportat vreodată o capitală în istoria războiului. Întrucât orașul, care dorește să lase în urmă trecutul și privește cu entuziasm către viitorul său în Europa, va comemora câteva aniversări importante în 2014, aș dori să văd că Sarajevo este desemnat Capitala europeană a culturii în acel an.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Prin această rezoluție, Parlamentul: (1) invită Consiliul să acorde, în mod excepțional, titlul de Capitală europeană a culturii orașului Sarajevo în 2014 și (2) consideră că acest lucru ar reprezenta un pas important în depășirea diviziunilor europene și ar ilustra noua Europă prin acordarea titlului de Capitală europeană a culturii unui oraș care a suferit de pe urma unor evenimente atât de tragice pe parcursul secolului XX.

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris.* – (PL) În calitate de membră a delegației Comisiei pentru cultură și educație la Sarajevo, susțin candidatura orașului pentru a deveni Capitală europeană a culturii în 2014. Sarajevo merită să îi fie acordată șansa de a-și demonstra potențialul imens. Acesta este un oraș cu o multiculturalitate excepțională. Sarajevo este înconjurat de o atmosferă deopotrivă multiculturală și europeană. Este singurul oraș din

lume în care, pe o suprafață de un kilometru pătrat, se pot vedea clădiri care aparțin unui număr de cinci religii: există moschei, o catedrală romano-catolică, o biserică ortodoxă, o sinagogă și o biserică protestantă.

Între timp, bosniacii sunt foarte prietenoși și ospitalieri. Am citit recent amintirile unei studente poloneze care a participat la o mobilitate studentească în Sarajevo – aceasta nu a întâlnit niciun student străin care să se afle acolo în cadrul mobilității și căruia să nu îi placă Sarajevo. De la sfârșitul războiului din 1995, Sarajevo este, de asemenea, în reconstrucție, în principal cu asistență financiară de la Uniunea Europeană. Sarajevo privește cu mult entuziasm către viitorul său european. Dorește să își demonstreze potențialul enorm și să se promoveze europenilor. Nu există nicio îndoială că acest oraș merită această șansă și ar trebui să îl susținem în acest sens.

Artur Zasada (PPE), în scris. – (PL) Sarajevo ocupă un loc foarte important în conștiința istorică a europenilor. Susțin acordarea, în mod excepțional, titlului de Capitală europeană a culturii acestui oraș în 2014. Inițiativa care, timp de peste 25 de ani, a permis promovarea bogățiilor și diversității culturilor europene, va contribui și la reconstrucția industriei turistice și a bazei economice a orașului. Sarajevo a asistat la evenimente istorice importante și a fost grav distrus în urma ostilităților din anii 1990. Acesta a fost și scena crimei care a declanșat Primul Război Mondial. Aniversarea a 100 de ani de la acel eveniment are loc chiar în anul despre care vorbim – 2014. În aceste circumstanțe, acordarea titlului de Capitală europeană a culturii acestui oraș va contribui nu numai la regenerarea culturală a orașului și la îmbunătățirea imaginii sale în alte țări, ci și la comemorarea unor aspecte importante ale istoriei și identității europene.

Președinta. – Aici se încheie explicațiile votului.

14. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 13.15 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: LIBOR ROUČEK

Vicepreședinte

15. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

16. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (dezbateri)

16.1. Sri Lanka: urmările raportului ONU (dezbateri)

Președinte. Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri referitoare la șase propuneri de rezoluții privind Sri Lanka ⁽²⁾.

Paul Murphy, autor. – Dle președinte, în războiul violent al guvernului din Sri Lanka împotriva minorității tamile, cel puțin 40 000 de tamili au fost uciși în decursul câtorva săptămâni și sute de mii au fost reținuți în tabere de prizonieri în aer liber. Raportul ONU admite public, după mult timp, crimele comise împotriva populației tamile. Din păcate, raportul nu ar trebui să creeze iluzia că va schimba situația tamililor din Sri Lanka.

⁽²⁾ A se vedea procesul-verbal

În ziua de după publicarea acestuia, s-a anunțat că Secretarul General al UE va iniția o anchetă internațională numai dacă guvernul din Sri Lanka va consimți acest lucru sau dacă un forum internațional precum Consiliul de Securitate Externă al ONU va solicita o anchetă. Având în vedere natura guvernului din Sri Lanka, este evident că acesta nu va permite desfășurarea unei anchete internaționale. Acesta subliniază din nou necesitatea de a promova o anchetă cu adevărat independentă cu privire la crimele de război și ca regimul Rajapaksa să fie tras la răspundere.

La 18 mai, în toată lumea vor avea loc proteste organizate de multe grupuri, inclusiv Campania tamilă pentru solidaritate, pentru a marca aniversarea a doi ani de la acest război sângeros. Încă este nevoie de o luptă unită a popoarelor singhalez și tamil pentru a înfrânge acest regim și pentru a lupta pentru dreptul la autodeterminare al persoanelor vorbitoare de tamil.

Geoffrey Van Orden, *autor*. – Dle președinte, este suficient să ascultăm acele observații de deschidere pentru a înțelege de ce regret foarte mult că ținem această dezbatere astăzi. Aceasta este promovată de componentele extremiste din diaspora tamilă, aceleași persoane care au ajutat la menținerea timp de mulți ani a campaniei teroriste TITE, prin activitate politică și adesea recurgând la crimă.

Desigur, ultimele etape ale campaniei TITE au fost groaznice. Raportul Darusman al ONU, care este principalul pretext pentru această dezbatere, precizează în mod clar că, în acele stadii finale, TITE a folosit populația civilă ca scut uman, a intensificat recrutarea cu forța a civililor, inclusiv copii, în rândurile sale, a executat civilii care încercau să scape din zona de conflict și au folosit artilerie în apropierea civililor strămutați și a instalațiilor civile precum spitalele. Acest lucru nu este o scuză pentru bombardarea țăintelor civile, dar o plasează în context și arată cui aparține vina.

În loc să încerce să unească popoarele din Sri Lanka, există persoane care încearcă să continue o campanie a urii și a diviziunii. Acestea consideră că raportul Darusman este o armă în această campanie și nu doresc decât să submineze guvernul din Sri Lanka.

Această abordare este malițioasă și contraproductivă. Guvernul din Sri Lanka și Comisia au creat Comisia privind învățămintele în urma conflictului și reconcilierea (LLRC) pentru a investiga afirmațiile privind drepturile omului. Haideți să facem tot posibilul pentru a o susține și pentru a sprijini persoanele din Sri Lanka, în loc să le atacăm.

Véronique De Keyser, *autoare*. – (FR) Dle președinte, încă de la primele cuvinte am înțeles cu toții că dezbaterea va fi destul de intensă și că vor exista două păreri.

Aș dori să spun că grupul meu nu este nici de o parte, nici de cealaltă, ci pur și simplu de partea justiției și a reconcilierii. Consider că, în țările precum Sri Lanka, în care au existat războaie atroce, și mai sunt cu siguranță și alte țări, nu poate exista reconciliere fără a se face dreptate.

Ei bine, ce face acest raport al Națiunilor Unite la care se referă dl Van Orden? Acesta evocă pur și simplu faptele și solicită existența unui mecanism pentru justiție internațională, despre care se știe că trebuie aprobat de guvern. Acesta este minimumul necesar. Cum vreți să existe reconcilierea unui popor? De ambele părți, dle Van Orden. Nu numai de partea tAMILILOR. Au existat crime de ambele părți. Ambele părți sunt responsabile. Trebuie să se facă dreptate de ambele părți.

Acest raport precizează, de asemenea, și mă scuz pentru acest lucru, că comisia de reconciliere care tocmai a fost menționată nu a prezentat elemente relevante ale anchetei la un standard suficient de înalt. În sfârșit, mă tem că un organ național de justiție nu va reuși până la urmă să clarifice faptele. Din acest motiv, în mod destul de simplu și în numele tuturor celor care au suferit de ambele părți, consider că acest Parlament nu poate decât să susțină acest raport pentru a obține mai multe clarificări și pentru a face mai multă dreptate. Acesta este singurul mesaj pe care aș dori să îl transmit astăzi. Nu îmi voi fi epuizat timpul alocat, dar acesta este mesajul esențial pentru acest Parlament.

Thomas Mann, *autor.* – (DE) Dle președinte, în februarie am fost în Sri Lanka împreună cu Delegația pentru relațiile cu Asia de Sud. Când eram acolo, am asistat la eforturile imense depuse pentru a depăși consecințele unui război civil de 25 de ani. Uniunea Europeană, Națiunile Unite și ONG-urile acordă ajutor, de la deminarea de către organizația HALO Trust la restabilirea populației tamile în fostele case. Invităm guvernul să dea un răspuns pozitiv recomandării grupului de experți al UE, care a scos la lumină crimele de război și crimele împotriva umanității deopotrivă de partea singhalezilor și a TITE.

Este încurajator faptul că guvernul a creat o comisie care să abordeze reconcilierea, să stabilească jurisdicția legală, să rezolve problemele legate de limbă și să trateze cu foștii soldați din prima tranșee. Disponibilitatea sporită de a coopera, dorința de a integra minoritățile și asigurarea normelor juridice internaționale formează baza dezvoltării unei țări care, în lipsa violenței și a terorii, are un viitor real.

Subliniem invitația adresată Înaltei Reprezentante a UE pentru a sprijini eforturile de acest gen.

Anneli Jäätteenmäki, *autoare.* – Dle președinte, conflictul din Sri Lanka s-a terminat poate, dar multe întrebări rămân fără răspuns. Sfârșitul unui conflict nu înseamnă neapărat că acesta s-a încheiat în mintea oamenilor.

Victoria nu este același lucru cu pacea. Este nevoie de timp, efort și, în special, angajament și voință puternică pentru a depăși cicatricile unui conflict. Reconcilierea este imperativă. Justiția este esențială pentru un nou început. Prin urmare, guvernul din Sri Lanka ar trebui să înceapă imediat anchetarea încălcărilor dreptului internațional umanitar și din domeniul drepturilor omului.

Ambele părți trebuie anchetate. Convențiile internaționale din care face parte Sri Lanka solicită efectuarea unor anchete privind presupusele încălcări și condamnarea celor responsabili. Doar prin intermediul unei anchete deschise și oneste și prin justiție va putea poporul srilankez să vindece rănilor unui conflict lung și dificil și să își continue viața în pace.

Grupul ALDE aplaudă raportul și inițiativa privind Sri Lanka ale Secretarului General al ONU, Ban Ki-moon. Susținem pe deplin recomandările ONU.

Heidi Hautala, *autoare.* – Dle președinte, la 23 mai 2009, Secretarul General al ONU, dl Ban Ki-moon, și președintele srilankez Rajapaksa au semnat o declarație comună în care Sri Lanka a fost de acord să garanteze stabilirea responsabilității pentru presupusele crime de război împotriva umanității din timpul războiului care s-a încheiat în mai 2009.

După ce Guvernul din Sri Lanka nu a onorat acest acord, Secretarul General al ONU a desemnat un grup de experți să îl consilieze cu privire la modalitățile unui proces de stabilire a responsabilității. Raportul, care a fost publicat foarte recent, a făcut alegații credibile

conform cărora forțele guvernului și Tigrii Eliberării din Tamil Eelam nu au respectat normele de drept internațional. Raportul a subliniat necesitatea stabilirii responsabilității de ambele părți.

Guvernul din Sri Lanka a respins raportul grupului, numindu-l ilegal și părtinitor. Consider că acesta este un motiv obiectiv pentru a efectua anchete suplimentare. Într-un moment în care munca laudabilă și legitimă a organismelor internaționale pentru drepturile omului este discreditată, este rândul Parlamentului să intervină și să apere dreptul internațional. Crimele de război nu trebuie să scape niciodată nepedepsite, indiferent unde au loc.

Eija-Riitta Korhola, în numele Grupului PPE. – (FI) Dle președinte, războiul civil din Sri Lanka a durat 25 de ani și s-a încheiat cu înfrângerea Tigrilor din Tamil. Stadiile finale ale războiului au fost deosebit de sângeroase și mii de persoane au murit în ultimele luni ale acestuia.

Conform noului raport al UE, este foarte probabil ca Tigrii din Tamil și trupele guvernamentale să fie găsite vinovate de încălcări grave ale dreptului internațional umanitar și din domeniul drepturilor omului comise în ultimele stadii ale conflictului. Tigrii din Tamil sunt suspectați de împușcarea civililor care încercau să fugă. Guvernul a ucis civili în bombardamentele de artilerie. Acestea sunt ambele infracțiuni grave și nu pot fi ignorate. De aceea, este important ca ONU să poată desfășura o anchetă imparțială și deschisă asupra problemei.

Din păcate, guvernul din Sri Lanka nu a fost dispus să accepte continuarea anchetei fără permisiunea sa, decât dacă statele membre ONU insistă în unanimitate. Este extrem de important ca Sri Lanka să adopte o atitudine constructivă și să fie dispusă să coopereze. Simțul răspunderii este vital pentru procesul de reconciliere. UE trebuie să susțină eforturile de întărire a simțului răspunderii al Sri Lanka.

Ana Gomes, în numele Grupului S&D. – (PT) Concluziile raportului Darusman pentru Organizația Națiunilor Unite (ONU) indică masacrul a zeci de mii de civili, crime de război și crime împotriva umanității, precum și alte încălcări groaznice ale dreptului umanitar, comise deopotrivă de Tigrii Eliberării din Tamil Eelam (TITE) și de guvernul din Sri Lanka.

Desfășurarea unei anchete independente și aducerea celor responsabili în fața justiției nu este o alegere politică, ci o obligație în conformitate cu dreptul internațional. Comisia de reconciliere stabilită de guvern nu îndeplinește cerințele de bază pentru a fi independentă. Prin urmare, comunitatea internațională – mai precis, Uniunea Europeană și Consiliul de Securitate al ONU – trebuie să sprijine necondiționat recomandările raportului și să ia măsuri urgente în vederea creării unui mecanism internațional independent pentru monitorizarea acțiunilor guvernului din Sri Lanka, asigurarea investigării crimelor comise de ambele părți și căutarea justiției pentru poporul srilankez.

Izaskun Bilbao Barandica, în numele Grupului ALDE. – (ES) Dle președinte, aș dori să sprijin această rezoluție privind încălcările drepturilor omului și crimele comise în Sri Lanka.

Este esențial ca, pe lângă exprimarea solidarității noastre față de victime și condamnarea violenței și având în vedere preocupările legate de lipsa de independență a judiciarului, să încurajăm desfășurarea unei anchete serioase, imparțiale, transparente de către un organism independent, astfel încât persoanele responsabile de ambele părți ale conflictului să poată fi identificate și pedepsite.

Crimele de război nu trebuie să mai rămână nepedepsite dacă dorim să evităm ca acestea să aibă loc pe viitor. În Sri Lanka, printre alte atrocități, populația civilă a fost bombardată.

În urmă cu șaptezeci și patru de ani, în țara mea, trupele lui Franco au bombardat orașul Guernica, omorând peste jumătate din populație, un episod ilustrat în faimoasa lucrare a lui Picasso. De atunci, Guernica este un simbol universal al păcii și rezistenței.

Cu toate acestea, toată lumea dorește să progreseze în direcția reconcilierii. Prin urmare, trebuie să încurajăm, să ajutăm și să forțăm Guvernul din Sri Lanka să continue aceste condamnări, astfel încât să se poată face cu adevărat pace și justiție.

Karima Delli, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle președinte, raportul Organizației Națiunilor Unite, publicat la 11 aprilie, aduce lumină asupra crimelor de război și a crimelor împotriva umanității comise în Sri Lanka în conflictul dintre forțele guvernamentale ale dlui Rajapaksa și mișcarea pentru independență a Tigrilor din Tamil. Conflictele din mai și iunie 2009 au generat crime de război și crime împotriva umanității și mii de civili și-au pierdut viața. Nu putem accepta ca cei responsabili și autorii acestor crime să rămână nepedepsiți. Guvernul dlui Rajapaksa a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a împiedica publicarea raportului ONU și chiar contestă concluziile acestuia.

În Sri Lanka, presa este redusă la tăcere, iar jurnaliștii sunt victimele intimidării și reținerii arbitrare. Accesul la principalul site de informare pe internet al opoziției a fost blocat de autoritățile judiciare, în timp ce accesul la taberele de refugiați este în continuare extrem de restricționat în prezent, inclusiv pentru Organizația Națiunilor Unite. Minoritatea tamilă este victima unui genocid care nu are nume. Trebuie să trimitem urgent observatori ai Parlamentului European în nordul țării pentru a vedea ce se întâmplă de fapt acolo și pentru a reafirma principiul de autodeterminare al persoanelor.

(Vorbitorul a fost de acord să accepte două întrebări în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

Charles Tannock (ECR). – Dle președinte: Am ascultat direct în franceză și cuvântul folosit a fost *génocide*, ceea ce înseamnă „genocid” și acesta are o semnificație deosebită în dreptul internațional.

Dacă aceasta era intenția guvernului din Sri Lanka, cum se face că tocmai a eliberat 200 000 de tami care erau prizonieri? Este absurd ca guvernul din Sri Lanka să fie acuzat de genocid. Sper că dna deputat își va retrage acea declarație.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Dle Tannock, am folosit acel cuvânt ca metaforă, mai ales, pentru a numi fenomenul. Cu toate acestea, am clarificat faptul că nu acesta este numele. Faptele trebuie stabilite. În orice caz, ceea ce se întâmplă cu minoritatea tamilă nu poate fi lăsat deoparte ca un simplu fapt ne semnificativ.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Dle președinte, antevorbitorul a menționat că solicită ca un fel de comisie să meargă în Sri Lanka să vadă ce se întâmplă în acele locuri. Aș dori să îi reamintesc că delegația pentru Asia de Sud tocmai a fost în Sri Lanka – și văd câțiva deputați din acea delegație în Parlament. De fapt, colegul meu, dl Mann, a menționat vizita acolo: este evident că antevorbitorul nu asculta ce se întâmplă în această dezbatere. Au fost persoane în Sri Lanka. Acestea cunosc Sri Lanka și știu ce se întâmplă. Nu știu de unde ia dna Delli toate aceste absurdități.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Aveți dreptate, am trimis deja o misiune și recunosc caracterul formidabil al acelei misiuni, văzând că ați lucrat la aceasta. Cu toate acestea, putem exercita presiuni, ceea ce înseamnă că trebuie neapărat să repetăm acest tip de operațiune.

Marie-Christine Vergiat, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Dle președinte, Sri Lanka este un ținut răvășit. Războiul civil s-a încheiat în mod oficial în urmă cu aproape doi ani și știm în ce condiții a avut loc. În acea țară, Națiunile Unite au eșuat grav. Rapoartele organizațiilor neguvernamentale sunt incriminatoare. Între ianuarie și mai 2009 au fost uciși mii de civili. În ambele tabere s-au comis atrocități, dar se pare că se admite faptul că forțele progubernamentale au bombardat cu bună știință zonele în care au încurajat populația civilă să se refugieze.

De atunci, guvernul din Sri Lanka operează pentru a se exonera și a împiedica accesul la justiție al celor care trebuie numiți cel puțin victime ale crimelor de război. Acesta nu a încetat să încerce să subestimeze numărul de civili prezenți în zona de război, în timp ce i-a privat pe toți de ajutor umanitar, inclusiv de alimente, de apă și de îngrijire de sănătate. Tigrii din Tamil au și ei partea lor de responsabilitate pentru aceste orori. Aceștia au recrutat copii soldați și au folosit populația civilă ca scut uman, dar acest lucru nu atenuează în niciun fel responsabilitatea autorităților guvernamentale la fața locului. Nu justifică nimic.

ONU a așteptat mult timp până să denunțe situația din acea țară. Mai rău, guvernul din Sri Lanka și-a înmulțit mecanismele pentru a împiedica publicarea celui mai recent raport în special și pentru a respinge concluziile acestuia. Nu putem decât să salutăm raportul din 11 aprilie. Rezoluția pe care o avem astăzi în față merge în direcția corectă. Personal, aș fi dorit să meargă și mai departe. Este timpul ca justiția internațională să își facă treaba, în Sri Lanka, precum și în alte locuri.

Jaroslav Paška, în numele Grupului EFD. – (SK) Dle președinte, conflictul de durată dintre forțele guvernului și grupurile armate ale Tigriilor Eliberării din Tamil Eelam, care au avut consecințe foarte dure pentru populația civilă care locuia în zonele de conflict, a luat sfârșit în 2009. După sfârșitul războiului, președintele Sri Lanka, Mahinda Rajapaksa, a promis investigarea tuturor suspectărilor de încălcare a dreptului militar și a dreptului internațional umanitar pe parcursul conflictului militar.

Raportul ONU a publicat în aprilie anul acesta declarații că de ambele părți ale conflictului s-au desfășurat operațiuni militare fără a se lua măsuri pentru protecția drepturilor și vieților civililor. În ciuda acestui fapt, la doi ani după sfârșitul războiului, organismele responsabile din Sri Lanka nu au cerut socoteală persoanelor responsabile de încălcările grave ale dreptului umanitar. Autoritățile judiciare sunt, în multe cazuri, inactive și, prin urmare, prin rezoluția noastră trebuie să sprijinim eforturile ONU de a aplica legea și să stabilim responsabilitatea pentru uciderea și torturarea a mii de civili pe durata luptelor violente dintre Tigrii Eliberării din Tamil Eelam și forțele guvernului din Sri Lanka.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Dle președinte, evenimentele dramatice din Sri Lanka care sunt descrise în raportul ONU arată ce tip de probleme pot fi provocate de conflictele armate. Ceea ce s-a întâmplat acolo este o dovadă în plus că rezolvarea divergențelor prin violență și forța armată generează alte probleme uriașe. În Europa se reflectează timp de secole la conceptul de război just. Ceea ce este deosebit de dureros este faptul că, în lumea modernă, chiar și un război care este teoretic just implică în mod inevitabil suferința celor nevinovați și victime nejustificate. Acest lucru se întâmplă indiferent de modul în care definim un război just.

În cazul Sri Lanka, cantitățile tot mai mari de informații arată că războiul nu a fost just pentru niciuna dintre părți. Învingătorul nu are întotdeauna dreptate, deși aceștia încearcă mereu să demonstreze contrariul. Dacă va exista cu adevărat o reconciliere, după cum a declarat guvernul din Sri Lanka, atunci baza acestei reconcilieri trebuie să fie adevărul cu privire la ce s-a întâmplat în timpul luptei cu Tigrii din Tamil. Nu va exista o reconciliere veritabilă fără expunerea crimelor de război comise, indiferent care parte le-a comis. Nu va exista o reconciliere dacă părțile consideră că propriile păcate sunt subiecte tabu și nu permit ca acestea să fie menționate.

Claude Moraes (S&D). – Dle președinte, multe persoane din acest Parlament au fost implicate în situația politică din Sri Lanka și de fapt în politica diasporei din Sri Lanka și a comunității tamile.

Ceea ce discutăm astăzi este un raport al grupului de experți al Secretarului General al ONU referitor la stabilirea responsabilității în Sri Lanka. Încă nu am auzit pe nimeni din Parlament să pună la îndoială integritatea intrinsecă a aceluia raport.

Am citit raportul și am vorbit multora despre raport, de ambele părți. Dacă spunem că ar trebui să lăsăm raportul pe masă și că nu ar trebui să investigăm ceea ce s-a întâmplat între ianuarie și mai și, de fapt, să nu deschidem ușa anchetelor privind numeroasele alegații de ambele părți, care este sensul unui raport de această natură?

Într-adevăr, mi se pare fascinant faptul că o organizație din diaspora a comunității tamile, Forumul tamil global, a spus că și alegațiile credibile împotriva TITE – și au evidențiat foarte mult acest lucru – ar trebui investigate.

Avem un raport care ar trebui să aibă o urmare și mă pronunț în mod hotărât în favoarea necesității unui veritabil proces de stabilire a responsabilității care ar aduce adevărul, justiția și reconcilierea în Sri Lanka în urma a ceea ce va fi o anchetă dureroasă, dar care trebuie să aibă loc.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Dle președinte, este respingător faptul că pe durata conflictului militar prelungit din Sri Lanka, care a luat sfârșit în 2009, au fost omorâte aproape 100 000 de persoane, inclusiv zeci de mii de civili, dintre care majoritatea au murit în stadiul final al conflictului. Comunitatea internațională ar trebui să solicite o anchetă internațională riguroasă cu privire la rapoartele credibile privind atrocitățile comise de ambele părți.

Este păcat că țările precum China și Rusia s-au opus discuțiilor referitoare la acest subiect în Consiliul de securitate al Națiunilor Unite și acțiunii Secretarului General de a lua măsuri mai puternice pentru investigarea crimelor comise. Grupul de experți al ONU a precizat în mod clar că atât Guvernul din Sri Lanka, cât și rebelii tamili au comis încălcări grave ale dreptului internațional umanitar și din domeniul drepturilor omului, care este posibil să se ridice în anumite cazuri la rangul de crime de război și crime împotriva umanității.

Așadar, sprijin pe deplin crearea imediată a unui mecanism de justiție internațional, după cum propune raportul ONU.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Dle președinte, dle comisar, din raportul ONU reiese că în ultimele luni sângeroase ale războiului civil din Sri Lanka, care a durat 25 de ani, mii de civili au murit în focurile de artilerie ale trupelor guvernamentale. ONU a spus, de asemenea, că rebelii tamili au folosit peste 300 000 de civili ca scuturi umane și au împușcat civilii

care încercau să scape. Ambele părți au încălcat, prin urmare, drepturile omului și legile internaționale în situație de război.

Acum este important să se inițieze discuții cu privire la reconciliere, astfel încât ONU să poată desfășura o anchetă imparțială și independentă privind crimele de război. Rezoluția Parlamentului este formulată într-un mod bine echilibrat și va încuraja părțile să obțină reconcilierea și să construiască pacea.

George Sabin Cutaș (S&D). - Concluziile raportului ONU publicate la 25 aprilie 2011 aduc acuzații grave cu privire la numeroasele violări ale drepturilor omului și ale normelor de drept internațional, atât de către guvernul srilankez, cât și de către forțele rebele învinse în conflictul civil, care a durat mai bine de 28 de ani. Astfel, potrivit raportului, forțele guvernamentale au ucis zeci de mii de civili prin bombardarea zonelor populate, a spitalelor și chiar a centrelor de ajutor umanitar aparținând Națiunilor Unite. Pe de altă parte, forțele rebele au folosit numeroși civili pe post de scuturi umane, cei care au încercat să scape din zona de conflict fiind împușcați pe loc. Consider, ca și alți colegi antevorbitori, că se impune crearea unui mecanism internațional independent pentru a investiga crimele de război din această țară, precum și celelalte încălcări grave ale drepturilor omului. Este nevoie de o investigație imparțială și transparentă, care să clarifice cine sunt responsabilii pentru aceste crime care au șocat comunitatea internațională.

Graham Watson (ALDE). – Dle președinte, acest raport bine documentat ne arată – pe lângă toate concluziile sale – că prima victimă a războiului este, încă o dată, adevărul.

Ceea ce nu reușește să facă este să sublinieze politicile necesare pentru a vindeca rănile acelei națiuni. Prea multe țări s-au prefăcut prea mult timp că nu vedeau ce se întâmplă. Acum sunt necesare politici adecvate, printr-un efort coordonat al comunității internaționale de a obține eliberarea și justiția pentru toți cei care au fost afectați atât de grav.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – Dle președinte, dl Watson are destulă dreptate când spune că prima victimă a oricărui război, și mai ales a acestuia, este adevărul.

În mod evident, trebuie să recunoaștem că populația civilă este o victimă în acest gen de conflict, iar grupul ONU a arătat în mod clar că există responsabilitate de ambele părți: în principal de partea guvernului, dar și de a Tigrilor Eliberării din Tamil Eelam, și ambele trebuie anchetate.

Ceea ce vrem să spunem este că este puțin probabil să aibă loc o anchetă corespunzătoare dacă comisia provine de la guvern. Ceea ce solicităm este ca o comisie independentă să ancheteze aceste alegații, identificate de grupul ONU, referitoare la crimele de război și crimele împotriva umanității. Dacă nu vom înțelege necesitatea acestui lucru, nu vom obține o soluție, deoarece pacea vine doar atunci când se face dreptate: dreptatea este posibilă numai în baza adevărului; și adevărul va veni numai dacă va avea loc o anchetă independentă.

Charles Tannock (ECR). – Dle președinte, în sfârșit, Sri Lanka se bucură de pace după un sfert de deceniu de insurgență teroristă și raportul ONU referitor la înfrângerea armatei srilankeze a Tigrilor din Tamil este foarte critic, dar duce lipsă de date consistente, dovedite.

Abordarea din raport pare să submineze eforturile depuse acum de Guvernul din Sri Lanka pentru a promova adevărul și înțelegerea, nu în ultimul rând prin Comisia privind învățămintele în urma conflictului și reconcilierea, și faptul că guvernul a eliberat de fapt peste 200 000 de prizonieri tamili reținuți.

Desigur, orice atrocități deliberate ale forțelor militare împotriva civililor trebuie pedepsite. Sunt de acord cu acest lucru, dar nu există dovezi clare că aceasta era politica intenționată a Guvernului. Aș dori să reamintesc Parlamentului că TITE au refuzat o ofertă de predare internațională supravegheată și au preferat, în schimb, să aleagă baia de sânge ca strategie de scăpare, ceea ce a fost îngrozitor.

Consecințele actuale ale ambivalenței comunității internaționale față de Sri Lanka sunt clare: pierderea influenței și incapacitatea de a evolua. Între timp, China s-a alăturat încălcării și a devenit cel mai apropiat prieten și apărător al Sri Lanka la ONU. Nici nu e nevoie să reamintesc colegilor de aici abordarea Chinei față de drepturile omului.

László Andor, *membru al Comisiei*. – Dle președinte, la 25 aprilie 2011, Organizația Națiunilor Unite a publicat raportul consultativ al grupului de experți desemnat de Secretarul General al ONU referitor la stabilirea responsabilității cu privire la conflictul armat din Sri Lanka. Grupul a identificat alegații credibile care, dacă vor fi confirmate, vor arăta că armata din Sri Lanka și TITE au comis încălcări grave ale dreptului internațional umanitar și din domeniul drepturilor omului, dintre care unele s-ar ridica la rangul de crime de război și crime împotriva umanității.

Acest grup face, de asemenea, o serie de recomandări Secretarului General al ONU și guvernului din Sri Lanka care, după spusele grupului, vor forma cadrul pentru un angajament continuu și constructiv între Secretarul General și guvernul din Sri Lanka în vederea stabilirii responsabilității. Recomandările includ inițierea unor anchete veritabile de către guvernul din Sri Lanka și crearea unui mecanism internațional independent de către Secretarul General al ONU.

ONU a declarat că Secretarul General reexaminează cu atenție rapoartele, concluziile și recomandările, iar Înaltul Comisar al ONU pentru drepturile omului a îndemnat Guvernul din Sri Lanka să aplice rapid măsurile sugerate de grup și să asigure justiția.

De partea sa, Guvernul din Sri Lanka a respins raportul în cei mai duri termeni. La începutul acestei săptămâni, Înalta Reprezentantă Catherine Ashton a emis o declarație în numele UE în care reafirmă opinia UE că un proces independent pentru abordarea acestor alegații extrem de grave ar trebui să contribuie la consolidarea procesului de reconciliere și la asigurarea păcii și securității de durată în Sri Lanka.

Înalta Reprezentantă a subliniat că problema stabilirii responsabilității ar trebui considerată o parte esențială a procesului de reconciliere națională. Prin urmare, UE speră că guvernul din Sri Lanka va recunoaște obiectivele constructive ale raportului și îl încurajează să își ia un angajament împreună cu Secretarul General al ONU referitor la conținutul acestuia.

Președintele. – Dezbaterea a fost închisă.

Votarea va avea loc în scurt timp.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Michèle Striffler (PPE), *în scris*. – (FR) Conflictul dintre Guvernul din Sri Lanka și Tigrii Eliberării din Tamil Eelam (TITE) s-a încheiat în mai 2009 și a provocat peste 90 000 de morți. Numeroși srilankezi care au fost strămutați din cauza violenței din țara lor s-au întors acasă după sfârșitul ostilităților. Cu toate acestea, încă mai există 75 000 de refugiați care continuă să ducă o viață grea în taberele din Tamil Nadu, India. Sri Lanka trebuie să depășească o provocare dublă. Trebuie să își revină după o criză de durată. Raportul experților Națiunilor Unite, publicat la 25 aprilie, a constatat că acuzațiile de încălcare a

dreptului internațional umanitar și din domeniul drepturilor omului sunt credibile. În interesul justiției și al reconcilierii în Sri Lanka, este esențial să se desfășoare o anchetă imparțială, transparentă și independentă. Aceasta trebuie să se pregătească și pentru diferitele catastrofe naturale precum inundații, alunecări de teren, cicloni și secetă la care este expusă țara.

16.2. Azerbaidjan (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri referitoare la șase propuneri de rezoluție privind Azerbaidjan ⁽³⁾.

Marie-Christine Vergiat, *autoare.* – (FR) Dle președinte, abordăm încă o dată situația din Azerbaidjan. Situația democratică din acea țară este destul de dramatică. Cu toate acestea, este o țară care constituie un partener semnificativ în cadrul Parteneriatului estic.

Partidele din opoziție și organizațiile neguvernamentale continuă să denunțe atacuri asupra drepturilor omului și represiunea politică înfloritoare de acolo, ca să nu mai menționez corupția regimului de la putere. Valorile democrației și ale drepturilor omului formează, teoretic, o parte integrantă din valorile Uniunii Europene.

Nu ar trebui să tragem învățăminte din ceea ce se întâmplă în țările numite arabe și să le solicităm partenerilor noștri estici și să le cerem ceea ce nu am știut să cerem anumitor guverne, în special cel din Tunisia, Libia sau Egipt? Nu ar trebui, dle comisar, să ne asigurăm că democrația va putea în sfârșit să domine în acele țări, că avem un minim de cerințe în această privință?

După părerea mea, consider că rezoluția care ne este prezentată este, cel mult, o rezoluție cu un profil minim posibil. Din acest motiv, nu ne-am asociat cu aceasta și ne vom mulțumi cu abținerea de la vot.

Charles Tannock, *autor.* – Dle președinte, Azerbaidjan este, din păcate, un stat unipartid, semiautoritar, în care opoziția politică la dominația dinastică a familiei Aliyev abia dacă este tolerată.

Alegerile din decembrie anul trecut au avut ca rezultat, în mod previzibil, o majoritate zdrobitoare de voturi pentru Noul Partid din Azerbaidjan al lui Heydar Aliyev. Ca răspuns, OSCE a declarat că modul global de organizare a acestor alegeri nu a fost suficient pentru a constitui un progres semnificativ pentru dezvoltarea democratică a acelei țări. Raportul OSCE a continuat spunând că libertatea de exprimare a fost limitată și că discursul politic normal a fost aproape imposibil, parțial din cauza constrângerilor puternice asupra reprezentanților media.

Acum primim relatări noi referitoare la vizarea partidelor din opoziție și a jurnaliștilor. Acest lucru nu este nimic nou, dar este bine ca, din când în când, să ne reamintim în acest Parlament adevărata natură a regimului Aliyev. Până la urmă, aceasta este o țară care, precum toate țările UE, beneficiază de reprezentare în Consiliul Europei și face parte din Parteneriatul estic al UE.

După cum se presupune, Azerbaidjan este angajat față de democrație, statul de drept și drepturile omului. Adevărul este destul de diferit. Azerbaidjan cheltuiește nenumărate

(3) A se vedea procesul-verbal

sume de petrodolari încercând să îi convingă pe cei din exterior de natura benignă a regimului, dar eu personal nu sunt convins pe deplin.

Cristian Dan Preda, *Autor*. – Încep cu lucrurile îmbucurătoare, și anume este vorba despre eliberarea celor doi bloggeri, Adnan Hajizade și Emin Mili, despre care am discutat aici. În rest, însă, situația este mai mult decât îngrijorătoare în Azerbaidjan, avem hărțuiri ale jurnaliștilor, avem intimidări ale apărătorilor drepturilor omului, condamnarea acestora pe baze penale. În plus, 200 de arestări după recente proteste de la Baku din martie și din aprilie, toate ne pun semne de întrebare serioase, cu atât mai mult cu cât, nu trebuie să uităm, Azerbaidjanul este semnatarul Convenției pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Se pare că autoritățile azere nu au înțeles că e nevoie de un dialog între ele și societatea civilă, și nu de presiune dinspre autorități spre societate. Eu sper ca până la urmă, totuși, să putem avea o colaborare în cadrul Parteneriatului Estic și în dimensiunea parlamentară numită Euronest.

Marietje Schaake, *autoare*. – Dle președinte, deși salutăm eliberarea din închisoare a lui Adnan Hajizade și a lui Emin Milli, veștile bune din Azerbaidjan se cam termină acolo. Parlamentul European este foarte preocupat de represiunea masivă asupra libertății de exprimare și de adunare exercitată în Azerbaidjan în urma protestelor pașnice împotriva guvernului din martie și aprilie anul acesta. Tinerii, activiștii societății civile, jurnaliștii și politicienii din opoziție sunt hărțuiți și intimidați. Unii demonstrați au fost condamnați în urma proceselor în masă care au avut loc noaptea târziu și atunci când persoanele nu aveau acces la un avocat. La rândul lor, majoritatea acestor avocați nu au fost informați cu privire la locul în care se desfășurau procesele. Casa pentru drepturile omului din Azerbaidjan a fost închisă din ordinul Ministerului Justiției.

Acest climat de teamă și intimidare și încălcările drepturilor omului trebuie să înceteze. Guvernul din Azerbaidjan își pierde credibilitatea încălcând convențiile față de care el însuși s-a angajat, cum ar fi Consiliul Europei și Convenția europeană a drepturilor omului. Dorim ca Președintele Aliyev să se țină de cuvânt. Europa își va pierde, de asemenea, credibilitatea dacă nu va acționa în privința acestor încălcări. Acestea ar trebui să aibă consecințe reale pentru relațiile dintre UE și Azerbaidjan.

Ulrike Lunacek, *autoare*. – (DE) Dle președinte, în urmă cu câteva zile, am sărbătorit marea deschidere a Euronest la Parlamentul European în Bruxelles. Azerbaidjanul este un membru fondator al acelei adunări și, ca atare, și-a luat un angajament față de democrație, drepturile omului, statul de drept și libertatea de întrunire și a presei. Și acesta este un element fundamental al negocierilor referitoare la un acord de asociere între UE și Azerbaidjan care se desfășoară din iulie 2010.

Având în vedere acestea, modul în care guvernul din Azerbaidjan s-a comportat în ultimele două luni față de persoanele care demonstau pașnic este destul de uluitor. Avem aici tineri – care s-au organizat prin intermediul rețelelor sociale precum Facebook – care sunt arestați și condamnați la până la doi ani și jumătate de închisoare pentru că au demonstrat în mod pașnic sub sloganul „abuzul de droguri”. Alții sunt amenințați cu o soartă similară. Cel puțin 30 de persoane, care au protestat tot în mod pașnic, au fost condamnate la cinci până la opt zile de închisoare fără a-și putea contacta reprezentanții legali într-o operațiune de capă și spadă care exclude publicul.

Doamnelor și domnilor, dle comisar, acest lucru este inacceptabil! Într-o rezoluție comună a cinci dintre cele mai mari grupuri din Parlament, solicităm ca toate aceste persoane să fie eliberate imediat și ca statul de drept, libertatea de exprimare și a presei să fie cu adevărat garantate, astfel încât, după cum ne-a asigurat președintele Aliyev cu ani în urmă – în 2005 – „Niciun jurnalist să nu fie persecutat în Azerbaidjan”. Acesta trebuie să respecte în cele din urmă aceste promisiuni.

Chiar sper că, până la reuniunea interparlamentară programată pentru luna iunie, vom reuși să determinăm eliberarea tuturor acestor persoane, inclusiv a redactorului de ziar Eynulla Fatullayev, și că guvernul și partidele guvernamentale își vor respecta în sfârșit promisiunile. Altfel, trebuie să existe consecințe.

Eduard Kukan, în numele Grupului PPE. – (SK) Dle președinte, situația democrației și a drepturilor omului în Azerbaidjan ridică preocupări legitime. Acestea includ libertatea de exprimare, libertatea presei, libertatea de asociere și multe alte domenii. Monitorizăm incidentele care implică arestări și presiuni politice asupra activiștilor democrați, a jurnaliștilor și a opoziției politice. Azerbaidjan și alte țări din regiune trebuie să primească un mesaj clar că încălcările drepturilor omului și civile nu pot fi tolerate sub nicio formă. Dacă acestea doresc să fie state partenere ale UE, trebuie să îi respecte valorile.

Dezbaterea referitoare la drepturile omului și standardele democratice ar trebui, prin urmare, să acopere întreaga regiune a Caucazului de Sud. În acest context, aș dori să atrag atenția și asupra creșterea din nou a tensiunii dintre Azerbaidjan și Armenia în regiunea Nagorno-Karabakh. Această situație reprezintă acum un risc în domeniul securității pentru întreaga regiune. Prin urmare și din acest motiv, este important să adoptăm rezoluția acum. Uniunea ar trebui să adopte o abordare mai activă și mai responsabilă, nu numai în Azerbaidjan, ci și în întreaga regiune. Ar trebui să învățăm din experiența conflictului dintre Rusia și Georgia și să prevenim repetarea tragediilor similare.

Kristian Vigenin, în numele Grupului S&D. – Dle președinte, este adevărat că situația din Azerbaidjan este dificilă și avem motive de îngrijorare. Aici aș dori să menționez în special cazul dlui Hajiyev. Cred că autoritățile ar trebui să înțeleagă că demonstrațiile pașnice constituie o parte naturală din viața politică a oricărei țări democratice și că pluralismul opiniilor și al convingerilor politice este o parte fundamentală a unei societăți democratice.

Pe de altă parte, trebuie să spun că este destul de nefericit faptul că am plasat chestiunile urgente privind Azerbaidjan și Belarus una după cealaltă – la o săptămână după ce Azerbaidjan a devenit – și a fost salutat ca – stat fondator al Adunării Parlamentare Euronest împreună cu noi, Parlamentul European. Avem nevoie de angajament deopotrivă cu autoritățile și cu societatea civilă și trebuie să facem mai multe, pe lângă adoptarea de măsuri și rezoluții urgente.

Parteneriatul estic și Adunarea Parlamentară Euronest sunt o platformă bună pentru acest angajament și se simte o adiere nouă din Azerbaidjan, o dorință reînnoită pentru dialog politic. PCC, care în iunie merge în Azerbaidjan, ar trebui să folosească această ocazie pentru a sublinia chestiunea drepturilor omului, dar și pentru a institui un dialog mai consistent cu această țară.

Graham Watson, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, îndrăznesc să sugerez că dacă Azerbaidjan ar fi fost cunoscut drept Azeria, ca în cazul Georgiei și Armeniei, preocuparea cetățenilor europeni față de standardele democratice de acolo ar fi fost mai ridicată.

Cu toate acestea, grupul meu nu poate împărtăși părerea dlui Vigenin. Presa din Azerbaidjan nu este liberă. Alegerile acesteia nu sunt libere. Poporul său este supus unui tratament arbitrar și uneori violent din partea oficialilor. Demonstrațiile pașnice din ultimele săptămâni s-au confruntat cu represii întâlnite mai degrabă într-o țară arabă, decât europeană, din partea unui regim vechi de 18 ani care a distrus încet speranța pentru progres. Participarea continuă a țării în politica europeană de vecinătate trebuie să fie condiționată de reformele democratice mai degrabă decât de disponibilitatea sa de a furniza petrol pentru gazoductul Nabucco.

Heidi Hautala, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle președinte, democrația și respectul pentru drepturile omului și statul de drept sunt o parte integrantă din noul acord de asociere care este negociat în prezent între Azerbaidjan și Uniunea Europeană.

Fără a respecta aceste principii, este imposibil să vedem cum poate avea Azerbaidjan un viitor comun cu partenerii săi europeni. Permiteți-mi, de asemenea, să mă alătur acelor colegi care subliniază că trebuie să fim foarte clari și obiectivi atunci când ne adresăm partenerilor noștri din țările Parteneriatului estic. Nu ar trebui să credem că putem scăpa pur și simplu prin a lovi în Belarus deoarece există probleme grave în Azerbaidjan și în câteva alte țări din Parteneriatul estic și sper că viitorul studiu solicitat de Subcomisia pentru drepturile omului va oferi câteva orientări referitoare la modul în care ar trebui să vorbim cu aceste țări în legătură cu situația lor în domeniul drepturilor omului.

Jaroslav Paška, în numele Grupului EFD – (SK) Dle președinte, Azerbaidjan este unul dintre partenerii speciali ai UE și un membru fondator al grupării Euronest și, prin urmare, beneficiază în mod considerabil de relații privilegiate cu UE.

Fiind o țară cu un statut atât de excepțional totuși, aceasta a promis, la semnarea acordurilor mutuale în calitate de parteneră a UE, să sprijine principiile democrației, drepturilor omului și statului de drept, care sunt condiții prelabile fundamentale pentru această cooperare. Arestarea nejustificată a jurnaliștilor, a reprezentanților organizațiilor de tineret și a activiștilor civili, interzicerea protestelor pașnice și utilizarea forței fizice împotriva protestatarilor sunt, prin urmare, inacceptabile.

Sper că Înalta Reprezentantă și Vicepreședintă a Comisiei, dna Ashton, precum și Comisia însăși vor transmite și vor prezenta guvernului din Azerbaidjan nelișițiile noastre cu privire la suprimarea democrației în țară și că vor solicita acțiuni corective imediate. Prin adoptarea rezoluției întocmite, vom acorda atât Comisiei, cât și Înaltei Reprezentante mandatul necesar pentru a face acest lucru.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Dle președinte, dle comisar, este oarecum grotesc faptul că partenerii noștri Euronest, Azerbaidjan și Belarus fac ambii obiectul discuțiilor noastre succesive de aici referitoare la cazuri urgente în domeniul drepturilor omului. Parteneriatul ar trebui desigur să necesite respectarea valorilor europene.

Potrivit organizației pentru drepturile omului, Amnesty International, autoritățile din Azerbaidjan încearcă să înăbușe vocile critice cu scopul de a preveni răspândirea protestelor, după cum s-a întâmplat în lumea arabă în ultimele luni. În ultimele câteva luni, poliția din Azerbaidjan a întrerupt mai multe demonstrații din țară și a arestat, de asemenea, reprezentanți ai opoziției în baza unor acuzații false, adesea posesia de droguri.

Cazul Savalan și cazurile demonstrațiilor arestați recent arată faptul că drepturile fundamentale rămân slabe în Azerbaidjan și cât de departe sunt pregătite să meargă autoritățile pentru a reduce la tăcere disidenții.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, situația din Azerbaidjan este foarte dezamăgitoare. Avem aici o țară care nu prea a avansat în ceea ce privește drepturile politice de la desființarea Uniunii Sovietice. Pur și simplu există prea multe exemple de lipsă a libertății – libertatea de exprimare și libertatea presei, care sunt fundamentale pentru orice democrație care funcționează corect – precum și dovezi de tortură a prizonierilor, cauze soluționate în instanță în care probele obținute în mod ilicit sunt mereu admise și așa mai departe.

Întrucât avem o relație strânsă cu această țară, trebuie cu siguranță să ne angajăm într-un dialog, dar poziția mea este mai apropiată de modul de gândire al dlui Watson: că trebuie să fim și fermi, pentru că dacă mergem în continuu „încet, încet”, nu vom ajunge nicăieri. Așadar sper la un dialog, da, și la un angajament, dar trebuie să mărim miza în ceea ce privește solicitarea libertății: a libertății de exprimare și, mai presus de toate, a libertății presei.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Dle președinte, libertatea de exprimare și libertatea de întrunire sunt drepturi fundamentale universale și fundamentele unei societăți democratice. Este trist faptul că hărțuirea, intimidarea și arestările sunt folosite ca mijloace de suprimare a diversității societății civile.

Azerbaidjan este o componentă a Convenției europene a drepturilor omului și stat membru al Consiliului Europei și are responsabilitatea de a proteja și respecta drepturile cetățenilor săi. Bloggerilor, jurnaliștilor și activiștilor societății civile nu li se acordă libertatea de exprimare în Azerbaidjan, iar protestele pașnice nu sunt permise. Tinerilor nu li se permite să folosească noile tehnologii informaționale și mijloacele de comunicare socială și sunt chiar pedepsiți dacă le folosesc.

Acest lucru este ironic deoarece statul ar beneficia cu siguranță de o societate civilă activă și diversă. Dezvoltarea democratică și în domeniul drepturilor omului în Azerbaidjan ar trebui susținută în cadrul politicii europene de vecinătate și al Parteneriatului estic.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Dle președinte, rezoluția referitoare la Azerbaidjan exprimă preocuparea noastră cu privire la eventualele ecouri nord-africane din această țară ce face parte din Parteneriatul estic.

Conducerea de acolo ar trebui să evite, în abordarea opoziției și a protestatarilor pașnici, orice asemănare cu regimurile din Africa de Nord, Rusia sau Belarus. Acea sugestie și avertisment se pot regăsi în documentul de dinaintea noastră, în care anumite puncte ar putea exprima în mod mai clar aceste critici.

Formularea referitoare la agravarea situației în domeniul drepturilor omului și la numărul ridicat de incidente ar trebui precedată de cuvântul „recent” întrucât aici nu este vorba despre evoluții generale de-a lungul anilor care s-au înrăutățit. Dimpotrivă, până la evenimentele din primăvară, Azerbaidjan făcea progrese destul de bune și nu era inclus de către Human Rights Watch în rândul țărilor privite rău precum China, Irak, Israel, Rusia, Arabia Saudită sau Uzbekistan. Întrucât nu era menționat acolo, Azerbaidjan avea o imagine mai bună, dar acum avem nevoie de mai mult echilibru.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – Azerbaidjanul, ca partener activ al Uniunii Europene în cadrul politicii europene de vecinătate și al Parteneriatului Estic, dar și în calitatea sa de membru fondator al Euronest, trebuie să-și respecte angajamentele asumate față de Uniunea Europeană. Respectarea democrației, drepturilor omului și statului de drept, precum și libertățile fundamentale garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de alte tratate internaționale la care Azerbaidjan este parte. O

țară care aspiră să devină o democrație recunoscută la nivel mondial nu poate funcționa fără a permite cetățenilor săi să se manifeste pașnic, mai ales tinerilor, și nu este normal să le fie interzis acestora accesul la examene doar pentru că au alte opinii politice decât actualii lideri ai țării.

Noi, partenerii europeni, dorim ca în Azerbaidjan să existe un dialog continuu cu societatea civilă, presa să poată să se exprime liber și să poată relata fără presiuni politice, pentru a informa corect opinia publică, să existe acces liber și necenzurat la Internet, pentru a facilita comunicarea între Azerbaidjan și Europa.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Dle președinte, Azerbaidjanul modern are două fețe. Pe de o parte, Azerbaidjan dă dovadă de o creștere economică impresionantă, care evidențiază cantitatea uriașă de petrol, progresele în negocierile cu Uniunea Europeană referitoare la un acord de asociere și participare în Adunarea Parlamentară Euronest. Pe de altă parte, există arestările, constrângerile asupra presei, cu alte cuvinte o situație care este periculos de asemănătoare cu cea din Belarus, despre care au vorbit colegii mei deputați. Consider că autoritățile din Baku trebuie să decidă să asculte opinia publică, deoarece privitul de la distanță nu este o opțiune, iar Uniunea Europeană ar trebui să acorde ajutor prin toate instrumentele sale pentru alegerea direcției corecte.

László Andor, *membru al Comisiei.* – Dle președinte, evoluțiile din Azerbaidjan în ceea ce privește democrația și drepturile omului continuă să fie o chestiune gravă care ne preocupă pe toți. În ultimii câțiva ani, am observat o tendință îngrijorătoare de a spori constrângerile în acest domeniu. Alegerile parlamentare de la 7 noiembrie 2010 nu au fost suficiente pentru a constitui un progres semnificativ pentru dezvoltarea democratică a acelei țări.

Există alte domenii în care considerăm că Azerbaidjan trebuie să își îmbunătățească realizările pentru a respecta pe deplin angajamentele sale cu Consiliul Europei și OSCE. În primul rând, libertatea presei: în general, există o lipsă de pluralism al presei. Au fost raportate și cazuri de hărțuire a jurnaliștilor și violență împotriva lor, precum și proceduri judiciare îndoielnice împotriva reprezentanților mass-media. Cazurile individuale din acest domeniu rămân o preocupare.

Libertatea de întrunire este un alt domeniu pentru care sunt profund îngrijorat. În lunile recente au avut loc mai multe acțiuni severe din partea autorităților în raport cu protestele organizate, precum și tentative de a organiza proteste inspirate de revoluțiile arabe din primăvară. Reținerea activiștilor și alte măsuri împotriva protestatarilor sunt cu totul regretabile.

Uniunea Europeană are responsabilitatea de a transmite mesaje clare cu privire la importanța democrației, a drepturilor omului și a respectării statului de drept. Aceste mesaje au fost transmise de către președintele Barroso însuși în cursul vizitei sale la Baku din ianuarie și vor fi primele în agenda pentru vizitele viitoare.

Drepturile omului și democrația constituie bazele cooperării noastre cu Azerbaidjan în cadrul parteneriatului și acordului de cooperare existente. Anul trecut am creat o nouă Subcomisie pentru justiție, libertate, securitate și drepturile omului și democrație. Democrația și drepturile omului sunt, de asemenea, o temă centrală a negocierilor noastre referitoare la un nou acord de asociere.

Salut disponibilitatea Azerbaidjanului de a discuta aceste metode. Salut și rolul pe care îl joacă Parlamentul European în apărarea valorilor democratice în fața partenerilor din Azerbaidjan, inclusiv prin activitatea sa din Comitetul de cooperare UE-Azerbaidjan.

Președintele. – Dezbaterăa a fost închisă.

Votarea va avea loc în scurt timp.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Monica Luisa Macovei (PPE), *în scris*. – Vocile care critică guvernul sunt reduse la tăcere în Azerbaidjan. Rezoluția Parlamentului European, precum și rapoartele organizațiilor de drepturile omului, arată cazuri grave de încălcare a drepturilor omului. Unul pe care l-am adus în atenția Consiliului printr-o întrebare scrisă este cel al jurnalistului Eynulla Fatullayev, care se află în continuare în detenție, cu toate că există o decizie a Curții Europene a Drepturilor Omului de a fi pus în libertate. Am semnalat atunci și insist asupra necesității de a elimina din codul penal prevederile cu privire la defăimare, calomnie și insultă (art. 147-148). Un raport recent al Transparency International cu privire la Azerbaidjan arată că guvernul nu ia măsuri pentru combaterea corupției și că independența justiției nu este asigurată. În plus, la protestele recente din 11 martie și 2 aprilie 2011, autoritățile au răspuns cu măsuri de arest și hărțuire. Democrația se bazează pe voința liber exprimată a oamenilor. Solicit Consiliului și Comisiei să insiste pe lângă autoritățile din Azerbaidjan pentru respectarea drepturilor omului, în special cele la libera exprimare și manifestare pașnică, și pentru măsuri concrete anti-corupție și de reformă a justiției. Uniunea Europeană trebuie să fie alături de toți cei care își riscă viața și libertatea în această țară pentru valorile pe care le împărtășim.

Fiorello Provera (EFD), *în scris*. – (IT) Azerbaidjan participă în mod activ în politica europeană de vecinătate, este unul dintre cei șase parteneri orientali ai UE și se numără printre fondatorii Adunării Parlamentare Euronest. Valorile centrale ale acestor trei inițiative sunt respectarea democrației, a drepturilor omului și a statului de drept. Aceste inițiative vizează să încurajeze un dialog politic continuu care să poată aprofunda legăturile dintre statele membre și să îi permită Europei să le însoțească pe acestea pe drumul către reformă. Considerăm că instrumentul rezoluției de urgență ar putea fi inadecvat sau chiar contraproductiv atingerii scopului dorit, și anume progresul Azerbaidjanului către obiectivele sale privind o democrație deplină și modernă. Instituțiile înființate în cadrul acordurilor la care s-a ajuns la nivel interparlamentar și interguvernamental sunt menite să realizeze aceste scopuri; acestea sunt locul potrivit pentru a cere explicații pentru posibilele încălcări ale drepturilor și pentru a încuraja efectiv bunul comportament și reformele democratice.

Tadeusz Zwiefka (PPE), *în scris*. – (PL) Atragem încă o dată atenția asupra chestiunii libertății de exprimare și a libertății presei și asupra politicii generale privind tratamentul jurnaliștilor în Azerbaidjan. Raporturile dintr-o varietate de surse indică faptul că situația jurnaliștilor și a oricărui tip de activiști politici din Azerbaidjan devine tot mai dificilă. Încă din 2005, președintele Azerbaidjanului, Ilham Aliyev, a promis că vor fi respectate toate drepturile jurnaliștilor și că aceștia vor putea conta pe ajutor în eventualitatea oricărui pericol. Faptele dezvăluie însă că acele cuvinte nu sunt decât o promisiune goală.

Ca persoană care a lucrat timp de mulți ani ca jurnalist și cunoaște temeinic această profesie, această problemă are o importanță deosebită pentru mine. În Azerbaidjan, jurnaliștii sunt împiedicați în mod constant să-și exercite rolul de bază – furnizarea de informații fiabile

și credibile. Este inacceptabil ca jurnaliștii să își desfășoare activitatea sub amenințarea arestărilor și a perchezițiilor corporale. Autoritățile din Azerbaidjan trebuie să își dea seama că activitatea unei presei libere și independente este un semnal clar către comunitatea internațională că o țară este un partener credibil pe scena mondială.

Mesajul transmis de Parlamentul European ar trebui să fie clar – avantajele cooperării economice cu Uniunea Europeană nu trebuie să domine așteptările în privința necesității de a avansa către standardele europene ale respectării drepturilor fundamentale, în special libertatea de exprimare și libertatea presei, care sunt un pilon al democrației fără de care este imposibil ca o societate democratică să existe.

16.3. Belarus (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct este dezbateri privind șase propuneri de rezoluție referitoare la Belarus ⁽⁴⁾.

Jiří Maštálka, autor. – (CS) Dle președinte, pe durata evaluării nu trebuie să uităm că, la fel cum noi încercăm să facem o evaluare obiectivă a propriilor noastre țări, partenerii sau vecinii noștri merită exact aceeași abordare.

În calitate de medic, aș dori să spun că violența este tot violență, indiferent unde are loc. Aceasta este contrară valorilor noastre împărtășite. Trebuie să încercăm să ne asigurăm că celor care se află în prezent în închisoare li se oferă condiții corespunzătoare din punctul de vedere al sănătății și al tratamentului demn, indiferent unde se află în lume.

Adunarea Euronest nou înființată ar trebui să servească drept instrument pentru schimburi și cooperare. În cazul Belarusului, din cauza măsurilor adoptate, nu este posibilă atingerea acestui țel. Rezultatul general al deciziei înseamnă o încălcare a Declarației de la Praga și o încetinire a evoluțiilor potențial pozitive în ceea ce privește cooperarea reciprocă.

Eforturile noastre sunt direcționate către crearea unei Europe unice pe care o merită mai ales tinerii, inclusiv cei din Belarus. Prin urmare, ar trebui să ne reevaluăm poziția și să reexaminăm dacă restricțiile sunt instrumentul potrivit pentru a determina societatea civilă din Belarus să ne considere un prieten adevărat.

Referitor la aniversarea a 25 de ani de la catastrofa de la Cernobîl, aș dori să vă cer să încercați să vedeți Belarus dintr-o altă perspectivă, ca o țară care a suferit enorm. Dezastrul a afectat în special Belarus și, după părerea mea, interzicerea participării persoanelor din Belarus la evenimentul oficial de comemorare este o insultă la adresa acestei națiuni.

Aș dori să mai adresez o remarcă dlui Tannock. Știu cât de greu este să vorbești repede în engleză. Îmi place limba engleză ca limba lui Shakespeare. Data viitoare, încercați să vorbiți repede în limba lui Johann von Goethe și poate vă vom înțelege mai bine. Spun asta ca ceh.

Justas Vincas Paleckis, autor. – (LT) Dle președinte, în cele cinci luni de la 19 decembrie, atmosfera politică din Belarus s-a agravat dramatic. Există o represiune tot mai mare asupra opoziției democratice, a presei libere și a societății civile. Belarus încalcă și tratatele internaționale. Am fost mereu în favoarea dialogului cu Minsk, dar, în condițiile actuale, acest lucru devine foarte dificil, dacă nu imposibil. Cu atât mai mult cu cât acuzațiile arbitrare adresate Uniunii Europene provin și de la Minsk, inclusiv hărțuirea. Rezoluția solicită găsirea de soluții noi pentru a ajuta societatea și opoziția din Belarus, iar acest lucru este

(4) A se vedea procesul-verbal

corect. Poate este o iluzie, dar cred că până și Moscova și Kiev ar putea participa vorbind cu Minsk despre eliberarea prizonierilor politici.

Cristian Dan Preda, *Autor*. – În dezbaterea anterioară am făcut referire, și eu, și mai mulți colegi, la ședința de săptămâna trecută a Adunării parlamentare Euronest, desfășurată, așa cum se știe, în absența deputaților din Belarus. Este o absență justificată, pentru că parlamentarii de la Minsk nu sunt aleși în mod liber, în plus, situația drepturilor omului din această țară rămâne mai mult decât critică.

Am fost indignați cu toții, cred, de represiunea asupra protestatarilor din luna decembrie. Astăzi, încă, 6 din cei 7 contracandidați ai președintelui Lukashenko sunt încă judecați și persecutați. Multe alte persoane, inclusiv din stafful acestor candidați, sunt în închisori pentru simpla lor participare.

Cred că există două lucruri importante:

1. e nevoie de o anchetă independentă asupra represiunii;
2. cred că trebuie extinse sancțiunile economice împotriva Belarusului asupra firmelor de stat din această țară, care joacă un rol important în configurarea regiunii.

Kristiina Ojula, *autoare*. – Dle președinte, discutăm situația din Belarus pentru a patra oară anul acesta și totuși prizonierii politici care au fost capturați în decembrie încă nu au fost eliberați.

Suntem recunoscători Consiliului pentru reintroducerea sancțiunilor cu privire la acordarea vizelor și înghețarea bunurilor pentru înalții oficiali ai Belarusului, fapt care a demonstrat că preocuparea noastră profundă pentru Belarus nu este doar un discurs retoric gol. Poate nu am fost suficient de expliți. Prin urmare, solicităm Uniunii Europene extinderea măsurilor restrictive împotriva regimului Lukașenko. Sancțiunile bine consultate, specifice, economice împotriva întreprinderilor de stat vor avea un efect pe care autoritățile din Belarus nu îl vor putea trece cu vederea.-

Regimul criminal al lui Lukașenko se bazează foarte mult pe venitul din exporturile de substanțe chimice, industrie grea și textile deținute de întreprinderile de stat. Prin interzicerea pieței europene, putem demonstra intenția noastră hotărâtă de a răsturna regimul lui Lukașenko. Avem capacitatea de a schimba lucrurile. Poporul din Belarus are nevoie cu disperare de o tranziție a regimului. Nu ar trebui să le refuzăm libertatea de mult așteptată.

Michał Tomasz Kamiński, *autor*. – (PL) Dle președinte, în contextul Belarusului vorbim despre politică și despre drepturile omului. Astăzi aș dori să adopt o abordare oarecum neconvențională și să amintesc numele a două persoane care au legătură cu acest subiect. Una dintre acestea este prietenul meu, Anatol Lyabedzka, un minunat cetățean belarus și european, care a fost eliberat abia recent din închisoare, după ce a petrecut 100 de zile în arest, lucru care sunt profund convins că a fost ilegal. Astăzi aș dori să îi transmit mesaje de solidaritate din partea acestui Parlament – a majorității deputaților în Parlamentul European, sunt sigur – deoarece este o persoană care merită cu siguranță acest lucru.

A doua persoană pe care aș dori să o menționez este Andrzej Poczobut, un jurnalist care scrie pentru Gazeta Wyborcza, unul dintre cele mai mari jurnale ale Poloniei. Eu, împreună cu mii de polonezi, am dori să solicităm eliberarea acestuia. Acesta este, de asemenea, în arest în prezent și este și persecutat pur și simplu pentru că regimului Lukașenko îi este frică de libera exprimare – îi este frică de libera exprimare, care este baza oricărei democrații. Consider că noi, europenii, reuniți astăzi în acest Parlament, nu avem altă opțiune decât

să spunem cu voce tare: „da” pentru un Belarus liber, „da” pentru democrație în Belarus și „da” pentru populația belarusă în Europa.

(Aplauze)

Raül Romeva i Rueda, *autor*. – Dle președinte, încă o dată regret climatul persistent de teamă și intimidare față de oponenții politici din Belarus și hărțuirea și persecutarea continuă a personalităților din opoziție de la alegerile prezidențiale din decembrie 2010.

În al doilea rând, dezaprob puternic toate condamnările care rezultă în urma acuzațiilor penale de instigare la răscoală în masă și le consider motivate politic și de o natură îndoielnică. Aș dori să subliniez că procesele au fost ținute cu ușile închise. Deținuților li s-a refuzat ocazia de a chema martori și de a se întâlni în condiții corespunzătoare și în mod regulat cu reprezentanții lor legali. Avocații acuzării au primit mai multe avertismente de la Ministerul Justiției și unii dintre aceștia au fost excluși din barou. Consider că această desfășurare a proceselor nu a fost imparțială.

În sfârșit, condamn nerespectarea drepturilor fundamentale a libertății de întrunire și de exprimare de care au dat dovadă autoritățile din Belarus și solicit eliberarea imediată și necondiționată a protestatarilor rămași încă în custodie și retragerea tuturor acuzațiilor împotriva acestora.

Jacek Protasiewicz, *în numele Grupului PPE*. – (PL) Dle președinte, situația din Belarus se deteriorează cu adevărat, literalmente de la o zi la alta, din punct de vedere atât politic, cât și economic. Din punct de vedere politic și în ceea ce privește libertățile civile, vedem că se intentează procese principalilor oponenți ai lui Alexander Lukașenko la ultimele alegeri prezidențiale și putem vedea procedura scandaloasă care se aplică în aceste procese. Asistăm, de asemenea, la asuprirea reprezentanților mass-media independenți, în special la faptul că Andrzej Poczobut este reținut deja de câteva săptămâni. Deteriorarea economică este observabilă în redenumirea rublei, criza financiară și problemele cu plățile actuale. În plus, Alexander Lukașenko pierde controlul, nu numai asupra situației din țară, ci și asupra propriului său comportament, lucru care se poate vedea în declarațiile uimitoare, șocante și jignitoare pe care le-a făcut la adresa președintelui Ucrainei și a dlui Barroso.

Doamnelor și domnilor, stimată Comisie, stimat Consiliu, este timpul să oprim vorbele și solicitările – este timpul să acționăm. Punctul 8 din rezoluție spune în mod clar: este timpul să introducem sancțiuni economice deoarece aceasta este singura limbă pe care o înțelege Lukașenko. Dacă aplicăm astăzi sancțiuni economice, ne putem aștepta ca procesele scandaloase și asuprirea să se încheie în sfârșit, întrucât acesta este singurul limbaj pe care îl înțelege Lukașenko. Prin urmare, este timpul să trecem la o altă etapă, a unui răspuns hotărât la ceea ce se întâmplă în Belarus.

Mitro Repo, *în numele Grupului S&D*. – (FI) Dle președinte, Belarus nu este numit degeaba ultimul regim dictatorial din Europa. În Belarus puteți merge la închisoare pentru apărarea alegerilor sau exprimarea opiniei în public.

Ultimele alegeri prezidențiale nu au fost democratice. În afară de aceasta, legile din Belarus nu permit libertatea de întrunire, cu atât mai puțin libertatea de exprimare. Hărțuirea opoziției și a grupurilor independente pentru drepturile omului a devenit acum o problemă cronică în țară. Funcționarea democrației depinde de participarea activă a opoziției și a societății civile în dezbaterile politice. Drepturile omului sunt universale, inalienabile și interdependente. Belarus are responsabilitatea de a proteja și de a respecta drepturile cetățenilor săi.

Belarus trebuie sprijinit prin toate mijloacele posibile în dezvoltarea unei democrații funcționale și în domeniul drepturilor omului în cadrul Parteneriatului estic al UE. UE trebuie să se gândească la sancțiuni specifice și modul de utilizare a acestora, întrucât societatea civilă nu ar trebui penalizată dată fiind situația actuală din Belarus.

Leonidas Donskis, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, nu există niciun indiciu că regimul belarus se va schimba de la sine în următoarele luni sau în următorii ani. Ne putem aștepta să se întâmple ceva numai în urma unor presiuni foarte puternice din partea Uniunii Europene.

Belarus continuă să încalce toate drepturile fundamentale și libertățile civile. În ultima lună, am văzut că autoritățile din Belarus și-au manifestat în mod repetat sfidarea și disprețul față de drepturile fundamentale de libertate de întrunire și de exprimare.

Am putea vorbi aici despre tiparul imposibilității schimbării lui Lukașenko și a regimului său, dar nu putem încheia într-o notă pesimistă. Ar trebui să înțelegem că un răspuns adecvat ar fi un semnal către belaruși – către națiunea belarusă – că sunt bineveniți în Europa și, în același timp, exercitarea presiunii asupra regimului și câteva cuvinte principiale referitoare la încălcarea de către aceștia a drepturilor omului.

Nu trebuie să fim induși în eroare de invențiile ocazionale ale lui Lukașenko referitoare la Uniunea Europeană doar pentru a o înfuria temporar pe Rusia sau invers. Acest lucru este inacceptabil. Ceea ce se întâmplă în Belarus trebuie evaluat în mod foarte principial și trebuie exercitată mai multă presiune.

Tomasz Piotr Poręba, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, am vorbit în acest Parlament despre ceea ce se întâmplă în Belarus în medie o dată la două luni de la începutul anului – acum pentru a treia oară. Am vorbit despre cazurile de încălcare a drepturilor omului, am menționat numele activiștilor din opoziție care au fost duși la închisoare și am discutat despre modul în care se restricționează capacitatea de a funcționa a multor organizații civile și neguvernamentale. Ar trebui, într-adevăr, să condamnăm toate aceste chestiuni și ar trebui să protestăm foarte puternic împotriva acestora. Cu toate acestea, consider că este la fel de important și poate și mai important să existe o implicare specifică și reală a Uniunii Europene în construirea societății civile, oferind sprijin financiar organizațiilor neguvernamentale și mass-mediei libere, precum și în aplicarea de sancțiuni economice. În ceea ce privește sancțiunile economice, consider că a sosit momentul potrivit și că ar trebui să le introducem cât mai repede posibil.

Astăzi vom vota o rezoluție care vizează să acorde sprijin moral societății belaruse. După părerea mea, aceasta ar trebui să fie urmată de măsuri specifice, inclusiv măsuri financiare și sancțiuni economice care vor permite restaurarea libertății și democrației în Belarus.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Dle președinte, doamnelor și domnilor, pe durata discuției noastre referitoare la situația din domeniul drepturilor omului în Belarus, mi-au venit în minte două întrebări. Prima: ce ați spune dacă, peste unul sau doi ani, ați vedea unul dintre membrii actualului guvern Lukașenko aici în Parlamentul European, chiar în fotoliul vicepreședintelui Comisiei LIBE responsabilă pentru libertăți civile și drepturile omului? Și a doua mea întrebare: când vom ajunge în punctul în care, la aceste discuții de joi după-amiază, voi vedea în agendă, printre țările din afara UE, Statele Unite sau Israel, de exemplu, mai ales având în vedere că discutăm deja în continuu despre situațiile lor în domeniul drepturilor omului?

În cele două minute care au rămas, permiteți-mi să adaug câteva detalii suplimentare referitoare la aceste două chestiuni: Referitor la problema membrului guvernului Lukașenko. Doamnelor și domnilor, Kinga Göncz, membră a guvernului Lukașenko ungar, Ferenc Gyurcsány, prezidează din fotoliul vicepreședintelui Comisiei LIBE și ține prelegeri reprezentanților Italiei, Franței și altor democrații cu privire la drepturile omului.

Ce anume l-a făcut celebru pe acest Lukașenko al Ungariei, Ferenc Gyurcsány? Aceleași lucruri și, într-o anumită măsură, chiar mai pronunțate, pe care prezentul raport le enumeră referitor la Lukașenko și la Belarus și la care obiectați, ridicând pragul cu mult mai sus pentru Lukașenko și Belarus, o țară în afara Uniunii Europene, decât cel pe care îl folosiți pentru Ungaria și Ferenc Gyurcsány, inclusiv faptul că ungarul Lukașenko a înăbușit cu forța orice protest semnificativ împotriva guvernului. Eu însumi am primit acum compensație și scuze din partea poliției care m-a atacat, pe mine, candidat la Parlamentul European, drept în față cu gaz lacrimogen. Cel mai stupefiant lucru este că astăzi încă mai există oameni în închisoare, unii dintre aceștia executând pedepse cu închisoarea definitive și unii în arest preliminar, care au fost figuri de conducere ale protestelor anti-guvernamentale.

Cealaltă întrebare se referă la Statele Unite. Și acestea au pedeapsa cu moartea, iar tortura aplicată în Guantánamo este aceeași cu cea din Belarus, la care obiectați. Este fi posibil ca cineva să aibă intenția de a pune mâna pe activele naționale din Belarus? Nu acesta este motivul pentru care această țară este selectată aleatoriu, în special având în vedere faptul că amenințați cu aplicarea sancțiunilor împotriva activelor sale naționale și a întreprinderilor deținute de stat?

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, de obicei nu sunt de acord cu dl Maštálka, dar astăzi sunt. În primul rând, aș dori să spun că toate partidele trebuie să lupte pentru democrație și statul de drept pentru a triumfa în cele din urmă în Belarus. În al doilea rând, doresc să pledez în favoarea multilingvismului. Ca și acesta, vin dintr-o mini Europa, fostul Imperiu Habsburgic, care nu a fost un lucru rău din multe privințe, dar care s-a destrămat pentru că cel mai mare grup lingvistic – și anume al meu, vorbitorii de limba germană – au insistat mereu ca toată lumea să vorbească germană. Acest lucru a însemnat sfârșitul unei comunități multinaționale. Charles, am o părere foarte bună despre tine, dar ne aflăm aici pentru multilingvism și mai precis pentru drepturile limbilor minoritare.

Referindu-mă la Belarus, aș dori să spun că, în urmă cu 20 de ani, Croația și Slovenia au devenit țări libere – eram acolo – și, în august, statele baltice, Rusia și Ucraina le-au urmat. Nimeni nu s-ar fi gândit că, după 20 de ani, încă va mai exista dictatură în Europa. Din păcate, aceasta nu este singura. Ea există în Belarus, există o tendință către dictatură în Rusia, un regres ușor în Ucraina și există probleme în Moldova și Transnistria. Prin urmare, trebuie să observăm foarte simplu că întreaga noastră vecinătate estică se confruntă cu o amenințare de diferite intensități la adresa libertății sale. Așadar, trebuie să fim foarte clari, să gândim strategic și să facem din libertate și statul de drept etalonul relațiilor noastre în întreaga vecinătate estică, în special când este vorba despre Belarus.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Dle președinte, voi începe într-o notă personală. Organizația Parteneriatului Libereco pentru drepturile omului mi-a solicitat să fiu iau sub protecția mea un prizonier pentru un activist al opoziției închis în Belarus. Mi s-a solicitat să îl adopt pe Dmitry Bandarenka. Aș dori să sugerez ca toți cei dintre voi implicați în aceste chestiuni puteți solicita organizației să vă asumați patronajul personal al cetățenilor belaruși asupriți și al familiilor acestora – acesta ar fi un fel de răspuns la problema referitoare la

ceea ce putem face pentru cei care, de fapt, sunt aproape, într-o țară care are o frontieră în comun cu Uniunea Europeană.

Cu toate acestea, sunt sigur că toți suntem în favoarea unor etape puternice și clare. S-a spus deja în acest Parlament că trebuie să existe sancțiuni și cuvinte puternice deoarece putem vorbi cu Lukașenko doar dacă folosim o limbă pe care o înțelege – ei bine, înțelege limba care este în interesul său propriu și înțelege limbajul puterii. Pentru a salva drepturile omului și pentru a salva democrația, trebuie să folosim un limbaj care să fie înțeles la Minsk.

Am impresia că, deși am vorbit deja de multe ori despre acest subiect în Parlament, nu s-au ales multe din cuvintele acestea ale noastre. Acest lucru este, desigur, deopotrivă un apel la acest Parlament și la toate organismele și instituțiile Uniunii Europene, dar este și o provocare pe care propun să o prezentați țărilor dvs. și guvernelor naționale deoarece acestea au cel puțin aceeași putere de a-l convinge pe dl Lukașenko să instituie democrația și libertatea în Belarus, așa cum facem noi în calitate de reprezentanți ai Uniunii Europene.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Dle președinte, în urma alegerilor din decembrie, președintele Lukașenko din Belarus a început să strivească în mod intenționat opoziția politică deja slabă și reprezentanții mass-media independenți.

În jur de 40 de persoane care au participat la demonstrații în urma alegerilor au fost acuzate de nerespectarea ordinii publice, care poate presupune o sentință maximă de 15 ani de închisoare. Puterea antidemocratică din Belarus este concentrată foarte mult pe președinte.

Lukașenko se află acum la al patrulea mandat și, timp de 16 ani, acesta a arătat că acțiunile sale în direcția democrației nu sunt decât un joc foarte cinic. Constrângerile impuse de UE asupra Belarus sunt, prin urmare, pe deplin justificate și ar trebui chiar intensificate.

Sprijin cu fermitate solicitarea emisă ieri de către Parlament Federației internaționale de hochei pe gheață ca Belarus să își piardă dreptul de a fi gazda Campionatelor Mondiale din 2014 dacă nu eliberează toți prizonierii politici. UE ar trebui să impună și sancțiuni economice specifice și să își intensifice sprijinul pentru ONG-urile din Belarus.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). - Comunitatea internațională, care include și Uniunea Europeană, face de mai multă vreme apeluri către autoritățile din Belarus pentru a-și respecta angajamentele internaționale asumate și să înceteze măsurile represive împotriva reprezentanților opoziției, să elibereze protestatarii arestați cu ocazia diverselor meetinguri, măsurile represive împotriva presei libere, a activiștilor societății civile și a apărătorilor drepturilor omului, să permită derularea de procese corecte și transparente. Autoritățile din Belarus trebuie să înțeleagă că, fără respectarea drepturilor omului și statului de drept, în conformitate cu declarația comună de la Summitul privind Parteneriatul Estic din 7 mai 2009, la care guvernul din Belarus este cosemnatar, Uniunea Europeană nu va avansa niciun eventual angajament de sprijin.

Ulrike Lunacek, *autoare.* – Dle președinte, am solicitat să iau cuvântul deoarece vroiam să mă refer la cuvintele pe care le-a folosit mai devreme dna Morvai. Kinga Göncz nu face parte din partidul meu, dar sunt uluită de modul în care dna Morvai a folosit o dezbatere referitoare la ultima dictatură din Europa – Belarus sub conducerea dlui Lukașenko – pentru a discredita un deputat onorabil din acest Parlament numind-o o Lukașenko a Ungariei.

(Aplauze)

Asta înseamnă lipsă de respect pentru valorile sau onoarea Parlamentului nostru European comun, în care am fost cu toții aleși.

Krisztina Morvai (NI). – Dle președinte, mă întreb dacă dna Lunacek m-a auzit când spuneam că dna Göncz este o membră a guvernului Lukașenko ungar, guvernul dlui Gyurcsány.

Vă rog să răspundeți la întrebare, dnă Lunacek. Ce știți despre încălcările în masă ale drepturilor omului care au fost comise în Ungaria în 2006? Vă rog să rezumați. Acestea nu au fost mai puțin grave și mai puțin numeroase decât cele ale lui Lukașenko și, în calitate de avocat pentru drepturile omului, îi condamna puternic pe amândoi – pe tovarășii dvs. care trăgeau focuri asupra persoanelor și reținerile ilegale, precum și încălcarea drepturilor omului de către Lukașenko. Ambele sunt intolerabile, iar dvs., în calitate de deputați în Parlament, ar trebui să le combateți pe amândouă.

Ulrike Lunacek, autoare. – Dle președinte, presupun că antevorbitorul doar confunda lucrurile. În Ungaria nu există niciun partid Lukașenko. Nu sunt din Ungaria și nu sunt dintr-un partid social democrat de acolo, dar refuz să accept că un deputat în acest Parlament poate critica pe altcineva din Parlament ca fiind membră a unui partid dictatorial din altă țară din afara UE.

(Aplauze)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dle președinte, dna Göncz este deputată în același grup cu mine. Puteți fi împotriva lui Ferenc Gyurcsány sau în favoarea acestuia. Puteți să nu fiți de acord cu dna Göncz sau puteți să o sprijiniți. Depinde absolut de fiecare individ să decidă pentru sine, în mod liber și independent, fie că este pentru sau împotriva unei convingeri politice a unei persoane.

Dezbateră pe care o ținem aici se referă la ultima dictatură rămasă în Europa. Aceasta dezbate unul dintre cei mai violenți și mai sângheroși dictatori de pe continentul european. Consider că este complet inacceptabil ca un deputat din grupul meu ales liber, în mod democratic, să fie comparat cu un dictator însetat de sânge. Consider că și Parlamentul trebuie să respingă acest lucru, mai ales când vine de la reprezentantul unui partid care este caracterizat de ură și persecutarea pe care le aplică minorității rome din Ungaria și care este incompatibil peste tot în Europa. Dacă există aici o persoană care nu are dreptul să o critice pe dna Göncz, aceasta este dna Morvai.

(Aplauze)

Charles Tannock, autor. – Dle președinte, voi vorbi despre politica internă a Belarus, și nu a Ungariei. Au trecut 20 de ani de la prăbușirea Uniunii Sovietice, dar pentru președintele Lukașenko din Belarus este ca și cum nimic nu s-ar fi schimbat. Asuprirea politică este la fel de prosperă ca întotdeauna în epoca sovietică, iar poliția secretă a lui Lukașenko – numită în mod provocator tot KGB – este folosită ca instrument de aplicare a acesteia.

După cum ne amintim de la protestele de după alegerile din decembrie anul trecut, Lukașenko nu tolerează disidența și se pare că îi face plăcere să utilizeze violența și intimidarea împotriva activiștilor pentru democrație. După cum ilustrează în detalii grafice rezoluția de astăzi, Lukașenko și-a intensificat campania pentru persecutarea și hărțuirea celor care îndrăznesc să sfideze regula sa aplicată cu un pumn de fier. Îi solicităm să înceteze această asuprire inutilă, să elibereze toți prizonierii politici și, în schimb, să refacă drumul Belarusului către democrația veritabilă, pluralistă, multipartidă.

La ședința constitutivă de săptămâna trecută a Adunării Parlamentare Euronest, reprezentanții din Belarus lipseau pe bună dreptate. Belarus este chiar piesa lipsă din jocul

puzzle al democrației europene și aștept cu nerăbdare ziua în care această țară se va alătura familiei europene.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL) . – (LV) Dle președinte, sprijin pe deplin insistența Parlamentului European și a deputaților prezenți că drepturile omului nu numai în Uniunea Europeană, ci în întreaga lume, sunt drepturi fundamentale, adică fundamentele vieții. Cu toate acestea, nu pot sprijini acuizarea în general a unei țări (fără a cita exemple specifice), a conducătorului acesteia sau a poporului acesteia pentru crime pe care nu le-au comis. Dacă vorbim despre faptul că cineva din opoziție (și nu numai din opoziție, ci și alții) este arestat după anumite evenimente și vedem în acele circumstanțe un fel de dictatură, atunci care este scopul instanțelor într-un sistem democratic? Să lăsăm instanțele să se descurce cu ceea ce s-a întâmplat aici și să hotărască cine a fost condamnat sau arestat pe bună dreptate sau nu. Faptul că aparțineți opoziției nu este încă un motiv pentru a vă permite să faceți orice vă trece prin cap. Invit la o atitudine extrem de tolerantă și de echilibrată față de toată lumea.

László Andor, membru al Comisiei. – Dle președinte, Comisia este profund îngrijorată de situația din Belarus și, în special, de evoluțiile de după încălcarea standardelor electorale la alegerile prezidențiale de la 19 decembrie 2010.

Persecutarea se intensifică acum și mai mult, cu un număr de procese în curs împotriva foștilor candidați prezidențiali și majorității activiștilor deținuți care au rămas. În același timp, există proceduri în curs de desfășurare care ar putea duce la închiderea a două dintre jurnalele independente rămase – *Nasha Niva* și *Narodnaya Volya* – și hărțuirea opoziției politice, a societății civile și a reprezentanților mass-media independenți continuă.

Vicepreședinta/Înalta Reprezentantă Ashton a făcut o serie de declarații generale și specifice referitoare la situația din Belarus. Am condamnat în mod clar situația în curs de deteriorare și am solicitat în mod repetat Belarusului să pună capăt persecutării constante a opoziției politice și a societății civile, să elibereze toți prizonierii politici și să întrerupă procesele motivate politic. Ne-am exprimat și preocuparea deosebită față de raportarea cazurilor de tortură și de alte forme de tratament necorespunzător, de intimidare și de nereguli în instanță.

Permiteți-mi să vă reamintesc că, în ianuarie, Consiliul a adoptat măsuri restrictive care includ interzicerea călătoriilor și înghețarea activelor. Lista cuprinde acum 175 de persoane – care ar trebui comparate cu cele 40 de nume propuse pentru înghețarea bunurilor și interzicerea eliberării vizei de la alegerile din 2006 – și suntem pregătiți să mai includem niște nume suplimentare, în funcție de evoluții. În plus, avem în vedere opțiuni pentru alte măsuri posibile, inclusiv de partea economică.

În mesajele noastre am fost expliciti că dorim să ne continuăm angajamentul cu poporul belarus și cu societatea civilă. Avansăm în ceea ce privește chestiunea facilitării procedurilor de obținere a vizei. Directivele de negociere a facilitării obținerii vizelor și acordurile de readmitere au fost adoptate de Consiliu la 28 februarie și încurajăm statele membre să utilizeze pe deplin flexibilitatea existentă pe care o oferă Codul Vizelor, în special, posibilitatea de a amâna și de a reduce taxele pentru eliberarea vizei pentru anumite categorii de cetățeni. În ceea ce privește asistența, Comisia își multiplică de patru ori asistența pentru poporul belarus și societatea civilă.

Ne păstrăm angajamentul față de o politică de angajament critic în Belarus. Acest lucru a fost clarificat prin concluziile de la 31 ianuarie de la Consiliul Afaceri Externe. În același

timp, este clar că orice aprofundare a relațiilor noastre bilaterale va depinde de dovada de disponibilitate a Belarusului de a respecta principiile democrației, statul de drept și drepturile omului.

În concluzie, permiteți-mi să spun că situația din Belarus rămâne o prioritate în agenda noastră. Mă bucur să văd că o mare majoritate din acest Parlament este angajată să continue dezbateră în mod serios în această privință și să reziste la distrageri. Vom continua să monitorizăm îndeaproape evoluțiile și suntem pregătiți să reacționăm în mod corespunzător.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc în scurt timp.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Jacek Olgierd Kurski (ECR), în scris. – (PL) Mult timp, am fost martorii neputinței politice a Uniunii Europene în fața situației tragice din Belarus. Apelurile și rezoluțiile succesive nu au avut efect. Regula aplicată cu strictețe de Alexander Lukașenko reduce la tăcere opoziția, condamnându-i conducătorii și trimițându-i la închisoare și în ceea ce se numește „colonii penale”. În acest context, este suficientă menționarea numelor candidaților la prezidențiale din opoziție Andrei Sannikau, al cărui proces a început în urmă cu o lună și Mikalai Statkevich, care este ținut în arest de către KGB. Ce a făcut Uniunea pentru a garanta eliberarea acestora? Cheia unei revoluții reușite în Belarus este Rusia, care a fost mereu o aliată a regimului. Prin urmare, ar fi o idee bună ca la următoarea întâlnire cu liderii de la Kremlin să nu se mai vorbească despre o zonă comună de securitate europeană de la Atlantic la Urali, după cum doresc conducătorii Franței și Germaniei, ci să se abordeze adevăratele provocări care se află chiar dincolo de frontiera noastră. Criza economică din Belarus este cel mai bun moment pentru schimbare. Toate ajutoarele internaționale ar trebui condiționate de schimbarea democratică în Belarus.

17. Votare

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

17.1. Sri Lanka: urmările raportului ONU (B7-0324/2011)

– Înainte de votare:

Claude Moraes (S&D). – Dle președinte, vorbind în numele lui Véronique De Keyser, aș dori să propun un amendament oral la punctul 13, care ar deveni:

„Invită Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliul și Comisia să sprijine eforturile viitoare de consolidare a procesului de stabilire a responsabilității în Sri Lanka și să sprijine raportul ONU, în special crearea imediată a unui mecanism de justiție internațională”.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Dle președinte, referitor la această rezoluție am avut negocieri foarte îndelungate, care au implicat șase partide politice. Aceasta este o rezoluție de compromis și conține evident elemente pe care mulți dintre noi le-am scoate și exclude de fapt elemente pe care mulți dintre noi ne-am fi dorit să le vedem acolo. Dar acordul

între cele cinci grupuri politice a fost că nu vor exista amendamente – orale, scrise sau sub altă formă – și, prin urmare, consider că acest lucru este o încălcare a înțelegerii și faptul că avem acum un amendament depus astfel face ca negocierile să nu aibă sens. Prin urmare, ar trebui să respingem acest amendament.

(Amendamentul oral nu a fost acceptat)

17.2. Azerbaidjan (B7-0329/2011)

17.3. Belarus (B7-0332/2011)

Președinte. – Aici se încheie votarea.

18. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

19. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 123 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

20. Componența comisiilor și delegațiilor: consultați procesul-verbal

21. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: consultați procesul-verbal

22. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

23. Întreruperea sesiunii

Președinte. – Declar suspendată această sesiune a Parlamentului European.

(Ședința a fost închisă la ora 16.40)

ANEXĂ (Răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președinția în exercițiu a Consiliului Uniunii Europene poartă întreaga răspundere pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 1 adresată de Jim Higgins (H-000155/11)

Subiect: Capturile aruncate înapoi în mare și reforma PCP

Președinția ungară va acorda o atenție specială reformei PCP. Simplificarea PCP care a început în 2005, Cartea verde publicată de Comisia Europeană, consultările care au fost inițiate în 2009 și propunerile Comisiei ce urmează a fi publicate în curând urmăresc garantarea unor activități sustenabile de pescuit și acvacultură. Se preconizează că Președinția ungară va iniția dezbaterile politice pe marginea acestei politici comune de mare importanță. În ceea ce privește regulile de pescuit orizontal, Ungaria va încerca să prelungească normele comunitare temporare privind măsurile tehnice.

În legătură cu cele de mai sus, cum propune Consiliul să se abordeze problema capturilor aruncate înapoi în mare ca parte a reformei PCP?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Consiliul a recunoscut deja importanța crucială a eforturilor în vederea eliminării practicii aruncării capturilor înapoi în mare. În concluziile sale cu privire la Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, intitulată „O politică de reducere a capturilor accidentale nedorite și de eliminare a aruncării înapoi în mare a capturilor în activitățile de pescuit din Europa”, adoptată la 11-12 iunie 2007 ⁽⁵⁾, Consiliul a aprobat necesitatea de a examina urgent modalitățile de a elimina treptat [...] aruncarea capturilor înapoi în mare și a remarcat că o astfel de abordare ar putea avea mai multe implicații, cum ar fi o „interzicere a aruncării înapoi în mare a capturilor”, reglementând capturile mai degrabă decât debarcările, și o evoluție către o gestionare bazată pe rezultate. De asemenea, Consiliul a invitat Comisia, statele membre și părțile interesate să își intensifice eforturile de cercetare în ceea ce privește proiectarea uneltelor, metodele și practicile de pescuit.

Consiliul așteaptă cu interes propunerile legislative ale Comisiei, planificate pentru iulie 2011, în cadrul reformei politicii comune în domeniul pescuitului. Consiliul a fost informat cu privire la hotărârea Comisiei de a propune o interzicere a aruncării înapoi în mare a capturilor în viitorul pachet de reformă a politicii comune în domeniul pescuitului ⁽⁶⁾. Cu siguranță, Consiliul va utiliza posibilitatea de a efectua o analiză aprofundată a acestor chestiuni de îndată ce propunerile vor fi prezentate.

⁽⁵⁾ 11063/07 PECHE 213.

⁽⁶⁾ Rezumatul elaborat de Comisie pentru lucrările reuniunii la nivel înalt privind eradicarea capturilor aruncate înapoi în mare, 4 martie 2011, Ares 270302.

În același timp, Consiliul și statele membre se implică în mod activ în schimburi periodice de opinii cu privire la acest aspect.

*
* *

Întrebarea nr. 2 adresată de Georgios Papanikolaou (H-000156/11)

Subiect: Inițiativa emblematică intitulată „Platforma europeană de combatere a sărăciei”

În programul de lucru al Președinției ungare pentru actualul semestru se precizează, în legătură cu Inițiativa emblematică intitulată „Platforma europeană de combatere a sărăciei”, că Consiliul va acorda o deosebită atenție problemei privind sărăcia infantilă. Având în vedere faptul că din 100 de milioane de copii și tineri cu vârste de până la 18 ani, 20 de milioane sunt expuși riscului de sărăcie și că sărăcia este strâns legată de criza economică și de fenomenul de abandon școlar precoce, se solicită Consiliului următoarele informații:

Consideră acesta că inițiativa emblematică este un mecanism adecvat pentru combaterea sărăciei infantile?

Având în vedere că, în majoritatea statelor membre, rata sărăciei a fost anul trecut stagnantă sau chiar în creștere, se solicită, de asemenea, Consiliului să comunice dacă, în opinia sa, criza economică persistentă din statele membre poate aduce prejudicii aplicării obiectivelor Strategiei Europa 2020 referitoare la combaterea sărăciei și la abandonul școlar precoce în rândul tinerilor.

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Declarația Consiliului privind Anul european de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale: „Să lucrăm împreună pentru a combate sărăcia în 2010 și după”, adoptată la 6 decembrie 2010, a declarat că lupta împotriva sărăciei în rândul copiilor ar trebui să fie o prioritate fundamentală a UE și a statelor sale membre în următorul deceniu și că consolidarea financiară și politicile bugetare ar trebui să țină seama în mod corespunzător de necesitatea de a proteja toate persoanele vulnerabile și de a preveni excluziunea socială.

În acest context, așa cum onorabilul deputat subliniază în mod întemeiat, combaterea sărăciei în rândul copiilor și promovarea bunăstării copilului este una dintre prioritățile-cheie ale Președinției maghiare în domeniul social.

Președinția va prezenta Consiliului un proiect de concluzii care ia în considerare declarația echipei de trei președinții adoptată la sfârșitul Conferinței „Foaie de parcurs pentru o Recomandare privind sărăcia infantilă și bunăstarea copilului”, desfășurată la 2-3 septembrie 2010, în care președințiile spaniolă, belgiană și maghiară au prezentat o serie de recomandări pentru viitoarele măsuri.

Sărăcia în rândul copiilor este un fenomen multidimensional. Prin urmare, pentru a ne ocupa de el, este nevoie de o abordare globală care să combine ocuparea forței de muncă în rândul părinților, susținerea veniturilor și accesul la servicii sociale, inclusiv servicii de îngrijire a copiilor, precum și servicii de asistență medicală și educație. O astfel de abordare

cuprinzătoare ar trebui să implice utilizarea de resurse umane și financiare adecvate și ar trebui să fie în conformitate cu tratatele, cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului.

Prin urmare, este important ca statele membre să sublinieze în mod adecvat aspectele legate de sărăcia în rândul copiilor în cadrul politicilor lor naționale și să le ia în considerare atunci când redactează programe naționale de reformă, susținându-le cu obiective și resurse adecvate, precum și cu acorduri de monitorizare și de evaluare.

Combaterea sărăciei în rândul copiilor și promovarea bunăstării copilului ar trebui să fie una dintre prioritățile-cheie abordate în cadrul Strategiei UE 2020, care include un obiectiv principal al UE pentru promovarea incluziunii sociale, în special prin reducerea sărăciei. În acest sens, trebuie menționat că, la 7 martie 2011, Consiliul a salutat Comunicarea Comisiei privind inițiativa sa emblematică („Platforma europeană de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale”), care propune o abordare integrată și inovatoare orientată către un angajament comun între statele membre la nivel național, regional și local, precum și între instituțiile UE și principalele părți interesate (parteneri sociali și ONG-uri), în eforturile lor de a lupta împotriva sărăciei și excluziunii sociale.

*
* *

Întrebarea nr. 3 adresată de Marian Harkin (H-000160/11)

Subiect: Pachetul privind guvernarea economică

Dat fiind faptul că una din prioritățile Consiliului constă în sublinierea rolului pe care îl joacă dialogul social, consideră Consiliul că se fac suficiente progrese în ceea ce privește acest aspect în contextul pachetului privind guvernarea economică?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Având în vedere subiectul unora dintre propunerile din programul de guvernare economică, în special propunerea de regulament privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice ⁽⁷⁾, propunerea de regulament privind aplicarea eficientă a supravegherii bugetare în zona euro ⁽⁸⁾ și propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsurile de executare pentru corectarea dezechilibrelor macroeconomice excesive din zona euro ⁽⁹⁾, Comisia a sugerat să consulte Comitetul Economic și Social European în mod opțional.

Consiliul a consultat Comitetul la 6 decembrie 2010, iar Comitetul a emis un aviz în cadrul sesiunii sale plenare din 4 și 5 mai 2011.

În avizul său, Comitetul a considerat, în special, că printr-un dialog politic și social matur și cuprinzător se poate face față unor provocări sociale și economice, în special celor pe

⁽⁷⁾ JO C 121, 11.4.2011, p. 26.

⁽⁸⁾ JO C 121, 11.4.2011, p. 25.

⁽⁹⁾ JO C 121, 11.4.2011, p. 26.

termen lung, cum ar fi reforma sistemului de pensii și cheltuielile din domeniul sănătății. În opinia Comitetului, pentru ca guvernele să își atingă obiective precum sustenabilitatea fiscală și echilibrul macroeconomic, trebuie să existe un grad puternic de parteneriat social și de colaborare, inclusiv un consens politic ⁽¹⁰⁾.

Trebuie reamintit faptul că la 24 și 25 martie 2011, în cadrul Consiliului European, șefii de stat sau de guvern din zona euro au convenit că ar trebui să fie consolidată coordonarea politicilor economice între statele membre din zona euro, precum și între orice alte state care doresc de asemenea să participe pentru a aborda evoluțiile costurilor, respectând în același timp tradițiile naționale ale dialogului social și ale relațiilor industriale. Statele membre sunt astfel responsabile pentru stabilirea propriilor măsuri politice specifice, în temeiul tradițiilor naționale ale dialogului social și relațiilor industriale.

În plus față de respectarea deplină a regimului național al dialogului social, fiecare președinție a Consiliului programează o reuniune a partenerilor sociali în cadrul dialogului macroeconomic. Acest lucru are loc în apropierea Consiliului (ECOFIN) și asigură o discuție regulată între reprezentanții partenerilor sociali, la nivelul UE, pe marginea principalelor priorități ale politicii economice la nivel european.

*

* *

Întrebarea nr. 4 adresată de Zigmantas Balčytis (H-000163/11)

Subiect: Crearea unui Fond permanent de stabilitate financiară

Miniștrii de finanțe din țările Eurogrupului au convenit crearea unui fond permanent de stabilitate financiară a zonei euro în valoare de 700 de miliarde de euro și instituirea unui mecanism european de stabilitate pentru crearea guvernancei economice a zonei euro. Acesta ar urma să contribuie la consolidarea coeziunii și a competitivității economice, precum și la stabilizarea sistemului financiar unic în țările zonei euro.

Toate statele membre ale UE și-au deschis piețele interne prin aderarea la UE și s-au angajat să se alăture zonei euro în momentul în care vor întruni în mod obiectiv condițiile cerute (fără a recurge la subterfugii pentru îndeplinirea conformității). Criza a afectat mai ales statele membre ale UE cel mai puțin dezvoltate din punct de vedere economic, însă adoptarea acestor decizii le va împiedica să beneficieze de ajutoare financiare și de o redresare economică mai rapidă pe viitor.

Aș dori să întreb Consiliul dacă nu consideră că aceste decizii vor duce la crearea unui club exclusivist de țări, dat fiind că statele membre care nu fac parte din zona euro rămân izolate de redresarea economică și financiară? Consiliul nu consideră că UE are nevoie de coordonarea economiilor tuturor statelor membre ale UE și de stabilizarea sistemelor financiare, precum și de adoptarea de măsuri financiare necesare statelor membre din afara zonei euro?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

⁽¹⁰⁾ A se vedea Avizul ECO/285, adoptat în cadrul reuniunii plenare a CESE la 5.5.2011.

(RO) Principala responsabilitate pentru politica economică le aparține chiar statelor membre. UE le monitorizează și le coordonează, mai ales în contextul Pactului de stabilitate și creștere și al orientărilor generale ale politicii economice.

Noul program de guvernanță economică, asupra căruia Consiliul speră să fie în măsură să ajungă la un acord cu Parlamentul European până în luna iunie, va stabili un cadru pentru o supraveghere și o coordonare mai eficientă a politicilor bugetare și macroeconomice ale tuturor statelor membre. Semestrul european introdus în acest an va alinia calendarul pentru prezentarea programelor de stabilitate și de convergență și a programelor naționale de reformă în scopul de a asigura coerența la toate nivelurile (disciplină bugetară, stabilitate macroeconomică și creștere), păstrând în același timp procedurile individuale separate în mod oficial. Prin acest proces, coordonarea politicilor bugetare va fi realizată printr-un mecanism ex-ante, în loc de mecanismul de ex-post aflat în prezent în vigoare.

Toate aceste elemente ar trebui să contribuie la garantarea stabilității în zona euro și în UE în ansamblul său. În cazul în care acestea se dovedesc a fi insuficiente pentru atingerea acestui obiectiv, în urma unei cereri din partea unui stat membru din zona euro care se confruntă cu dezechilibre severe și a unei decizii a Consiliului guvernatorilor MES, mecanismul european de stabilitate (MES) va putea oferi asistență financiară statului membru în cauză.

Pentru cazurile în care state membre care nu fac parte din zona euro se confruntă cu dificultăți deosebite care necesită asistență externă, Consiliul a stabilit un cadru prin Regulamentul (CE) nr. 332/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre ⁽¹¹⁾.

Pe baza acestui regulament, Consiliul poate adopta o decizie de a oferi asistență financiară țărilor din afara zonei euro dacă acestea se confruntă cu dificultăți sau sunt grav amenințate de dificultăți în ceea ce privește balanța de plăți, după cum prevede articolul 143 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. De la izbucnirea crizei economice și financiare mondiale, trei state membre - Ungaria, Letonia și România - au primit acest tip de asistență.

*

* *

Întrebarea nr. 5 adresată de Vilija Blinkevičiūtė (H-000165/11)

Subiect: Punerea în aplicare a inițiativei „Noi competențe pentru noi locuri de muncă”

La 23 noiembrie 2010, Comisia Europeană a și-a lansat inițiativa emblematică „Noi competențe pentru noi locuri de muncă”, care vizează modernizarea pieței muncii și dorește să permită persoanelor să-și dezvolte competențele de-a lungul întregii vieți pentru a îmbunătăți participarea la piața muncii și pentru a asigura un echilibru mai bun între cererea și oferta de locuri de muncă. Această inițiativă ar trebui pusă în aplicare atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii Europene.

Ungaria, care asigură în momentul de față președinția semestrială a Uniunii Europene, s-a angajat, în programul său, să acorde o mare atenție acestor noi competențe pentru noi

(11) JO L 53, 23.2.2002, p. 1.

locuri de muncă. În consecință, ce măsuri concrete a luat Consiliul pentru a pune în aplicare această inițiativă?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) În timpul Președinției maghiare, a continuat activitatea legată de programul-pilot „O agendă pentru noi competențe și locuri de muncă”, atât în domeniul ocupării forței de muncă, cât și al educației/formării.

La reuniunea informală a miniștrilor ocupării forței de muncă, organizată între 17-18 ianuarie, unul dintre subiectele de discuție a fost Agenda pentru noi competențe și noi locuri de muncă, în legătură cu ocuparea forței de muncă și integrarea tinerilor pe piața muncii, consolidarea ocupării forței de muncă favorabile creșterii economice și crearea de locuri de muncă mai numeroase și mai calitative.

În cadrul sesiunii de deschidere a Forumului Social Tripartit, din perioada 10 -11 martie 2011, care a reunit statele membre, partenerii sociali și instituțiile Uniunii Europene, Președinția a subliniat importanța parteneriatelor pentru punerea în aplicare a inițiativei emblematică.

Președinția a subliniat legăturile inițiativei emblematică cu ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor în cadrul celorlalte evenimente ale sale. În timpul unei conferințe organizate de Președinție la 4-5 aprilie la Budapesta, a fost evidențiat rolul jucat de anticiparea competențelor și de adaptarea sistemelor de educație și formare la nevoile pieței forței de muncă. Comitetul pentru ocuparea forței de muncă a avut o contribuție substanțială la această conferință, referitoare la măsurile de care ar fi nevoie, atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii Europene. În iunie, Consiliul (EPSCO) este programat să discute concluzii pe tema ocupării forței de muncă în rândul tinerilor, inclusiv considerații cu privire la modul în care se va continua punerea în aplicare a inițiativei emblematică Agenda pentru noi competențe și noi locuri de muncă.

Deși inițiativa emblematică cu cele mai mari implicații pentru educație și formare profesională din cadrul Strategiei Europa 2020 este „Tineretul în mișcare”, aceste domenii sunt de asemenea importante în Agenda pentru noi competențe și noi locuri de muncă, mai ales în ceea ce privește dezvoltarea aptitudinilor pentru a le aduce în conformitate cu schimbarea nevoilor de pe piața forței de muncă și promovarea unei cooperări mai strânse între domeniile educației și ocupării forței de muncă. Acest rol a fost pe deplin recunoscut în dezbaterile politice cu privire la rolul educației și al formării în Strategia Europa 2020, organizată de Președinția maghiară la reuniunea Consiliului (EJC) din 14 februarie.

În cadrul dezbaterilor, precum și în concluziile Consiliului care au fost adoptate ulterior ⁽¹²⁾, accentul a fost pus pe contribuția fundamentală pe care educația modernă și de înaltă calitate o poate aduce pentru a asigura prosperitatea UE pe termen lung. A existat un consens larg cu privire la necesitatea de a actualiza competențele ca mijloc de stimulare a șanselor de angajare și că, pentru a realiza acest lucru, este nevoie de noi progrese pentru a îmbunătăți identificarea nevoilor de formare, pentru a crește relevanța educației și a

(12) JO C 70, 4.3.2011, p.1.

formării profesionale pe piața muncii, pentru a facilita accesul persoanelor la oportunități de învățare continuă și de orientare (mai ales pentru mulți tineri care se luptă în prezent să intre pe piața forței de muncă din cauza crizei economice) și pentru a asigura o tranziție lină între sferile educației, formării și ocupării forței de muncă. Statele membre au recunoscut de asemenea nevoia de a spori atractivitatea formării profesionale și a educației adulților și au salutat tranziția către deprinderea unor sisteme de calificare bazate pe rezultate și validarea mai intensă a aptitudinilor și competențelor dobândite în contexte nonformale și informale.

O altă inițiativă pe care Președinția maghiară o pregătește în sprijinul acestor obiective este adoptarea, la reuniunea din mai a Consiliului (EJC), a unei recomandări a Consiliului privind politicile de reducere a abandonului școlar timpuriu ⁽¹³⁾, care se așteaptă să sublinieze, printre altele, importanța consolidării căilor de înaltă calitate profesională și a creșterii atractivității lor, precum și a consolidării legăturii dintre sectoarele învățământului și al ocupării forței de muncă, în scopul de a sublinia beneficiile finalizării educației pentru șansele viitoare de angajare.

*
* *

Întrebarea nr. 6 adresată de Nikolaos Chountis (H-000167/11)

Subiect: Estimări privind afluxul de imigranți din Libia

Ca urmare a inițierii bombardamentelor aeriene în temeiul Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 1973 (2011), se estimează că criza umanitară din Libia se va înrăutăți în mod dramatic, îndreptând un nou val de imigranți spre Europa, de data aceasta din Libia. Având în vedere că lipsa resurselor și condițiile necorespunzătoare pentru imigranți și solicitanții de azil au generat deja o situație calificată drept „criză umanitară” în sudul Europei, nu se poate aștepta o îmbunătățire în ceea ce privește capacitatea de a gestiona acest nou aflux de imigranți.

Având în vedere acest fapt, ce măsuri a luat Consiliul în vederea împărțirii echitabile a responsabilității pentru valul de imigranți așteptat în statele membre ale UE și pentru a asigura respectarea drepturilor refugiaților și imigranților?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Consiliul European a abordat evoluțiile din Libia și din vecinătatea sudică, inclusiv consecințele legate de imigrație, atât în cadrul reuniunii sale extraordinare din 11 martie 2011 ⁽¹⁴⁾, cât și în cadrul reuniunii sale obișnuite din 24/25 martie 2011. ⁽¹⁵⁾

În declarația sa adoptată la 11 martie 2011, Consiliul European a subliniat faptul că statele membre cel mai direct vizate de fluxurile migratorii au nevoie de solidaritate concretă și că UE și statele membre sunt pregătite să ofere sprijinul necesar pe măsură ce situația

⁽¹³⁾ Propunerea Comisiei COM (2011) 19 final, 5242/11.

⁽¹⁴⁾ EUCO 7/11 CO EUR 5 CONCL 2.

⁽¹⁵⁾ EUCO 10/11 CO EUR 6 CONCL 3.

evoluează. De asemenea, a îndemnat statele membre să furnizeze resurse umane și tehnice suplimentare pentru Frontex, așa cum a fost solicitat. Acesta a reamintit faptul că ar trebui să fie promovată o abordare globală a migrării, în conformitate cu abordarea globală a UE. În plus, în concluziile sale adoptate la 24/25 martie 2011, Consiliul European a subliniat din nou faptul că UE și statele sale membre sunt pregătite să își demonstreze solidaritatea concretă cu majoritatea statelor membre direct afectate de mișcările migratoare și să ofere sprijinul necesar pe măsură ce situația evoluează.

De asemenea, Consiliul a examinat situația din Africa de Nord, inclusiv, în special, presiunile legate de imigrație cu care se confruntă anumite state membre ⁽¹⁶⁾. Consiliul a avut o dezbatere aprofundată cu privire la această situație în cadrul reuniunii sale din 11 aprilie 2011 și a adoptat Concluziile privind gestionarea migrării din vecinătatea sudică ⁽¹⁷⁾. În aceste concluzii, Consiliul a reafirmat nevoia de solidaritate reală și concretă față de statele membre cel mai direct interesate de mișcările migratoare și a solicitat UE și statelor sale membre să continue să acorde sprijinul necesar pe măsură ce situația evoluează, de exemplu prin asistarea autorităților locale din cele mai afectate state membre în abordarea repercusiunilor imediate ale fluxurilor migratorii asupra economiei locale și a infrastructurii. Consiliul a subliniat, de asemenea, importanța oferirii unor soluții durabile de protecție celor care au nevoie de protecție internațională și se află în țările din vecinătatea sudică.

Consiliul va continua să examineze situația. De asemenea, trebuie reamintit faptul că situația din vecinătatea sudică va fi abordată de Consiliul European cu ocazia viitoarei sale reuniuni din iunie 2011.

*
* *

Întrebarea nr. 7 adresată de Bernd Posselt (H-000168/11)

Subiect: Politica externă în domeniul energiei

Care este opinia Consiliului cu privire la stadiul actual al eforturilor vizând o politică externă a UE în domeniul energiei, în special în ceea ce privește sporirea independenței de livrările rusești și diversificarea surselor de aprovizionare și a rutelor de transport?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) În Concluziile sale din 28 februarie 2011, Consiliul a subliniat importanța unei strategii cuprinzătoare în domeniul energiei, având în vedere Comunicările Comisiei intitulate „Energie 2020: Strategie pentru o energie competitivă, durabilă și sigură” ⁽¹⁸⁾ și „Priorități în domeniul infrastructurii energetice ante- și post-2020” ⁽¹⁹⁾. În special, Consiliul a subliniat că întreaga Strategie Energie 2020 ar trebui să contribuie la asigurarea unei poziții puternice și coerente a UE în chestiuni ce țin de energia externă.

⁽¹⁶⁾ 8741/1/11 REV 1, 7781/11.

⁽¹⁷⁾ 8909/1/11 ASIM 36 COMIX 226.

⁽¹⁸⁾ 16096/10.

⁽¹⁹⁾ 16302/10.

Pentru a spori transparența, consecvența, coerența și credibilitatea acțiunii externe în chestiuni legate de energie, Consiliul a considerat că este nevoie de:

un schimb îmbunătățit și oportun de informații între Comisie și statele membre;

o evaluare comună a riscurilor la adresa securității energetice a UE și o reflectare adecvată a problemelor de securitate energetică în alte domenii de politică (de exemplu, politica europeană de vecinătate);

utilizarea deplină a forurilor multilaterale dedicate energiei sau cu o componentă energetică puternică și îmbunătățirea coordonării în cadrul acestor foruri în scopul de a exploata mai bine sinergiile dintre statele membre și dintre Uniunea Europeană și partenerii săi;

consolidarea coordonării eforturilor statelor membre și ale Uniunii Europene pentru a proteja și promova mai bine interesele colective ale UE și politicile în domeniul energiei;

diversificarea rutelor și a surselor de aprovizionare din Europa, precum și continuarea eforturilor pentru a facilita dezvoltarea coridoarelor strategice pentru transportul unor volume mari de gaze, precum coridorul sudic;

dezvoltarea unor parteneriate strategice reciproc avantajoase și a unei cooperări ample cu principalele țări și regiuni furnizoare, de tranzit și consumatoare și în jurul coridoarelor strategice. Pe lângă abordarea problemelor legate de gaz/petrol/energie electrică, aceste parteneriate ar trebui:

să promoveze eficiența energetică și energia din surse regenerabile;

să faciliteze convergența de reglementare, și anume prin punerea în aplicare în țările vecine a legislației privind piața energetică a UE, să promoveze reguli bazate pe piață și să dezvolte măsurile necesare pentru a asigura condiții echitabile de concurență;

să promoveze cele mai înalte standarde de securitate nucleară;

să stea la baza ambițiilor UE în procesele internaționale, cum ar fi negocierile privind clima.

La 4 februarie 2011, Consiliul European a concluzionat că ar trebui să fie continuată cât mai curând posibil activitatea de dezvoltare a unui parteneriat de încredere cu Rusia, transparent și bazat pe reguli, în arii de interes comun în domeniul energiei și ca parte a negocierilor cu privire la procesul ulterior Acordului de parteneriat și cooperare și în funcție de lucrările în curs cu privire la Parteneriatul pentru modernizare și dialogul privind energia.

Mai mult, Consiliul European a invitat Înaltul Reprezentant să ia în considerare pe deplin dimensiunea securității energetice în activitatea sa.

Ne așteptăm ca cele de mai sus să fie reflectate într-o comunicare a Comisiei înainte de începutul verii.

*

* *

Întrebarea nr. 8 adresată de Gay Mitchell (H-000171/11)

Subiect: Calendar pentru rezolvarea crizei bancare și a datoriilor

Intenționează Consiliul să prezinte un calendar pentru rezolvarea crizei bancare și a datoriilor care afectează în prezent Europa?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Ca urmare la ampla foaie de parcurs aprobată de Consiliu la 20 octombrie 2009, în privința căreia activitatea a fost în mare parte finalizată, în cadrul reuniunii sale din 7 decembrie 2010 Consiliul a aprobat o foaie de parcurs privind un cadru al Uniunii Europene pentru prevenirea, gestionarea și soluționarea crizelor, care acoperă obiectivele pe termen scurt și mediu până în 2012. În această foaie de parcurs, Consiliul prevede termene relevante pentru o dezbatere politică continuă cu privire la cadrul pentru prevenirea și soluționarea crizelor, din care se inspiră activitatea de pregătire a unor propuneri legislative, în prezent efectuată de Comisie.

Consiliul European din iunie 2010 a precizat că reformele necesare pentru a restabili soliditatea și stabilitatea sistemului financiar european trebuie să fie finalizate de urgență și a confirmat caracterul urgent al măsurilor menționate în Comunicarea din 2 iunie 2010 a Comisiei intitulată „Reglementarea serviciilor financiare în folosul creșterii sustenabile”.

La 7 decembrie 2010, Consiliul a subliniat, de asemenea, că este important să se facă progrese în ceea ce privește direcțiile de muncă prevăzute în Comunicarea Comisiei privind un cadru european pentru gestionarea crizelor din sectorul financiar.

Prin urmare, Consiliul așteaptă cu interes discuțiile cu privire la propunerile legislative legate de cadrul pentru gestionarea și soluționarea crizelor din sectorul bancar pe care Comisia este așteptată să le prezinte în această vară. De asemenea, Consiliul lucrează în continuare la propunerile legislative deja prezentate de Comisie și așteaptă o finalizare rapidă a negocierilor actuale și viitoare cu Parlamentul European.

Noul program de guvernanță economică, asupra căruia Consiliul dorește un acord cu Parlamentul European până în iunie 2011, ar trebui să permită o supraveghere mai eficientă și coordonarea politicilor bugetare și macroeconomice ale tuturor statelor membre. În special, își propune să introducă un accent mai puternic asupra criteriului datoriei, inclusiv un punct de referință numeric în conformitate cu care statele membre ar trebui să își reducă nivelul datoriei. Țările care nu respectă criteriul datoriei vor fi plasate în procedura legată de deficitul excesiv, care în cele din urmă ar putea duce, pentru statele membre din zona euro, la sancțiuni.

Conform cadrului juridic existent, 24 de state membre fac în prezent obiectul unei proceduri legate de deficitul excesiv. În conformitate cu termenele-limită stabilite de Consiliu, în timp ce un număr de state membre vor trebui să își corecteze deficitul excesiv până în 2011, pentru majoritatea țărilor, termenul-limită a fost stabilit pentru cel târziu 2013. Numai Grecia, Irlanda și Regatul Unit au primit termene mai îndepărtate. Corectarea la timp a deficitelor excesive va contribui la punerea nivelurilor datoriei pe o traiectorie aflată în permanent declin.

Mai mult decât atât, Pactul Euro Plus, aprobat de toate statele membre din zona euro și de șase state din afara ei la cel mai înalt nivel în cadrul Consiliului European din martie 2011, ar trebui să încurajeze fiecare stat membru să își asume angajamente naționale ambițioase în ceea ce privește promovarea competitivității, stimularea ocupării forței de muncă, sustenabilitatea finanțelor publice și consolidarea stabilității financiare. Aceste elemente

ar trebui să contribuie toate la protejarea stabilității în zona euro în ansamblu și, prin urmare, să ducă la soluționarea crizei datoriilor.

*
* *

Întrebarea nr. 9 adresată de Liam Aylward (H-000176/11)

Subiect: Înființarea, până la 25 mai 2011, a liniei telefonice de urgență 116 000 pentru copii dispăruți

Fiecare stat membru are obligația de a da în exploatare, până la 25 mai 2011, lina telefonică de urgență 116 000 pentru copii dispăruți. Prin această linie telefonică de urgență se pune la dispoziția copiilor dispăruți și a părinților acestora un număr unic pentru a solicita ajutor din orice parte a UE. Existența aceleiași linii telefonice în orice parte a UE le permite copiilor și părinților aflați în situații problematice să primească ajutor mai ușor și mai rapid.

Întrucât una prioritățile președinției constă în protecția drepturilor cetățenilor și apropierea instituțiilor UE de cetățeni, ce măsuri implementează Consiliul pentru a ajuta statele membre să înființeze acest serviciu înainte de termenul-limită?

Intenționează Consiliul să acorde prioritate politică înființării acestei linii telefonice?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) În conformitate cu Directiva revizuită privind serviciul universal ⁽²⁰⁾, statele membre ale UE depun toate eforturile pentru a asigura faptul că linia telefonică de urgență 116 000 este activată până la 25 mai 2011. Statele membre sunt responsabile pentru punerea în aplicare a acestei cerințe.

În plus, Directiva revizuită privind serviciul universal permite Comisiei să adopte măsuri tehnice pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a seriei de numere „116”, în special linia telefonică de urgență 116 000 pentru copii dispăruți. Aceasta nu aduce atingere și nu are niciun impact asupra organizării acestor servicii, care rămâne în competența exclusivă a statelor membre.

Consiliul este informat ⁽²¹⁾ că Comisia oferă în continuare sprijin statelor membre pentru introducerea rapidă și funcționarea deplină a liniilor telefonice de urgență pentru copii dispăruți. De asemenea, Comisia a indicat că, dacă nu se fac progrese suplimentare într-un interval de timp rezonabil, Comisia va lua în considerare prezentarea unei propuneri legislative prin care să se asigure că linia telefonică de urgență 116 000 este pe deplin operațională în toate statele membre. În cazul în care Comisia ia o astfel de inițiativă, Consiliul va examina propunerea în conformitate cu rolul său de legislator.

⁽²⁰⁾ Articolul 1 alineatul (18) din Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații.

⁽²¹⁾ doc. 17296

Președinția a cerut recent statelor membre, printr-o scrisoare, să pună în aplicare linia telefonică de urgență 1 16000 și va găzdui alături de Comisia Europeană și „Missing Children Europe” (MCE), asociația caritabilă europeană ale cărei filiale naționale operează liniile telefonice de urgență 1 16 000 în statele membre, o conferință europeană între 25-26 mai, pentru a lua act de rezultatele din acest domeniu. Această conferință nu va discuta doar introducerea liniei telefonice de urgență 1 16 000, ci și aspecte legate de sistemul de alertă pentru copiii dispăruți și justiția în interesul copiilor.

*
* *

Întrebarea nr. 10 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-000178/11)

Subiect: Securitatea nucleară în Europa

Ca urmare a accidentului nuclear de la Fukushima din Japonia, statele membre ale UE au decis, de comun acord, la 25 martie 2011, că este necesar să se efectueze simulări de situații de criză în cazul centralelor nucleare din UE și au solicitat o acțiune similară la nivel mondial.

Deține Consiliul informații cu privire la eventuala adoptare a unor măsuri similare privind centralele care funcționează deja (în special în cazul celor care funcționează de peste 20 de ani) în alte țări europene care nu sunt membre ale UE?

În ceea ce privește centralele nucleare noi din statele din vecinătatea UE, are Consiliul un plan privind modul în care poate să se asigure că aceste centrale noi respectă normele necesare în materie de mediu și că nu încalcă convențiile recunoscute la nivel internațional, precum Convenția de la Espoo privind evaluarea impactului asupra mediului?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Așa cum a subliniat în mod întemeiat onorabilul deputat, în cursul reuniunii sale desfășurate la 24 și 25 martie 2011 ⁽²²⁾, Consiliul European a subliniat necesitatea de a învăța cât se poate de mult din evenimentele recente din Japonia. Consiliul European a clarificat în acest context că UE va solicita ca în țările vecine și la nivel mondial să fie efectuate „simulări de criză” similare celor create în UE, atât în ceea ce privește instalațiile existente, cât și în ceea ce le privește pe cele planificate. Consiliul a observat că organizațiile internaționale ar trebui să fie utilizate în totalitate și că cele mai înalte standarde de siguranță nucleară ar trebui să fie promovate pe plan internațional.

În acest context, două evoluții pozitive pe scena internațională sunt demne de remarcat. În primul rând, convocarea, în perioada 20-24 iunie, a unei conferințe la nivel înalt a AIEA privind siguranța nucleară care include o evaluare inițială a accidentului de la Fukushima, a impactului și a consecințelor sale, analizarea lecțiilor care trebuie învățate, lansarea procesului de consolidare a siguranței nucleare și consolidarea reacției la accidente nucleare și la situații de urgență.

(22) EUCO 10/11.

În al doilea rând, cu ocazia celei de-a 5-a reuniuni de reexaminare a Convenției privind siguranța nucleară desfășurată în luna aprilie a anului trecut, toate părțile contractante, inclusiv vecinii UE, au convenit să analizeze accidentul produs în cadrul unei reuniuni extraordinare a părților contractante care urmează să aibă loc în 2012. În ceea ce privește amplasamentul instalațiilor nucleare, această a 5-a reuniune de reexaminare a discutat deja probleme referitoare la consultarea părților contractante din apropierea unor centrale nucleare propuse.

Între 20 și 23 iunie 2011 va avea loc la Geneva a 5-a reuniune a părților la Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier (Convenția Espoo). Agenda provizorie a acestei reuniuni include o discuție de grup privind proiectele legate de energia nucleară. Scopul acestei discuții este de a oferi perspective asupra modului în care Convenția de la Espoo este aplicată la proiecte legate de energia nucleară care pot avea un important impact transfrontalier negativ. Un raport din partea grupului va fi prezentat segmentului la nivel înalt al reuniunii și părțile vor fi invitate să ia în considerare eventualele acțiuni de monitorizare în temeiul Convenției.

În cadrul UE, vor fi urmărite lucrări pregătitoare pentru reuniunile menționate mai sus, conform practicii actuale, în cadrul organismelor pregătitoare ale Consiliului și printr-o serie de întâlniri de coordonare la fața locului, astfel încât să permită UE și statelor sale membre să acționeze într-un mod unit și eficient la Geneva.

*

* *

Întrebarea nr. 11 adresată de Georgios Toussas (H-000182/11)

Subiect: Operațiunea militară din Libia

La 1 aprilie 2011, Consiliul a hotărât în privința operațiunii militare a Uniunii Europene „EUFOR Libia” de sprijinire a operațiunilor de asistență umanitară, numindu-l pe contraamiralul Claudio Gaudiosi în funcția de comandant al operațiunii și amplasând statul-major al operațiunii la Roma. În cadrul reuniunii sale din 12 aprilie 2011, Consiliul a confirmat decizia de la 1 aprilie 2011, încredințându-i contraamiralului Gaudiosi sarcina de a întocmi un plan de operațiuni pentru intervenția imediată, în strânsă colaborare cu NATO și manifestându-și disponibilitatea de a include în cadrul misiunii forțe armate din țările terțe din regiune. În a doua jumătate a lui 2011 (1 iulie – 31 decembrie 2011), două formațiuni combatante vor fi în stare de pregătire pentru intervenție, și anume EUFOR și formațiunile combatante din Balcani „HELBROC”, acestea din urmă compuse din trupe din Grecia, Bulgaria, România și Cipru sub comandă greacă și cu statul major al operațiunii în Grecia.

Plănuiește Consiliul intervenția unor forțe armate terestre în Libia? Care va fi rolul grupului balcanic condus de greci („HELBROC”) în cadrul intervenției militare a EUFOR în Libia? Care sunt țările terțe din regiune care vor participa la operațiune?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) UE a decis că, dacă Oficiul ONU pentru coordonarea afacerilor umanitare (OCHA) i-o va cere, va lansa o operațiune PSAC, „EUFOR Libia”, pentru a sprijini asistența umanitară în regiune, cu respectarea deplină a principiilor care reglementează acțiunile umanitare, în special imparțialitatea și neutralitatea și directivele RMPC convenite la nivel internațional ⁽²³⁾. În acest scop, UE a adoptat deja decizia de instituire a operațiunii, a numit un comandant al operațiunii și a desemnat un sediu operațional la Roma. Consiliul l-a însărcinat pe comandantul operațiunii să alcătuiască urgent o planificare ulterioară, în strânsă cooperare și complementaritate cu ONU, NATO și alte organizații, pentru ca UE să fie capabilă să reacționeze rapid la evoluțiile situației umanitare și de securitate. Ca parte a pregătirilor, UE este pregătită să ia în considerare ofertele de contribuții din partea statelor terțe, inclusiv țările din regiune, ca urmare a invitației COPS.

În cazul unei astfel de cereri din partea OCHA, parametrii oricăror acțiuni ale UE, inclusiv domeniul de aplicare geografic, vor fi decizi pe baza cererii. În mod similar, natura activelor necesare va depinde de cererea formulată de OCHA. Nu este posibil în această etapă să anticipăm natura cererii și, prin urmare, capacitățile care vor fi necesare.

*
* *

Întrebarea nr. 12 adresată de Charalampos Angourakis (H-000184/11)

Subiect: Încălcarea drepturilor omului de către o întreprindere multinațională de servicii de securitate

Potrivit unor informații recente, întreprinderea multinațională de servicii de securitate Group4Securicor (G4S) a semnat un contract cu autoritățile statului Israel pentru furnizarea de arme și servicii de securitate în închisorile unde se află deținuții politici palestinieni din Israel și Cisiordania, precum și pentru cartierul general al poliției israeliene în Cisiordania. De asemenea, se prevede furnizarea de arme și personal de securitate întreprinderilor situate în așezări. Această întreprindere a furnizat echipamente și a prestat servicii de întreținere punctelor de control ale armatei israeliene de-a lungul zidului din Cisiordania, care a fost considerat ilegal de Curtea Internațională de Justiție, în avizul său consultativ din 9 iulie 2004. Ca urmare a acestor activități, ilegale potrivit dispozițiilor celei de-a IV-a Convenții de la Geneva, această întreprindere, alături de autoritățile israeliene, a fost acuzată de încălcarea dreptului internațional și de participare la încălcările drepturilor omului și la ocupația israeliană.

Condamnă Consiliul contractul G4S cu statul Israel, precum și acțiunile sale de cooperare cu autoritățile israeliene, având în vedere că această întreprindere funcționează și în statele membre și colaborează cu instituțiile UE?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) În declarația sa din 8 decembrie 2009 privind procesul de pace din Orientul Mijlociu, Consiliul și-a confirmat poziția conform căreia bariera de separare, dacă este construită pe

⁽²³⁾ Orientări generale privind utilizarea resurselor militare și de protecție civilă pentru sprijinirea activităților umanitare ale ONU în cazul urgențelor complexe, martie 2003.

un teren ocupat, este ilegală în conformitate cu dreptul internațional, constituie un obstacol în calea păcii și amenință să facă imposibilă o soluție între două state.

Cu toate acestea, nu este de competența Consiliului să prezinte observații privind relațiile contractuale specifice între persoane juridice de drept privat și părți terțe.

După cum a declarat în concluziile sale din 13 decembrie 2010 privind procesul de pace din Orientul Mijlociu, Consiliul dorește să vadă statul Israel și un stat suveran, independent, democratic, contiguu și viabil al Palestinei conviețuind în pace și securitate.

*

* *

Întrebarea nr. 13 adresată de Mairead McGuinness (H-000188/11)

Subiect: Accentuarea sentimentelor anti-UE

Este Consiliul preocupat de faptul că pachetele de salvare financiară pentru statele membre amplifică sentimentele anti-UE atât printre cetățenii țărilor beneficiare, care consideră costurile prea mari, cât și în țările care trebuie să achite nota de plată?

Rezultatele recentelor alegeri din Finlanda ar putea constitui un bun exemplu de dezamăgire în privința UE. A discutat Consiliul această problemă și ce inițiative intenționează să propună pentru a combate dezbinarea tot mai accentuată dintre „centrul” și „periferia” UE?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Preocupările exprimate atât în ceea ce privește opinia publică din statele membre beneficiare, cât și din cele care contribuie la acțiunile de sprijin financiar sunt discutate integral în procesul de convenire asupra unui sprijin financiar și a unui program de ajustare economică.

În acest sens, ar trebui să fie avute în vedere anumite aspecte ale organizării cadrului pentru sprijinul financiar:

1. sprijinul financiar este furnizat numai la cererea explicită a unui stat membru care întâmpină dificultăți financiare,
2. sprijinul financiar este furnizat doar într-un stat membru din zona euro, în interesul stabilității zonei euro în ansamblu,
3. acordarea unui sprijin financiar unui stat membru din zona euro este decis în unanimitate,
4. sprijinul financiar se acordă în cadrul unui program de ajustare economică și alături de implicarea financiară și tehnică a FMI.

În acest context, este în plină desfășurare o reformă majoră a guvernancei economice în UE, cu șase acte legislative în curs de negociere - acestea vor consolida cadrul de coordonare economică în UE. În plus, a fost convenit, de asemenea, Pactul Euro Plus, în conformitate cu care toate statele membre din zona euro, precum și orice alt stat membru care dorește să facă acest lucru, își vor lua angajamente specifice cu privire la politicile economice care vor face obiectul unei evaluări inter pares la cel mai înalt nivel politic.

Coerența și coeziunea zonei euro și a economiei UE în ansamblu ar trebui să fie consolidate prin intermediul acestor reforme și prin intermediul cadrului pentru asistență financiară care a fost dezvoltat în caz de nevoie în orice stat membru.

*

* *

Întrebarea nr. 14 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-000189/11)

Subiect: Criza zonei euro

Poate Consiliul să facă o declarație cuprinzătoare cu privire la discuțiile care au avut loc la reuniunea neoficială a miniștrilor de finanțe din 7-9 aprilie 2011, de la Budapesta?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Discuțiile din cadrul reuniunii informale a miniștrilor de finanțe s-au axat, între altele, pe evoluțiile recente ale stabilității economice și financiare în zona euro, pe pregătirea reuniunii ministeriale G20 de la Washington, pe evoluțiile de pe piețele de materii prime, pe noua arhitectură europeană de supraveghere și pe simulările de criză.

Miniștrii și guvernatorii băncilor centrale au atins problema piețelor de mărfuri și a piețelor derivatelor financiare conexe. S-a stabilit de comun acord că sporirea transparenței și a integrității, atât a piețelor fizice, cât și a piețelor instrumentelor derivate, sunt fundamentale pentru a garanta că acestea își îndeplinesc rolurile în mod corespunzător. Miniștrii și guvernatorii au avut un schimb de opinii cu vorbitorii invitați, prof. Alexandre Lamfalussy, Jacques de Larosière, dna Sharon Bowles și liderii noilor autorități cu privire la modul în care noile autorități europene de supraveghere și CERS ar putea ajuta la combaterea provocărilor cu care ne confruntăm astăzi în sectorul financiar și cu privire la viziunea lor pentru noile instituții. Aceștia au discutat, de asemenea, probleme legate de realizarea simulării de criză din acest an în sectorul bancar și de asigurări, unde accentul a fost pus pe nevoia de transparență, credibilitate și pe nevoia ca guvernele să fi dezvoltat răspunsuri politice la scenarii de criză.

Declarația Eurogrupului și a miniștrilor ECOFIN a admis cererea de asistență financiară a autorităților portugheze. Miniștrii au invitat Comisia, BCE, FMI și Portugalia să instituie un program și să ia măsurile corespunzătoare pentru a proteja stabilitatea financiară. În contextul unui program comun UE/FMI, de partea europeană pachetul de asistență financiară pentru Portugalia ar trebui să fie finanțat în cadrul oferit de mecanismul european de stabilizare financiară (MESF) și de Fondul european de stabilitate financiară (FESF). Pregătirile Portugaliei vor începe imediat pentru a ajunge la un acord între părți, asigurându-se că până la mijlocul lunii mai un program de ajustare poate fi adoptat și pus în aplicare rapid după formarea unui nou guvern. Programul se va baza pe trei piloni:

o ajustare fiscală ambițioasă pentru a restabili viabilitatea fiscală,

reforme care să consolideze creșterea economică și competitivitatea, inclusiv un program ambițios de privatizare,

măsuri pentru a menține lichiditatea și solvabilitatea sectorului financiar.

După ce va fi încheiat un acord cu autoritățile portugheze și sprijinit de principalele partide politice, programul va fi aprobat de Consiliul ECOFIN și de Eurogrup, în conformitate cu procedurile naționale, pe baza unei evaluări a Comisiei și a BCE.

La reuniunea de la Washington, care a avut loc între 14 și 15 aprilie 2011, discuțiile au fost substanțiale și toți actorii majori și-au arătat disponibilitatea reală de a continua agenda economică internațională.

Cel mai relevant rezultat a fost, probabil, acordul încheiat cu privire la orientările indicative, față de care vor fi acum măsurați indicatorii care detectează dezechilibrele care se mențin la un nivel ridicat și care necesită ajustări ale politicii din partea membrilor G20.

Acest lucru nu ar trebui să fie privit ca un rezultat neînsemnat: în spatele acestui acord aparent tehnic, există un angajament serios din partea tuturor economiilor importante - atât avansate, cât și emergente - de a crea un proces de evaluare reciprocă/inter pares a politicilor care afectează creșterea la nivel mondial.

Pe baza acordului obținut cu privire la orientările indicative, G20 ar trebui să fie capabil să producă rezultate concrete până la sfârșitul anului, și anume, un plan de acțiune cuprinzător cu recomandări specifice fiecărei țări.

Comisia, BCE și președinția Consiliului au o contribuție foarte substanțială la întregul exercițiu, nu în ultimul rând pentru că noul sistem de guvernare la nivel internațional prezintă în multe privințe caracteristici similare cu cele de la nivelul UE.

*
* *

Întrebarea nr. 15 adresată de Brian Crowley (H-000191/11)

Subiect: Minoritățile creștine din Africa de Nord și Orientul Mijlociu

Violențele împotriva creștinilor și a altor minorități religioase s-a intensificat în Africa de Nord și în Orientul Mijlociu în ultimele luni. Poate menționa Consiliul ce măsuri concrete ia pentru a proteja creștinii și alte minorități religioase care trăiesc în Africa de Nord și Orientul Mijlociu?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din mai 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(RO) Promovarea și protecția libertății de religie sau credință fără nicio distincție este o prioritate importantă în cadrul politicii UE în domeniul drepturilor omului. Acest angajament solid a fost reafirmat de Consiliu în cadrul reuniunii sale din noiembrie 2009. În plus, Consiliul din februarie 2011 a adoptat concluzii care condamnă recentele violențe și acte de terorism din diferite țări, inclusiv din Africa de Nord și Orientul Mijlociu, comise împotriva creștinilor și a locurilor de cult ale acestora, împotriva pelerinilor musulmani și altor comunități religioase. Consiliul a confirmat necesitatea consolidării răspunsului colectiv al comunității internaționale față de cei care doresc să folosească religia ca instrument de divizare, alimentând extremismul și violența. UE se va implica alături de țări partenere, precum și de forumuri multinaționale, în special ONU, pentru a aduna sprijin transcultural în lupta împotriva intoleranței religioase.

În urma concluziilor Consiliului din 2009, Înalțul Reprezentant a fost invitat de Consiliu să raporteze cu privire la măsurile luate privind libertatea de religie sau credință. SEAE trebuie să monitorizeze mai îndeaproape în întreaga lume restricțiile libertății de religie sau credință, care vor fi abordate în următorul raport anual al UE privind drepturile omului. Problema libertății de religie sau credință este tot mai pronunțată în cadrul dialogurilor privind drepturile omului care îndeamnă țările să elimine discriminarea și intoleranța. Sunt stabilite și menținute contacte cu apărătorii locali ai drepturilor omului care lucrează la această problemă. Acolo unde sunt disponibile, sunt oferite oportunități de finanțare de proiecte în cadrul schemelor naționale de sprijin IEDDO (Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului).

În paralel cu măsurile specifice fiecărei țări, UE continuă să joace un rol activ în promovarea libertății de religie sau credință în cadrul forumurilor multilaterale. UE a fost forța motrice din spatele rezoluției Adunării Generale a ONU privind eliminarea tuturor formelor de intoleranță și de discriminare bazate pe religie sau credință, adoptată prin consens în decembrie 2010. UE a adunat un puternic sprijin transregional pentru o inițiativă privind libertatea de religie sau de credință în Consiliul ONU pentru Drepturile Omului din martie 2011.

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI

Întrebarea nr. 29 adresată de Liam Aylward (H-000177/11)

Subiect: Agricultura și emisiile de gaze cu efect de seră

Sectorul agricol este responsabil pentru 13,5% din emisiile de gaze cu efect de seră din lume. În UE, sectorul agricol totalizează 9% din emisii. Agricultorii europeni și irlandezi au făcut progrese semnificative în ceea ce privește implementarea unor măsuri mai ecologice, reducerea emisiilor și utilizarea terenurilor de pășunat și a pășunilor de trifoi ori de câte ori este posibil pentru a absorbi dioxidul de carbon.

Dat fiind faptul că sectorul agricol european funcționează deja eficient și că se aplică deja politici și măsuri de conservare și sustenabilitate a mediului, ar fi foarte greu ca acest sector să mai facă și alte progrese.

Deoarece acest sector poate realiza doar progrese limitate în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, ce poate face Comisia pentru a ajuta agricultorii să reducă și mai mult emisiile de gaze cu efect de seră și pentru a garanta că acest sector nu este penalizat în urmărirea obiectivelor ambițioase ale UE

Răspuns

(RO) Agricultura contribuie cu aproximativ 9 % din totalul gazelor cu efect de seră ale UE (GES) și, deși emisiile au scăzut începând din 1990, sunt posibile și necesare eforturi suplimentare pentru îndeplinirea ambițioasei agende a UE privind clima și energia.

Politica UE în domeniul schimbărilor climatice nu stabilește obiective pentru sectoare separate, cum ar fi agricultura. În Foaia de parcurs pentru o economie cu emisii reduse de

dioxid de carbon până în 2050 ⁽²⁴⁾ Comisia a indicat, cu toate acestea, traseul pentru contribuția pe termen lung a agriculturii, eficientă din punct de vedere al costurilor. Decizia 406/2009/CE privind partajarea eforturilor (ESD) ⁽²⁵⁾ are ca scop reducerea GES cu 10 % în sectoarele care nu sunt incluse în sistemul de comercializare a cotelor de emisie. Prin mecanismul de partajare a sarcinii, statele membre contribuie în funcție de bogăția lor relativă (PIB/cap de locuitor), obiectivele se înscriu în intervalul de la - 20 % la + 20 % în 2020 față de 2005. Prin urmare, este responsabilitatea acestora să limiteze emisiile din sectoarele ESD și să determine efortul făcut de agricultură și de alte sectoare.

Emisiile și absorbțiile de CO₂ legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură (LULUCF) nu fac încă parte din angajamentele actuale. Pachetul din 2008 privind clima și energia a solicitat Comisiei să evalueze și să facă o propunere legislativă, după caz, pentru includerea acestuia, până la jumătatea anului 2011, în angajamentul UE de reducere a emisiilor. Amplele consultări cu publicului, întreprinderile, ONG-urile, statele membre și experții din ultimul an arată că majoritatea acceptă o includere a LULUCF, cel puțin în cazul în care obiectivul global este ridicat dincolo de 20 %. Comisia intenționează să publice o comunicare în vara anului 2011. Includerea ar putea consolida integritatea ecologică a angajamentelor climatice, asigurându-se că toate emisiile sunt acoperite. Acest lucru ar putea spori, de asemenea, vizibilitatea eforturilor depuse de administratorii de terenuri pentru a crește numărul absorbantelor de gaze cu efect de seră prin practici de gestionare durabilă a terenurilor, ca răspuns la orice sisteme de stimulente în temeiul unei politici agricole comune post 2013 (PAC).

Actualele instrumente ale PAC abordează schimbările climatice, în principal datorită mai multor beneficii reciproce între politica agroecologică și combaterea schimbărilor climatice. O PAC reformată printr-un pilon unu mai ecologic (cu măsuri ecologice necontractuale, anuale, care merg dincolo de condiționare) și printr-un pilon doi legat de climă mai concentrat, susținut de un serviciu profesional de consiliere agricolă, ar putea fi adaptată pentru a-i ajuta pe agricultorii să crească eficiența și astfel pentru a consolida competitivitatea agriculturii UE, în același timp contribuind la lupta împotriva schimbărilor climatice (atenuare) și devenind mai puțin vulnerabilă la schimbările climatice (adaptare). În mod clar, intenția Comisiei nu este de a penaliza comunitățile agricole, ci de a le ajuta și încuraja să aibă o producție în condiții de siguranță și eficiență din punct de vedere al emisiilor, care să promoveze „gestionarea durabilă a resurselor naturale” conform Comunicării „PAC în perspectiva anului 2020” ⁽²⁶⁾. Producătorii din UE sunt printre cei mai eficienți producători din lume din punct de vedere al emisiilor de carbon și pot deveni lideri mondiali prin prezentarea unei producții agricole eficiente din punct de vedere al emisiilor care poate reduce emisiile agricole globale.

*

* *

Întrebarea nr. 31 adresată de Iliana Malinova Iotova (H-000166/11)

Subiect: Punerea în aplicare a Directivei 2009/138/CE

La 25 noiembrie 2009, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Directiva 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de

⁽²⁴⁾ COM(2011) 112 final.

⁽²⁵⁾ JO L 140, 5.6.2009.

⁽²⁶⁾ COM(2010)672 final.

reasigurare (Solvabilitate II). Această directivă trebuia, în principiu, să fie pusă în aplicare în statele membre de la această dată până la 31 decembrie 2012.

Se aplică asigurării medicale voluntare (AMV) în Bulgaria excepțiile prevăzute în preambulul la această directivă (considerentele 4, 5, 6, 19, 20, 84 și 85) și excluderile din domeniul de aplicare de la secțiunea 2 articolul 4?

Poate AMV să fie adăugată la lista de organisme cărora nu li se aplică directiva (secțiunea 2 articolul 8)?

Se aplică directiva în mod automat asigurării medicale voluntare sau aceasta din urmă face parte din excepții?

Poate AMV să depindă în continuare de legislația bulgară privind asigurarea medicală și să fie reglementată de legislația națională în materie de sănătate, și nu de codul asigurărilor, inclusiv după transpunerea directivei

Răspuns

(RO) Întreprinderilor bulgare de asigurări care oferă asigurări de sănătate voluntare și comerciale nu li se aplică scutirile prevăzute la articolul 8 din Directiva 2009/138/CE, care se referă la un număr limitat de instituții cu trăsături foarte speciale ⁽²⁷⁾. Comisia nu consideră că acest articol trebuie să fie modificat.

În principiu, acest lucru înseamnă că legislația UE în domeniul asigurărilor se aplică în sectorul bulgar de asigurări voluntare de sănătate. Cu toate acestea, unora dintre aceste întreprinderi sau părți ale activităților lor li se pot aplica alte scutiri, astfel cum este prevăzut la titlul I capitolul I secțiunea 2 din Directiva 2009/138/CE.

Directivele sunt obligatorii în ceea ce privește rezultatele care trebuie obținute, pentru fiecare stat membru căruia i se adresează, dar lasă la alegerea autorităților naționale forma și metodele pentru punerea lor în aplicare.

*
* *

Întrebarea nr. 32 adresată de Gay Mitchell (H-000172/11)

Subiect: Catastrofă nucleară majoră

Comisia a obținut rezultate foarte bune în ceea ce privește coordonarea asistenței acordate de UE pentru Japonia în urma cutremurului devastator și a tsunamiului. Este însă Comisia pregătită pentru o posibilă catastrofă nucleară majoră în Japonia?

Răspuns

(RO) Onorabilul deputat a ridicat problema accidentului nuclear de la centrala nucleară Fukushima Daïchi, produs în urma cutremurului devastator și a tsunamiului care a lovit Japonia la 11 martie 2011. Comisia Europeană și Serviciul european de acțiune externă urmăresc situația foarte îndeaproape. Am menținut un contact strâns cu autoritățile japoneze și am fost informați cu privire la eforturile depuse în prezent pentru a stabili situația, pentru a stopa răspândirea de materiale radioactive și pentru a monitoriza condițiile ecologice aferente.

(27) JOL 335, 17.12.2009.

Discuțiile vor continua la următorul summit UE-Japonia care va avea loc la Bruxelles la 28 mai 2011, precum și în cadrul viitoarelor reuniuni internaționale (Agenția Internațională a Energiei Atomice, G8/G20 etc.).

În ceea ce privește întrebarea privind modul în care ar putea răspunde UE în ipoteza unui accident nuclear într-o țară terță unde amploarea accidentului ar copleși capacitățile țării în cauză de a se ocupa de accident, UE are la dispoziția sa diferite instrumente care ar putea fi mobilizate într-un asemenea caz, de exemplu:

1) mecanismul de protecție civilă al Uniunii. Tipurile exacte de ajutor mobilizat ar depinde de tipul accidentului/incidentului nuclear, de cererea făcută de țara afectată, precum și de capacitățile disponibile din partea statelor membre. În general, acest ajutor poate acoperi, printre altele, fazele evaluărilor inițiale, prelevării probelor și predicțiilor; activitățile de căutare și de salvare; instalațiile de decontaminare în masă și poate include echipament tehnic, de exemplu, pentru izolarea sigură a deșeurilor, precum și expertiză nucleară, prin experți în protecție civilă.

2) Instrumentul pentru cooperare în materie de securitate nucleară [NSCI, Regulamentul Consiliului (Euratom) nr. 300/2007 din 19 februarie 2007]. NSCI prevede ajutor financiar pentru a sprijini țările terțe în îmbunătățirea nivelului de securitate nucleară și de protecție împotriva radiațiilor, asigurând transportul în condiții de siguranță, tratamentul și eliminarea deșeurilor radioactive. Acest program este pus în aplicare de EuropeAid în colaborare cu Serviciul european de acțiune externă, direcțiile Comisiei Europene responsabile de energie și transport, precum și cu sprijinul tehnic al Centrului Comun de Cercetare al Comisiei.

3) Instrumentul de stabilitate [Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 al Parlamentului și al Consiliului din 12 noiembrie 2006 ⁽²⁸⁾]. De asemenea, acest instrument poate fi utilizat pentru a finanța inițiative pe termen scurt și pe termen lung, cum ar fi măsuri de răspuns imediat în caz de dezastre naturale sau provocate de om, precum monitorizarea și plasarea persoanelor strămutate, siguranța și securitatea nucleară, măsuri de curățenie, infrastructura critică de protecție, distribuția energiei, răspunsul de urgență și sprijin pentru primii respondenți.

*
* *

Întrebarea nr. 33 adresată de Gilles Pargneaux (H-000173/11)

Subiect: Eventuale conflicte de interese în ceea ce privește aspartamul

În răspunsul la întrebarea mea H-000072/2011 din 8 martie 2011, Comisia a precizat că nu va proceda la o reevaluare a aspartamului înainte de 31 decembrie 2020.

Poate preciza Comisia cantitatea de alimente sau de medicamente care trebuie consumată pentru a atinge doza zilnică acceptabilă (DZA) de 40 mg/kg?

Nu se impune oare o reexaminare a declarației EFSA din 28 februarie 2011, având în vedere că se știe acum că Dominique Parent-Massin, expertă în cadrul Comitetului pentru aditivi alimentari al EFSA, a avut un contract cu Coca-Cola, societate mare consumatoare de edulcoranți, și cu Ajinomoto, cel mai mare producător mondial de aspartam?

(28) Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 de stabilire a unui instrument de stabilitate, JO L 327, 24.11.2006.

Care este reacția Comisiei în raport cu această nouă constatare a unui conflict de interese?

Răspuns

(RO) În urma discuțiilor recente care au avut loc în cadrul Comisiei ENVI a Parlamentului referitoare la întrebarea cu solicitare de răspuns oral H-000072/2011 ⁽²⁹⁾ adresată de stimatul deputat cu privire la aspartam, Comisia analizează în prezent posibilitatea de a devansa reevaluarea completă a aspartamului mai devreme decât reevaluarea planificată, care este prevăzută pentru cel târziu decembrie 2020 în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 257/2010 ⁽³⁰⁾ de stabilire a unui program de reevaluare a aditivilor alimentari.

Aspartamul este autorizat ca aditiv alimentar în mai multe grupe diferite de produse alimentare, la diferite niveluri maxime permise. Ca regulă generală, aportul potențial de aditivi alimentari prin dietă depinde de o serie de criterii, de exemplu, contribuția relativă a diferitelor grupe de alimente la consumul zilnic și concentrațiile de aditivi alimentari utilizate în fiecare din aceste grupe de alimente. În plus, este important să se indice care este populația-țintă (copii sau adulți), întrucât cantitatea dintr-un produs alimentar specific (care conține un aditiv alimentar) necesar pentru a ajunge la doza zilnică admisă (DZA) va depinde de greutatea populației-țintă, având în vedere faptul că DZA este definită pe kilogram (kg) de greutate corporală. Aportul potențial de aspartam prin tratament medical depinde, de asemenea, de numărul de doze pe zi și de vârsta pacienților. În plus, tratamentul poate fi indicat doar pentru un număr limitat de câteva zile. Prin urmare, la această întrebare nu se poate răspunde într-un mod general.

Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) a confirmat în avizul său din 2006 că valoarea potențial ingerată de aspartam ⁽³¹⁾ prin dietă ar fi cu mult sub DZA de 40 de miligrame pe kg de greutate corporală, chiar și în cazul consumatorilor înrăiți.

În conformitate cu normele EFSA referitoare la un posibil conflict de interese, ca orice alt expert, expertul citat în întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată de onorabilul deputat a semnat declarații de interes care au fost evaluate de EFSA. În conformitate cu normele EFSA privind conflictele de interese, acest expert nu a luat parte la discuțiile despre aspartam organizate de Grupul pentru aditivi alimentari și surse nutritive adăugate în alimente (ANS) din cadrul EFSA. În plus, declarația EFSA din 28 februarie 2011 a fost întocmită de EFSA și nu de Grupul EFSA-ANS. Prin urmare, Comisia nu vede niciun conflict de interese în acest caz.

*

* *

(29) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=RO>

(30) Regulamentul (UE) nr. 257/2010 al Comisiei din 25 martie 2010 de stabilire a unui program de reevaluare a aditivilor alimentari autorizați în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind aditivii alimentari, JO L 80, 26.3.2010.

(31) Avizul Comitetului științific pentru aditivi alimentari, arome, adjuvanți tehnologici și materiale care vin în contact cu alimentele (AFC) la cererea Comisiei în ceea ce privește un nou studiu privind carcinogenitatea pe termen lung a aspartamului, The EFSA Journal (2006) 356, 1-44.

Întrebarea nr. 34 adresată de Jacek Włosowicz (H-000174/11)**Subiect: Schimbarea orei**

Cu un an în urmă, am adresat Comisiei o întrebare referitoare la utilitatea trecerii de la ora de vară la cea de iarnă (Întrebarea H-0103/2010). Aș vrea să întreb dacă poziția Comisiei este aceeași.

Este Comisia la curent cu ultimele cercetări din domeniul energiei, care evidențiază că schimbarea orei nu are niciun impact asupra bilanțului energetic?

Este Comisia la curent cu ultimele cercetări din domeniul medical care indică faptul că schimbarea orei are un impact negativ asupra sănătății umane?

Ce părere are Comisia cu privire la faptul că mai multe țări au decis să renunțe la trecerea de la ora de vară la cea de iarnă?

Nu reprezintă argumentele de mai sus suficiente motive pentru ca Comisia să revină asupra poziției sale, ceea ce le-ar permite cetățenilor Uniunii Europene să aibă un mod de viață mai sănătos și mai economic?

Răspuns

(RO) Așa cum a explicat Comisia în răspunsul său la întrebarea cu solicitare de răspuns oral H-000103/2010 din sesiunea din martie 2010 pe aceeași temă ⁽³²⁾, raportul referitor la impactul regimului actual al orarului de vară adoptat de Comisie în 2007 a concluzionat că orarul de vară nu are efecte negative și generează unele economii de energie. Regimul actual nu constituie un motiv de îngrijorare în statele membre ale UE care au introdus orarul de vară la nivel național și nu au pus la îndoială această decizie de atunci.

Comisia nu are niciun indiciu că situația s-a schimbat de la publicarea raportului și, în special, de când a răspuns la întrebarea cu solicitare de răspuns oral din 2010 menționată mai sus.

În special, Comisia nu are cunoștință de nicio probă nouă, reprezentativă, care să dovedească impactul negativ al actualului orar de vară în UE.

Comisia a luat act de faptul că Rusia a decis recent să renunțe la practica de a schimba ora.

*

* *

Întrebarea nr. 35 adresată de Rareș-Lucian Niculescu (H-000175/11)**Subiect: Criza îngrășămintelor bazate pe fosfat**

Raportul științific „A Sustainable Global Society”, publicat recent, atrage atenția că resursele de piatră de fosfat (din care se produc îngrășămintele-cheie pentru culturile de grâu, orez și porumb) ar putea fi epuizate în următorii 30 de ani. Australia, al șaptelea producător mondial de grâu, se confruntă deja cu absența accentuată a fosforului în solul agricol. În același raport se arată că sunt necesare investiții în descoperirea de noi surse de fosfat, precum și investiții în dezvoltarea unor tehnologii care să permită extragerea fosfatului din apa.

Comisia este rugată să răspundă la următoarele întrebări:

(32) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/>

Există informații cu privire la rezervele de piatră de fosfat la nivel mondial?

Care a fost evoluția prețului îngrășămintelor pe bază de fosfat în ultimii ani?

Are Comisia intenția de a sprijini cercetarea în acest domeniu, în vederea identificării de noi surse pentru această materie primă sau pentru identificarea de înlocuitori?

Răspuns

(RO) În ultimii ani au fost publicate o serie de studii științifice cu privire la problema rezervelor mondiale de fosfat natural. Deși este adevărat că unele dintre aceste studii au sugerat un termen-limită de treizeci de ani pentru stocurile rămase, date mai recente par să indice rezerve mai mari de fosfat natural, suficiente pentru a satisface nevoile actuale pentru o perioadă relativ mai lungă ⁽³³⁾.

Totuși, aceste date mai recente indică, de asemenea, o concentrare semnificativă a acestor rezerve noi într-o zonă geografică, ridicând întrebări în jurul securității aprovizionării. În plus, există unele dovezi care sugerează că rezervele rămase pot fi asociate cu creșterea nivelului de cadmiu și de alte metale grele, prezentând astfel pericolul creșterii costurilor necesare pentru eliminarea acestor contaminanți sau potențiala poluare a solului cauzată de utilizarea de îngrășămintă de calitate inferioară ⁽³⁴⁾.

Informațiile privind prețurile care se află la dispoziția Comisiei indică o creștere accentuată a prețurilor fosfatului natural în cursul anului 2008, urmată de o stabilizare și apoi de o creștere mai treptată în 2010/2011.

În ultimii cinci ani, Comisia a comandat două studii pe acest subiect ⁽³⁵⁾, și a sprijinit proiecte de cercetare care abordează unele aspecte ale problemei. Mai multe acțiuni de interes în domeniul cercetării și inovării ar putea fi incluse în viitor ca parte a abordării globale față de îmbunătățirea durabilității producției agricole și a securității alimentare. Nu există niciun indiciu că va fi vreodată posibil să substituim fosforul în utilizarea sa esențială în îngrășămintă și suplimente furajere. De asemenea, nu există nici produse alternative care ar putea înlocui fosfatul natural.

Cu toate acestea, informațiile privind utilizarea durabilă a fosforului prezentate în cadrul reuniunii din 17 februarie 2011 a grupului de experți ai Comisiei indică faptul că s-a intensificat activitatea de prospectare de noi rezerve de fosfat și că există un potențial semnificativ pentru a utiliza această resursă mult mai eficient. Utilizarea mai eficientă ar extinde disponibilitatea resurselor simultan cu reducerea problemelor de mediu asociate cu utilizarea excesivă. Posibilele acțiuni în direcția utilizării mai durabile includ practici mai eficiente de prospectare și extracție, o prelucrare mai intensă a produselor auxiliare, utilizarea biotehnologiei pentru a îmbunătăți eficiența furajelor și a îngrășămintelor, modificarea tehnicilor agricole pentru a reduce utilizarea îngrășămintelor sau pierderile de fosfor (inclusiv o mai bună planificare a gestionării nutrienților la nivelul întreprinderii agricole), reducerea cantității de alimente transformate în deșeuri prin modificarea comportamentului consumatorului și reciclarea fosforului din gunoiul de grajd, apele reziduale, nămolul rezultat în urma epurării apelor reziduale și pulberea de nămol rezultată în urma epurării apelor reziduale.

⁽³³⁾ Rezervele mondiale de fosfat, Consiliul internațional pentru dezvoltarea îngrășămintelor, 2010.

⁽³⁴⁾ Sustainable Use of Phosphorus (Utilizarea durabilă a fosforului), Schroder, Cordell, Smit și Rosemarin, 2010.

⁽³⁵⁾ Disponibil la <http://ec.europa.eu/environment/natres/phosphorus.htm>.

Comisia intenționează să examineze în continuare această chestiune emergentă legată de resurse în cadrul viitoarei foi de parcurs privind eficiența resurselor, prevăzută mai târziu în cursul anului 2011.

*

* *

Întrebarea nr. 36 adresată de Ivo Belet (H-000180/11)

Subiect: Controlul alimentelor provenite din Japonia

Prin Regulamentul (UE) nr. 297/2011 din 25 martie 2011, ca urmare a accidentului nuclear de la centrala atomică din Fukushima, Comisia a stabilit o serie de condiții speciale pentru importul de alimente și furaje de proveniență niponă. Una dintre măsurile adoptate constă în controlul sistematic al produselor care provin din Japonia. În plus, Comisia a înăsprit valorile maxime ale contaminării radioactive, în conformitate cu decizia Comisiei și a Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală (decizia comitetului din 8 aprilie 2011).

Până în prezent, s-au retras de pe piața UE produse alimentare provenite din Japonia pe baza Regulamentului (UE) nr. 297/2011? Până în acest moment, au notificat statele membre, pe baza sistemului de alertă rapidă, cazuri în care s-au constatat valori radioactive prea ridicate?

Răspuns

(RO) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 297/2011 al Comisiei din 25 martie 2011 de impunere a unor condiții speciale de reglementare a importurilor de hrană pentru animale și alimente originare sau expediate din Japonia, în urma accidentului de la centrala nucleară Fukushima ⁽³⁶⁾, precum și Regulamentul modificat (UE) nr. 351/2011 din 11 aprilie 2011 ⁽³⁷⁾ nu cer ca toate produsele alimentare din Japonia să fie eliminate de pe piața UE.

Doar hrana pentru animale și produsele alimentare care nu respectă nivelurile maxime ale diferiților radionuclizi din furajele și produsele alimentare prevăzute în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 297/2011 trebuie să fie retrase de pe piață. La 2 mai 2011, Sistemul rapid de alertă pentru alimente și furaje (RASFF) nu primise încă nicio notificare cu privire la constatarea unui nivel ridicat de contaminare radioactivă a furajelor și produselor alimentare originare sau expediate din Japonia.

În conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 297/2011, statele membre informează Comisia săptămânal cu privire la toate rezultatele de analiză obținute. La 2 mai 2011, Comisia a primit rezultatele analizelor a 98 de probe prelevate din furaje și produse alimentare provenite din Japonia și cele mai multe dintre acestea nu au prezentat niciun nivel detectabil de radionuclizi iod-131, cesiu-134 și cesiu-137. În puținele mostre unde a fost detectat un nivel de radioactivitate, nivelul era apropiat de nivelul de detectare și mult sub nivelul maxim permis.

Mai mult decât atât, în unele probe, au fost analizați alți radionuclizi decât iod-131, cesiu-134 și cesiu-137 și nu a fost detectat niciun nivel al acestora.

⁽³⁶⁾ JOL 80, 26.3.2011.

⁽³⁷⁾ JOL 97, 12.4.2011.

*
* *

Întrebarea nr. 37 adresată de Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-000181/11)

Subiect: Pachete de garanții pentru susținerea sistemului financiar și a economiei reale din Grecia

În 2008, guvernul din Grecia a anunțat lansarea unui pachet de măsuri de susținere a sistemului financiar din Grecia constând din emisiunea de acțiuni preferențiale în valoare de 5 miliarde de euro, dintr-un pachet de garanții în valoare de 15 miliarde de euro și din emisiunea de obligațiuni guvernamentale în valoare de 8 miliarde de euro. Ulterior, în 2010, s-au acordat pachete de garanții în valoare de 15 miliarde și de 25 de miliarde de euro. Ca urmare a aprobării Comisiei, guvernul din Grecia solicită adoptarea unui pachet suplimentar de garanții în valoare de 30 de miliarde de euro.

Având în vedere aceste aspecte:

Cum evaluează Comisia în prezent modul în care funcționează Fondul de stabilitate financiară (FSF) creat în cadrul mecanismului de asistență economică a Greciei de statele membre din zona euro și de FMI în vederea stabilizării sistemului bancar din Grecia?

Care consideră Comisia că este contribuția acestui fond la creșterea gradului de adecvare a capitalului instituțiilor de credit pentru care garantează statul grec?

Deține aceasta informații referitoare la măsura în care garanțiile guvernamentale din Grecia au fost canalizate către economia reală?

Au fost stabilite obiective cu privire la procentul minim de garanții care urmează a fi alocat creșterii creditelor în cadrul economiei Greciei?

Răspuns

(RO) Fondul elen de stabilitate financiară (HFSF) funcționează și a primit deja prima tranșă de finanțare. Consiliul este operațional din octombrie 2010. Pentru a estima posibilele nevoi viitoare de recapitalizare de către HFSF, Banca Greciei desfășoară exerciții regulate de prognoză a solvabilității pentru băncile comerciale elene. HFSF servește ca măsură de protecție pentru sectorul bancar elen și este gata să-l susțină dacă ar fi vreodată nevoie de acest lucru.

Disponibilitatea HFSF de a acționa ca măsură de protecție pentru băncile care se confruntă cu neajunsurile solvabilității a contribuit în mod pozitiv la stabilitatea financiară din Grecia. De exemplu, o serie de bănci au reușit să atragă capital de la investitori privați (NBG, Piraeus) în ciuda circumstanțelor dificile. O serie de bănci și-au consolidat adecvarea capitalului prin intermediul reducerii gradului de îndatorare (Eurobank, Alpha).

A fost aprobată noua tranșă de 30 de miliarde de euro în obligațiuni bancare garantate de guvern, în scopul de a consolida în continuare rezerva de lichiditate din sistem necesară din cauza retragerilor din depozite și a eroziunii garanțiilor promise în cadrul Eurosistemului cauzată de volatilitatea pieței, de scăderi ale ratingurilor datoriei suverane și modificarea normelor privind garanția BCE. Accesul băncilor la noua tranșă este condiționat de adoptarea de planuri de finanțare pe termen mediu, care conțin obiective și măsuri bancare specifice pentru a reduce dependența de lichiditatea Eurosistemului. În același timp, aceste planuri trebuie să fie în concordanță cu cadrul macroeconomic și fiscal din program,

precum și cu planurile de restructurare solicitate în conformitate cu normele UE privind ajutoarele de stat.

Potrivit informațiilor puse la dispoziția Comisiei, astfel de obiective nu au fost stabilite. Cu toate acestea, creșterea creditelor în Grecia este presupusă a fi în conformitate cu cadrul macroeconomic al programului.

*
* *

Întrebarea nr. 38 adresată de Mairead McGuinness (H-000187/11)

Subiect: Platforma experților privind practicile contractuale între întreprinderi de-a lungul lanțului de aprovizionare cu alimente

Poate Comisia să prezinte situația actuală în ceea ce privește lucrările Forumului la nivel înalt pentru o mai bună funcționare a lanțului de aprovizionare cu alimente și cele ale Platformei experților privind practicile contractuale între întreprinderi de-a lungul lanțului de aprovizionare cu alimente?

Mai exact, poate Comisia să-și prezinte observațiile legate de nivelul de implicare a părților interesate în Platforma privind practicile între întreprinderi, de pașii de urmat și de rezultatele previzibile? Consideră Comisia că platformele de experți care constituie Forumul la nivel înalt se îndreaptă în direcția potrivită și vor ajunge la rezultate satisfăcătoare pentru toate părțile implicate în lanțul de aprovizionare cu alimente?

Răspuns

(RO) În cursul primei sale reuniuni din 16 noiembrie 2010, Forumul la nivel înalt pentru o mai bună funcționare a lanțului de aprovizionare cu alimente, stabilit de Comisie, ⁽³⁸⁾ a căutat să înceapă lucrările tehnice în patru domenii, și anume, practicile contractuale între întreprinderi în lanțul de aprovizionare cu alimente, instrumentul UE de monitorizare a prețurilor la produsele alimentare, competitivitatea în industria agroalimentară și logistica agricolă. Comisia a stabilit deja platforme de experți pentru primele trei domenii și intenționează să creeze o a patra platformă pentru logistica agricolă în 2011. Calendarul întâlnirilor încheiate și viitoare este disponibil pe site-ul web al Comisiei ⁽³⁹⁾.

În cadrul platformei de experți pentru practicile contractuale între întreprinderi în lanțul de aprovizionare cu alimente, Comisia a remarcat un angajament al părților implicate în dezbateri de a dezvolta o abordare comună a noțiunii de corectitudine în practicile contractuale între întreprinderi. Platforma de experți urmează să propună o definiție a practicilor echitabile în septembrie 2011, ilustrată prin practici care au fost observate de fapt de-a lungul întregului lanț, cele mai pozitive fiind accentuate acolo unde este posibil. Părțile interesate au dezvoltat împreună o foaie de parcurs pentru realizarea acestui obiectiv. În funcție de progresele realizate până în luna iunie, Comisia ar putea aproba această abordare sau ar putea propune o nouă metodă de lucru pentru a se asigura că se obțin rezultate satisfăcătoare.

⁽³⁸⁾ Decizia 2010/C 210/03 a Comisiei din 30 iulie 2010 de instituire a unui forum la înalt nivel pentru îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente (JOUE C 210 din 3.8.2010).

⁽³⁹⁾ Reuniuni deja desfășurate: <http://circa.europa.eu/Public/irc/enterprise/hl-forum-food-supply-chain/meetings?a=Iprv>

Mai mult, conform Comunicării intitulată „Către un Act privind piața unică”⁽⁴⁰⁾ și raportului referitor la raportul de monitorizare a pieței cu amănuntul⁽⁴¹⁾, în toamna anului 2011 Comisia intenționează să adopte o comunicare care să definească problema practicilor comerciale neloiale, să prezinte informații cu privire la normele naționale referitoare la aceste practici și la punerea lor în aplicare și să evidențieze posibilele direcții de acțiune. De asemenea, în toamna anului 2011, Comisia va prezenta platformei de experți și Forumului un raport privind activitatea desfășurată de autoritățile naționale din domeniul concurenței în sectorul agroalimentar.

Pe baza acestor analize factice, platforma de experți în practicile contractuale între întreprinderi din cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente trebuie să analizeze, într-o a doua etapă, acțiunile și instrumentele posibile de punere în aplicare ținând cont de recomandările posibile ale Forumului la nivel înalt.

Părțile interesate din platforma de experți privind instrumentul de monitorizare a prețurilor la alimente au oferit deja Comisiei unele sugestii utile privind modalitățile de îmbunătățire a instrumentului. În plus, platforma este un forum important pentru dezvoltarea de sinergie între instrumentul în curs de elaborare la nivelul UE și centrele de monitorizare a prețurilor care funcționează deja în mai multe state membre.

Platforma de experți privind competitivitatea industriei agroalimentare are sarcina de a monitoriza punerea în aplicare a unei game largi de recomandări ale Grupului la nivel înalt care s-a ocupat de această problemă în 2008 și 2009. Utilizând contribuțiile părților interesate, Comisia a propus să concentreze activitatea platformei asupra a patru teme, la care un dialog între părțile interesate din cadrul Forumului ar putea aduce o valoare adăugată considerabilă. Temele identificate sunt: pilonul social al competitivității durabile, etichetarea, inovarea și piața internă. Această opțiune ia în considerare activitatea desfășurată în cadrul altor forumuri care implică diverse părți interesate, cum ar fi Masa rotundă pentru consumul și producția durabile privind alimentația în Europa, și este menită să prevină suprapunerea eforturilor. Fiecare dintre temele alese vor face obiectul unui atelier de lucru dedicat. La 3 mai 2011 a avut loc un atelier de lucru pe probleme importante ale societății în lanțul de aprovizionare cu alimente și a generat o dezbatere constructivă cu privire la rolul responsabilității sociale corporative și la cadrul Organizației Națiunilor Unite privind întreprinderile și drepturile omului.

Platformele de experți vor raporta Forumului la nivel înalt. Forumul urmează să se întrunească pentru a doua oară în noiembrie 2011, în scopul de a planifica activitatea tehnică pentru anul următor. Pe baza progreselor înregistrate până în prezent, Comisia consideră că Forumul la nivel înalt va putea obține rezultate satisfăcătoare înainte de încheierea mandatului său în decembrie 2012.

*

* *

⁽⁴⁰⁾ Comunicarea Comisiei, intitulată „Către un Act privind piața unică Pentru o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate - 50 de propuneri pentru optimizarea muncii, a activităților comerciale și a schimburilor reciproce”, COM(2010) 608 final/2.

⁽⁴¹⁾ Raportul Comisiei: exercițiu de monitorizare a pieței comerțului și distribuției cu amănuntul „Către o piață internă a comerțului și distribuției mai eficace și mai echitabilă până în 2020”, COM(2010) 355 final.